

(ตำนาน) ๒๔๐

ชุดที่ _____ ของ ๑๕ ชุด

ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๒๑

(สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

วันพุธที่ ๒๐ เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๓๗

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ 1 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2537

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ 9 / ๒๕๓๗ วันที่ ๓ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๗
ปีที่ ๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๔ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

วันพุธที่ ๒๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๓๗

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๕๒ คน

(เนื่องจาก ศาสตราจารย์มารุต บุณาค ประธานสภาผู้แทนราษฎร และนายวันมูหะมัดนอร์ มะทา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ติดรชการ นายถวิล ไพรสณฑ์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒ ขึ้นบัลลังก์และปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม
รับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศแต่งตั้งรัฐมนตรี

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศแต่งตั้งรัฐมนตรี จึงขอเชิญท่านสมาชิกโปรดยืนขึ้นรับฟังพระบรมราชโองการ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

"พระบรมราชโองการ

ประกาศ

แต่งตั้งรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช พร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ตามประกาศ

ลงวันที่ ๒๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๓๕ และแต่งตั้งรัฐมนตรี ตามประกาศ
ครั้งสุดท้าย ลงวันที่ ๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๓๗ นั้น

บัดนี้ เพื่อความเหมาะสมและให้ได้ประโยชน์แก่ราชการ
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๓๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
ให้ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
เป็นรองนายกรัฐมนตรีอีกตำแหน่งหนึ่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๗
เป็นปีที่ ๘๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายชวน หลีกภัย
นายกรัฐมนตรี"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป

๑.๑ รับทราบเรื่องสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งเหตุ
ขัดข้องที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับด้วยการเงินได้ภายในกำหนดเวลา ตามข้อบังคับการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ด้วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งเหตุขัดข้อง
ที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับด้วยการเงิน
ได้ภายในกำหนดเวลา เพราะอยู่ในระหว่างการพิจารณาของส่วนราชการ
ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๘ ฉบับ คือ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยประจักษ์ศิลปาคม

จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. . . . . (นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(๒) ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

ฉบับที่ . . . พ.ศ. . . . . (นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล และนายเฉลิมพล
สัจจวงศ์ศิริ เป็นผู้เสนอ)

(๓) ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยประจักษ์ศิลปาคม
จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. .... (นายไพรัช นุชิต และนายรักเกียรติ สุขชนะ
เป็นผู้เสนอ)

(๔) ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายไพรัช นุชิต และนายรักเกียรติ สุขชนะ
เป็นผู้เสนอ) จึงขอแจ้งที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑.๒ รับทราบ
เรื่องวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. ....
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗
ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. .... แล้ว
ลงมติเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๒
รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ กระตุ้นถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. . . . . ซึ่งได้เลื่อนมาประชุมในวันนี้ ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่ครับ (คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากในวันพุธที่ผ่านมา นั้น กรรมการที่ส่งวงคำแปรญัตติไว้ได้อภิปรายกันไปหมดแล้ว ต่อไปเชิญท่านผู้อื่นครับ เชิญคุณโสภณ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่า กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนาอีสาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวครับ คุณโสภณ ขอโทษนิดหนึ่ง มาตรา ๒๙ ผมลืมพูดไป มาตรา ๒๙ เชิญครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธาน มาตรา ๒๙ นั้นกระผมกราบเรียนท่านประธานว่า เป็นเรื่องที่แปลกประหลาด เท่าที่ผมได้เป็นผู้แทนมาเป็นเวลาร่วม ๑๐ ปีแล้ว การพิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินั้นส่วนใหญ่จะต้องพิจารณาตามความเห็นของคณะกรรมการเสียงข้างมาก แต่คราวนี้ปรากฏเป็นเรื่องที่แปลก รัฐบาลเองเป็นผู้ที่คัดค้านความเห็นของมติกรรมการเสียงข้างมาก ท่านประธานครับในเรื่องของการที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น เป็นเรื่องที่ดี และเป็นเรื่องที่รัฐบาลได้ประกาศที่จะกระจายอำนาจไปสู่พี่น้องประชาชนในชนบท ผมยังจำคำพูดของท่านประธานได้ที่ให้สัมภาษณ์เอาไว้ ท่านบอกว่าท่านไม่เห็นด้วยในเรื่องของบางสิ่งบางอย่างที่รัฐบาลต้องมาพิจารณา เช่นเรื่องไปเจาะบ่อนบาดาลสักบ่อหนึ่งต้องมาขออนุมัติสภามันเสียเวลา เล็ก ๆ น้อย ๆ มันควรจะให้ทางสภาตำบลเขาดำเนินการ ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกต้อง และกรรมการเสียงข้างมากคราวที่แล้วไม่ได้พูดเลย ชาวบ้านบอก ก็ะ ถ้าไม่เมื่อกรรมการเสียงข้างมากเห็นด้วยกับที่จะกำหนดวงเงิน ๒ เปอร์เซ็นต์ในงบประมาณที่รัฐมนตรีให้สภาตำบล กรรมการก็เห็นด้วยส่วนข้างมากถ้าไม่ไม่พูด วันนี้ต้องให้ท่านประธาน

กรรมการวิสามัญ ท่านสุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีช่วยมหาดไทย ท่านต้อง
 ตอบหน่อยว่าใครบ้างที่เห็นด้วย ใครบ้างที่ไม่เห็นด้วย เป็นเพราะอะไร
 พวกเราจะได้อินดิคัล จะได้อินดิคัลให้ถูก ท่านประธานครับ ผมขอ
 กราบเรียนว่า ผมเห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างมากที่จะให้
 รัฐบาลนั้นกำหนดวงเงิน ๒ เพอร์เซ็นต์ในงบประมาณแต่ละปี ให้แก่
 สภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล เหตุผลท่านประธานครับ ตรงนี้
 เป็นจุดที่จะพัฒนาประชาธิปไตยไปถึงมือชาวบ้าน เมื่อเงินไปถึงแล้ว
 สมมุติว่าตำบลละ ๒ ล้านบาท เขาจะทำอะไรก็เป็นส่วนของเขา
 เป็นมติของคนในตำบลนั้นต้องการอะไร ต้องการถนน ต้องการแหล่งน้ำ
 ต้องการส้วม ต้องการรูดยาง หรือต้องการอะไรก็แล้วแต่เขา ถ้าหาก
 สภาตำบลนั้นไปใช้เงินบริหารไม่ดี ต่อไปเขาก็ไม่เลือก นี่เป็นหลักที่
 ถูกต้องที่สุด แต่ถ้าให้อำนาจไปแล้ว ท่านประธานครับ เงินไม่ให้เขา
 เขาจะทำอะไรได้ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่า ผมไม่เข้าใจว่า
 รัฐบาลชุดนี้มีความจริงใจหรือเปล่าในการที่จะกระจายอำนาจ
 รัฐบาลโดยท่านนายกฯ ท่านประกาศแถลงต่อสภาผู้แทนราษฎรบอกว่า
 ท่านต้องการที่จะให้รายได้ กระจายรายได้ไปสู่ส่วนท้องถิ่น เงินตัวนี้
 ท่านประธานครับ ก็จะมีส่วนช่วยให้กระจายความเจริญไปสู่ท้องถิ่น
 เงิน ๒ ล้านบาท งบประมาณปีนี้ ๗๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ก็จะได้
 ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท แบ่งกันไปที่ประมาณ ๒ ล้านบาทเศษ แล้วปีต่อไป
 งบเพิ่มเป็น ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เงินก็เพิ่มตามขึ้น -----

ผมกราบเรียนว่าเมื่อเงินมากขึ้น การกระจายความเจริญไปสู่ชนบท เป็นการสร้างงาน เช่นสมมุติว่าเขาจะสร้างถนนคอนกรีตในหมู่บ้าน ของตำบลนั้นโดยใช้ไม้ไผ่แทนเหล็ก โดยมีหลักการว่าให้ชาวบ้าน คนยากคนจนเกิดฝนแล้งมาสร้าง เงินก็ตกแก่ประชาชนเป็นการแก้ไข ปัญหาได้ แต่ถ้ามีแต่สภาตำบลแล้วเงินไม่ได้ ท่านประธาน นี่เป็นเรื่อง ที่ผมขอกราบเรียนว่าผมไม่เข้าใจจริง ๆ นอกจากนี้ท่านประธาน ในขณะที่ต้องยอมรับว่าภาคอีสานเป็นภาคที่ยากจนที่สุด เนื้อที่ ๑ ใน ๓ ของประเทศ ส.ส. อีสาน ๑๒๘ คนก็เป็น ๑ ใน ๓ ของประเทศ แต่ความจนมากที่สุด ถามว่าถ้าเงินส่วนนี้เข้าไปยังตำบลในภาคอีสาน ตำบลละ ๒ ล้านบาท ท่านประธาน ท่านลองหลับตาดูความเจริญจะไป เท่าไร ถ้าเป็นภาคใต้ไม่เอาผมไม่ว่า เพราะเดี๋ยวนี้ยางราคาสูงขึ้น น้ำมันปาล์มราคาก็ดี ชาวบ้านร่ำรวยแล้วไม่ต้องการก็ไม่เป็นไร แต่อีสาน ต้องการท่านประธาน ๑๙ จังหวัดของภาคอีสานคนยากจน เม็ดเงินตัวนี้ จะช่วยได้ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่า จุดตรงนี้ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง แล้วผมยังจำคำที่ท่านประธานได้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องของการกระจาย อำนาจไปสู่ท้องถิ่น มันถึงเวลาแล้วอย่าไปห่วงงบประมาณเลย มีบางท่าน อภิปรายบอกหลักการไม่เกิน หลักการคืออะไร หลักการคือการกระจาย ความเจริญ กระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น ถูกต้อง แล้วงบประมาณเราทำนี้ ผมถามว่าเงินงบประมาณขณะนี้ให้ท้องถิ่นไหม ให้ ให้ท้องถิ่นอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจะว่าเป็นการบังคับ ไม่ให้หรือกดรีบท่านประธาน กฎหมาย ทุกฉบับไปเปิดดู คือการบังคับประชาชนทั้งนั้น อย่างเช่นกฎหมายประมวล รัษฎากรเป็นการบังคับเก็บเงินภาษีจากประชาชน คนยากคนจนเสียภาษี แต่เวลาจะจัดให้เขานั้นไม่ให้เขา ผมขอกราบเรียนว่าผมเห็นด้วยกับ คณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก

อีกประการหนึ่งที่ผมขอกราบเรียนคือว่า ท่านกรรมาธิการ บางท่านเป็นห่วงบอกว่า งบประมาณที่ถ้าหากจัดให้สภาตำบลไปแล้ว จะเป็นการซ้ำซ้อน ทางงบประมาณส่วนกลางจะต้องไปจัดให้เขาอีก จะซ้ำซ้อน ท่านประธาน ไม่ซ้ำหรือกดรีบ ถ้าเราให้เขาแล้วเราก็ สามารถดูได้ว่า สภาตำบลทำอะไร เขาชุดเจาะบ่อนบาดาลแล้ว อย่างนี้ ส่วนกลางก็ไม่ต้องไปชุด ผมเคยเป็นเทศมนตรีเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ ทางว่างบประมาณขณะนี้พอใช้ไหม ไม่พอ สุขาภิบาลมีเงินพอไหม ไม่พอ

จำเป็นต้องวิ่งมารบกวนท่านอธิบดีกรมการปกครอง ก็ต้องไปหาส่วนปกครอง
 ขอเงินงบประมาณพิเศษ ขอเงินอะไรต่าง ๆ เพิ่มเติมขึ้น เพราะฉะนั้นเงินจำนวน
 ๒ เพอร์เซ็นต์นี้ให้เขาไปเถอะครับ ผมอยากจะรู้เหมือนกันว่ากรรมาธิการ
 เลี้ยงช้างมากทำไมถึงจะมากล้นค่ากัน มันมีอะไรบีบบังคับ เราเป็นผู้แทนราษฎร
 เราสามารถต่อหน้าพระบัลลังก์แล้วว่าเราจะทำหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์
 ด้วยความเห็นของเราเอง การเมืองในอดีตนั้นผมต้องยอมรับว่าในอดีต
 ศ.ส. ของเรามีคุณภาพ ไม่ใช่ว่าพรรคจะมีมติอย่างไรก็เอาตามพรรค
 ถึงตัวเองจะไม่เห็นด้วยก็มาคล้อยตามที่หลัง มาเปลี่ยนใจที่หลัง มาสับปรับ
 ที่หลัง ผมกราบเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้าออกไปในลักษณะที่ไปกลับเลี้ยง
 ช้างมาก ท่านประธาน ต่อไปในใครจะเชื่อถือสภานี้ ไม่ต้องทำอะไร
 รอรัฐบาลสั่ง จะเอาอะไรก็เอาตามรัฐบาล รอนายกฯ สั่งจะทำอะไร
 ก็ทำตามนายกฯ อย่างนั้นหรือ ผมขอกราบเรียนว่าในเรื่องของเงินทอง
 เราอย่าไปเสียตายเลย เราเองเป็นผู้ที่พิจารณาอนุมัติเงินให้เขา
 แล้วเราควบคุมได้ ท่านประธาน อย่าไปหวังว่าท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านจะโกง
 จะกิน เราตรวจสอบได้ เราเป็นผู้แทนเราสามารถที่จะตรวจสอบได้
 คนไหนมันโกงมันกิน ไม่กลัวคุกตะรางก็แล้วไป ผมกราบเรียนว่าในเรื่อง
 งบประมาณผมไม่ใช่เอาใจผู้ใหญ่บ้าน ท่านนั้นหรือครับ แต่ในฐานะเป็น
 ลูกผู้ใหญ่บ้านมาก่อน เรารู้ เรารู้ปัญหาออกก้านั้น ผู้ใหญ่บ้านเขาต้องการ
 อย่างไร ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานทราบสักนิดหนึ่ง ที่อำเภอนางรอง
 จังหวัดบุรีรัมย์ในอดีต แลวนั้นแหล่งน้ำมีเขาไม่ต้องการ เขามีความจำเป็น
 ต้องการถนน เสนอไปนายอำเภอบอกไม่เอานโยบายต้องโธ่งน้ำ ตุ่มน้ำ
 ถ้าอย่างนั้นไม่ได้ ก็เป็นความขัดแย้งกัน เพราะฉะนั้นเราให้เงินเขาไป
 เราออกกฎหมายให้เขามีอำนาจบริหารของเขาเองแล้ว ถ้าเงินไม่มี
 ต้องมารบกวนท่านอธิบดีกรมการปกครองอีก แล้วผมเกรงอย่างนี้ จะเป็น
 ลักษณะเหมือนกรรมาธิการวิสามัญในขณะนี้ มีใครยาวสาวได้สาวเอา
 ส่วนกลางเขาเสนอมาแล้ว กรรมาธิการวิสามัญบางคนก็จะไปรื้อเอาเข้า
 จังหวัดตัวเอง เอาของตัวเองหมด -----

สภาพตำบลก็เหมือนกันถ้าเงินไม่พอ เอาแล้วครับ รัฐมนตรีมหาดไทย
 อยู่จังหวัดนนทบุรี สมมุติอย่างนั้น ก็เกรงใจครับก็จัดให้มากหน่อย
 จังหวัดไกล ๆ ชายแดนไม่สนใจ ถ้าเป็น ส.ส. ฝ่ายค้านก็ให้น้อยหน่อย
 ตรงนี้เป็นเรื่องที่เราคาดคิดขึ้นมา แต่ผมเชื่อว่าท่านอธิบดีกรมการปกครอง
 ซึ่งเป็นเลขาธิการกรมการวิสามัญนี้ท่านคงไม่ใช่ใช้อย่างนั้น แต่อนาคตละครับ
 เพราะฉะนั้นถ้าหากให้ ๒ เพอร์เซ็นต์ ทุกคนได้เท่ากันหมด คุณจะไป
 ทำอะไร ตำบลนี้ต้องการร่วมของกระทรวงสาธารณสุข ต้องการร่วม
 ๑๐๐ เพอร์เซ็นต์ คุณเอาไปทำร่วม ต้องการจะเอาแหล่งน้ำ ไปทำแหล่งน้ำ
 ตรงนี้ท่านประธานครับ เขาสามารถที่จะบริหารเงินเขาได้ แล้วในอนาคต
 เราก็คงเห็นว่าเมื่อเขาเป็นสภาพตำบลแล้วรายได้ทุกอย่างเพิ่มขึ้นแล้ว
 ในขณะนี้รัฐบาลเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ๗ เพอร์เซ็นต์ ชาวบ้านต้องซื้อของ
 แพงขึ้น เตี่ยวันนี้เขารู้แล้วว่าเขาส่งภาษีให้แก่รัฐบาล เขาก็บอกผมว่า
 ท่าน ส.ส. ก็ขอคืนมาบ้างสิ ทุกอย่างเขาเสียหมด ซึ่งผมเองในนามของ
 พรรคชาติพัฒนา ผมได้เสนอรัฐบาลไปแล้วขอลดภาษีมูลค่าเพิ่มให้เหลือ
 ๕ เพอร์เซ็นต์ ๕ เพอร์เซ็นต์ก็พอในยุคนี เพราะฉะนั้นเงินที่เก็บมาแล้ว
 มากมายมหาศาล ผมกราบเรียนว่า ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งกับคณะกรรมการ
 วิสามัญที่ได้พิจารณาแปรญัตติเพิ่ม ๒ เพอร์เซ็นต์ และผมไม่เห็นด้วยกับ
 กรรมการเสียงข้างน้อย ท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนเรียงวอน
 เพื่อนสมาชิกทั้งหลาย เราอย่าได้คิดอย่างอื่นเลย เรามาจากประชาชน
 ไม่ใช่เรามาจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่ใช่มาจากสภาพตำบล เรามาจากประชาชน
 เพราะฉะนั้นอันไหนที่ประชาชนได้ประโยชน์เราควรจะให้เขา ในเรื่อง
 ของหลาย ๆ อย่างซึ่งผมเชื่อว่าเขาเองนั้นเขาจะสามารถใช้ดุลพินิจ
 ใช้อย่างเหมาะสมถูกต้อง ในขณะนี้ อย่างเช่นเขาต้องการเอาไฟฟ้าเข้าวัด
 รัฐบาลไม่มีเงินให้ ผมเรียกร้องรัฐมนตรีชานี้มาตั้งกี่ครั้งก็ยังไม่ได้
 อย่างนี้ถ้าเขาเป็นสภาพตำบล มีงบประมาณของเขา เขาก็จัดงบประมาณได้
 เขาต้องการประปา เขาก็จัดได้ ไปขอส่วนกลางเมื่อไรจะได้ครับ
 งบประมาณก็น้อย เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่าให้เพื่อนกรรมการ
 หรือเพื่อนสมาชิกทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย ตั้งงบประมาณนั้น
 ท่านประธานครับ กลับใจเสียเถอะ ขอขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานะ
 และคุณเสกสรรค์

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม มานะ มหาสุวีระชัย ส.ส. ศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม
 ในการพิจารณามาตรา ๒๙ ของกฎหมายฉบับนี้ ผมอยากจะเสนอแนวทาง
 ในการพิจารณาอยู่ ๒ ประเด็น คือประเด็นแรก ในเรื่องของการให้
 สภาตำบลมีอำนาจในการจัดสรรงบประมาณด้วยตัวเอง น่าจะเป็น
 หลักการที่ดี น่าจะกระทำหรือไม่ และในประเด็นที่ ๒ วิธีการในการ
 จัดสรรงบประมาณตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๙ นี้ เป็นวิธีการที่เหมาะสม
 หรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ ในประเด็นแรก กระผมเห็นว่าถ้าจะให้
 สภาตำบลมีอำนาจในการจัดสรรงบประมาณเป็นของตัวเอง น่าจะเป็น
 หลักการที่ดีและน่าจะกระทำอย่างไร เพราะนี่เป็นวิธีการหนึ่งในการ
 กระจายอำนาจ เป็นการให้ซึ่งงบประมาณแบบเก่าได้ถูกที่ต้น ได้ดีกว่า
 การจัดสรรงบประมาณในรูปแบบของการคลังในปัจจุบัน เพราะถ้าจะ
 ว่าไปแล้ว โครงสร้างและวิธีการจัดสรรงบประมาณที่เราใช้กันอยู่ในขณะนี้
 ผมเห็นว่าเป็นรูปแบบของการรวมศูนย์ จากข้างบนลงข้างล่าง ซึ่งรูปแบบ
 แบบนี้อาจจะเหมาะสมกับสภาพบ้านเมืองในอดีต เพราะว่าคนในชนบท
 ในช่วงที่ผ่านมานี้อาจจะยังมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการจัดทำ
 งบประมาณไม่ดีพอ -----

ลึกทั้งขนาดทองงบประมาณที่ผ่าน ๆ มานี้ก็อาจจะมีจำนวนไม่มากเท่าใดนัก แต่ในสภาพปัจจุบันเราต้องยอมรับกันว่า สภาพสังคมในชนบทนั้นเปลี่ยนแปลงไปมาก ไม่ว่าจะเห็นเรื่องของการศึกษา ไม่ว่าจะเห็นเรื่องของการก้าวหน้าในระบบสื่อสาร ที่ผมมั่นใจเป็นอย่างยิ่งว่า ประชาชนในชนบท ในขณะนี้มีความรู้ ความเข้าใจ ไม่ได้ยิ่งหย่อนไปกว่าคนในเมือง และ ในขณะนี้เราจะเห็นว่า ขนาดทองงบประมาณแผ่นดินเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เรากำลังจะมีงบประมาณแผ่นดินเกิน ๑ ล้าน ๆ บาท ภายในไม่เกิน ๓ ปีงบประมาณถัดจากนี้ไป เพราะฉะนั้นการจัดทำงบประมาณ โดยวิธีแบบตั้งเดิมที่จัดทำกันมาตลอด ผมเห็นว่าน่าจะมีการปรับปรุงแก้ไข เปลี่ยนแปลง เพราะว่าท่านประธานคงจะเห็นว่า ท่านประธานก็เคย รับราชการมาว่า งบประมาณแผ่นดิน ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ทำกันจริง ๆ มีคนทำไม่กี่คนหรอก แล้วระบบการแก้ไขปัญหาของชาติ บ้านเมืองในขณะนี้ มีความสลับซับซ้อน มีโครงการต่าง ๆ มีแผนงานต่าง ๆ ที่ค่อนข้างที่จะยากในการตรวจสอบและเกาะได้ไม่ถูกต้อง ผมจึงมีความเห็นว่า การให้สภาตำบลมีอำนาจในการจัดสรรงบประมาณเป็นของตนเอง จะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยในการปรับปรุงรูปแบบและโครงสร้าง ในการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน ให้มีประสิทธิภาพดีขึ้นในอนาคต ใหม่ ๆ ก็อาจจะมีปัญหาขลุกขลักอยู่บ้าง แต่ว่าเราก็ควรจะต้องการเริ่มต้น เริ่มมีการนับ ๑ นับ ๒ เพราะว่าไม่มีการนับ ๑ นับ ๒ ไม่มีทางจะนับถึง ๑๐

ในประเด็นที่ ๓ คือในเรื่องของวิธีการ วิธีการที่มีการเขียน กอหมากบอกว่า ให้จัดสรรงบประมาณไม่ต่ำกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณแผ่นดิน ให้สภาตำบลไปดำเนินการ ในเรื่องนี้ผมก็คิดว่าจะน่าพิจารณาใน ๓ ประเด็น

ประเด็นแรกว่า เราจะเอารูปแบบเป็นหลักหรือเราจะเอาเนื้อหาเป็นหลัก ถ้าเราเอารูปแบบเป็นหลัก ผมก็เห็นว่าวิธีการแบบนี้ก็ไม่เหมาะสม เพราะว่าเราไม่เคยทำกันมา ก็มีเพื่อนสมาชิกหลายท่าน ก็ได้ฉีกไปขายไปเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว ผมก็ฟังมาตลอดบอกว่า ไม่มีการทำแบบนี้ เพราะการทำแบบนี้ยุ่ง ๆ ซอบกลอยู่ อันนี้ก็ยอมรับกัน แต่ถ้าเราจะมาเอาเนื้อหาเป็นหลัก ผมอยากจะอธิบายให้ท่านประธานได้เห็นภาพ รายละเอียดลักษณะหนึ่งคือว่า เงิน ๒ เปอร์เซ็นต์ของยอดงบประมาณรวม ไม่ใช่เงินจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรามาพิจารณาสัดส่วนของ

เงินลงทุน งบประมาณต้องบประมาณเราดีเสียว่าคร่าว ๆ ว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์
 ซึ่งต่อไปก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามนโยบายของรัฐบาล เพราะฉะนั้นเงิน
 ๒ เปอร์เซ็นต์ของเงินยอดรวมนี้ ก็จะคิดเป็นเพียงประมาณ ๕ - ๖ เปอร์เซ็นต์
 ของงบลงทุน ไม่เกิน ๖ เปอร์เซ็นต์ ๕ เปอร์เซ็นต์ดีกว่า ๆ ซึ่งหมายความว่า
 ถ้ารัฐบาลมีงบลงทุน ผมไม่พูดถึงเงินเดือนงบประมาณ เรามีเงินลงทุนอยู่
 ๑๐๐ บาท รัฐบาลก็มีสิทธิที่จะได้อยู่ ๕๕ บาท ๕๕ บาท และอีก ๕ - ๖ บาท
 ก็กระจายไปให้สภาตำบล ซึ่งเป็นองค์กรที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด มีอำนาจ
 ในการจัดสรร เพราะจะว่าไปแล้วเงินทั้ง ๑๐๐ บาทนี้ ถึงอย่างไรก็ตาม
 ก็จะต้องกระจายไป เพราะการทำโครงการก็ต้องกระจายไปยังพื้นที่ต่าง ๆ
 ที่ทั่วประเทศก็อยู่สภาตำบลอยู่ดี เพราะว่าถ้าคิดในมุมมองรวมของ
 การจัดสรรงบประมาณสภาตำบลได้งบเกิน งบต่าง ๆ เกิน ๒ เปอร์เซ็นต์
 อยู่แล้ว เพียงแต่ปัญหาก็คือว่า ใครเป็นผู้ที่มีอำนาจที่คิดว่าจะทำอะไร อย่างไร
 ที่ไหน-----

ตรงนั้นะครับผมคิดว่าแนวทางแบบนี้ถ้าดูในเนื้อหาก็เป็นจุดเริ่มต้นของการกระจายอำนาจที่น่าจะรับได้ แต่ถึงอย่างไรก็ตามผมก็ได้ยินได้ฟังกันมาว่า ถึงที่สุดของการพิจารณามาตรานี้เสียงส่วนใหญ่ก็คงจะเห็นเอารูปแบบเป็นหลัก ซึ่งก็อาจจะมีการไม่สามารถที่จะระบุเป็นตัวเลขชัดเจนไว้ในกฎหมาย แต่ผมอยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาลชุดนี้ว่า รัฐบาลก็มีนโยบายที่ชัดเจนอยู่แล้วว่าจะพยายามที่จะกระจายความเจริญ กระจายอำนาจไปสู่ภูมิภาค ไปสู่ชนบท ก็บอกว่าจะมีการพยายามสนับสนุนให้สภาพลเมืองเป็นของตัวเองมากขึ้น การพูดอย่างนี้ก็คงจะพูดได้ง่าย ๆ แต่ว่าผมอยากเห็นการปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน มันเป็นเรื่องที่พูดง่าย แต่รู้สึกว่าจะทำไม่ค่อยง่าย เพราะเรื่องนี้ผมเป็นกรรมาธิการงบประมาณปี ๒๕๓๗ ปีที่แล้ว ก็ได้เสนอรูปแบบของการจัดท่างบประมาณต่อ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งลักษณะคล้าย ๆ กับลักษณะนี้ซึ่งท่านบอกกับผมไว้ว่าเป็นเรื่องที่ดีแต่ทำไม่ได้ไม่ง่าย ซึ่งผมก็ได้กลับมาพิจารณาอีกหลายรอบ ผมก็เห็นว่ามันเป็นเรื่องที่ดีและไม่ยากที่จะทำด้วย ผมจึงอยากจะเสนอแนวทางที่เป็นกลาง ๆ ให้รัฐบาลนำไปพิจารณา ซึ่งเป็นแนวทางที่ผมคิดว่าน่าจะยอมรับกันได้ เพราะว่าถึงอย่างไรก็ตามไม่สามารถจะระบุการให้งบประมาณ ๒ เปอร์เซ็นต์ในกฎหมายฉบับนี้ได้ว่าจะต้องเป็นสิ่งที่ทางสภาพลได้อะไรที่เป็นรูปธรรมชัดเจน ไม่มีการกักกฎหมายแล้วเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ แนวทางที่ผมอยากจะเสนอท่านประธานก็คือว่า ให้รัฐบาลกลางให้เครดิตกับสภาพลคือเรื่องของการให้งบประมาณไปผมได้พูดคุยกับทางเจ้าหน้าที่ของสำนักงานงบประมาณ กับทางเจ้าหน้าที่ของสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คือส่วนราชการยังไม่มี ความเชื่อว่าสภาพลจะเป็นองค์กรที่มีความเข้มแข็งเพียงพอที่จะบริหาร หรือมีความรู้ความสามารถที่จะจัดการกับเงินงบประมาณด้วยตัวเองได้ ผมก็เลยบอกว่าเอาละในเมื่อท่านไม่เชื่ออย่างนั้น ซึ่งการเชื่ออย่างนั้นของท่านจะถูกหรือผิดผมจะไม่วิจารณ์ แต่บอกว่าเราก็ทำได้อีกรูปแบบหนึ่งคือให้เครดิต เครดิตนั้นเป็นอย่างไรข้อแรกสมมติว่ารัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณแผ่นดินมา บอกว่ามีเงินอยู่ ๑๐๐ บาท เพื่อจะเป็นงบลงทุน ผมก็บอกว่าเอาละให้สภาพลทำโครงการเสนอโครงการขึ้นมาผ่านจังหวัด ๖ เปอร์เซ็นต์เป็นเครดิต แต่ว่าไม่ต้องเอาเงินไป

ซึ่ง ๖ เปอร์เซ็นต์ส่วนนี้เป็นสิทธิขาดของสภาตำบลที่จะชี้ว่าจะทำโครงการอะไร ที่ไหน อย่างไรมา เป็นเอกสิทธิ์ที่รัฐบาลและกรม กองต่าง ๆ ไม่มีสิทธิที่จะไปเปลี่ยนแปลง ก็เสนอผ่านหน่วยราชการมา อาจจะปรากฏงบเหล่านี้ไปปรากฏในงบของกรมโยธาธิการ อาจจะไปปรากฏในงบของเร่งรัดพัฒนาชนบท หรืองบของกรม กองอย่างไรก็ได้และอีก ๙๔ บาทที่เหลือนั้นก็เป็นการจัดสรรในระบบปกติ ซึ่งผมคิดว่ามันสามารถจะประนีประนอมได้ และเป็นสิทธิขาดที่สภาตำบลก็น่าจะได้รับความพอใจพอสมควร กระผมพูดถึงจุดนี้ที่วิชาการและข้าราชการหลายท่านก็อาจจะแย้งกับผมว่า แบบนี้มันมีอยู่แล้วในแผนพัฒนาจังหวัดอย่างไร ซึ่งผมขอกราบเรียนว่าถ้าท่านได้ศึกษาดูดี ๆ และติดตามดูการใช้แผนพัฒนาจังหวัดให้ดี ท่านจะเห็นว่าแผนพัฒนาจังหวัดซึ่งก็มาจากแผนที่มาจากสภาตำบลในระบบปัจจุบันเป็นแผนที่ไม่มีประสิทธิภาพ ผมกล้ายืนยันในเรื่องนี้ เพราะผมได้ติดตามเรื่องนี้มาพอสมควรว่าเป็นแผนที่ไม่มีประสิทธิภาพ เพราะว่า เป็นแผนที่ไร้วิญญาณ ไร้วิญญาณอย่างไร เพราะว่าเพียงแต่เสนอมาให้ เป็นรูปแบบเป็นเล่ม เป็นปึกแล้วก็ส่งเข้ามา มันไม่มีจิตวิญญาณที่จะมีการรับผิดชอบได้ว่าข้อไหน อย่างไร การเรียงลำดับความสำคัญในแผนก็ไม่มี เพราะข้อเท็จจริงก็คือว่ามันเป็นอำนาจของส่วนกลางที่จะหยิบยกอะไรขึ้นมาทำก็ได้ ซึ่งเรื่องนี้ถ้าท่านประธานบังเอิญท่านไม่ได้เป็น ส.ส. ในชนบท ถ้าท่านวิ่งออกไปชนบทมาก ๆ ท่านจะได้เห็นชัดเจนว่าแผนงานโครงการต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นงบพัฒนาจังหวัด หรืองบพัฒนาจากกรม กองต่าง ๆ -----

ในระบบปัจจุบันถ้าดูแล้ว เป็นสิ่งที่น่าเสียดาย เพราะว่าเก่าไม่ค่อย
 ถูกที่คั่นและก็ไม่ได้อะไรมีการจัดสรรงบประมาณตามความต้องการที่แท้จริง
 ของคนในท้องถิ่น นี่เป็นข้อเท็จจริงที่ผมคิดว่าการปรับปรุง ถ้าผม
 พูดอย่างนี้รัฐบาลก็บอกว่ากำลังจะปรับปรุง การปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ
 เหล่านี้โดยไม่มีมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ บางครั้งรูปแบบเดิมไม่สามารถ
 จะปรับปรุงประสิทธิภาพนั้นได้ จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ
 แล้วก็ให้แต่ละระดับคือรูปแบบหนึ่งที่รัฐบาลควรจะนำไปพัฒนาศึกษาค้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเสกสรร

และคุณลำพอง

นายเสกสรร แสสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม นายเสกสรร แสสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์
 พรรคชาติไทย กราบขอพบพระคุณท่านประธานอีกครั้ง กระผมจะใช้เวลา
 สภาแห่งนี้ไม่มากมายและไม่วุ่นวายให้เข้าใจกันง่าย ๆ ว่า เห็นด้วยหรือ
 ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก มาตรา ๒๔ นี้เป็นมาตราที่
 ค่อนข้างจะมีปัญหาเท่าที่กระผมได้พบมาก็คงจะเห็น เป็นครั้งแรกคือกรรมาธิการ
 เสียงข้างมากนี้มีความเห็นพ้องต้องกันว่าให้แก้ไข จากเดิมนั้น เป็นการสนับสนุน
 งบประมาณโดยรวมเป็น ๒ เพอร์เซ็นต์ นั่นก็หมายความว่างบประมาณ
 งบประมาณปี ๗๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท จากสภาตำบลกว่า ๗,๐๐๐ สภาตำบล
 พรรคกันเสร็จเรียบร้อยก็จะได้สภาตำบลละประมาณ ๒ ล้านบาท นี่คือปัญหา
 สมาชิกสภาผู้แทนต่างจังหวัดหลายคนนั้นมีความเห็นด้วยและก็
 ขอกราบเรียนว่าท่านประธานอยู่กรุงเทพฯ อาจจะไม่เข้าใจพื้นที่
 กระผมอยากขอกราบเรียนปิดหนึ่งว่า กระผมสนับสนุนกรรมาธิการ
 เสียงข้างมาก ทั้ง ๆ ที่ฝ่ายรัฐบาลบางคนมีความจำเป็นว่าจะไม่สนับสนุน
 และมาตรานี้ก็เป็นมาตราที่จะมีความหมาย และพวกกระผมในฐานะ
 ฝ่ายค้านก็เตรียมพร้อมเต็มอัตราที่จะต้องสนับสนุนกันเต็มรูปแบบ
 ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอให้ความเห็นและให้เหตุผลเพิ่มเติมว่า
 ทำไม่ถึงเห็นด้วยในการกระจายเงินไปสู่ชนบท ไปสู่สภาตำบล ท่านประธาน
 ในการเสนอนโยบายของรัฐบาลก็เป็นที่ประจักษ์ว่าจะกระจายความเจริญ
 ไปสู่ชนบท อันนี้ก็ชัดเจนอยู่แล้ว เมื่อรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
 สภาตำบลอันแปลว่าต่อไปนี้สภาตำบลจะเป็นนิติบุคคล แนนอนที่สุดการที่

จะเป็นนิติบุคคลก็คือการที่กระทำการอะไรก็ได้ในความคิด ความเห็น ความชอบในสภาตำบลนั้นเสนอ แต่เมื่อสภาตำบลตรงนี้ขณะนี้ได้ออกไป เป็นรูปร่างกฎหมายเฉย ๆ นั้นแปลว่าสภาตำบลมีรูปร่างเป็นเสือกระดาษ ถ้าไม่มีงบประมาณไปจับเคลื่อน งบประมาณไปเสริมแล้วสภาตำบลจะเห็น เป็นรูปร่างชัดเจนได้อย่างไร ผมหมายถึงรูปร่างเนื้องานหรือการกระจาย ความเจริญจะเป็นไปได้อย่างไร อย่างไรก็ตามแต่กระผมมีความเข้าใจว่า เมื่อร่างนี้ผ่านไปแล้วจะไม่มีผลต่องบประมาณในปี ๒๕๓๘ นี้ แต่ปี ๒๕๓๘ นี้ คงใช้งบประมาณในปกติทั่วไป ก็คงจะมีผลต่องบประมาณในปี ๒๕๓๘ ซึ่งกระผมขอกราบเรียนว่ากรรมาธิการเสียงข้างมากได้แปรญัตติเป็นการแบ่งเงินไปสู่สภาตำบลนี้ กระผมเห็นด้วยและเป็นประโยชน์ ท่านประธานขอเวลานิดหนึ่ง กระผมใคร่ขอยกตัวอย่าง บางท่านอาจจะมีการโต้เถียงในใจว่าโครงการต่าง ๆ นั้นเป็นแบบแผน เป็นแผนพัฒนาจังหวัดอยู่แล้ว ไม่มีความจำเป็นที่สภาตำบลจะต้องจัดโครงการเพื่อประโยชน์ของสภาตำบลเอง อันนี้ผมใคร่ขอเรียน การจัดงบประมาณเดี๋ยวนี้ การวางโครงการสร้างแผนพัฒนาของจังหวัดอย่างไรก็ตาม เป็นแผนพัฒนาที่วางจากบนลงล่าง นั้นก็หมายถึงวางจากผู้ว่าฯ ลงไปสู่ประชาชน ซึ่งในข้อเท็จจริงประชาชนไปโดยจะต้องเสนอแผนจากประชาชนขึ้นสู่ข้างบน ท่านประธาน กระผมใคร่ขอเรียนตรงนี้มีตมหนึ่ง แต่โครงการพัฒนาน้ำสะอาดในภูมิภาคจะเห็นได้ว่าประปาภูมิภาค จะเห็นได้ว่ากรรมาธิการในหมู่บ้าน หน้าทีในเดิมทีนั้นเป็นหน้าที่ของประปาภูมิภาคอยู่ในกระทรวงมหาดไทย แต่ปัจจุบันนี้มาเปลี่ยนแปลงตรงไหนกระผมไม่ทราบ จะมี ๕ หน่วยงานหลัก ไปทำน้ำประปาในชนบท เท่าที่ผมจำได้คือ กรมอนามัย กรมโยธาธิการ รพช. หมายถึงเร่งรัดพัฒนาชนบท และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไปทำน้ำประปาใต้ดิน ท่านประธาน อาจจะคิดว่าเป็นสิ่งที่ดี กระผมขอกราบเรียนว่าเอาน้ำใต้ดินมาทำน้ำประปาไม่ใช่ว่าคุณภาพของน้ำจะเหมือนกันเสมอกันไป ไม่ใช่ตรงนี้ผมพูดเปรียบเทียบกับความแตกต่างอย่างไรท่านประธาน เพราะบางแห่งนั้นน้ำใต้ดินมีส่วนเค็ม น้ำใต้ดินมีปริมาณของสนิมเหล็กมากน้อยไม่เท่ากัน เวลานี้จะเห็นว่าเวลาเราเสนอโครงการไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อกับการทำน้ำประปาชนบท เสนอไปโดยตรง เขาจะบอกว่า

๕. หน่วยงาานหลักนี้ดูแล ซึ่งกระผมขอขากกราบเรียนว่าบางพื้นที่
เป็นบริเวณที่อยู่ใกล้น้ำ ใกล้แอ่งน้ำ ใกล้ปริมาณน้ำที่เพียงพอ
ที่จะเอาน้ำขบผิวลิมมาทำน้ำประปาอย่างนี้ เป็นต้น-----

ผมกราบเรียนยกตัวอย่างหมายความว่า ในบางตำบลนั้นไม่เหมือนกัน
อาจจะใช้การทำน้ำประปา ผมยกตัวอย่างว่ามันไม่เหมือนกัน
บางแห่งอาจจะใช้น้ำบาดาลมาทำประโชน์ ไปทำน้ำประปาจะก่อ
ให้เกิดประโชน์ในส่วนรวมของสภาตำบล ที่กระผมกราบเรียนมานี้
เป็นเพียงข้อเสนอเล็กน้อยเท่านั้น แต่ผมเชื่อว่าการกระจายเงิน
งบประมาณตามที่กรมการเสียดส่วนใหญ่ได้กระจายไปนี้ กระผม
คิดว่าเป็นประโชน์ และเป็นประโชน์อย่างยิ่งต่อความมุ่งหมาย
ที่จะให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคล เพราะฉะนั้นกระผมจึงสนับสนุน
มาตรา ๒๔ ตามกรมการเสียดข้างมากอย่างแน่นอน
ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณลำพอง
แล้วก็คุณดุสิต เตียวผมอ่านรายชื่อหนึ่ง มีผู้ยกมือก่อนหลัง
คุณลำพอง คุณดุสิต คุณสวัสดิ์ คุณเรวัต คุณประวิทย์ คุณจำนงค์
คุณประวิติ คุณณรงค์เลิศ คุณทรงธรรม เชิญคุณลำพอง

นายลำพอง พิลาสสมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายลำพอง พิลาสสมบัติ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ต้องขอ
กราบขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างยิ่งที่ได้ให้โอกาสกระผม
ได้ชี้แจง ก่อนอื่นผมอยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานได้กรุณา -
ทราบว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติที่พี่น้องประชาชน
ทั่วประเทศได้ให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งขณะนี้ทุกคนก็จดจ่อ
รอฟังว่าเงิน ๒ เพอร์เซ็นต์ที่คณะกรรมการเสียดส่วนใหญ่นี้
รัฐบาลจะให้หรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความเห็นคล้าย
กับคณะกรรมการเสียดส่วนใหญ่ว่าให้รัฐบาลจัดเงินงบประมาณ
ประจำปี ปีละ ๒ เพอร์เซ็นต์สำหรับเป็นเงินอุดหนุนสนับสนุน
งบประมาณ ซึ่งท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติหลายต่อ
หลายท่านได้อภิปรายไปแล้วว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งในเมื่อให้
สภาตำบลเป็นนิติบุคคล หมายถึงว่าให้สภาตำบลนั้นเป็นตัวของตัวเอง
พิจารณางบประมาณตัวเอง กำหนดชะตาชีวิตของตัวเอง ท่านประธาน
ถ้าแต่ละตำบลได้ปฏิบัติอย่างนี้ ผมอยากจะกราบเรียนว่าเป็นการ
ส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยเป็นอย่างยิ่ง ประชาชนในหมู่บ้าน

ก็จะให้ความสนใจ สำคัญที่สุดประชาชนจะได้ควบคุมกันเอง ที่ผ่านมามี
 ท่านประธานที่เคารพ แม้จะมีเงินให้สภาตำบลไม่ว่าเงินรูปพัฒนาตำบล
 เงินพัฒนาจังหวัดที่ผ่านไปทางสภาตำบลก็ดี สภาตำบลนั้นไม่สามารถ
 จะควบคุมเงินได้ เนื่องจากว่าอำนาจการอนุมัติจัดจ้าง จัดซื้อนั้น
 ส่วนใหญ่จะเป็นอำนาจของอำเภอและจังหวัด อะไรก็ตามที่จังหวัดและ
 อำเภอไม่เห็นด้วย สภาตำบลมักจะไม่ได้ทำ ท่านประธานที่เคารพ
 แม้สภาตำบลจะเป็นกรรมการอยู่ด้วย แต่ถ้านายอำเภอ ถ้าผู้ว่าราชการ
 จังหวัดไม่เห็นด้วย จะทำไม่ได้ แต่ในโอกาสเดียวกันถ้าสภาตำบล
 ได้ดำเนินการในงบประมาณของตนเอง แล้วให้นายอำเภอก็ดี
 จังหวัดก็ดีเป็นผู้ควบคุมดูแล ก็เหมือนครูกับนักเรียน นักเรียนไม่มีโอกาส
 จะควบคุมครูได้ แต่ในโอกาสเดียวกันครูยืนดูอยู่ห่าง ๆ แล้วให้
 นักเรียนทำแล้วบอกว่า นักเรียนทำให้แจ่มใสให้โปร่งใส ครูดูอยู่
 อย่างนี้ ผมอยากจะกราบเรียนว่าการทุจริตคอร์รัปชั่นแทบจะไม่มี
 หรือถ้ามีก็น้อยที่สุด แต่ถ้าในโอกาสเดียวกัน ถ้าดำเนินการอยู่
 อย่างเดิม ผมคิดว่าจะเหมือนอย่างเดิม เพราะฉะนั้นผมอยากจะ
 กราบเรียนว่า ๒ เพอร์เซ็นต์นี้ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง
 ให้สภาตำบล อย่างน้อยที่สุดตำบลใดมีความจำเป็นในเรื่องใด ๆ
 ก็จะได้พิจารณา จะได้ดูแลกัน แล้วหลายต่อหลายท่านในซีกรัฐบาล
 ก็บอกว่า กฎหมายลักษณะนี้ไม่เคยมี ผมอยากจะกราบเรียนว่า
 เคยมี ท่านประธาน พระราชบัญญัติประกันสังคมในปีพุทธศักราช ๒๕๓๘
 กำหนดเลยว่ารัฐบาลจะต้องออกในจำนวนเท่านี้ เพอร์เซ็นต์
 นายจ้างออกเท่านี้ เพอร์เซ็นต์ แต่กฎหมายฉบับนี้ ฐานะของตำบล
 มันไม่เหมือนกัน ถ้าจะให้ตำบลใดมีเงินเท่าไรออกมา ให้รัฐบาล
 ให้เงินอุดหนุนสมทบอย่างนั้น มันก็ไม่มีความเป็นธรรม ในโอกาส
 เดียวกันถ้าตำบลใดยังมีรายได้อีก เขาก็จะต้องมีเงินงบประมาณมาก
 นี่เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง แล้วถ้าจะถามต่อไปว่าจะเอาเงิน
 มาจากไหน ผมอยากจะกราบเรียนว่าเงินนั้นมีแม้ขณะนี้ยังไม่ทำ
 เราก็มียังเงินอยู่ไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งแล้ว ผมอยากจะกราบเรียน
 ท่านประธานว่าเงิน ๒ เพอร์เซ็นต์ ถ้าคิดงบประมาณปีนี้
 ก็จะได้ตกไปประมาณ ๑๘,๓๕๐ ล้านบาท -----

ขณะนี้ในปีงบประมาณ ๒๕๓๘ เรามีเงินที่จะให้สภาตำบลอยู่ คือเงินกองทุนพัฒนาตำบล ๒,๐๓๐ ล้านบาท และเงินที่จะลงสู่ตำบลอีกก้อนหนึ่ง ที่จะผ่านไปจังหวัดก็คือเงินพัฒนาจังหวัดอีก ๖,๐๐๐ ล้านบาท ก็ได้ ๘,๐๐๐ ล้านบาท เหลืออีก ๖,๐๐๐ กว่าล้านบาท ผมคิดว่าอาจจะเอางบกลางหรืองบของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ที่จะลงสู่พื้นที่ ตัดให้สภาตำบลเป็นผู้ดำเนินการเอง ไม่ว่างบแหล่งนี้ งบประมาณ บริหารในกิจการต่าง ๆ ที่สภาตำบลสามารถจะดำเนินการได้ตามวัตถุประสงค์ เพราะฉะนั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่า พี่น้องที่อยู่ขอบข่ายของสภาตำบล ท่านประธาน ที่เคารพ ประมาณ ๖,๐๐๐ กว่าตำบลที่จะต้องอยู่ในข่ายนี้ ประชาชน เกือบ ๙๐ เพอร์เซ็นต์ ในจำนวน ๙๐ เพอร์เซ็นต์ ล้วนแต่เป็นผู้ด้อยโอกาส ทั้งสิ้น การที่จะให้เงินแค่ ๒ เพอร์เซ็นต์กับผู้ด้อยโอกาส อย่างนี้ผมคิดว่ารัฐบาลน่าจะดำเนินการ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน ผากไปยังทางรัฐบาลว่า เงิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่จะไปให้พื้นที่ ไปช่วยพื้นที่ ไปช่วยกลุ่มต่าง ๆ ก็ดี คนไม่ที่คนหรือครอบครัว อันนี้คนไม่ต่ำกว่า ๕๐ ล้าน ที่จะอยู่ในข่ายของสภาตำบล ให้ไปเถอะ เพราะฉะนั้นจึงขอกราบเรียนวิงวอนไปยังคณะกรรมการที่ได้ผ่านเป็นมติไปแล้ว ก็ขอให้ไปปฏิบัติตามมติกรรมการเสียงส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นผมเองขอสนับสนุนคณะกรรมการเสียงส่วนมาก ในโอกาสนี้หวังใจอย่างยิ่งว่า สภาผู้แทนราษฎร คงจะได้ให้เงินงบประมาณดังกล่าว เพื่อที่จะให้สภาตำบล ได้มีโอกาส ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณดุสิต

นายดุสิต โสภิตชา (อุบลราชธานี) : ท่านประธานสภา

ที่เคารพ กระผม นายดุสิต โสภิตชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคกิจสังคม กระผมไม่ได้แปรญัตติเอาไว้ แต่เนื่องจากท่านกรรมการส่วนใหญ่เห็นด้วยที่จะให้ ๒ เพอร์เซ็นต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกพรรคกิจสังคมเห็นด้วยในประเด็นนี้ และเป็นคนริเริ่มตั้งแต่ต้น เพราะฉะนั้นกระผมถึงอยากจะประทานกราบเรียนท่านประธานสภาว่า ในหลักการที่จะบรรจุหลักการไว้ว่า เจียดงบประมาณแผ่นดิน ๒ เพอร์เซ็นต์ ให้แก่สภาตำบลทั่วประเทศประมาณ ๖,๗๐๐ ตำบลนั้น เป็นเหตุผลที่ถูกต้อง ซึ่งกระผมจะขอเรียนดังต่อไปนี้

ประการแรก เราต้องการจะสร้างให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคล

แปลว่าต้องการให้สภาตำบลสามารถปกครองตนเองได้สามารถจัดสรรงบประมาณด้วยตนเองได้ นี่คือหัวใจสำคัญของการยกสถานะของสภาตำบลให้เป็นนิติบุคคล เรื่องนี้ทางพรรคกิจสังคม ในขณะที่อาจารย์คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี เห็นคนริเริ่มตั้งใจอยากให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคลให้สามารถปกครองตนเองได้ เวลาที่เวลาผ่านมาเกือบ ๒๐ ปีแล้ว ในสมัยนั้นทางพรรคกิจสังคมได้เริ่มเอาเงินงบประมาณแผ่นดินซึ่งเป็นภาษีอากรของประชาชน ไปให้สภาตำบลใช้เป็นคนจัดสรรงบประมาณ เริ่มต้นปีแรก ๒,๕๐๐ ล้านบาท ทั้ง ๆ ที่ในสมัยนั้นงบประมาณแผ่นดินของประเทศก็ยังไม่มากแค่ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้นเอง ยังจัดสรรให้ตั้ง ๒,๕๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นจากการที่พรรคกิจสังคมได้ริเริ่มโครงการเอาไว้วันนี้ จึงเป็นผลให้รัฐบาลสมัยต่อมาเอาโครงการนั้นมาขยายผล

ตอนนั้นเรียกว่า เงินผัน ต่ำบลดะ ๕๐๐,๐๐๐ บาท หลังจาก
 อาจารย์ติภกทัต เป็นนายกฯ แล้ว ก็มาถึง พลเอก เปรม ท่านก็มา
 เปลี่ยนเสียใหม่ว่าเป็น การสร้างงานในชนบท แต่จริง ๆ แล้วก็คือ
 เงินผันนั่นเอง แต่ผมก็ตั้งใจ ท่านประธาน พี่น้องประชาชนทั่วประเทศ
 แม้ว่ารัฐบาลจะเปลี่ยนชื่ออย่างไรก็แล้วแต่ แต่คนก็ยังเรียกว่าเงินผันตลอด
 จนกระทั่งถึงทุกวันนี้ ไปที่ไหนเขาก็เรียกว่า เงินผัน ๆ นี้แปลว่าประชาชน
 เขาฉลาด เขาสามารถปกครองตนเองได้ เพราะฉะนั้นโครงสร้างที่
 อยากรจะให้สภาตำบล เป็นนิติบุคคลคือหัวใจของระบอบประชาธิปไตย
 รัฐบาลปัจจุบัน เป็นรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง แล้วก็พยายามที่จะ
 สถาปนาประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ท่านรัฐมนตรีมหาดไทย ท่านใช้คำว่า สถาปนาประชาธิปไตย ตลอด
 แม้ว่าท่านจะอยู่ในกองทัพ ท่านก็พูดคำนี้ออกมาตลอด แต่พอมาถึง
 โอกาสดีที่ พ.ร.บ. สภาตำบลผ่านสภาไปแล้ว ท่านน่าจะสถาปนา
 สภาตำบลให้ครบวงจร อยากรให้เป็นนิติบุคคล อยากรให้ปกครองตนเองได้
 แต่ไม่ให้เงิน ไม่ให้อำนาจ ประเดี๋ยวในมาตราที่ว่าด้วยอำนาจสภาตำบล
 กระทบก็จะอธิบายเพิ่มเติม

ประการที่ ๒ เวลานี้เราวิตกกังวลกันว่า ถ้าเพื่อให้เงิน
 แก่สภาตำบลไปแล้ว กลัวว่าสภาตำบลจะไม่สามารถดูแลการเงินได้
 มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้พูดถึงโครงสร้างงบประมาณแผ่นดิน ผมเอง
 ผมสนใจงบประมาณแผ่นดินมาตลอด งบประมาณปีนี้ ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาทบาท
 ซึ่งถือว่ามากพอสมควร แต่ก็ไม่สามารถที่จะกระจายไปสู่ชนบทได้ เพราะ
 เหตุว่าคนจัดสรรงบประมาณคือคนที่อยู่ในส่วนกลาง แต่ว่าอย่าลืม
 โครงการที่จะเสนอมา เราเสนอมาจากชนบท แผนพัฒนาสภาตำบล
 เขาเรียกว่า แผนพัฒนา ๕ ปีของสภาตำบล เราเอาแผนพัฒนา ๕ ปี
 ของสภาตำบลส่งมายังส่วนกลาง ส่วนกลางจะเป็นคนคัดเลือกว่า
 โครงการไหนสำคัญหรือไม่สำคัญ แต่ว่าโครงการของสภาตำบลที่ทำไว้
 ๕ ปี ไม่ได้ถูกนำไปปฏิบัติอย่างทั่วถึง เพราะว่าคนจัดสรรงบประมาณ
 อยู่ส่วนกลาง ท่านประธานก็รู้ บอกว่าพรรคข้าราชการเป็นพรรคที่ใหญ่ที่สุด
 ในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงมหาดไทย ไม่ว่าสภาชุดไหน
 สมัยไหนพยายามจะพูดอยู่เสมอว่า กระทรวงมหาดไทยเป็นกระทรวง
 มาเฟีย (Mafia) ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจมากมาย เวลานี้แกมสภาตำบล

ยังจะให้อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดปลดสมาชิกสภาตำบลอีก นี่หรือ
คือประชาธิปไตย สภาตำบลเป็นนิติบุคคล มีช่องทางไหนนิติบุคคลถูก
ผู้ว่าราชการจังหวัดปลดได้ ขนาดห้างร้าน บริษัท เขายังใช้คณะกรรมการ
เสียงส่วนใหญ่ นี่คือสาระสำคัญที่จะต้องถกกันไปในอนาคต แต่ในประเด็น
ที่ว่าโครงการต่าง ๆ ที่สร้างมาจากสภาตำบล นั้นแหละคือความต้องการ
ของสภาตำบล เวลานี้ปัญหาเกิดขึ้นก็คือว่า เมื่อส่วนกลางเป็นคนจัดสรร
งบประมาณ จัดสรรโครงการ บางตำบล บางหมู่บ้าน เขาไม่ยอมยกได้น้ำ
แต่เราก็เอาน้ำไปให้ -----

ไม่อยากจะถนอมเอาถนอมมาให้ จนกระทั่งเกิดการวิพากษ์วิจารณ์กันบอกว่า
อันนี้ลอยมา ๆ นักการเมืองต้องกินส่วนใหญ่ได้แต่จากการเป็นพ่อค้าท้องถิ่น
ได้แต่เข้าขึ้นไปเป็นสมาชิกสภาจังหวัด ได้จากการรับเหมา ได้จากการ
ก่อสร้าง เพราะฉะนั้นสภาตำบลไม่รู้จัก บางปี บางสมัยสภาตำบลมีหน้าที่
ติดคุก คนทำคือนายอำเภอ คือผู้ว่าฯ สมาชิกสภาตำบลมีหน้าที่ติดคุก
มีหน้าที่เห็นและมีหน้าที่ติดคุกถ้าผิดพลาดขึ้นมา เพราะฉะนั้นกระผม
ถึงอยากจะให้ท่านประธานมองเห็นความสำคัญของสภาตำบลว่า ขณะนี้
สภาตำบลมีความรู้ความสามารถ ใครจะไปคิดว่าจากปี พ.ศ. ๒๕๑๘
เป็นต้นมาเป็นเวลาเกือบ ๒๐ ปี ตั้งแต่เงินผันพรรคกิจสังคมออกไป
สภาตำบลรู้จักเปอร์เซ็นต์ดี รู้จักการวางแผนพัฒนาตำบล รู้จักการใช้เงิน
รู้จักการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติ เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่าสภาตำบล
เขาสามารถดูแลเงินของเขาได้ และการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน
๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาทบาท ท่านประธานครับ เวลานี้เงินงบประมาณแผ่นดิน
กระจัดกระจายกันอยู่ที่ทั่วทุกหนทุกแห่ง พูดกันว่าเงินงบประมาณ
๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่เงินนอกงบประมาณอีก ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท
และเวลานี้เป็นที่ประจักษ์ว่า เงินงบประมาณแผ่นดินรัฐบาลไม่สามารถ
จะใช้หมด อย่างปี ๒๕๓๖ มีเงินเหลืออยู่ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๓๗
สด ๆ ร้อน ๆ ท่านรองนายกรัฐมนตรีจากพรรคพลังธรรม ท่านบอก
เมื่อเดือนที่แล้วรัฐบาลใช้เงินหมดแค่ ๓๗ เปอร์เซ็นต์ จาก ๖๐๐,๐๐๐
ล้านบาทบาท เมื่อปีที่แล้วใช้ได้แค่ ๓๗ เปอร์เซ็นต์ และอีกที่เหลือก็ยัง
ไม่ได้ใช้ รัฐบาลจะมากุมิใจว่าตัวเองใช้งบประมาณเป็น จะมากุมิใจ
พูดกลางสภาว่า เงินเหลือมีปี เงินคงคลังตั้ง ๒๓๐,๐๐๐ ล้านบาท
การที่บอกว่าเงินคงคลังมากนั้นละครับท่านประธาน คือการที่รัฐบาล
ไม่มีฝีมือในการใช้เงิน เวลาแถลงต่อสภาบอกว่า กระทรวงการคลัง
พยายามรักษาวินัยในการใช้เงิน วินัยอะไรครับท่านประธาน ปี ๒๕๓๖
เหลือ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๓๗ เพิ่งให้ไม่ได้ไม่ถึงครึ่ง ปี ๒๕๓๘
๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาทบาท จะให้ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อให้สภาตำบล
เขาสามารถใช้เงินของเขาเองได้ แบ่งไปแค่ ๒ เปอร์เซ็นต์
ถ้า ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็แค่ ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท เขาที่ช่วยตัวเองได้เยอะ
เวลานี้มานั่งวางแผนตั้งคณะกรรมการแล้วคณะกรรมการอีก ตั้งแก้ปัญหา

จราจรในกรุงเทพมหานคร บอกว่าเวลานี้คนกรุงเทพฯ มีอยู่ ๑๐ ล้านคน
 ๑๐ ล้านคนมาจากทั่วสารทิศของประเทศ เพราะเป็นเมืองหลวงอยู่ตรงนี้
 รัฐบาลกลางอยู่ตรงนี้ท่านประธานครับ ล่าเหตุจริง ๆ ก็คิดว่าเราไม่กระจาย
 ความเจริญไปชนบท เราไม่นำเงินไปลงทุนบพให้เขาสามารถจ้างงานกันเอง
 ได้ทำงานกันเองได้ เพื่อดึงคนไม่ให้เข้ามาในเมืองหลวง เข้ามาส่วนกลาง
 ของประเทศ ปัญหาจราจรก็จะไม่เกิดขึ้น การศึกษาก็จะไม่เกิดขึ้น เพราะมี
 มหาวิทยาลัย มีวิทยาลัยอยู่ทั่วประเทศ ทุกคนจะได้รักท้องถิ่นของตนเอง
 เพราะเขามีความรู้สึกว่าเขาสร้างจากมือของเขาเอง เขารักบ้านเมือง
 เขาเอง ผมขอหัวใจที่อาจารย์ตีตกฤทธิ์ ปราโมทย์ นายกรัฐมนตรีของพรรคกิจสังคม
 ท่านพูดเมื่อปี ๒๕๑๕ มีบางพรรค มีสมาชิกบางท่านบอกว่าเงินผันที่พรรคกิจสังคม
 ออกไปนั้นเป็นการดำเนินาพริกละลายแม่น้ำ พูดกันในสภาตอนนั้นแหละครับ
 และคนที่พูดก็กลายเป็นนายกรัฐมนตรีเวลานี้ ท่านประธาน อาจารย์ตีตกฤทธิ์
 ท่านบอกว่า เอาเถอะเป็นเงินทองเขาเอง ถ้าเขาอยากจะทำอะไรให้เขา
 เงินของเขาเอง ถ้าเขาอยากจะทำก็จับกันก็จับคนเขาเอง ผมว่าเป็นคำพูดที่
 ลึกซึ้งมาก และท่านประธานก็รู้ว่าสภาต่อมานั้นเขาสามารถจะรักษาเงิน
 ทองเขาได้สหายมาก เวลานี้รัฐบาลไม่กล้า กระมามีการส่วนใหญ่เห็นด้วย
 จะให้ ๒ เปอร์ดเซ็นต์ แต่พอเข้าสภากลับไม่เห็นด้วย ผมว่าตอนนั้นไม่รู้ใคร
 มาแทรกแซงการกระทำ ความคิดดั้งเดิมถูกต้องแล้วที่จะให้ เวลานี้มีการ
 เรียกร้องออกจะให้เงินประชาติไปดย เราก็ต้องสร้างนะครับ ผมเห็นว่า
 รัฐบาลเวลานี้อยากจะให้เป็นประชาติไปดย แต่ไม่รู้จะแก้อย่างไร ผมแนะนำ
 ตรงนี้ท่านประธาน รัฐบาลมีข้ออ้างบอกว่า ผมเดาใจรัฐบาลว่า รัฐบาลเวลานี้
 ผมฟังวิทยุเมื่อวาน รัฐบาลส่งเสริมให้เก็บภาษีและก็มีการลดภาษีต่าง ๆ
 ประมาณ ๘ รายการ -----

เช่น การโอนที่ดิน ภาษีล้อเลื่อน ทรัพยากรธรรมชาติ ภาษีบุหรี่ แล้วก็ ภาษีสุรา พวกวังนกด่าง ๆ นะครับ โดยเบ็ดเสร็จทั่วประเทศ ประมาณ ๑๘,๐๐๐ ล้านบาทโดยประมาณ รัฐบาลก็ไปคิดเอาว่าเงิน ๑๘,๐๐๐ ล้านบาท จะตกเป็นของสภาตำบลและยังจะบอกวามากกว่า ๒ เพอร์เซ็นต์ ที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกำลังพูดกันอยู่ ท่านประธานครับ สภาตำบล มี ๖,๗๐๐ สภาตำบล สภาตำบลที่เข้าในเกณฑ์จะเป็นองค์การบริหาร ส่วนตำบล ประมาณ ๕๑๘ ตำบล แล้วที่เหลือจะไปเอาที่ไหนท่านประธาน และบางจังหวัดไม่มีรายได้อย่างที่วานี้ หรือมีแต่ว่าอยู่ในเขตเทศบาล ที่ถนนหนทางไปถึงที่ ไฟฟ้าไปถึง เขาสามารถจะจัดเก็บกันได้อย่างกรณี โอนที่ดิน อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมไม่อยากจะให้รัฐบาลเอาการลด ภาษี เอาเก็บภาษีตรงนี้ไปเป็นข้ออ้างเพื่อที่จะไม่ให้สภาแห่งนี้เห็นด้วย กับมาตรา ๒๙ ที่ท่านกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ท่านต้องการ

อีกประการหนึ่งท่านประธานสภาที่เคารพ ผมอยากจะ กราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าเมื่อเราจัดสรรงบประมาณให้สภาตำบล ๒ เพอร์เซ็นต์อย่างที่ว่ากัน มันจะเป็นการป้องกันนายทุนที่จะไปผูกขาด อำนาจในสภาตำบล ผมเองผมกราบเรียนอยู่เสมอว่า เวลาที่สภาตำบล เป็นฐานอำนาจของระบอบประชาธิปไตย แต่สภาตำบลมีแต่ชื่ออำนาจ เครื่องไม้เครื่องมือ บุคลากรไม่มี รัฐบาลก็ไม่เตรียมการที่จะให้ สภาตำบลแข็งแรง ท่านประธานครับ สภาตำบลนี้แหละจะเป็นฐานให้ สภาใหญ่ของเราอยู่ได้ จะเป็นฐานให้ประชาธิปไตยของประเทศอยู่ได้ ถ้าพูดถึงการปกครองของประเทศไทยของเรา รัฐบาลกลางมีอำนาจ มาก สามารถเก็บภาษีมาทั่วประเทศ และการเก็บภาษีส่วนใหญ่ก็เป็น การเก็บภาษีทางอ้อม ประชาชนไม่รู้จึกว่าตัวเองเสียภาษีอย่างไร อย่างกรณีเสื้อผ้า เขาบอกว่าเด็กคนหนึ่งเกิดมาวันแรก พ่อแม่ไปซื้อ ผ้าอ้อมเพียง ๑๐ บาท เขาเสียภาษีแล้ว ๑๐ เพอร์เซ็นต์ ๑๐ สตางค์ ท่านประธาน เห็นไหมว่าเขาเสียภาษีทางอ้อมเขาไม่รู้จึกเลย เขา เสียภาษีทางอ้อม จากวันเกิดจนถึงวันตายเขาเสียภาษีเท่าไร เพราะฉะนั้นเมืองเราไม่ใช่เมืองรัฐสวัสดิการ ไม่ใช่สังคมนิยม แต่เราจำเป็นจะต้องคืนภาษีให้แก่ประชาชน เวลานี้เราคืนให้ในลักษณะ ของถนน โรงพยาบาล แต่โรงพยาบาลส่วนกลางเป็นคนสร้างให้ ถนนส่วนกลางเป็นคนสร้างให้ สภาตำบลไม่ได้เกี่ยวข้อง อย่างที่ผม

กราบเรียนว่าสภาตำบลบางครั้งไม่ต้องการ แต่เราไปยึดเยียดให้
เชื่อเถอะครึบ ผมเชื่อว่าสภาตำบลสามารถจะบริหารเงินได้ ผมเชื่อมาก
ท่านประธาน ท่านประธาน นอกจากนี้แล้วผมยังอยากจะกราบเรียน
ท่านประธานว่า ในการที่จะให้สภาตำบลอยู่ได้จำเป็นจะต้องมีเงินให้
เป็นสัดส่วน ไม่ว่าใครจะขึ้นมาเป็นรัฐบาล ไม่ว่ารัฐบาลจะมาจาก
การเลือกตั้งหรือรัฐบาลมาจากระบอบอื่นที่เราไม่อยากจะให้มี ถ้าเพื่อเรา
เขียนเป็นกฎหมายเอาไว้ เป็นหลักประกันให้สภาตำบล เป็นหลักประกัน
ให้ประชาชนชาวไทยทั่วประเทศเขามีความมั่นใจ เขารู้แน่นอนว่าเขา
จะได้ ๒ เพอร์เซ็นต์ ถ้าถึงเวลางบประมาณใหม่ออกไป เขาคิดเลขเลย
ท่านประธาน เขาว่า ๒ เพอร์เซ็นต์ เขาจะทำอะไรบ้าง อย่างตำบล
บ้านเกิดผมเขามี ๑๑ หมู่บ้าน เขารู้ว่าปีนี้จะสร้างตรงไหนจะได้อะไร
จะสร้างโรงเรียน จะสร้างสภาตำบลจะสร้างแหล่งน้ำ เขารู้จักหมด

สผ. ๒๑/๒๕๓๗ (ส. ๒)

แล้วสภาตำบลนั้นเขาจะทำหน้าที่เหมือน ๆ กับสภาผู้แทนราษฎร ใช้จ่ายงบประมาณ ติดตามงบประมาณ ตรวจสอบงบประมาณ เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อเราจัดสรรให้ตามที่เรารู้สึกกันในวันนี้ ความคิดเรื่องสภาตำบลจะประสบผลสำเร็จ และการให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคลก็จะบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่เราใฝ่ฝันกันมาก อย่างที่ผมกราบเรียนท่านประธานว่า พรรคกิจสังคมทดลองมาแล้วปี ๒๕๑๘ แล้วให้เงินกันมาตลอดเป็นสิ่งที่ดีมาก สภาพัฒนาหรือสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติถึงกับนำไปเขียนไว้ถึงโครงการของสภาพัฒนาว่า แผน ๖ แผน ๗ จะทำอะไรบ้าง และเวลานี้รัฐบาลทุกยุคสมัยก็ทำกันมา ซึ่งผมว่าจากการพิสูจน์ จากการทดลอง ๑๘ - ๑๙ ปี ท่านประธานเชื่อว่าได้ผลเป็นที่พอใจ และก็เชื่อว่าถ้าเพื่อเราทำอย่างนี้ต่อไปอีก ก็จะได้ผลเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นกระผมในฐานะเป็นสมาชิกพรรคกิจสังคมและเป็นต้นคิดของเงินผันประกันราคาพืชผลสภาตำบล ผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมขอสนับสนุน พรรคกิจสังคมสนับสนุนในการที่จะจัดสรรงบประมาณแผ่นดินปีละ ๒ เปอร์เซ็นต์ให้แก่สภาตำบลโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย พอดีมีนัดมาจากประธาน เขิญคุณโกดิน กรรมาธิการขอสิ้น ๆ

นายโกดิน พลกุล (กรรมาธิการ) : ผม โกดิน พลกุล กรรมาธิการ ขอกราบเรียนท่านสมาชิกโดยย่อ ๆ ถึงความเป็นมาของมาตรา ๒๙ นี้ ประเด็นที่เราพูดกันอยู่ขณะนี้ก็คือว่า เราจะเอาตามร่างเดิมของรัฐบาล หรือร่างของกรรมาธิการที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายไป ผมอยากกราบเรียนว่า ในหลักการที่เขียนในมาตรา ๒๙ ในร่างเดิมนั้นที่บอกว่าทุกปีงบประมาณให้รัฐบาลจัดสรรเงินให้แก่สภาตำบลเป็นเงินอุดหนุน นับว่าเป็นครั้งแรกที่มีการเขียนบทบัญญัติ เช่นนี้ในกฎหมาย ในกฎหมายที่เกี่ยวข้ององค์การปกครองท้องถิ่นทั้งหมดไม่มีการเขียนบทบัญญัติบังคับว่า รัฐบาลต้องจัดสรรเงินอุดหนุนให้ในแต่ละปีงบประมาณ เพียงแต่เขียนไว้ว่า อาจจะมีส่วนหนึ่งก็คือมาจากเงินอุดหนุน นั่นก็คือว่ารัฐบาลอาจจะจัดให้หรือไม่จัดให้ก็ได้ ถามว่าเหตุผลทำไมในร่างเดิมในมาตรา ๒๙ ซึ่งในร่างใหม่ก็มีข้อบังคับตรงนี้ไว้ เพียงแต่ไปเพิ่มเติมเรื่อง ๒ เปอร์เซ็นต์ถามว่าทำไมต้องเขียนบังคับให้รัฐบาลจัดเงินอุดหนุนในแต่ละปีงบประมาณ

คำตอบก็คงเป็นอย่างที่หลายท่านได้พูดมาแล้ว

ประการแรกก็คือ เมื่อให้ตำบลทั้งประเทศเป็นสภาตำบลที่เป็นนิติบุคคล และส่วนหนึ่งก็อาจจะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งก็เป็นนิติบุคคล และก็เป็นที่ถกเถียง ก็คงมีความจำเป็นที่เขาจะต้องมีภารกิจหน้าที่ที่เขาจะต้องจัดทำของเขาเอง เราทราบดีว่าหลายพื้นที่เป็นชนบทไม่มีรายได้เพียงพอ จะมีเงินไปจัดทำภารกิจของตนเองจึงต้องบังคับว่า รัฐบาลต้องจัดสรรเงินอุดหนุนให้ ถ้าไม่จัดละก็กฎหมายนี้ไม่เกิดประโยชน์ จำเป็นต้องมี จึงเป็นครั้งแรกที่เขียนแบบนี้

ประเด็นต่อมาก็คือ เมื่อเข้าสู่กรรมาธิการนั้น กรรมาธิการหลายท่านก็ได้แสดงความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป ซึ่งก็อาจจะไม่ได้มองถึงว่าใครเป็นฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล กรรมาธิการบางท่านที่เป็นฝ่ายค้านเองก็แสดงความไม่เห็นด้วยที่จะไปกำหนดในเรื่อง ๒ เปอร์เซ็นต์ ส่วนกรรมาธิการที่เห็นด้วยในการกำหนดเรื่อง ๒ เปอร์เซ็นต์นั้น ก็คงด้วยความหวังดีว่า ทำอย่างไรจะให้เงินแน่นอน รัฐบาลนอกจากจะต้องจัดไว้แล้ว ต้องจัดให้เป็นจำนวนเท่านี้เท่านี้ ซึ่งก็มีลักษณะที่จะเขียนหลักประกัน หรือจะวางหลักประกันได้ ๓ ลักษณะ

ลักษณะแรกก็คือเขียนไว้ ๒ เปอร์เซ็นต์ หรือจะก็เปอร์เซ็นต์ก็ตามแต่ เป็นการถาวรเช่นที่เห็นอยู่ขณะนี้

ประการที่ ๒ คือเขียนไว้ ๒ เปอร์เซ็นต์เป็นการชั่วคราว เช่นที่ท่านชุมพล ศิลปอาชา ได้พูดเมื่อวานว่า ถ้าหากเขียนในบทเฉพาะกาลว่าในสองตั้งไว้ของสภาตำบลนั้น ๕ ปี ท่านก็คิดว่าไม่จริงก็จะอะไร

ส่วนประการสุดท้าย กรรมาธิการที่เห็นว่าน่าจะเป็นไปตามร่างเดิมนั้น ก็เห็นว่าในเรื่องการจัดงบประมาณนั้น ควรจะเป็นเรื่องของรัฐบาล การจะเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณว่าจะให้หน่วยงานใดเท่าไร ให้ท้องถิ่นใดเท่าไร แม้สภาตำบลจะบังคับว่าต้องให้แล้วก็ตาม ก็คงเป็นเรื่องการยืดหยุ่นในการจัดทำงบประมาณของแต่ละปี-----

ความจำเป็นของการจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานกึ่งดี ให้กับองค์การปกครองท้องถิ่นต่าง ๆ ก็นั้น ก็ขึ้นกับสภาพข้อเท็จจริงทางเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละปีงบประมาณ อย่างไรก็ตามการ จัดทำงบประมาณนั้น ต้องทำเป็นร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งจะตรวจสอบโดยสภา โดยสมาชิกสภาทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน และก็ต้องไปวุฒิสภาอีก ด้วยเหตุนี้เองกรรมาธิการส่วนหนึ่งจึงได้เห็นว่าน่าจะเป็นไปตามร่างเดิม ก็ขอกราบเรียนถึงความเป็นมา ส่วนบางท่านที่อาจจะหวังว่ารัฐบาลชุดนี้หรือรัฐบาลชุดหน้าอะไรก็ตามแต่ อาจจะจัดเงินให้หน่อยนั้น คือไม่จัดเงินนี้คงไม่ได้ เพราะกฎหมายบังคับ ถ้าจะจัดเงินให้หน่อยนั้นผมก็คิดว่าคงเป็นเรื่องของรัฐบาลจะชุดนี้ก็ตามหรือชุดหน้าก็ตามต้องให้คำตอบในทางของการงบประมาณว่าจะเป็นอย่างไร ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเรวัต

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ในมาตรา ๒๙ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาได้แก้ไขนั้น กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งว่า ที่แก้ไขนี้ทุกปีงบประมาณให้รัฐบาลจัดสรรเงินงบประมาณไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อเป็นเงินอุดหนุน โดยแบ่งให้แก่สภาตำบลจำนวนหนึ่ง และอีกจำนวนหนึ่งแบ่งให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา ๒๙ ทวิ วรรคหนึ่ง ท่านประธานครับ ผมเองได้ยินได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่าน และก็ได้อินท่านกรรมาธิการชี้แจงไปเมื่อกี้ กระผมเห็นด้วยว่า ถ้าหากว่าสภาตำบลตั้งขึ้นมาแล้ว ไม่มีเงินอุดหนุนหรือไม่มีเงินที่รัฐบาลจัดไปแล้วนั้น ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลฉบับนี้จริง ๆ แล้วก็ไม่ได้ประโยชน์ ไม่เกิดประโยชน์ครับ เพราะทำอะไรไม่ได้ ผมเองก็ไม่สบายใจเหมือนกันว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบอกว่า สภาตำบลหรือกรรมาธิการส่วนใหญ่ โดยปกติแล้วสภาของเราจะฟังเสียงกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ แต่มาถึงวันนี้ก็จะเปลี่ยนไปอีกแล้ว จะมาฟังเสียงกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผมเองก็ไม่เข้าใจว่าเราจะไปกันรูปไหน เหมือนรัฐบาลจัดรัฐบาลก็ต้องมีเสียงข้างมากเป็นรัฐบาล แต่นี่รัฐบาลจะไม่เอาอีกแล้ว รัฐบาลจะเป็นรัฐบาลเสียงข้างน้อยอีกแล้วมันอย่างไรกันครับ ความจริงที่ว่าเขียนลงไป ในกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ เมื่อกี้ท่านสมาชิกก็บอกไปแล้วว่า กฎหมายประกันสังคม

ก็มีระบุไว้ชัดเจนว่า รัฐบาลพึงจ่ายเงินอุดหนุนให้กับกองทุน ๑.๕ เพอร์เซ็นต์
 อย่างนี้ก็มี เขียนไว้เรียบร้อย ประมาณการที่ระบุไว้ ๒ เพอร์เซ็นต์นี้
 กระทบเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง และถ้าหากว่าเราจะพูดไปเปรียบเสมือนว่า
 สภาตำบลนั้นเสมือนหนึ่งเป็นบริษัทอย่างนี้การจัดตั้งบริษัทขึ้นมาเขาก็จะต้อง
 มีทุนลง เงิน ๒ เพอร์เซ็นต์นี้คือเงินทุนที่จะให้กับบริษัทนี้ไปดำเนินการ
 แต่รัฐบาลจะไม่ให้เสียอีกแล้ว แล้วบริษัทจะอยู่กันได้อย่างไร จะทำกันได้
 อย่างไร จะเจริญกันได้วิธีไหน เมื่อเป็นอย่างนี้กระทบก็คิดว่าถ้าหากจะให้
 กฎหมายฉบับนี้สมบูรณ์นั้น กรรมาธิการทำไปถูกต้องแล้ว กระทบเห็นด้วย
 เป็นอย่างยิ่งว่าจะต้องมีเงินอุดหนุนอย่างน้อย ๓ เพอร์เซ็นต์ ที่บอกว่า
 จะให้เท่าไรก็ได้ อย่างนั้นไม่ได้ เพราะมีฉะนั้นก็ไม่ว่าจะได้กันเท่าไร
 รัฐบาลจะให้หรือไม่ให้ก็ไม่รู้ สภาตำบลจะเจริญรุ่งเรืองก็ไม่ได้-----

เมื่อเป็นอย่างนี้ครับท่านประธาน กระผมก็คิดว่ารัฐบาลนั้นจะให้สภาตำบล
ไปลอย ๆ คล้าย ๆ แบบจับเสือมือเปล่า โดยที่ไม่ให้อะไรเลย
อย่าง เป็นต้นว่า จะให้มีการเพิ่มภาษีการพนันอย่างนี้เป็นต้น อย่างนี้ก็มี
ผมก็ไม่เห็นด้วยเหมือนกันว่าจะไปส่งเสริมการพนันเอาเงินจำนวนภาษี
อีกแล้ว แล้วสภาตำบลเขาทำกันอย่างไร เพราะฉะนั้นกรรมาธิการชุดนี้
ผมก็ยังชมเชยว่า เป็นเรื่องที่ดีมากครับท่านประธาน เมื่อให้สภาตำบลนี้
เป็นรูปเป็นร่างออกมา ตั้งออกมาแล้ว แล้วก็ให้เงินให้ด้วย ผมเห็นด้วย
เป็นอย่างยิ่งว่า กรรมาธิการชุดนี้ชั้นหนึ่ง แต่จะไม่เอาอีกแล้วจะไปเป็น
ชั้นไหน ท่านประธาน ไปชั้นไหนกัน ผมไม่เข้าใจจริง ๆ มีท่านประธาน
เป็นถึงรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ดำเนินการเรื่องนี้โดยเฉพาะ
อย่างนี้ ผมเห็นด้วยจริง ๆ กับท่าน เสร็จแล้วจะมาเปลี่ยนแปลงอีกแล้ว
มันอย่างไรครับ จะเปลี่ยนไปเพื่ออะไรกัน เหตุผลตรงไหน และทำให้
ประชาชนเขาเดือดร้อน ทำให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเขาเดือดร้อนไปหมด
ทั่วทั้งประเทศ มันจะบริหารประเทศชาติอย่างไรครับท่านประธาน โลกไป
เลมาอย่างไรก็ไม่รู้ ผมว่าไม่ถูก ผมกำลังจะชมเชยอยู่ว่ากรรมาธิการชุดนี้
ดีมาก ทำได้ถูกต้อง ถูกที่สุด เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้ดำรงไว้ ท่านประธาน
คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ ขอประทานโทษ เอียนามท่าน ท่านสุทัศน์
เงินหมื่น คงไว้ อย่าไปเปลี่ยนแปลง ถ้าเปลี่ยนแปลงท่านลำบากทีหลัง
ในการเลือกตั้ง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านกรรมาธิการ
ประสพ แล้วจากนั้นขอเวลาท่านรัฐมนตรีชวลิต กับท่านรัฐมนตรีชาวินทร์
เชิญครับ

นายประสพ บุษราคัม (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ประสพ บุษราคัม ชาตอิสานพัฒนา อุดรธานี ผมใคร่ขอ
กราบเรียนในฐานะผมเป็นประธานกรรมาธิการเสียงข้างมากกว่า ทำไม
มาตรา ๒๔ นั้นเราถึงมาเติมว่า ไม่น้อยกว่า ๒ เพอร์เซ็นต์ คำว่า ไม่น้อย
กว่า ๒ เพอร์เซ็นต์ มันมีที่มาที่ไปอย่างไร ถ้ามาตรา ๒๔ นี้ไม่ผ่านการ
เห็นชอบของสภาแห่งนี้ สิ่งที่จะตามมาคืออะไร มาตรา ๒๔ นี้คล้าย ๆ
เป็นหัวใจของกฎหมายฉบับนี้ ทำไม่ต้อง ๒ เพอร์เซ็นต์ ต้องถามตรงนี้
ทำไมไม่ครึ่งเปอร์เซ็นต์ ทำไมไม่ ๕๐ เพอร์เซ็นต์ ก็เพราะว่า มาตรา ๒๓
สภาตำบลเป็นนิติบุคคล มีทั้งอำนาจ มีทั้งหน้าที่ ผมจะไม่เอ่ยถึงอำนาจ

จะเสียเวลาที่ประชุมนี้ ผมอยากจะเอ่ยถึงหน้าที่ของสภาตำบลที่เป็นนิติบุคคล
 เท่านั้น ส่วนสภาตำบลที่เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีอำนาจเพิ่มขึ้น
 ตั้งแต่ ๓ - ๕ เท่า ผมจะไม่เอ่ยถึงมันเสียเวลาที่ประชุมนี้ หน้าที่ของสภาตำบล
 ที่เป็นนิติบุคคล (๑) จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร
 (๒) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก (๓) รักษาความสะอาด
 ของถนน ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
 (๔) คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ (๕) จัดให้มีและ
 บำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น (๖) บำรุงและส่งเสริมการ
 ประกอบอาชีพของราษฎร (๗) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
 (๘ ทวิ) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ
 (๙ ตริ) กิจกรรมเกี่ยวกับการพาณิชย์ (๑๐) กิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งจำเป็น
 เพื่อประโยชน์ของราษฎร นี้ละครับคือหน้าที่ของสภาตำบล แล้วหน้าที่ของ
 สภาตำบลที่เป็นนิติบุคคลนี้เด็ดขาดที่สภาตำบล มีท่านกรรมาธิการบางท่าน
 ที่เป็นกรรมาธิการ บอกว่ายังเป็นอำนาจของอำเภอ จังหวัด ไม่ใช่ อำนาจ
 นี้เป็นอำนาจเสร็จเด็ดขาดของสภาตำบลที่เป็นเพียงนิติบุคคลเท่านั้น ส่วน
 องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นผมกลัวจะเสียเวลา ผมไม่นำมาเอ่ยที่นี่ หลังจาก
 ที่เราให้อำนาจหน้าที่แก่สภาตำบลที่เป็นนิติบุคคลแล้ว แก่สภาตำบลที่เป็น
 องค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว เราก็เลยย้อนกลับมาพิจารณาว่า เงินเท่าไร
 ควรจะแบ่งให้สภาตำบล ไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ แปลว่าฐานต่ำที่สุด
 สภาตำบลในอดีตเมื่อตกที่ท่านผู้มีเกียรติก็พูดไปแล้ว สภาตำบลในอดีตนั้น
 ปี ๒๕๑๘ ๒,๕๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๑๙ ๓,๕๐๐ ล้านบาท มาถึงวันนี้
 เป็นเวลา ๒๐ ปีเต็มแล้ว ถ้าเป็นคนบรรลุนิติภาวะแล้ว เหลือเพียง
 ๓,๐๓๐ ล้านบาทเท่านั้น นั่นแหละครับ แปลว่าเงินอุดหนุนที่รัฐบาลพึงจะ
 แบ่งให้ ๒๐ ปีแล้ว จริง ๆ แล้วความจริงน่าจะได้มากกว่านี้ ต่างประเทศ
 เขา ประเทศอเมริกา เขาเขียนกฎหมายฟาร์ม แอคท์ (Farm act)
 เขาเขียนเป็นวิทยาศาสตร์ กฎหมายต้องเป็นวิทยาศาสตร์ เขียนออกมา
 แล้วว่าจะปฏิบัติอย่างไร จะให้เงินแก่เกษตรกรอย่างไร -----

เพราะฉะนั้นคณะกรรมการเสียงข้างมากเรามองเห็นว่า กฎหมายเรา
ที่เขียนไว้ในอดีตนั้นเขียนเป็นปรัชญา แปลว่าทำก็ได้ไม่ทำก็ได้ ของเรา
ต่อไปนี่ต้องเป็นวิทยาศาสตร์แล้ว เงิน ๗๑๕,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ผมแปลกใจว่า
ท่านกรรมาธิการชุมพล ขอรุณาเอ่ยนาม ท่านบอกว่าจะปฏิบัติได้อย่างไร
เวลาจัดงบประมาณไปแล้ว ถ้าไม่สามารถเก็บภาษีได้จะเป็นอย่างไร
ผมใคร่ขอเอาหลักฐานเอกสารของรัฐบาลปีนี้ ของรัฐบาลปีนี้ชัดเจนว่า
ตั้งแต่ปี ๒๕๓๐ มาถึง ๒๕๓๖ เก็บภาษีได้เกิน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์แน่นอน
นั้นก็ารันตีได้ว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๓๐ - ๒๕๓๖ เราเก็บภาษีได้ตามเป้า
ประเด็นหลักที่ถามกันว่า แล้วเขียนแบบนี้มันผิดกฎหมายไหนไหม ถามกันแล้ว
ถามกันอีก ท่านกฤษฎีกาท่านผู้หญิงท่านที่นั่งอยู่ที่นี้ ท่านก็ไม่กล้าตอบว่า
ผิดกฎหมายหรือไม่ จริง ๆ แล้วมันจะไปผิดตรงไหน ผมนี้เป็นประธาน
กฎหมายประกันสังคม ผมเป็นประธานเอง ผมนี่แหละเป็นคนเขียนกฎหมาย
และเดี๋ยวนี้บังคับใช้แล้วท่านประธาน ปรากฏว่ามาตรา ๔๖ หมวดเงินสมทบ
ให้รัฐบาลนายจ้างและผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ออกเงินสมทบเข้ากองทุน
ฝ่ายละเท่ากัน มีกฎหมายที่เขียนบังคับไว้แล้ว แล้วทำไมรัฐบาลจัดเงิน
สมทบฝ่ายรัฐบาลเข้ากองทุน ทำไมไม่ไปอ้างเอ่ยถึงว่ามีเงินจัดงบประมาณลิ
งงบประมาณเป็นกฎหมายใหญ่ ความจริงมีกฎหมายอีกหลายฉบับที่เขียนแบบนี้
บังคับใช้มาแล้วทำไมไม่ผิดอะไร เพียงแต่ว่าประเพณีปฏิบัติเท่าที่ผ่านมาในอดีตนั้น
เราจะไม่ให้อำนาจคนจน เงิน ๗๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เราขอเพียงเศษเนื้อ
อ้างเพียง ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาทคุณเอาไปสิ แต่ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาทแบ่งให้
ตำบลได้ไหม เท่านั้นเอง กฎหมายคนจนไม่มีใครยกมือให้สักที วันนี้จะต้อง
พิสูจน์กันว่ากฎหมายสำหรับคนจนจะมีใครยกมือให้ไหม ผมเสียใจนะครับ
ท่านประธาน กรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่มาด้านส่วนใหญ่ท่านอยู่ฝ่ายบริหาร
อำนาจบริหารคืออำนาจที่อยู่อกสภา พวกเราเป็นนิติบัญญัติ ผมไม่อยากจะ
ให้ฝ่ายบริหารเข้ามาแทรกแซงมติของสภานี้ อยากให้มติของสภานี้เป็นมติ
กับริสุทธี เราเป็นฝ่ายเขียนกฎหมายเราจะเขียนอะไรก็ได้ ถ้าเขียน
เพื่อคนจน ขอคุณครับท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์มารุต บุณนาต
ประธานสภาผู้แทนราษฎรกลับมายืนบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยครับ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
 ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กระผมขออนุญาตใช้เวลาซึ่งแรงคงจะ
 ไม่ได้หวังไปแทรกแซง อาจจะกราบเรียนรายละเอียดที่เราได้คิดและ
 ก็ได้ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันนี้ คือความเป็นจริงตลอดระยะเวลาวันนี้เป็นวันที่ ๒
 ที่ทางกระผมได้เฝ้าฟังทางเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรณอภิปรายมา
 ในปัญหาที่ กระผมได้พบความจริงอันหนึ่งว่า ทั้งสภาแห่งนี้ซึ่งรวมทั้งทางด้าน
 รัฐบาลเราด้วย เรามีความคิดที่ตรงกันคือว่า เรามีความปรารถนาที่จะเห็น
 การปกครองในท้องถิ่น ซึ่งเป็นการปกครองโดยพี่น้องประชาชนเอง เขาจะ
 มีความคิดของเขาเอง เขาจะกำหนดความต้องการของเขาเอง เขาจะลงมือ
 ปฏิบัติเอง และเขาจะควบคุมในการปฏิบัติงานเพื่อไปสู่เป้าหมายของเขาเอง
 กระผมคิดว่าพวกเราหวังจะได้เห็นในสิ่งนี้เหมือนกับทุกคน ในประเด็นดังกล่าวนี้
 ก็มีปัญหาซึ่งเกี่ยวข้องกับอยู่ ๒ ประการที่ทุกท่านเห็นตรงกัน ก็คือว่าอาจจะให้
 สภาตำบลของเรานั้นมีอำนาจหน้าที่ที่สมบูรณ์ ที่ไม่ถูกแทรกแซงจากฝ่ายอื่น ๆ
 อันนั้นก็ เป็นประเด็นหนึ่ง -----

อีกประเด็นหนึ่งที่กระผมเห็นว่าตรงอยู่ และกำลังพูดกันอยู่ในปัจจุบันนี้ในมาตรา ๒๙ ก็คือว่าทุกคนอยากที่จะเห็นว่าสภาตำบลหรือองค์การปกครองท้องถิ่นของพี่น้องประชาชนที่เล็กที่สุดอย่างแท้จริง ได้มีงบประมาณของตัวเอง เพื่อที่จะดำเนินงานในความปรารถนาหรือความต้องการของพี่น้องประชาชนให้ไปสู่เป้าหมายให้จงได้ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็คงจะตรงกันทุกอย่าง ก็มีความคิดที่แตกต่างกันอยู่ประเด็นเดียวเท่านั้นเองในขณะนี้ ก็คือว่าการที่จะให้สภาตำบลนั้น มีงบประมาณในการบริหารงานด้วยตัวของตัวเอง ความคิดหนึ่งก็ไม่แน่ใจในเรื่องนี้ก็อยากที่จะให้กำหนดเอาไว้ในพระราชบัญญัตินี้เลย อันนี้ก็ เป็นความคิดหนึ่ง ส่วนอีกความคิดหนึ่งก็เห็นว่าเรื่องหลักหรือเรื่องที่มีความสำคัญสูงสุดก็คือเรื่องงบประมาณ ถ้าตราบิตที่มีหลักการที่แน่นอน ตราบิตที่มีสิ่งที่ยืนยันได้แน่นอนว่าสภาตำบลจะได้งบประมาณในการไปบริหารงานของเขาเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงระยะเวลาเริ่มแรก ถ้าได้อย่างนั้นก็ยิ่งสบายใจ นี่ก็เป็นความคิดที่มีความแตกต่างกันอยู่ ทั้งนี้ในความคิดแรกก็อยากให้สภาตำบลนั้นได้รับงบประมาณที่แน่นอนจากรัฐบาลโดยกำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติเลยนั้น ก็มีการได้พูดจากันมาก ทางตัวกระผมเองตลอดจนกระทั่งทางด้านรัฐบาลเราก็มีความคิดเห็นว่า ความเป็นจริงนั้นถ้าจะทำก็ทำได้ แต่ว่าเราคงจะต้องมองอยู่ในอีกหลาย ๆ หน่วยงานซึ่งเป็นการปกครองท้องถิ่น เป็นการปกครองซึ่งอยู่ในการดูแลของรัฐบาล เช่นเดียวกัน ยกตัวอย่างอย่างเช่นว่า เทศบาลหรือสุขาภิบาล หรือเมืองพัทยา หรือแม้กระทั่งกรุงเทพมหานครก็เหมือนกัน ซึ่งเราถือว่าการปกครองท้องถิ่นเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าในหน่วยงานท้องถิ่นอื่น ๆ จะกระทำอย่างนี้บ้าง ซึ่งความเป็นจริงก็ทำได้ แต่เรามีความรู้สึกว่าอาจจะเกิดความแข็งตัวเกินไป ไม่เกิดความอ่อนตัวในเรื่องของการจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับความต้องการ อันนี้ก็ เป็นความคิดที่กระผมอยากจะกราบเรียนเสนอต่อท่านประธาน เพราะฉะนั้นเป็นไปได้ไหมในการที่จะเอาหนทางปฏิบัติในการที่จะกำหนดงบประมาณหรือมอบงบประมาณหรือหางบประมาณให้กับสภาตำบลนี้ อย่างเพียงพอ เมื่อเรากลับมาดูในหนทางนี้ในการที่จะกำหนดงบประมาณให้กับสภาตำบลอย่างเพียงพอ ก็คงจะต้องกลับไปดูว่าในปัจจุบันนี้สภาตำบลนั้นหรือว่าท้องถิ่นได้รับงบประมาณอย่างไร กระผมได้เคยกราบเรียนต่อ

ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ไว้ ๒ - ๓ ครั้งแล้วว่า
งบประมาณในการบริหารงานในส่วนท้องถิ่นทั้งหมดที่รัฐบาลได้กำหนดเอาไว้
ในปัจจุบันนี้ ก็เป็นตัวเลข ๒๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท อันนี้เป็นบ่งชี้ได้จากภาษีที่ดี
อากรก็ดี ค่าธรรมเนียมก็ดี หรือว่าค่าบริการทางด้านสาธารณสุขไปภาค
สาธารณสุขการต่าง ๆ ที่มีอยู่ในพื้นที่นั้น ๆ ท่านประธานที่เคารพ จาก
๒๗,๗๐๐ กว่าล้านบาทนี้ เรายังมีงบบุคหนุน ซึ่งเป็นรูปงบบุคหนุนเฉพาะกิจ
หรืองบบุคหนุนทั่วไปอีกประมาณ ๘,๐๐๐ ล้านบาท ทั้งหมดก็จะเป็นตัวเลขประมาณ
๓๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่ในแง่ของภาษีอากรทั้งหมดก็ประมาณ ๒๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท
ในขณะที่รัฐบาลกำลังดำเนินการอย่างเร่งรีบ แล้วก็ตัวเลขออกมาค่อนข้างที่จะ
มีความชัดเจนมาก มาตรการต่าง ๆ ที่รัฐบาลกระทำเพื่อนำไปสู่ที่จะให้
สภาตำบลนั้นมีงบประมาณมากขึ้นหลายอย่าง

ประการแรกก็คือว่าในขณะที่รัฐบาลกำลังกำหนดหลักการใหม่
ในการที่จะแบ่งสรรงบประมาณที่มีอยู่แล้ว ๒๗,๗๐๐ กว่าล้านบาทนี้ให้มันสอดคล้อง
กับความเป็นจริง ให้มันสอดคล้องกับความต้องการของพี่น้องประชาชน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องประชาชนที่อยู่ในชนบทที่ห่างไกล พุดกันง่าย ๆ คือ
สภาตำบลนั่นเองนะครับ กระทบของอนุญาตยกตัวอย่างในประเด็นนี้ เช่นงบ
ภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษีธุรกิจเฉพาะ ซึ่งแต่เดิมนั้นมีการจัดแบ่งกันระหว่าง
กรุงเทพมหานครกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ในอัตราส่วน ๖๐ ต่อ ๔๐
นั่นหมายถึงถ้าสมมติว่าเราเก็บมาได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ ทางกรุงเทพมหานคร
เอาไป ๖๐ ส่วนอื่น ๆ ได้ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่เรากำลังปรับตัวเลขอันนี้
ถ้ากระทบไม่ผิดซึ่งประเด็นที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็จะเรียน
ชี้แจงได้ ก็ปรับมาเป็น ๕๒ ต่อ ๔๘ เปอร์เซ็นต์ ซึ่ง ๘ เปอร์เซ็นต์นี้มีมูลค่า
อย่างมากที่เชื่อว่าที่จะเพิ่มเติมขึ้น หลายพันล้านบาททีเดียว นั่นก็เป็นกระบวนการหนึ่ง
ที่กำลังดำเนินการอยู่

กระบวนการที่ ๒ ซึ่งมีความสำคัญก็คือว่า ทางกระทรวง
การคลัง โดยคณะรัฐมนตรีนั้นรัฐบาลได้จัดตั้งคณะกรรมการปรับปรุง
การปรับเก็บภาษีให้กับส่วนท้องถิ่นใหม่ ขณะนี้ทำงานกันมาเป็นปีแล้ว
ได้ตัวเลขเรียบร้อยแล้วพอจะชัดเจนมากทีเดียว ซึ่งทางรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังก็คงจะทราบเรื่องนี้แจ่มแจ้งต่อไป กระผมอยาก
จะเรียนว่าในตัวเลขนี้เป็นตัวเลขที่ถ้าเราได้รับทราบแล้วก็จะ เป็นตัวเลข
ที่น่าพึงพอใจมากทีเดียว นี่เป็นการขยายฐานภาษีออกไป นอกเหนือ
ไปจากการขยายฐานภาษีที่จะทำให้สภาพตำบลในทันทีที่เราบอกกันว่า
เวลานี้มี ๖,๐๐๐ - ๗,๐๐๐ ตำบล แล้วก็ เป็น อบต. หรือองค์การบริหาร
ส่วนตำบล ก็คือเป็นรูปการปกครองท้องถิ่น ๑๐๐ เปอร์เซนต์ หรือสมบูรณ์
ที่บอกว่ามีอยู่ประมาณ ๗๐๐ - ๘๐๐ แห่ง ความเป็นจริงในทันทีที่ประกาศ
โครงสร้างภาษีใหม่หรือใช้ใหม่ จะทำให้กระผมว่าองค์การบริหาร
ส่วนตำบลนี้มีเป็นพัน ๆ แห่งทีเดียว เพราะว่าภาษีหรือเงินได้ต่าง ๆ
มันจะเพิ่มมากขึ้นกว่าที่เราได้กำหนดเอาไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เสียด้วยซ้ำ ซึ่งเรากำหนดไว้แค่ ๑๕๐,๐๐๐ บาทใน ๓ ปีที่ผ่านมา
โดยไม่ได้รวมเงินอุดหนุน ก็เป็นประเด็นที่ ๒ ที่เรากำลังดำเนินการ
กันอยู่ ในประเด็นนี้ก็มีเรื่องที่มีอุปสรรคพอสมควรทีเดียว โดยเฉพาะ
อย่างหนึ่งก็คือว่าการปรับฐานภาษีนี้ เราอยากที่จะให้สภาพตำบลหรือว่า
องค์กรส่วนท้องถิ่นนี้เป็นคนเก็บภาษีเองให้มากที่สุดที่จะทำได้ ดำเนินการ
เอง ถ้าหากว่าส่วนไหนเท่านั้นเองที่เหนือขีดความสามารถ ส่วนกลางจะเก็บ
แล้วก็มอบให้ ในประเด็นนี้เราพบว่าค่อนข้างจะมีอุปสรรคมาก เพราะว่า
ในการที่กำหนดให้ส่วนท้องถิ่นเก็บภาษีเอง ผลออกมาว่าไม่ค่อยเก็บ
เพราะว่ามีความผูกพันมีความเกรงใจ แล้วก็ค่อนข้างจะเห็นใจต่อพี่น้อง
ประชาชนในพื้นที่มาก กระผมยกตัวอย่างที่เห็นชัดเจนอันหนึ่งก็คือ ภาษีป้าย
พอมิภาษีป้ายควรจะ เป็นภาษีที่เป็นหลักอันหนึ่งที่จะได้ตัวเลขออกมา
มากที่สุดทีเดียว แต่ในขณะนี้ค่อนข้างจะได้ตัวเลขน้อย เพราะการเก็บภาษี
ในท้องถิ่นโดยเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเอง ตามที่ผมได้ทราบเรียบร้อยแล้ว
ค่อนข้างจะเป็นไปได้ยาก อันนี้ก็ เป็นมาตรการอันที่ ๒

ส่วนมาตรการอันที่ ๓ นั้นแน่นอนที่สุด เพื่อที่จะให้ได้เป้าหมาย
ในการที่สภาพตำบลนั้นสามารถจะบริหารงานไปได้ตามความประสงค์
ของสภาแห่งนี้ รัฐบาลจะกำหนดหรือมอบเงินอุดหนุนมากขึ้น ให้มากขึ้น

ตัวเลขอย่างไรสักครั้งครับ

อีกประเด็นหนึ่งซึ่งเป็นประเด็นที่มีความสำคัญมากที่สุด
 แล้วก็ เป็นเรื่องที่จะต้องทำ ก็คือการกระจายงานหรือเงินด้วย ที่ส่วนกลาง
 เรากำลังทำกันอยู่ กระทบยกตัวอย่างเอาเฉพาะกระทรวงมหาดไทย
 กระทรวงมหาดไทยที่ส่วนกลางดำเนินการอยู่ ไม่ว่าจะ เป็นชุดน้ำ
 ชุดบ่อตอก หรือว่าทำประปาเล็ก ๆ น้อย ๆ อะไรง่าย ๆ ในพื้นที่ซึ่งควรจะ
 เป็นงานของสภาตำบล ถนนในหมู่บ้านอย่างนี้ ขณะนี้ทางส่วนกลางเรา
 ยังมาถือกันอยู่ นี่ในแง่ของกระทรวงมหาดไทยกระทรวงเดียว ถ้าคิด
 ถึงส่วนนี้ที่สภาตำบลจะต้องเอาไปทำงานด้วยตัวของตัวเอง เป็นเงิน
 อีกลมหาศาล ที่ผมกราบเรียนมานี้ไม่ได้หมายความว่า เป็นเรื่องที่มาพูด
 กันเฉย ๆ เป็นเรื่องที่ได้สิ่งการเป็นสิ่งที่ทำ และเป็นเรื่องที่จะเป็นผล
 ในทางปฏิบัตินี้โดยเร็วที่สุด เพราะฉะนั้นผมได้กราบเรียนให้กับ
 ท่านประธานที่เคารพได้รับทราบแล้วว่า ในแง่ของรัฐบาลมีหนทางที่เลือกได้
 ทั้งสิ้น และเราเห็นว่าถ้าจะไม่เป็นอุปสรรค ถ้าเราได้เลือกหนทางที่รัฐบาล
 จะดำเนินการตามมาตรการ ๔ - ๕ ขั้นตอน อย่างที่ผมได้กราบเรียน
 ให้ทราบแล้ว ก็จะทำให้เกิดความไม่สับสน ไม่ดึงตัวไม่มีความแข็งตัว
 เกินไปในการจัดงบประมาณ จึงขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธาน
 เพื่อกฎหมายเท่านั้นเอง ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลัง

นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลัง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายธารินทร์
นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ใครที่จะเสนอข้อมูลต่อ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรกับข้อเสนอ
ของกรรมาธิการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสภาตำบลในวันนี้ อาจจะเขียนว่า
เป็นเจตนารมณ์อย่างแน่แน่ว แล้วก็ด้วยความตั้งใจเป็นอย่างยิ่ง รัฐบาลมีความคิด
ที่จะสนับสนุนรายได้ของส่วนท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น กระจายอำนาจการคลัง
กระจายอำนาจการงบประมาณเข้าสู่ส่วนท้องถิ่น ซึ่งผลสุดท้ายก็จะตกไปอยู่ที่
สภาตำบลเช่นเดียวกัน อาจจะเขียนท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติว่า เมื่อวาน
คณะรัฐมนตรีได้มีมติที่จะปรับปรุงรายได้ของส่วนท้องถิ่นให้มากขึ้น โดยมี
มาตรการที่สำคัญทั้งหมด ๘ มาตรการด้วยกัน

ประการแรก เป็นการลดค่าใช้จ่ายการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น
ซึ่งปัจจุบันจ่ายให้กับกระทรวงการคลัง จากร้อยละ ๕ เป็นร้อยละ ๓
โดยจะดำเนินการลดให้เสร็จสิ้นภายใน ๒ ปี จากร้อยละ ๕ เป็นร้อยละ ๔
ก็เหลือเป็นร้อยละ ๓

ประการที่ ๒ ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ได้กรุณาชี้แจงไปในเบื้องต้น กระผมอาจจะขอเรียนยืนยันว่าเป็นมติ
คณะรัฐมนตรี ที่จะมีการปรับปรุงหลักเกณฑ์การจัดสรรรายได้ภาษีมูลค่าเพิ่ม
และธุรกิจเฉพาะ ในส่วนที่จะกระจายไปสู่ท้องถิ่นในส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น
จากหลักเกณฑ์เดิมซึ่งร้อยละ ๖๐ ไป กทม. ร้อยละ ๔๐ ไปส่วนที่เหลือ
ของประเทศนั้น จะปรับปรุงขึ้นมาเป็นอย่างต่ำร้อยละ ๔๘ ไปส่วนภูมิภาค
นอกจากนั้นมาตรการที่ ๓ เป็นมติของคณะรัฐมนตรีว่า เช่นเดียวกับภาษีสุรา
จะดำเนินการให้มีการจัดเก็บภาษียาสูบท้องถิ่น ซึ่งในกรณีเช่นนี้จะต้องมี
การพิจารณาคืบต่อไปว่า อาจจะเพิ่มภาษีเพิ่มเติม แต่ในกรณีอย่างนั้นมี
ความจำเป็นที่จะต้องสูงที่กระทรวงการคลังจะพิจารณาลดภาษีสรรพสามิตซึ่งมีอยู่แล้ว
๒ ล้านล้านบาทด้วยภาษีท้องถิ่น เป็นภาษีที่เป็นการลดภาระของผู้บริโภคบริโภค
และจะเป็นรายได้โดยตรงไปสู่ส่วนท้องถิ่น อันนี้ก็จะเป็นร้อยละ ๔๐ ของภาษี
สรรพสามิต ๒๐๐ ล้านล้านบาทก็จะเป็นภาษีท้องถิ่น มีรายได้ ๘๐ ล้านล้านบาท
เช่นเดียวกับการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ๒๐๐ ล้านล้านบาท เป็นเงิน ๒๐๐ ล้านล้านบาท

กรรมการกำหนดให้ท้องถิ่นมีรายได้จากค่าภาคหลวงแร่และค่าภาคหลวงปิโตรเลียม

ประการต่อไป จะให้อำนาจท้องถิ่นในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการโอนอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งปัจจุบันเป็นรายได้นำส่งรัฐ โดยไม่มีการเพิ่มค่าธรรมเนียม เท่ากับว่าเป็นการแบ่งรายได้ของรัฐไปสู่ส่วนท้องถิ่น ที่ได้เป็นมติคณะรัฐมนตรีไว้แล้วว่า ภายในเวลา ๓ ปี ร้อยละ ๙๐ ของค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บจากการโอนอสังหาริมทรัพย์นั้น จะเป็นรายได้ของส่วนท้องถิ่น

มาตรการต่อไปเป็นการปรับปรุงโครงสร้างภาษีป้ายรถยนต์ประจำปีและค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับรถยนต์ ตรงนี้จะจัดให้เป็นรายได้เสริมให้แก่ส่วนท้องถิ่น

มาตรการต่อไปเป็นการปรับปรุงภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่เป็นภาษีบำรุงท้องที่ ในส่วนนี้จะให้เป็นรายได้ของส่วนท้องถิ่นต่อไป

ประการที่สำคัญ ในส่วนที่เป็นมติของคณะรัฐมนตรี และกระผมเข้าใจว่า ยังไม่เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปในขณะนี้ คือว่าเงินที่เป็นรายได้ให้กับส่วนท้องถิ่น ซึ่งมาจากฐานภาษีอากรตามที่กระผมได้กราบเรียนมาในตอนต้นนี้ ... .. ถ้าท่านอาจจะมิใช่ข้อสังเกตว่า ก็คงจะไปเฉพาะส่วนท้องถิ่นซึ่งมีฐานของรายได้ถึงเป็นปกติแล้วของกระทรวงจัดเก็บภาษีในส่วนท้องถิ่น ซึ่งอาจจะไม่มีฐานของรายได้ ... .. ก็คือว่าในส่วนท้องถิ่นซึ่งอยู่ในเขตห่างไกล ก็กิจกรรมทางธุรกิจมีน้อย ฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนยังไม่อยู่ในระดับซึ่งจะเก็บภาษีได้มาก หรือสมเหตุสมผลนี้จะทำอย่างไร-----

ได้มี เป็นมติของคณะรัฐมนตรีว่า จะจัด เงินอุดหนุนไปให้กับส่วนท้องถิ่น ที่มีลักษณะดังที่กระผมได้กล่าวมานี้ เป็นเงินอีกก้อนหนึ่งทั้งหมด ๖,๕๐๐ ล้านบาท แล้วได้มีการระบุไว้ว่าอย่างน้อย ๓,๐๐๐ ล้านบาท จะนำไปอุดหนุนองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไปในอนาคต ก็ใครที่จะกราบเรียนแนวทางที่เป็นมติของคณะรัฐมนตรีไปเมื่อวาน

ผมใคร่ที่จะขอเรียนข้อสังเกต เพื่อท่านสมาชิกในการพิจารณา ข้อเสนอของคณะกรรมการ การระดมอยากจะเรียนยืนยันหลักการของ การคลังของประเทศว่า ไม่สมควรที่จะไปกำหนด เป็นร้อยละของ งบประมาณรายจ่ายของประเทศไปเพื่อการใดก็ตามแล้วแต่ เพราะเป็นการ ขัดกับหลักการการคลัง ซึ่งระบุว่ารายได้ที่รัฐบาลจัดเก็บ จะต้องนำส่งคลัง ส่วนรายจ่ายนั้น จะต้องจ่ายด้วยพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี ซึ่งเป็น อำนาจของรัฐสภาที่จะดูแลการใช้จ่ายงบประมาณ อาจจะเรียนเพิ่มเติมว่า ในประวัติของการคลังของประเทศไทย ไม่เคยมีการกำหนดกฎหมาย ในลักษณะซึ่งแบ่ง เป็นร้อยละออกจากงบประมาณรายจ่าย เพื่อกิจการใด กิจการหนึ่ง ขอเรียนยืนยันตราบ ขอพบพระคุณตราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประวิทย์ อุตตะโมต

นายประวิทย์ อุตตะโมต (จีนทบุรี) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม ประวิทย์ อุตตะโมต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดจีนทบุรี พรรคชาติพัฒนา กระผมเอง ก็คงจะต้องเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงส่วนมาก ที่เห็นด้วยให้ตัด งบประมาณส่วนหนึ่งไปให้สภาตำบล ท่านประธานที่เคารพ

กระผมเองก็เคยเรียนมาเกี่ยวกับกรรมาธิการอำนาจ เรียนมา สอนมาตลอด ในหลักวิชาศาสตร์ที่เข้าไปก็สอนมา การกระจายอำนาจ

ของที่เราพูดถึง อันแรกคือเราต้องกระจายบุคลากร เราถือว่า บุคลากรสำคัญที่สุดในการกระจายอำนาจ ว่าเราส่งคนไปประจำ

อยู่ตรงไหน อยู่ในพื้นที่ไหน ส่วนประการที่ ๒ ก็คือเราจะต้อง

กระจายอำนาจ วัตถุประสงค์ของอำนาจกระจายไป เพื่อที่จะให้

ท้องถิ่นนั้นๆได้มี... กระจายอำนาจ... กระจายอำนาจ... กระจายอำนาจ...

ประเทศเราในฝ่ายบริหาร ทุกคนพูดเสมอว่าอำนาจของเราเป็นอำนาจ
 ซึ่งมาจากส่วนกลางเสียส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นที่เราพูดถึงการกระจาย
 อำนาจมา ทุกคนพูดแล้วพูดเล่า แต่ในที่สุดงบประมาณอะไรต่าง ๆ ก็ดี
 จะต้องมาพึ่งส่วนกลางตลอดเวลา แทนที่จะให้ท้องถิ่นได้มีเงินพิเศษ
 อุดหนุนเฉพาะกิจ หรืออุดหนุนพิเศษอะไรของงาน ที่จะไปช่วยท้องถิ่นนั้น ๆ
 ให้มีความเจริญเติบโตต่อไปในอนาคต แล้วก็พูดมา ๒๐ - ๓๐ ปีแล้ว
 เรื่องการกระจายอำนาจ แต่ในหลักการ ในวิธีการปฏิบัติ มันตรงกันข้าม
 ตลอดเวลา งบประมาณเองเคยอภิปรายในสภา เมื่อ ๒ อาทิตย์ที่แล้ว
 อภิปรายเรื่องงบประมาณ ก็ชี้ให้เห็นแล้วว่ารัฐบาลทำสวนทางอย่างไรบ้าง
 ผมก็ยินดีที่อย่างน้อย ๆ มติ ~~กรม.~~ ^{กรม.} ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 ได้อ่านไปเมื่อก็ อย่างน้อย ๆ ก็เป็นการกระตุ้น ส่วนหนึ่งเป็นการกระตุ้น
 ให้ท้องถิ่นได้มีความเจริญ แต่ผมคิดว่าที่ท่านรัฐมนตรีออกมาพูดเมื่อก็
 มีคนละเรื่องกับที่เรากำลังจะพิจารณากันอยู่ เพราะอะไรครับ
 เพราะท่านรัฐมนตรีพูดถึงว่า ท้องถิ่นโดยส่วนรวม นั้นผมก็ต้องคิดไปถึงว่า
 ท้องถิ่นโดยส่วนรวมของท่านรัฐมนตรีที่เพิ่งมาพูดเมื่อก็ ก็คือว่าท่านรวม
 สุขาภิบาล ท่านรวมเทศบาล เข้าไปด้วย งบประมาณตัวนี้แน่นอน เราปฏิเสธ
 ไม่ได้ว่า เราดึงอุดหนุนของเทศบาล ของสุขาภิบาล ในงบประมาณปีนี้
 ก็มี ที่ผมตำหนิงบประมาณไปก็บอกว่าการอุดหนุน โดยเฉพาะอุดหนุนทั่วไป
 คือเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วมันน้อย แต่ ๑.๘ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง ที่รัฐบาล
 อุดหนุนส่วนท้องถิ่น แต่ถ้าพูดถึง มีเงินแล้วมันเยอะ เพราะจากฐาน
 ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่เมื่อคิดถึงเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วน้อยมาก
 ผมก็ยินดีที่ท่านรัฐมนตรีได้พูดไปว่า ภาษีที่จะให้ท้องถิ่นปกครองตนเอง
 ให้ท้องถิ่นเก็บรายได้ภาษีของตัวเอง อย่างน้อย ๆ จากเดิม ๒๐/๕๐ ----

ก็จะเปลี่ยนไปเป็น ๔๘ กับ ๕๒ แต่ผมว่ามันคนละเรื่องกับที่เรากำลัง
พิจารณากันในตอนนี้ ที่ผมว่าคนละเรื่องก็เพราะว่าปัจจุบันนี้ที่เรากำลัง
พิจารณาทิ้งพระราชบัญญัติสภาตำบล พระราชบัญญัติสภาตำบล ซึ่งเราพูดถึง
กรรมวิธีการเสียงส่วนใหญ่ก็พูดว่าควรจะต้องงบประมาณออกไปสัก ๒ เพอร์เซ็นต์
อย่างน้อย หรืออย่างน้อยสภาตำบลหนึ่งก็ประมาณ ๒ ล้านบาท ถ้าผมคุยกับ
สภาตำบลหรือตำบลของเรามีประมาณ ๖,๐๐๐ กว่าตำบล และกระผมเอง
ท่านประธานครับ ผมขอเรียนว่าสภาตำบลปัจจุบันนี้ อย่าไปดูถูกดูแคลนเขา
ผมเองพูดในสภาเสมอว่าตราบดีถ้ารัฐบาลยังไม่ตัดงบให้กับสภาตำบล
ตำบลละ ๑ ล้านบาทหรือ ๒ ล้านบาท ผมเองก็ยังต้องเอาจบผู้แทนราษฎรอยู่
หรือเรียกว่างบ ส.ส. แต่ตราบดีถ้ารัฐบาลมีความจริงใจที่จะกระจายอำนาจ
อย่างสมบูรณ์ตัดงบประมาณให้กับสภาตำบลทุกตำบล ผมพูดอยู่เสมอว่าผม
ไม่ต้องการงบผู้แทนราษฎร ผมไม่ต้องการที่จะเป็นที่ครหาที่พ่อแม่พี่น้อง
ประชาชนว่าผมนี่เอาจบผู้แทนราษฎรไปอ้อยอุนแจก ไปทำใ้งบผู้แทนราษฎร
ไม่มีประสิทธิภาพในการควบคุม ผมพูดอยู่เสมอ และผมเองเมื่อมาตุ้มกลาง
ของรัฐบาล ซึ่งงบกลางปีนี้รัฐบาลได้ตัดไป ๕๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท งบกลาง
ตัวนี้เพื่อนสมาชิกจากพรรคกิจสังคมก็พูดไปแล้ว เพื่อนสมาชิกจากพรรคชาติพัฒนา
คือท่านประสพก็พูดไปแล้ว เป็นงบพัฒนาตำบลจริง ๆ แล้ว ๒,๐๓๐ ล้านบาท
เท่านั้น ๒,๐๓๐ ล้านบาท เมื่อเปรียบเทียบกับเกือบ ๒๐ ปีที่แล้วยังได้มากกว่า
เมื่อเอาตำบลมาหารกับ ๒,๐๓๐ ล้านบาทแล้ว มันก็ได้ตำบลละประมาณ
๒๐๐,๐๐๐ กว่าบาทเท่านั้นเอง ๒๐๐,๐๐๐ กว่าบาทก็เท่ากับงบผู้แทนราษฎร
ของผมที่ผมให้สภาตำบลทุกตำบล ตำบลละ ๒๐๐,๐๐๐ บาทเท่ากัน ผมให้สภาตำบล
งบผู้แทนราษฎร ผมให้สภาตำบล ตำบลละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ผมก็ไม่เคยเห็น
สภาตำบลสร้างปัญหาให้กับกระผมครับท่านประธาน เพราะผมไว้ใจสภาตำบล
สภาตำบลเดี๋ยวนี้อย่าไปดูถูกดูแคลนที่ผมเรียนตั้งแต่แรก จบปริญญาตรีเยอะ
เหลือเกินในสภาตำบล และแถมยังมีผู้ทรงคุณวุฒิ มีพัฒนาการตำบลจบปริญญาตรี
ครู เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการตัดสินใจของสภาตำบลว่าสภาตำบลนั้น
ต้องการอะไร เป็นพื้นฐาน ผมทำอย่างนี้ครับกับงบผู้แทนราษฎรของผม เพราะฉะนั้น
ผมเองไม่มีข้อครหาใด ๆ เกี่ยวกับงบผู้แทนราษฎร แต่ผมเป็นห่วง ที่ผมเป็นห่วง
ก็เพราะว่างบผู้แทนราษฎรเราพูดกันเหลือเกิน เราพูดกันว่ามันรั่วไหลหรือเปล่า
มันไปรั่วไหลกลางทาง มันไปรั่วไหลตรงไหนหรือเปล่า ผมเองไม่อยากจะ
ให้ผู้แทนราษฎรทั้ง ๓๐๐ คนมีข้อครหาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นความจริงใจ

ของกระผมก็บอกว่า ถ้ารัฐบาลนี้มีความจริงใจ งบประมาณปี ๒๕๓๘ ทำได้เลย
 เราจึงพัฒนาตำบล ๒,๐๓๐ ล้านบาท บวกกับงบพัฒนาจังหวัดอีก
 ๖,๐๐๐ ล้านบาท ๘,๐๓๐ ล้านบาท อย่างน้อยตำบลละ ๑ ล้านบาทได้ไป
 แล้วครับ แล้ววงผู้แทนราษฎรผมไม่เอารอกครับ ไม่มีใครเอารอกในนี้
 ให้ตำบลละ ๑ ล้านบาท ทำไม่ละครับท่านประธาน เพราะผมถือว่ารากฐาน
 ของระบบประชาธิปไตย รากฐานตรงนี้สำคัญ เพราะว่ารากฐานตรงนี้จะ
 ทำให้ประชาชนของเรามีส่วนร่วมในการได้รณรงค์ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
 ที่ว่ามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ก็เพราะเขารู้ว่าพื้นที่เขาขาดอะไร ไม่ต้อง
 ไปพึ่งส่วนกลางหรือไม่ต้องไปพึ่งจังหวัดแม้แต่ชนิดเดียว ปัจจุบันนี้งบพัฒนาจังหวัด
 ซึ่งทางรัฐบาลตัดให้ไป ๖,๐๐๐ ล้านบาทก็มีข้อครหาเยอะเหลือเกิน ที่ว่า
 ข้อครหาที่ว่างบนี้ถ้าใครรู้จักผู้ว่าราชการจังหวัด กำนันคนไหน ส.จ. คนไหน
 มีความคุ้นเคยกับผู้ว่าราชการจังหวัด งบตรงนี้ก็ไปสู่ตำบลของตัวเอง
 ไปสู่อำเภอของตัวเอง มันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ครับท่านประธาน ข้อเท็จจริง
 มันเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นกระผมสนับสนุนงบพัฒนาจังหวัดบวกงบพัฒนาตำบลนี้
 เอามารวมกันแล้วก็ตัดไปให้สภาตำบล ลองดูเสียก่อน และเราสามารถ
 ที่จะติดตามประมวลได้ -----

ที่ว่าติดตามคือว่าถ้า เกอก็มีหน้าที่ดูแลสภาพตำบลนั้นอยู่แล้ว แต่เข้าไปดู
 สัตว์ปศุสัตว์เป็นอย่างไร ยังคิดว่าหลายขั้นตอนเหลือเกิน งบ
 ต่าง ๆ มันหลายขั้นตอนจริง ท่านประธานครับ ไหนจะเข้ามาขอส่วนกลาง
 จากส่วนกลางว่าจะไหลลงไปสู่ระดับตำบลได้ หลายคนพูดกันว่าเป็น
 ไรศกริมแห่งหนึ่ง พอไปถึงสภาพตำบลเหลือแต่ไม้ เพราะฉะนั้นให้มันถึง
 สภาพตำบลให้มันเต็มทั้งแห่งได้ไหมครับ งบประมาณตัวนี้มันเต็มทั้งแห่ง
 และมีหน่วยงานต่อการตรวจสอบ ถ้ามันหายไประงั้นสภาพตำบลสอบสวนได้
 คุณพฤติการณ์ได้ว่าใครมีความทุจริตคอร์รัปชันตัวนี้ เราสามารถจับได้
 เลขอเอามาประหารชีวิตกันเถอะ แต่ปัจจุบันนี้งบตัวนี้มันไปเรื่อยราคา
 กลางคืนแล้วจับใครดมครับ จับใครไม่ได้ แล้วเราก็มารู้กัน แม้กระทั่ง
 สื่อมวลชนก็ยังลงเลขครับ ผู้แทนกินงบบุ้แทน ผู้แทนทำให้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์
 คนไหนเอา ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เอา ๕ เปอร์เซ็นต์ เราก็เสียชื่อกันทั้งสภา
 ถ้าเราทำอย่างนี้มีควมบริสุทธิ์ใจอย่างนี้แล้วผมคิดว่า ๘,๐๐๐ ล้านบาท
 ๘,๐๐๐ กว่าล้านบาทในปี ๒๕๓๘ ให้ไปก่อนแล้ว และคุณลงงานต่อไปในอนาคต
 เพราะฉะนั้นผมขอสรุปว่าผมเห็นด้วยอย่างน้อยควรจะตัดให้ ๒ เปอร์เซ็นต์
 ถ้าไม่ได้งบประมาณปี ๒๕๓๘ ก็ขอความกรุณาเอางบปี ๒๕๓๙ แล้วงบปี ๒๕๓๘
 ขอให้เอางบสภาพตำบลบวกกับงบสภาพพัฒนาจังหวัด เอาไปให้กับสภาพตำบล
 ทุกตำบลทั่วประเทศ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อาจารย์ปรีชา สุวรรณทัต

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพฯนคร) : ท่านประธานที่เคารพ
 คณะฯ นายปรีชา สุวรรณทัต สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพฯนคร
 ท่านประธานสภาที่เคารพ ในร่างของคณะกรรมการมาธิการคงจะต้องแยก
 ประเด็นเป็น ๒ ประเด็นที่สำคัญด้วยกันคือ

ประเด็นแรก ในเรื่องการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินอุดหนุน
 ให้แก่สภาพตำบล

ส่วนเงินประเด็นที่ ๒ เป็นการกำหนดวงเงินร้อยละ ๒
 ของงบประมาณรายจ่ายทุกปี คณะฯเห็นด้วยและสนับสนุนในส่วนที่
 นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพฯนคร) ๒๒ เป็นเงินอุดหนุน...
 ...
 ...
 ...

ว่าการกระทรวงการคลังได้ให้เหตุผลในหลักการคลังมาแล้ว ผมจะขอเสริมในหลักการคลังที่มาจากพื้นฐานของบทบัญญัติของกฎหมาย ที่เกี่ยวกับการคลังที่สำคัญที่ยังใช้บังคับและยึดถือปฏิบัติจนมาถึงทุกวันนี้

หลักการสำคัญประการแรก คงไม่อาจที่จะก้าวล่วงไป พิจารณาดังบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้วางหลักเกณฑ์ไว้ในประการ ที่สำคัญว่า การจ่ายเงินแผ่นดินนั้นจะกระทำได้เฉพาะเท่าที่อนุญาตไว้ ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องงบประมาณรายจ่าย ที่สำคัญได้แก่งบประมาณ รายจ่ายประจำปี และกฎหมายงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม จะมี ข้อยกเว้นก็ในส่วนที่การจ่ายเงินแผ่นดินในกรณีจำเป็นรับด่วนนอกเหนือ จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี ก็สามารถกระทำได้ แต่จะต้องอยู่ใน หลักเกณฑ์ของเรื่องของความจำเป็นรับด่วน และเมื่อจ่ายไปแล้ว ก็จะต้องปฏิบัติในเรื่องที่เกี่ยวกับการตั้งงบประมาณรายจ่ายชุดใหม่ นี้คือหลักการอันเป็นแม่บทของการทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี วิธีนี้มันต้องยึดถืองบประมาณรายจ่ายประจำปี

หลักการที่สำคัญต่อไปที่เรายึดถือปฏิบัติกันมาคือว่า เราจับที่จะนำไปสู่งบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น เราจับจะมา ตั้งส่วนที่รายรับซึ่งเป็นรายได้ รายได้ที่สำคัญนอกเหนือจากรายได้ ที่มาจากภาษีอากรแล้วยังมีรายรับในส่วนที่เป็นเงินกู้ และเงิน นอกงบประมาณที่นำมาสู่เป็นเงินคงคลัง หลักการดังกล่าวนี้เรา เรียกว่ารับเป็นรับ จ่ายเป็นจ่าย คือรับนั้นนำเข้ามาสู่เป็นเงินคงคลัง จ่ายนั้นจ่ายออกไปจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี สิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญ แต่การที่ร่างกฎหมายของสภาตำบลได้กำหนดหลักเกณฑ์ กำหนดวงเงิน ในอัตราร้อยละของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น ก็เท่ากับว่า กฎหมายของสภาตำบลได้จัดทำงบประมาณรายจ่าย ซึ่งในหลักการนั้น การจัดทำงบประมาณรายจ่ายเป็นอำนาจของฝ่ายบริหาร-----

การที่คณะกรรมการเสียงข้างมากได้กำหนดอัตราร้อยละ ๒ อย่างนี้เท่ากับเป็นการล่วงหน้าเข้าไปในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายซึ่งเป็นอำนาจของฝ่ายบริหาร งบประมาณรายจ่ายนั้นข้อใดแสดงความหมายอยู่ในตัวอยู่แล้วว่า เป็นการประมาณรายจ่ายตามงบประมาณรายจ่ายที่รัฐบาลจะใช้ดุลพินิจตามเงื่อนไขและระยะเวลาและความจำเป็นซึ่งเป็นไปตามปีงบประมาณ สิ่งนี้เท่ากับว่ากฎหมายของสภาตำบลในมาตรา ๒๙ นั้นได้ล่วงหน้าเข้าไปจัดงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายฉบับนี้ในอัตราร้อยละ ๒ อย่างไม่มีระยะเวลาที่สิ้นสุด เพราะกฎหมายฉบับนี้ใช้ได้เกินปีงบประมาณ ๓ ปีงบประมาณ ๕ ปีงบประมาณ ๑๐ ปีงบประมาณ ซึ่งในหลักการเราจะไม่ทำอย่างนั้น เพราะว่างบประมาณรายจ่ายประจำปีจะต้องจัดทำเป็นปี ๆ งบประมาณ ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมจะไม่ยึดหลักการว่า สิ่งนี้ได้เคยมีการกระทำมาก่อนหรือเปล่า สิ่งนี้ได้เคยมีการปฏิบัติมาก่อนหรือเปล่า แต่ถ้าสิ่งนี้ไม่ถูกหลักการแล้วกระผมไม่เห็นด้วย แม้จะเคยมีกฎหมายบัญญัติมาในลักษณะดังกล่าวนี้ ถ้ากฎหมายบัญญัติไว้ในลักษณะดังกล่าวนี้ กระผมก็ไม่เห็นด้วยเช่นเดียวกัน ผมไม่ได้ยึดถือว่าสิ่งที่ปฏิบัติมานั้นจะต้องถูกต้องเสมอไป เพราะความถูกต้องจะต้องเป็นความถูกต้องตามหลักการของกฎหมายวิธีการงบประมาณ และกฎหมายรัฐธรรมนูญที่กระผมได้กราบเรียนแล้ว สมมติว่ากฎหมายฉบับนี้ตามร่างมาตรา ๒๙ นี้ ได้ผ่านไปและมีผลใช้บังคับแล้ว ก็จะไปผูกพันงบประมาณรายจ่ายทุกปีงบประมาณ ท่านประธานสภาครับ รายจ่ายที่นำมาเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้นมิใช่ให้นำมาเฉพาะรายได้ที่มาจากภาษีอากรอย่างเดี๋ยวนั้น รายรับนั้นมาจากทั้งส่วนเงินกู้ ต้นเงิน และดอกเบี้ย อาจจะมีการกู้เงินจากต่างประเทศ อาจจะมีการกู้เงินภายในประเทศในกรณีที่งบประมาณรายจ่ายขาดดุล ซึ่งมีอำนาจกู้เงินในอัตราร้อยละ ๒๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี และอีก ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของในส่วนที่ตั้งไว้ชำระต้นเงินกู้ สิ่งนี้ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๙ และมาตรา ๙ ทวิ ของกฎหมายวิธีการงบประมาณในกรณีที่งบประมาณรายจ่ายขาดดุล สมมติว่ากฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ก็จะต้องผูกพันการจัดทำงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณรายจ่ายปี พ.ศ. ๒๕๓๘ นั้น ไม่สามารถที่จะจัดทำได้แล้ว แต่เมื่อกฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ก็จะเป็นรายจ่ายผูกพันที่รัฐบาลจะต้องจัดให้ตามกฎหมายของสภาตำบลดังกล่าวนี้ เมื่อไม่สามารถจัดทำได้ตามงบประมาณรายจ่ายประจำปี

เพราะงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ได้ผ่านสภาไปแล้ว ก็จะไป
 ผู้กผัน ก็จะมีการเรียกร้องต่อไปว่าจะต้องจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
 ในกรณีที่มีความจำเป็นรีบด่วนตามขึ้นมา สิ่งนี้จะเกิดเป็นปัญหาของฝ่ายบริหาร
 ตามมา ถ้าฝ่ายบริหารไม่สามารถที่จะเสนองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
 ต่อสภาได้ ก็จะมีปัญหาต่อไปว่า รายจ่ายตามกฎหมายสภาตำบลนั้นเป็นรายจ่าย
 ที่ผู้กผันตามกฎหมายที่รัฐบาลจะต้องจ่ายให้ จะต้องมีการเรียกร้องหรือเสนอ
 ให้นำเงินคงคลังออกมาจ่าย จะเกิดปัญหาตามมาว่าสิ่งนั้นมีความจำเป็น
 รีบด่วนที่จะต้องใช้พระราชบัญญัติเงินคงคลัง มาตรา ๗ เป็นการจ่ายเงิน
 นอกเหนือจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือไม่ ท่านประธานสภาครับ
 ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ กระผมขอยืนยันว่ากระผมเห็นด้วยในร่างกฎหมายเดิม
 ของรัฐบาลที่จะต้องจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่สภาตำบล แต่กระผมไม่เห็นด้วย
 ที่กำหนดอัตราสัดส่วนไว้ให้อัตราร้อยละ ๒ ในสิ่งนี้กระผมไม่เห็นด้วย
 ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพินิจ จันทรสุนทรินทร์
แล้วต่อด้วยคุณมานะ แล้วก็คุณจำนงค์ศรีรับ เชิญคุณพินิจศรีรับ

นายพินิจ จันทรสุนทรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายพินิจ จันทรสุนทรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง
กระผมได้ฟังผู้แทนรัฐบาล โดยกระทรวงมหาดไทยได้กรุณาชี้แจง เงินปันส่วน
ต่าง ๆ ที่จะให้แก่ท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพลานั้น ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง
ซึ่งกระผมจะแสดงความเห็น จะคล้อยตามหรือจะขัดแย้งกันท่านลองฟังดูว่า
จะเป็นไปได้หรือไม่ ผมอยากจะวิเคราะห์ว่าการที่กรมการเสียดส่วนใหญ่
ได้กรุณาเขียนเพิ่มเติม ในมาตรา ๒๙ อีก ๒ เพอร์เซ็นต์ให้แก่สภาพลนั้น
ผมเข้าใจอย่างนี้จะถูกต้องไหมท่านประธาน กล่าวคือกรมการเสียดนี้
เป็นกรมการวิสามัญ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนราษฎรและผู้ทรงคุณวุฒิ และ
ผู้แทนจากกรมและกระทรวงต่าง ๆ ได้มาพิจารณาถึงเรื่องนี้ หลายรัฐบาล
ที่บอกว่าจะช่วยชนบท พัฒนาชนบท อาจจะยกฐานะ อาจจะช่วยคนยากจน
ให้มีระดับทัดเทียมกัน แต่มันเป็นไปได้ ก็รัฐบาลแล้ว รวมทั้งอดีตและปัจจุบันด้วย
ท่านประธานก็คงทราบว่า เมื่อคราวที่แล้วงบประมาณเข้ามา ผมก็ได้
ตำหนิติเตียนรัฐบาลว่า ทำไมจึงให้งบพัฒนานี้มันต่ำลงไปถึง ๗ เพอร์เซ็นต์
เกือบ ๑๐ เพอร์เซ็นต์ ทำไมต่ำลงไป งบพัฒนาต่าง ๆ เหล่านี้ลดลงไป
จากปีที่แล้ว จาก ๕๓.๗ เพอร์เซ็นต์ ๕๓.๓ เพอร์เซ็นต์ เหลือ ๕๐ กว่า
เพอร์เซ็นต์ ลดลงไป ๗ เพอร์เซ็นต์ ผมจึงกราบเรียนว่า กรมการเสียด
เสียดข้างมากเขาได้วิเคราะห์แล้วเห็นว่า รัฐบาลไหนก็ตามไม่สามารถ
ที่จะนำเงินไปพัฒนาท้องถิ่นได้ ก็ต้องเขียนบังคับไว้ตรงนี้ ว่ารัฐบาลต้องทำ
ทำไมต้องทำ ไม่เช่นนั้นในหมู่บ้าน ตำบล ถ้าหากว่าสภาพลนั้น
ไม่ดำเนินการ เขาพัฒนาไม่ได้ งบเงินผัน งบ กสช. งบอะไรต่าง ๆ
ที่เกิดขึ้นมานี้ เป็นงบที่ประชาชนทั่วประเทศเขาเข้าชื่อเขียนขอ
แล้วก็ยื่นติดตัวกับขงบนี้ แต่เมื่อเราจะให้สภาพลเขาเอาไปดำเนินการ
ตำบลบริการให้ใคร ผมอยากจะถามว่าเขาทำให้ใคร ทำให้ประชาชน
หรือไม่ เงินมันแตกต่างกันเท่านั้นเองว่าเขาได้จริง ๆ ๒ เพอร์เซ็นต์
ก็ ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท สมมุติว่ามีตำบลประมาณ
๗,๐๐๐ ตำบล ก็ประมาณตำบลละ ๒ ล้านบาท ท่านลองคิดดูสิว่า
มันพอจะเหลือเกินกว่า ในหมู่บ้าน ตำบลของเขา ๑๐ หมู่บ้านต่อ ๑ ตำบล
ก็ต่อเฉลี่ย หมู่บ้านหนึ่งเขาจะได้ ๒๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเงินมันไปไหน

เงินก็ตกอยู่กับประชาชน ถ้าบอกว่าเขียนบังคับรัฐบาลจะไปล่วงเกิน
พระราชบัญญัติอื่นหรือไม่อย่างนั้น ท่านประชาชนไม่ต้องวิตก เราเขียนไว้
ต้องปฏิบัติ เงินคงคลังเงินอะไรไม่เกี่ยว เพราะเป็นเงินรายจ่ายประจำปี
เขาเขียนชัดเจน บอกคุณต้องจ่าย ๒ เพอร์เซ็นต์ จากเงินรายจ่ายประจำปี
ที่ตั้งไว้ ไม่ต้องวิตก ประเทศไทยไม่ล้มละลาย ถ้าหากว่าจะให้สภาตำบลละ
๒ ล้านบาท คนที่ไม่เห็นด้วยมันอย่างไรกัน ทำให้ประชาชนหรือเปล่า
ผมอยากจะให้ประชาชนทั้งประเทศได้รับฟัง คนที่ทำงานให้แก่รัฐบาล
หมู่บ้าน ตำบล กำนันก็ดี ผู้ใหญ่บ้านก็ดี กระทรวงมหาดไทยเสนอแผนขึ้นมา
ให้ปรับเงินเดือนตัวแทน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านเริ่มตั้งแต่ ๒,๑๐๐ บาท
ถึง ๓,๕๐๐ บาท กำนันเริ่ม ๓,๐๐๐ บาท จนกระทั่งถึง ๕,๐๐๐ บาท
โดยขั้นขึ้นละ ๒๐๐ บาท รัฐบาลทำอย่างไร เก็บไว้ก่อน ก็ปีก็เดือน
ถึงจะเสร็จ เขาทำงานให้ก็กระทรวง ก็ไม่ได้ทำให้เขา เขาจะหวังอะไร
มันหวังอะไร ผมอยากจะถามในที่ประชุมนี้ว่า ทุกคนต้องการพัฒนา
ประเทศไทย-----

ต้องการทุกคน อาจจะช่วยหมู่บ้าน ตำบลของตัวเอง พอถึงเวลาจะให้
เงินตำบลแล้วก็ขัดข้อง มีเรื่องขัดข้องเสียทั่วไป ในงบประมาณต่าง ๆ
เหล่านี้ผมอยากจะให้ไปดู เดี่ยวก็ไปซื้อรถหนึ่ง รถเก๋ง รถยนต์ สร้างตึก
อยู่นั้นแหละ หมู่บ้าน ตำบลมันได้อะไร แผนงานต่าง ๆ ไม่สำเร็จ
ไม่สัมฤทธิ์ผล ตรงกันข้าม งบประมาณราชการที่ให้ไป ๕ ล้านบาท ส่งไปให้
เขาได้ปีนี้ ถนนปีนี้ทำนไปดูสิครับ งบประมาณปีที่แล้วที่ตัดผ่านไปคนละ ๑๕ ล้านบาท
ไปดูสิถนนเขาได้คนละ ๒๐๐ เมตร ๕๐๐ เมตรตามหมู่บ้าน ตำบล
ทำนไปดู เพราะรัฐบาลไม่ได้ดูแลไปลึกยิ่งกว่าผู้แทน ผู้แทนเขาเอา
ความทุกข์ยาก ถึงแม้ว่าไม่ใช่หน้าที่ที่จะเข้าไปบริหาร แต่เขาเอา
ความยากไร้ ความยากจน ความที่ไม่เสมอกัน ไม่เสมอภาคในการ
จัดสรรงบประมาณอันนี้ เข้ามาชี้แจงต่อที่ประชุม ก็บอกไม่ไห้เขา
ผิดอย่างนั้นผิดอย่างนี้ การที่กรรมวิธีการเสียงข้างมากได้ระบุไว้
เป็น เรื่องที่ชอบ นาน ๆ ไปถ้าสมมุติว่าในการตรวจสอบติดตามและ
ประเมินผล เรือร้อยแล้วในมาตรา ๑๙ นี้ว่า มันสมควรที่จะฝึกได้
พรรครัฐบาลซึ่งมีเสียงข้างมากก็ยกเลิกเสียงในมาตรา ๒๙ ก็แปลงเป็น
อย่างอื่น ก็ให้เป็นเงินอุดหนุนธรรมดา เขียนเงินอุดหนุนก็ได้ ยกเลิก
ข้อความนี้ในอนุภาค แต่ตอนนั้นมีความจริงเป็น กรรมวิธีการวิสามัญจะต้อง
จารึกชื่อทุกท่านไว้เลยว่า เขาต้องการพัฒนาประเทศ พัฒนาชนบท ตรงนี้
ถึงมือประชาชน รัฐมนตรีมหาดไทยมาพูดบอกว่า จะจัดสรรเงินอย่างนั้น
อย่างนี้ กทม. เขายอมไหม เทศบาลเขายอมไหมที่เขาเคยได้ส่วนแบ่ง
คือ เลื่อนก็ได้ ภาษีอื่นก็ได้ เขาต้องวัดผล และผมอยากจะถามว่า รัฐมนตรีมหาดไทย
ทั้ง ๆ ที่รู้ รู้ที่อยู่หมู่บ้าน ตำบลมันดีอย่างไร ในจังหวัดลำปางของผม
ทำนเคยไปไหม ไม่เคย ไปเที่ยวมี แต่เคยไปดูไหมข้างในลึก ๆ แต่คิดว่า
รัฐมนตรีร่วมรัฐบาลท่านบุญชู เดี่ยวนี้ขยันไปดูตามหมู่บ้าน ขอชมเชย
เพราะจะเห็นผมอยากจะเรียนว่า เรื่องอย่างนี้จะช่วยกันได้ไหมสภานี้
ถ้าช่วยไม่ได้จะได้ตราเอาไว้ ระวางยุติไม่ไว้วางใจเอา แล้วอีกถ้าไม่
ให้ตัดตรงนี้ ท่านไม่เคยเห็นถึงความไม่เสมอภาคในชนบท ในที่ลุ่มก็
บางจะขึ้น เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ผมเคยฟังไว้ด้วย มันแตกต่างกัน
คือในพื้นที่จะมีอะไรต่างไปจาก... (text is faint and partially illegible)
... (text is faint and partially illegible)
... (text is faint and partially illegible)
... (text is faint and partially illegible)

ไปกินอย่างนั้นหรือท่านประธาน ผมอยากจะกราบเรียนว่า เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เขาเขียนไว้ถูกต้องแล้ว เพราะเขามีประสบการณ์ เขาเห็น เพราะฉะนั้นจะต้องจารึกชื่อกรรมการวิสามัญไว้ ผมจะบอกให้ ๒ เพอร์เซ็นต์ ที่เขียนไปถูกต้อง แล้วกระเทียมไหม ผมว่าไม่กระเทียม เงินงบประมาณแต่ละปี ผมเขียนแล้วว่า ๕๘ เพอร์เซ็นต์อย่างที่รัฐมนตรีคลังกับผมตัวเลขที่ติดกัน ๖ เพอร์เซ็นต์ ที่ใช้จ่ายไปแล้ว มันใช้จ่ายไม่หมด แต่ละปีไม่เคยมีงบประมาณหมด ไม่เคยทำงานตามแผนครบเลย มีน้อยเหลือเกิน งบประมาณแต่ละงาน แต่ละกระทรวง กรม ไม่เคยเป็นไปตามแผนงาน และโครงการที่เราวางไว้ เพราะฉะนั้นเงิน ๒ เพอร์เซ็นต์ หรือ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาทมันไม่กระเทียมท่านประธาน ดูตัวเลขมันมาก แต่ถ้าไปดูแล้ว หมู่บ้านหนึ่ง ๒๐๐,๐๐๐ บาท พุกโก๋ ท่านประธาน หมู่บ้านละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท อย่าไปว่าค่าบิลละ ๒ ล้านบาทเลย หมู่บ้านละ ๒๐๐,๐๐๐ บาททำอะไรได้มากนัก แต่เราอาศัยใช้ระยะเวลาเท่านั้นเองที่ขอร้อง ขอให้ เป็นเชื้อ อยากจะขอรับ ขอให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณากัน ถ้าท่านเห็นว่าหมู่บ้านของท่านไม่จำเป็น เราก็จะได้รู้ดูกันวันนี้ ตอนลงคะแนน และก็จะต้องถึงงาน ชื่อว่าคนไหนไม่รับในมาตรา ๒๔ เอาเสียที แต่ผมคิดบรรยายที่พิศยา ผมต้องไป -----

ผมอยากจะกราบเรียนว่า ในการจัดสรรงบประมาณที่ว่าไม่กระเทือนนี้ ผมได้กราบเรียนแล้วว่า มันมีงบประมาณเหลือเพื่อ ไม่ต้องไปรบกวนงบอื่น แล้วบอกว่าจะไปชดกับพระราชบัญญัติงบประมาณ การจัดงบประมาณหรือไม่ ชัด มันคนละกฎหมาย พระราชบัญญัติวิธีการจัดทางงบประมาณนั้น เป็นอีกเรื่องหนึ่ง วิธีการจัดสรรงบประมาณให้อีกกรมหนึ่ง อีกแห่งหนึ่ง อีกพระราชบัญญัติหนึ่ง มันก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง วิธีการงบประมาณเขาเขียนไว้หมดว่าทำอย่างไร โอนได้ไม่ได้ เป็นอำนาจของใคร ทำอย่างไร แต่เรื่องนี้ถ้าเราเขียนเราทำไว้ เพื่อบังคับให้ผู้จัดทางงบประมาณได้จัดลงไปด้วย มันไม่เกี่ยวข้องกันท่านประธานครับ ไม่ต้องห่วงเรื่องนั้น

ผมอยากจะเรียนอีกเรื่องหนึ่งก็คือ เรื่องเงินเดือนหรือค่าตอบแทน อย่างที่ผมได้กราบเรียนแล้ว อาจจะฟังกระทรวงการคลังเหมือนกัน ถ้าหากเราให้ตามที่กระทรวงมหาดไทยขอให้ท่าน ผู้ใหญ่บ้าน รวมแล้วเบ็ดเสร็จเราปรับปรุงเงินเดือนให้เขา เราเริ่มที่ ๒,๐๐๐ บาท วันละ ๗๐ บาท มันน้อยกว่าค่าจ้างแรงงานอีก เราเริ่มที่ ๓,๐๐๐ บาท มันก็พอเหมาะพอดีกับต่างจังหวัด มันเริ่มตรงนั้น แต่เราไม่มีบำเหน็จรางวัลอะไร พอถึงงวดก็จบ ท่านก็บอกว่าจะเอาไปสัก ๒๕ เปอร์เซ็นต์ได้ไหม มันน้อยไป ผมก็เคยกราบเรียนท่านรัฐมนตรีคลัง บอกให้เขาไปเถอะ เงินเพียง ๔,๐๐๐ ล้านบาท โดยประมาณไม่เกิน ๕,๐๐๐ ล้านบาท เงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาท ให้ท่าน ผู้ใหญ่บ้าน ถ้าหากว่าเอาตามที่ท่านว่ามัน ๕๐๐ กว่าล้านบาท เพราะฉะนั้นเงินจำนวนนี้เราใช้เขาทุกกระทรวง ๑๒ - ๑๓ - ๑๔ กระทรวงที่จะเกิดขึ้นใหม่ เราใช้เขาหมดลงที่เขาหมด เขาได้อะไร เพียงแต่เราช่วยเขานิดหน่อยเป็นค่าตอบแทนเป็นสินน้ำใจ ว่าเมื่อเขาทำงานให้เรา ณ วันนี้ พรุ่งนี้เขาไปลงนา ณ วันนี้ให้ค่าเบี่ยเลี้ยง ค่าตอบแทนเขาเสียนิดหน่อยเท่านั้นเอง อันนี้ผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมนอกเหนือจากสภาตำบลแล้ว เงินสภาตำบลไม่ไปไหนก็ตกอยู่กับประชาชนนั่นเอง ขอขอบคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะประท้วงอะไรครับ เดี่ยวจะให้ กิจสังคมบ้าง

ประสพ บุชราคัม (กรรมธิการ) : เบลาครับท่านประธาน ผมขอหารือสัก ๒ นาที ผมมีเรื่องหารือ ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสพ บุชราคัม เพื่อรวดเร็วไม่ต้องบอกชื่อ ไม่ต้องบอกพรรค บอกจังหวัดนะครับ ท่านประธานครับ ปรากฏว่าขณะนี้สภาเราถ่ายทอวิทยุหรือไม่ ถ้าถ่ายทอแล้ว ปรากฏว่าท่าน ผู้ใหญ่บ้าน เข้าสภาก็ไม่ได้ แล้วทำไมสภาต้องปิดเสียง

เดี๋ยวนี้อภิปรายในสภาแล้วไม่รู้มีมติที่ไหนไปปิดเสียง แล้วก็ไม่ได้ให้เสียงไปให้
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่รอฟังอยู่ ๓,๐๐๐ คนข้างนอก ท่านประธานช่วยสั่งให้
 เปิดเสียงหน่อยได้ไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เจ้าหน้าที่เปิดเสียงหน่อย
 ตามที่เคยปฏิบัติ คุณมานะ แล้วก็ด้วยคุณจำนงค์ โพธิสาโร แล้วคุณณรงค์เลิศ
 แล้วคุณเนวิน แล้วเดี๋ยวมาทางนี้บ้าง

นายมานะ คูสกุล (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ ผม มานะ คูสกุล ชาติพัฒนา จากจังหวัดนครพนม ในมาตรา ๒๕
 ผมขอกราบเรียนว่า ด้วยข้อเท็จจริงแล้วรัฐบาลมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจ
 ไปสู่ท้องถิ่น มันเป็นแนวทางที่ถูกต้อง แต่สิ่งที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การคลังท่านนั้นมาตอบเมื่อกี้ ผมได้อ่านดูในรายละเอียด ผมว่ามันเป็น
 การบิดเบือนข้อเท็จจริง มันไม่ได้ตรงไปที่สภาตำบลเลย ผมคิดว่าจากข้อมูล
 ที่ผมได้มานี้คงจะเหมือนกับข้อมูลที่เข้าสู่คณะรัฐมนตรี ซึ่งได้พิจารณารับหลักการ
 ไปเมื่อวานนี้

ในประเด็นที่ ๑ การลดค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น
ท่านลดลงมา ๒ เพอร์เซ็นต์ โดยยังให้กรมสรรพากรอยู่ ๓ เพอร์เซ็นต์
แล้วเวลาท่านเอาจากกรมศุลกากร ทำไม่กรมสรรพากรถึงเอามาถึง
๔ เพอร์เซ็นต์ ทั้ง ๆ ที่กรมศุลกากรเก็บ แต่ให้คนเก็บแค่ ๑ เพอร์เซ็นต์
ท่านจะเอาแค่ ๑ เพอร์เซ็นต์จะได้หรือไม่ โดยเอาเงินส่วนนั้นกลับไปสู่ท้องถิ่น
แทนที่จะให้สรรพากรถึง ๓ เพอร์เซ็นต์ ก็เอาเหลือไว้เพอร์เซ็นต์เดียว
ซึ่งจากตัวเลขที่ท่านมีอยู่ก็คือ ๕๕๘ ล้านบาท ถ้าท่านลดตรงนั้นลงไปอีก
ท่านก็จะได้เป็น ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งจะกลับไปสู่สภาตำบล ถึงท่าน
จะไปให้เทศบาลและสุขาภิบาล ผมก็ยังเห็นด้วยเงิน ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้
แทนที่ข้าราชการก็มีเงินเดือน มีเบี้ยเลี้ยง มีค่าอาหารล่วงเวลา มีอะไร
ทุกอย่างอยู่แล้ว อย่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนี้เขาไม่มีอะไรเลย เขามีแต่เงิน
ค่าตอบแทนเดือนละไม่กี่บาท ผมกราบเรียนท่านโดยตรงว่า กำนัน
ผู้ใหญ่บ้านนั้น เขาทำงานเท่ากับท่านรัฐมนตรีทุกกระทรวงที่หนึ่งบริหารงาน
อยู่ในปัจจุบันนี้ ฝัวเมียทะเลาะกัน ก็ทำหน้าที่กระทรวงยุติธรรมไปแล้ว
ถนนขาด สะพานหัก ผู้ใหญ่บ้าน กำนันเขารับผิดชอบทั้งหมด จะต้องวิ่งเต้น
มาถึงอำเภอ มารายงานนายอำเภอไม่ได้คำตอบกลับไปว่าจะมีงบประมาณ
ไปซ่อมให้เมื่อไร กลับไปถึงบ้านชาวบ้านก็ค่าอีก บอกกำนันตัวเอง ผู้ใหญ่บ้าน
ตัวเองไม่มีสมรรถภาพ เขาโดนสภาพนี้มาตลอด และอีกอย่างหนึ่ง การขึ้น
เงินเดือนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านก็
บอกว่าท่านจะขึ้นให้เป็น ๑๐๐ เพอร์เซ็นต์ ก็ไม่ทราบว่าเป็นเพราะอะไร
กลัวท่านรัฐมนตรีมหาดไทย กลัวพรรคความหวังใหม่จะได้เสียงหรืออย่างไร
ทางรัฐบาลถึงไปตัดของเขาลง ท่านเคยแถลงว่าท่านจะให้สภาตำบล
๒ ล้านบาท ต่อหลังจากท่านแถลงเหลือ ๑ ล้านบาท ตอนนี้ท่านไม่แถลงแล้ว
เห็นว่าท่านจะยกมือไม่เอาแม้กระทั่ง ๒ เพอร์เซ็นต์ ท่านไม่ส่งสารลูกน้อง
ท่านบ้างหรือ ที่เป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นพื้นฐานของประชาชน

ในประเด็นที่ ๒ ก็คือ การปรับปรุงหลักเกณฑ์การจัดสรร
เงินรายได้ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ มันมีอยู่ข้อหนึ่งว่าให้จัดสรร
ตามแหล่งกำเนิดภาษี ผมถามว่าตามชนบท ในวันพุธที่แล้วผมก็ได้กราบเรียน
วันที่ประชุมแห่งนี้ว่า สภาตำบลที่ไม่มีรายได้เลยมีถึง ๕๒ สภาตำบลของ
ประเทศไทย และมีรายได้ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท มีอยู่ ๓๐๐ กว่าตำบล
ตรงนี้จะละคว่ำ และจะเอารายได้จากที่ไหนมา เพราะว่ารายได้ที่ท่าน

จะจัดสรรนั้น ท่านก็จะให้เฉพาะแหล่งกำเนิดภาษี แหล่งกำเนิดภาษีที่ใหญ่ที่สุด ก็คือกรุงเทพมหานคร ผมถามว่าและอย่างจังหวัดในภาคอีสานก็ดี ในภาคเหนือ ซึ่งอยู่บนภูเขา จะเอารายได้จากไหน จะเอารายได้จากค่าภาคหลวงไม้ ท่านก็ปิดป่าเสียแล้ว ไม่ได้ตัดเสียแล้ว เพราะฉะนั้นผมอยากทราบเรียนถามว่า ตรงนี้เขาจะได้หรือเปล่า ประโยชน์จากมติ ^{กรม.} ~~กรม.~~ เมื่อวานนี้ ผมถือว่า เป็นการที่พูดไม่ให้เป็นประโยชน์ พูดเฉพาะส่วนที่ได้ แต่ส่วนที่เป็นจริงไม่พูดต่อ ทั้งหมดทั้ง ๔ ข้อนั้น แม้กระทั่งการปรับปรุงภาษีอากร ภาษีเหล่า

ผมขอทราบเรียนว่า ท่านจะไปให้ชาวบ้านกินเหล้าแพงอีกแล้ว เวลาท่าน สัมครผู้แทน ท่านรัฐมนตรีมหาดไทย ท่านสัมครผู้แทนพอท่านได้เป็นแล้ว ท่านเสียค่าเหล้าเพิ่มขึ้น เวลาชาวบ้านมาแสดงความดีใจ จากขวดละ ๔๐ บาท ตอนนั้นมันเป็น ๔๒ บาท ถ้าไปเก็บภาษีเพิ่มมันจะเป็น ๔๘ - ๕๐ บาท เปลืองเงินนะครับ เพราะฉะนั้นผมอยากฝากทราบเรียนท่านว่า ให้ทาง รัฐบาลที่จะจัดสรรงบประมาณตรงนี้ลงมา มันคนละประเด็นกันกับการที่จัดสรร ไปสู่สภาตำบล ถ้าท่านเขียนให้ชัดเจนว่า เงิน ๑๘,๐๐๐ ล้านบาท จะต้อง ไปสู่สภาตำบลเท่านั้น อย่างภาษีรังนกนางแอ่นก็ดี เหมือนแร่ก็ดี ลานกระบือ ผมยอมรับว่า ตำบลของเขาที่มีก๊าซธรรมชาติ มีน้ำมันนั้น เขาได้ผลประโยชน์ เต็มที่ ๙๐ เปอร์เซ็นต์ของภาษีที่เก็บได้ แต่ผมถามว่า อีกตำบลหนึ่งของ อำเภอ นั้นเขาได้ด้วยไหม เขาไม่ได้ นะครับ ภาษีรังนกนางแอ่นเก็บที่ จังหวัดพัทลุงจริง ขึ้นชื่อว่าจังหวัดพัทลุงหรือจังหวัดอะไรแถวภาคใต้ ปีหนึ่ง ๒๐๐ กว่าล้านบาท ผมถามว่า แล้วตำบลอื่นได้ไหม ๑๐ เปอร์เซ็นต์นั้น หารกันทั่วทั้งประเทศ แต่ตำบลที่มีทรัพยากรธรรมชาตินั้นได้ถึง ๙๐ เปอร์เซ็นต์ หรือเมื่อวานท่านมีมติคณะรัฐมนตรีไม่ตรงตามนี้ หรือว่าเป็นข้อมูลที่ผมได้มาผิด

ตรงนี้แหละครับท่านมาตอบ แต่ว่าไม่ตอบให้เคลียร์ (Clear) ว่าสภาตำบล
 จะได้ทำอะไรแน่นอน อย่างใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ ในมาตราอื่นการจัดสรร
 รายได้นั้น คณะกรรมาธิการก็ได้เขียนไว้อย่างชัดเจนว่า จะต้องให้
 กระทรวงมหาดไทยประสานกับสำนักงานประมาณ ประสานกับทางรัฐบาล
 ได้จัดสรรงบประมาณออกไปตามกฎกระทรวง ซึ่งให้ความเป็นธรรม
 พอสมควร ถ้าท่านอ่านในมาตราต่อไปจะเห็นว่า การจัดสรรงบประมาณ
 ที่เป็นธรรมนั้นเกิดอยู่ใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ ไม่ใช่สิ่งที่ท่านเอามาอ้างเมื่อกี้
 เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าการที่เราจะให้เขาไป ๒ เปอร์เซ็นต์ ฐานของ
 ประชาชนก็คือหมู่บ้านและตำบล ถ้าประชาชนยังยากจนอยู่ ประเทศไทย
 ก็ต้องยากจนไปด้วย ผมไม่เชื่อว่าท่านรัฐมนตรีจะรำรวย ถ้าชาวบ้าน
 ของท่านยังยากจน เพราะท่านก็มาจากการเลือกตั้งเหมือนกับที่ผมมา
 งบประมาณในแต่ละปีนั้น ท่านไปซื้อแอร์คอนดิชั่น (Air-condition)
 ท่านไปซื้อรถ ท่านไปซื้อหลายสิ่งหลายอย่าง แม้กระทั่งเครื่องโทรภาพ
 ท่านใช้โทรศัพท์ก็ไม่ได้ ท่านต้องใช้โทรภาพ ท่านลองดูงบประมาณ
 ค่าใช้จ่ายโทรศัพท์ทำอะไร ค่ากระแสไฟฟ้าทำอะไร แต่ชาวบ้านซึ่งเป็น
 เจ้าของประเทศนั้น ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของประเทศนั้น เขาได้ใช้
 ไฟแสง ใช้น้ำประปาที่แพง แม้กระทั่งบพัฒนาจังหวัด งบของกรมโยธา
 ที่เอาไปทำประปาหมู่บ้าน ชาวบ้านเขาดีใจ บอกเขาจะได้มีน้ำประปา
 ใช้เหมือนคนอยู่ในเมือง แต่ท่านประธานทราบไหมครับว่า เขาได้อะไร
 คือได้ท่อถึง แล้วก็ท่อประปาไม่เกิน ๕๐ เมตร ที่เหลือประชาชนจะต้อง
 ออกเงินกันต่อท่อไปเอง ออกเงินไปซื้อมิเตอร์เอง ออกเงินต่อท่อเข้า
 บ้านเอง นี่แหละครับประชาชนคนชนบทได้รับจากรัฐบาล เพราะฉะนั้น
 เงินจำนวน ๒ เปอร์เซ็นต์นี้ เขาอาจจะไปต่อท่อของกรมโยธา ^{กรม}
 ต่อท่อของงบพัฒนาจังหวัด อาจจะเอาไปซื้อมถึง ๒๐ ลูกบาศก์เมตร
 ถึง ๕๐ ลูกบาศก์เมตร ซึ่งท่านไปทำไว้แล้วก็ทะลุไว้ แตกร้าวไว้
 เหมือนน้ำ เขาจะได้เอาตรงนี้ไปซ่อม สะพานขาดเขาจะได้มีงบของ
 เขาทำ ท่านจะเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เขียนการดูแลสภาตำบลนั้น ผมขอ
 กราบเรียนท่านประธานว่า เราให้อำนาจข้าราชการประจำเฝ้าดูแล
 เป็นพี่เลี้ยงด้วย ไม่ใช่ว่าสภาตำบลเขาจะทำงานตามอำเภอใจของตัวเอง
 นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด ก็มีหน้าที่เข้าไปกำกับดูแลอยู่ด้วย
 ไม่ใช่ว่าสภาตำบลจะเอาเงินไปทำอึล้อยู่แจกตรงไหนก็ได้ เป็นการสอน

ประชาธิปไตยขั้นพื้นฐาน เป็นการสอนให้ประชาชนเขารู้ว่าเขามีกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้าน ไม่ใช่แค่แค่ไปทำบัตรประชาชน ไม่ใช่แค่ไปวัดที่ดิน ไม่ใช่
 เป็นหัวหน้าประชุมเวลาจะจัดงานวัด แต่สอนให้เขารู้ว่าเขาเลือกกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านไปนั้น ถ้ามีเม็ดเงินตกมาลงที่สภาตำบลเขาแล้ว เขาอาจจะได้
 ไปแก้ไขปัญหาของเรื่องสะพาน แก้ไขปัญหาเรื่องแหล่งน้ำ แก้ไขปัญหา
 เรื่องน้ำอุปโภคบริโภค แก้ไขสินค้าทางการเกษตร เพราะใน พ.ร.บ. ฉบับนี้
 เราเขียนให้แม้กระทั่งว่า รายได้ที่มาจากภาษี เราเปิดกว้างเต็มที่
 สอนให้ประชาชนคนไทยเรารู้จักค้ารู้จักขาย เราต้องยอมรับอย่างหนึ่งว่า
 คนที่กำเศรษฐกิจของประเทศชาติอยู่นี้ ถึงจะเป็นคนไทยมีบัตรประชาชนจริง
 แต่เราต้องยอมรับว่ามีเชื้อสายมาจากคนจีนก็มี ฝรั่งเศสก็มี แต่คนไทยแท้ ๆ
 ผมกราบเรียนถามท่านประธานว่า มีอยู่ที่คนที่เป็นคนไทยแท้ ๆ แล้วว่าราย
 จากการค้าขายน้อยมากครับ แทนที่คนได้ในประเทศไทย โดยมากเศรษฐกิจ
 ในต่างจังหวัดก็อยู่ในกำมือของคนอื่น ไม่ใช่คนไทยแท้ ๆ เราหันให้คนไทย
 เราค้าเราขายสิครับ คนไทยทุกวันนี้มีอาชีพอะไร อาชีพที่ช่วยตัวเองไม่ได้
 คือเกษตรกร ปลูกข้าวมากำหนดราคาไม่ได้ ปลูกมันมากำหนดราคาไม่ได้
 คนซื้อเป็นคนกำหนด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พยายามสรุปเรื่องงบประมาณ

นายมานะ คูสกุล (นครพนม) : ก็เรื่องนี้แหละครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันยาวไปหน่อย

นายมานะ คูสกุล (นครพนม) : เป็นอุทาหรณ์ ผมขอกราบเรียน
 ว่า เลือผ้าสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ คนขายเป็นคนกำหนด แต่สินค้าเกษตร
 คนซื้อเป็นคนกำหนด เพราะฉะนั้นคนไทยเราเสียเปรียบมาตลอด ถ้าท่าน
 ให้อ่านากลงไป ท่านไม่ให้งบประมาณไปด้วย มันก็จะ เป็นรูปแบบเดิม
 สภาตำบลก็เขียนความต้องการขึ้นมา แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาตำบล
 ทำมาที่รัฐบาล ทำมาที่สมัย หมดกระดาษไปก็ร้อยก็พันล้าน แต่เคยได้ผลไหมครับ

มันไม่ได้ผลเพราะอะไร เพราะไม่มีเม็ดเงินลงไปสู่สภาตำบล อย่างปี
งบประมาณตั้งไว้ ๒,๐๐๐ ล้านบาท ผมถามว่า ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาทได้ตำบล
ละเท่าไร เจลี่ยต่อคนได้เท่าไร กรุงเทพมหานครได้มาเท่าไร ในงบประมาณ
ปี ๒๕๓๗ ปี ๒๕๓๘ ท่านประธานดูก็จะเห็นว่าการผูกพันงบประมาณตั้งไว้
๑ ล้านบาท ผูกพันไว้ ๑๐๐ ล้านบาท ตั้งไว้ ๑ ล้านบาทผูกพันไว้ ๒๐๐ ล้านบาท
ตั้งไว้ ๒ ล้านบาทผูกพันไว้ ๑,๐๐๐ ล้านบาท เป็นอย่างนี้มาตลอดของผู้มี
อำนาจ แต่ชาวบ้านตาต้า ๆ คนยากคนจนเมื่อไร เขาจะเจริญถ้าเราไม่ให้
เม็ดเงินลงไปสู่มือเขา เงินภาษีของเขา โรงงานทำสินค้าขึ้นมาถ้าคน
ชาวบ้านเขาไม่ซื้อเขาก็ขายไม่ได้ เพราะฉะนั้นคนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
ปัจจุบันนี้ ๗ เพอร์เซ็นต์จริง ๆ ก็คือประชาชนอยู่ตามชนบทผู้ใช้สินค้า
เพราะฉะนั้นเราเกิดมาได้ก็คืนเขาไปเถอะครับ คอย่างปีนี้ ๗๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท
ก็ ๑๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท เงินแค่ ๑๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท กับประชาชนถึง
๕๒ ล้านคน ตัดออกจากเทศบาลและสุขาภิบาล แม้กระทั่งกรุงเทพฯ
ก็จะได้ค่านิสงส์ด้วย เพราะท่านก็มีกำหนด ผู้ใหญ่บ้านเหมือนกัน ไม่ใช่ที่ท่านไม่มี
ตรงนี้จะครับผมอยากฝากท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติทุกท่านว่า
ให้เห็นใจเขาเถอะครับ เราอย่ามาเอาชนะคะคานด้วยหลักการหรืออะไร
เราไม่เคยทำแต่เราก็ต้องทำ คนโลกเรามีวิวัฒนาการขึ้นไปเรื่อย สิ่งไหนที่
มันไม่ดีเราก็แก้ไขมันดี สิ่งไหนที่มันดีเราก็แก้ไขมันดีต่อไป ท่านไม่ต้องไปคิดว่า
เงินจำนวนนี้จะไม่เกิดประโยชน์กับประชาชน ไม่เกิดประโยชน์กับท้องถิ่น
ไม่มีใครหรือครับรักบ้านเกิดของเขาก่อนคนของเขา ไม่มีใครรักเมืองไทย
เท่ากับประเทศไทย จะให้ฝรั่งมั่งคั่งมารักเมืองไทยมันเป็นไปได้
เพราะฉะนั้นคนในชนบท กรรมการสภาตำบลก็ดี เขาย่อมรักในถิ่นเกิดของเขา
เขาย่อมรักในพื้นที่บ้านของเขา เพราะฉะนั้นฝากกราบเรียนท่านสมาชิกสภาผู้แทน
ผ่านท่านประธานรัฐสภาว่า ลดวงคุณเถอะครับ กฎหมายเราเขียนได้เราก็ได้
ลองใช้ดูให้มันเป็นประวัติการณ์ของเมืองไทยว่า สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้
ได้มองเห็นความสำคัญของคนในชนบท มองเห็นความสำคัญของตัวแทนของรัฐ
ที่อยู่หมู่บ้าน ในตำบลก็คือกำนันและผู้ใหญ่บ้านให้บริหารงบประมาณ ให้อำนาจ
เราไป เพื่อที่จะทำให้เมืองไทยเป็นประชาธิปไตยเรียบร้อยเป็ยร์เซ็นต์ ชอบพระคุณครับ

ประช เณสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
หรือเด็ขอคุณท่านงค์ เชิญท่านก่อน

นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ไตรรงค์ สุวรรณคีรี ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ที่จริงผมมักจะไม่ค่อยพูดในที่ประชุมของสภาแห่งนี้ เพราะผมเป็นคนขกตึง ผมมีความสุขมากที่จะฟังผู้คนสมาชิกอภิปราย เพราะผมมีความรู้สึกว่ามันคือเสียงของพี่น้องประชาชนทั้งประเทศที่กำลังสะท้อนออกถึงความต้องการของเขา และนั่นคือวัตถุประสงค์ของการมีประชาธิปไตย โดยเฉพาะในวาระการประชุมวันนี้ ซึ่งต่อมากจากการประชุมคราวที่แล้วเป็นเรื่องของสภาตำบล และไม่เฉพาะวันนี้ละครับ การพิจารณางบประมาณก็ตาม การออกกฎหมายหลายฉบับ เราจะเห็นว่าผู้แทนราษฎรของเราจะพูดเรื่องความทุกข์ยากของพี่น้องในชนบทอย่างไรบ้าง พี่น้องประชาชนทั้งชาติได้นั่งฟังพวกเราอยู่ ท่านประธานที่เคารพ ท่านลองเปรียบเทียบดูว่าถ้าบ้านเมืองนี้เป็นเผด็จการจะมีภาพอย่างนี้เกิดขึ้นหรือไม่ เวลาปกครองด้วยเผด็จการ เวลาเขายึดอำนาจกันเขาก็มีสถานการณ์บัญญัติแต่ตั้งมาจากพวกที่ยึดอำนาจ แล้วก็ตั้งขึ้นมาจากพ่อค้าคหบดีที่สนับสนุนใช้จ่ายในการยึดอำนาจ คนเหล่านั้นเขาไม่ได้นำพากับพี่น้องชาวบ้าน พี่น้องชาวชนบทอย่างพวกเราที่นั่งในสภาแห่งนี้หรอก นี่ผมพูดให้ชาวบ้านเขาฟัง พี่น้องจะไม่ได้ยินสถานการณ์บัญญัติพูดอย่างนี้หรอกครับ สถานการณ์บัญญัติในระบอบเผด็จการมีแต่สถานการณ์บัญญัติในระบอบประชาธิปไตยเท่านั้นที่พูดกันเรื่องพวกนี้ เพราะว่าในสถานการณ์บัญญัติลูกชาวบ้านหลานชาวบ้านอย่างพวกเรา ลูกผู้ใหญ่บ้านอย่างคุณอะไรบุรีรัมย์! เมื่อครุ่นนี้ ลูกกำนันอย่างผมไม่มีโอกาสเข้ามานั่งในสภาหรอก เพราะเราเข้าไม่ถึงนายพลเขา -----

มีแต่ผมเข้าถึงลูกนายพล เพราะในสถานการณ์ปกติของระบอบเผด็จการ
หาความจริงใจเพื่อพี่น้องที่อยู่ในชนบท ในหมู่บ้าน ในตำบลเหมือนกับ
พวกเราที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้ไม่มีหรอก มีแต่พวกนี้แหละที่ต่อสู้มาโดยตลอด
ถ้าพี่น้องประชาชนหยุดคิดสักนิด จะเห็นว่าทุกอย่างที่เกิดขึ้นในชนบท
ประชาธิปไตยให้ทั้งนี้ เมื่อก่อนไม่มี ผมโตในระบอบเผด็จการมา
ผมเด็ก ๆ อายุเท่า ๆ กับพวกผู้แทนราษฎรทั้งหลาย ล่าบากแค่นั้น
ตอนผมเด็ก ๆ อยู่ในชนบท เพราะเผด็จการปกครองตลอด มันไม่เคย
คำนึงถึงความทุกข์ของญาติพี่น้องของเรที่อยู่ในชนบท เดิมนั้นเรามี
ไฟฟ้าเกือบทั่วทุกหมู่บ้าน เรามีถนนทั่วหมด ทั่วราชอาณาจักร เป็น
โยมงามมุ่ม นั่นคือการต่อสู้ของผู้แทนราษฎรที่พี่น้องประชาชนเลือกเข้ามา
เพราะในสภาผู้แทนราษฎร ในระบอบประชาธิปไตยจะเต็มไปด้วย
ลูกชาวบ้าน หลานชาวบ้านอย่างพวกเราทั้งสิ้น เราก็สู้เพื่อพี่น้องของเรา
เพราะพี่น้องจะได้เห็นว่า บ้านเมืองในชนบทเปลี่ยนแปลงก็เพราะ
ระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นต้องช่วยกันอย่าให้เกิดขึ้นมาอีก
เผด็จการ ผมต้องกราบเรียนด้วยความจริงใจว่า ทุกยุคทุกสมัย
ผมหนึ่งในสภานี้ ๑๕ ปี ในฐานะวุฒิสมาชิก ๖ ปี ที่เหลือในฐานะ
ผู้แทนราษฎร ได้ฟังผู้แทนราษฎรพูด ได้ต่อสู้โดยตลอดเพื่อพี่น้อง
ชาวชนบท สภาตำบลก็พูดโดยตลอด ความมุ่งหวังที่จะพัฒนาพี่น้อง
ในหมู่บ้าน ในชนบทก็มีโดยตลอด แต่ต้องยอมรับว่าเรามีอุปสรรค
ไม่คล่องแคล่ว ไม่คล่องตัว และต้องยอมรับว่าในรัฐบาลชุดนี้ ซึ่งเป็น
รัฐบาลที่มาจากพวกเราทั้งหลาย มาจากพี่น้องประชาชน มาจาก
สภาแห่งนี้ประกอบเข้าไปด้วยผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นลูกชาวบ้าน
หลานชาวบ้านเสียส่วนใหญ่ ยกเว้นไม่กี่คน เพราะฉะนั้นจะเห็นว่า
นโยบายน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีครับ

มันอยู่ที่ประเด็นที่ว่าจะให้เขาไหม ๒ เปอร์เซ็นต์

นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

การคลัง) : ต้องอาภิรมภทก่อน ท่านประธานจะเห็นว่า นโยบายนไม่ว่า

จะเป็นยกฐานะสภาตำบลขึ้น เป็นนิติบุคคล ถือไม่ว่าจะเป็นการเปิดมิติใหม่

เป็นการปรับปรุงระบบการคลังส่วนท้องถิ่น ถือว่าเป็นการปฏิวัติระบบการคลัง

สู่ท้องถิ่นที่ผมเป็นประธานคณะกรรมการ ขออภัยเสียหน่อย ได้เสนอคณะรัฐมนตรี

และอนุมัติไปเมื่อวานนี้ ทำให้รัฐบาลส่วนท้องถิ่นทั่วราชอาณาจักรจะมีรายได้อีกเพิ่มขึ้น ผมคิดว่าในปีหน้าทุกอย่างคงเรียบร้อย ๒๕,๐๐๐ ล้านบาทไม่เคยมีในประวัติศาสตร์ ผมสอนการคลังอยู่ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก่อนจะมาเล่นการเมือง ไม่เคยมีอย่างนี้ มาเกิดขึ้นในรัฐบาลชุดนี้เป็นผลพวงของระบอบประชาธิปไตย ผมไม่ใช่ที่จะหาเสียงให้เฉพาะรัฐบาล หาเสียงให้กับระบอบประชาธิปไตยทั้งหมดด้วย แต่ส่วนประเด็นที่เราถกเถียงกันในปัจจุบันนี้ว่าจะระบุ ๒ เบอร์เซนต์ของงบประมาณลงในกฎหมายนี้หรือไม่ นั้นเป็นเรื่องของหลักการ จริง ๆ ผมต้องกราบเรียนท่านจะด่าว่าผมอย่างไรก็ตาม คือผมสอนการคลังอยู่หลายปีที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่มีประเทศไหนที่เขาเขียนกฎหมายอย่างนี้ แต่ท่านอาจจะเห็นว่าแหวกแนวก็แหวก แหวกสำหรับประเทศไทยเพื่อจะได้สร้างทฤษฎีใหม่นั้นเป็นเรื่องของท่าน แต่ไม่มีประเทศไหนเขาทำกัน ผมก็เป็นนักวิชาการทางด้านนี้ ผมคิดว่าไม่ถูก เพราะว่าสิ่งที่รัฐบาลได้ทำไปนั้น ผมคิดว่าตามระบบใหม่ที่ ^{กรม.} ~~กระทรวง.~~ อนุมัติไปเมื่อวานนี้ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้อธิบายแล้ว ผมคาดว่า ๓ ปีข้างหน้าสภาพตลาดทุกตำบลจะมีรายได้มากกว่า ๒ ล้านบาท ภายใน ๓ ปีนี้ โดยระบบใหม่ที่เรานุมัติไปเมื่อวาน มากกว่า ๒ ล้านบาททุกตำบลจะได้ เพราะฉะนั้นที่จะเขียนไปก็ไม่มี ความหมายเลยที่จริง ถ้ามันไม่มีความหมายแล้วก็ไม่ต้องเขียนหลักการ ไม่ค่อยเหมือนประเทศอื่นผมว่าอย่าเขียนก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเขียนก็ได้ ผมไม่ค่อยกลัวหรอกที่จะยกมือว่าไม่ให้เขียน เพราะผมคิดว่าหลักการน่าจะถูกต้องมากกว่า แต่ว่าทั้งบุคคลที่เสนอให้เขียนลงไป ๒ เบอร์เซนต์ และบุคคลที่ไม่เห็นด้วยให้เขียน ๒ เบอร์เซนต์ ทุกคนต่อสู้เพื่อพี่น้องในชนบท ซึ่งควรแก่การคารวะทั้งสิ้น ผมขอคารวะ ขอบพระคุณมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจำนงค์ โทธิสาโร ครับ

นายจ่านงค์ โทธิสาโร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม จ่านงค์ โทธิสาโร ส.ส. ศรีสะเกษ พรรคชาติไทย กระผม
 แปลกใจเหลือเกิน ว่าเราได้พูดกันถึงมาตรา ๒๙ ของกฎหมายสภาตำบลนี้มา
 ๕ วันแล้ว แต่ก็ยังก้าวหน้าไป ผมว่ายังมีผู้ต้องการอภิปรายจิตใจเรื่องนี้อีก
 มากมาย โดยที่ว่าพูดไปพูดมาก็รู้สึกจะสับสนมากขึ้นทุกที ท่านผู้บริหารของ
 ประเทศได้มาชี้แจงก็ยิ่งทำให้เรามีความสับสนมากขึ้น เพราะบางครั้งฟังพอ
 ก็รู้เรื่อง บางครั้งฟังก็ไม่รู้เรื่อง ผมขอให้ข้อคิดหนึ่งว่าเวลานี้เรากำลัง
 พิจารณากันในมาตรา ๒๙ ของกฎหมายสภาตำบล ไม่ใช่อภิปรายในวาระที่ ๑
 ต้องทำความเข้าใจนั้น กระผมเองที่เสียใจที่สุดก็คือคณะกรรมการนี้ผ่านไป
 ได้อย่างไร ท่านประธาน ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าให้กำหนดเงินอุดหนุนไว้ไม่น้อย
 กว่าร้อยละ ๒ เปอร์เซนต์ให้แก่สภาตำบลของงบประมาณแต่ละปี และก็ได้ผ่าน
 คณะกรรมการมาด้วยความเรียบร้อย พอมาถึงปัจจุบัน เข้ามาในสภา
 คณะกรรมการก็มีความเห็นไม่ตรงกัน แล้วก็มีอภิปรายเสียเอง คนที่ต้องการ
 ว่าจะไปไปตามกรรมการกำหนดไว้อภิปราย ผมก็ไม่ว่าแต่กรรมการส่วนน้อย
 ซึ่งเป็นกรรมการอยู่นั้นจะกลับลำก็ความเห็นของกรรมการ ถ้าอย่างนี้สรุป
 แล้วพูดสั้น ๆ ก็เรียกว่า ถ่มน้ำลายแล้วเอามากิน ฉะนั้นอันนี้ผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 ผมว่า เป็นการเหมาะสมเหมือนกับที่ท่านเพื่อนสมาชิกได้พูดมาแล้วว่ากำหนดไว้
 ไปร้อยละ ๒ ของงบประมาณที่ให้เงินอุดหนุนของสภาตำบล เป็นเรื่องที่
 สมควรและถูกต้องด้วยเหตุผล ท่านประธานที่เคารพไม่ทราบว่าในปัจจุบันนี้
 ท่านประธานสภาได้ออกไปเยือนนอกที่ห่างไกลบ้างหรือไม่ ในกรุงเทพฯ ในรอบ
 ชานเมืองกรุงเทพฯ เอาเจริญทุกหนแล้วจังหวัดที่มีเศรษฐกิจดี เขาก็เจริญทุกหน
 แล้ว แต่ชนบทที่ห่างไกลอย่างภาคอีสานหรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ท่านประธาน
 ไปดูเถอะ เริ่มต้นจากถนนหนทางที่จะเดินเข้าไปสู่แต่ละหมู่บ้านนี้ ไม่ต้องพูดภายใน
 หมู่บ้านมันช้าแอ้งในฤดูฝน ก็มีแต่หลุมบ่อ ไม่มีหรือครับที่ว่าพูดเอาเรื่องวาดขางหรือ
 เหนือคนกรีดยอดมาก พอถึงฤดูแล้งก็มีแต่ซีฟ่อนพี่น้องชาวอีสานหรือทางภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือจะเป็นอีกโรคเพิ่มมากขึ้น เพราะกินซีฟ่อน ฉะนั้นเรา
 ก็คงกำหนดไว้บ้าง เพราะว่ามันมีความจำเป็นอย่างไรที่จะต้องกำหนดให้
 งบประมาณด้วย หรืออย่างอื่นที่ดูคล้ายๆกัน อย่างนี้ผมเห็นว่า อย่างน้อยร้อยละ
 ๒ หรืออย่างอื่นที่จำเป็นของสภาตำบล ๒ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณที่
 ภาครัฐอุดหนุนให้สภาตำบล ๒ เปอร์เซ็นต์ของงบอุดหนุนของสภาตำบล

ของตำบลนั้นด้วยความต้องการให้เขารีบร้อนและจำเป็นจริง ๆ ได้
 ไม่ใช่เอามาพูดในสภาว่า ผิดหลักการของการคลัง ไม่ถูกต้องตามวิชาการ
 ของกฎหมาย ของทุกอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้น ทำนประธานครับ ต้องแก้ได้
 ทำได้ ทำไม่ได้เราจะต้องพูดตามกันอยู่เสมอ ที่ทั่วโลกเขาไม่ได้ทำกฎหมาย
 อย่างนี้ อันนี้เมืองไทยเราก็ต้องทำให้มันก้าวหน้า จำอันนี้คือเป็นรูปธรรม
 สิ่งใดที่เขียนขึ้นมาโดยหลักวิชาการเอาตำรามาเขียนมันไม่มีประโยชน์
 แต่อะไรที่มันเป็นรูปธรรมปฏิบัติได้จริง ๆ พี่น้องประชาชนต้องการ
 การนั้น ผู้ใหญ่บ้าน เขาต้องการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ต่างจังหวัด
 เขารู้ เขาเห็น เขาต้องการ มันต้องเอาของจริงมาพูดกัน ทำนประธาน
 ที่เคารพ แต่เราพูดกันมาแล้วผมว่าเอาหลักวิชาการมาพูดกันตรงนั้น
 แต่ทำไม่ได้ เอารูปธรรมของจริง เวลานี้ท่านจะตั้งบริษัทให้มีองค์การ
 สภาตำบลขึ้นอะไรต่าง ๆ อันเหมือนกับตั้งบริษัทแห่งหนึ่งขึ้น บริษัทของ
 ท่านถ้าไม่มีเงินแล้วบริหารได้อย่างไร จะต้องไปเงินที่ไหนไปให้เขา
 เพราะฉะนั้นสภาตำบลที่จะทำอะไรได้ต้องมีเงินทุน ไม่ใช่ให้แต่อำนาจ
 ไม่ใช่ให้แต่หน้าที่ต้องให้เงินทุนและเงินอุดหนุนเขาด้วย ต้องให้ปัจจัย
 ทางด้านนี้ เขาด้วย -----

ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่ากรรมวิธีการก็ตาม รัฐบาลนี้ก็ตาม ที่ไม่ผ่านมาตรฐานตามที่กรรมวิธีการส่วนใหญ่เขาลงความเห็นแล้ว ผมถือว่าอันนั้นคือขาดความจริงใจกับพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบท

ท่านประธานที่เคารพ เมื่อสักครู่กระผมได้ยื่นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านพูดวาทะไปเวียนมาอย่างไรก็ได้ ผมจำไม่ค่อยได้ แต่มาจับประเด็นได้ชัดเจนว่า ถ้าจะทำอย่างที่กำหนดไว้ ๒ เปอร์เซ็นต์ ก็ทำได้ แต่มันไม่มีการอ่อนตัว เมื่อทำได้แล้วทำไมไม่ทำก็สรุปแล้วว่าทำได้ แสดงว่าไม่ได้ขัดกับที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า ท่านบอกว่าทำได้ เพราะฉะนั้นไม่ขัดหรือที่นักกฎหมายเขาพูด บางคนอภิปรายในสภาว่า ขัดกับหลักการของกฎหมาย หลักการของการคลังที่เขียนกฎหมายแบบนี้ แต่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพูดว่าทำได้ แล้วทำไมเราไม่ทำ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังต้องการที่จะกระจายอำนาจ

ในด้านการคลังไปสู่ชนบท ต้องการที่จะกระจายอำนาจงบประมาณไปสู่ชนบท แต่กลับไม่ให้ตั้งงบประมาณตามที่กรรมวิธีการส่วนใหญ่กำหนดวงเงินเอาไว้ ผมไม่ทราบว่ามันจะกระจายอำนาจไปได้ได้อย่างไร มันขัดในรูปของข้อเท็จจริง

นอกจากนั้น ท่านยังบอกว่าวิธีการแก้ เมื่อวาน ~~คุณ~~^{ดร.ร.ม.} ได้ประชุมกันเสร็จแล้ว เอารายได้หลาย ๆ อย่างเข้ามาให้สภาตำบล ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังก็บอกว่าไม่เกิน ๓ ปี สภาตำบลก็จะได้อย่างน้อย ๒ ล้านบาท ๓ ล้านบาท ต้องรออีก ๓ ปี แล้วเขาบอกว่ารายได้ที่จะได้นี้

ผมรู้สึกกระตือรือร้นที่สุดคือ ท่านบอกว่าทรัพยากรธรรมชาติ รายได้ได้ อย่างนี้จะให้ไปสู่สภาตำบล ชักตัวอย่าง แร่ รังนก ไม้ ผมถามอย่างเดียวว่า รังนก อีสานมีด้วยหรือครับ มันมีแต่รังนกกระจอก อย่างนี้ความยุติธรรมเกิดไหมครับ มีกี่จังหวัดที่จะได้รับเงินอย่างนี้ได้ภาชีอย่างนี้

ท่านประธานที่เคารพ แร่ อีสานมีอย่างเดียวคือ แร่เกลือเค็ม และอย่างนี้แล้วจะเอาที่ไหนไปให้รายได้สภาตำบล แต่เราฝันไว้ว่า ๒๕,๐๐๐ ล้านบาทที่เพิ่มขึ้นนั้นรวมแล้วต่อไปจะได้ ๒๕,๐๐๐ ล้านบาทนั้น มันก็ได้เฉพาะตำบลที่มีความอุดมสมบูรณ์ แต่อีกภาคหนึ่งของประเทศไทย โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขาไม่มีส่วนที่จะรับได้ในแง่ของรายได้ภาชีที่ได้พูดมานี้เลย นอกจากเหล็กอย่างเดียว ภาคอีสานยากหน่อย อย่างอื่นไม่มีครับท่านประธาน เพราะคนเขยื้อนทางอีสาน

เยอะกว่าที่ไหนหมด นอกจากนั้นกระผมก็เห็น อันสุดท้ายนะครับ
 ท่านประธานที่เคารพ ที่เป็นห่วงกันว่าปีนี้อ่างตั้งกันไว้ ๒ เพอร์เซ็นต์
 เราได้ ๑๘,๐๐๐ ล้านบาท และปีต่อไป เราจะตั้งงบประมาณ
 ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ๙๐๐,๐๐๐ ล้านบาทก็ตามใจ กลัวสภาพตำบล
 จะมีเงินอุดหนุนมากขึ้นใช้ใหม่ครับ ถ้าอย่างนี้แสดงว่ารัฐบาลนี้ทำใจไม่ได้
 มีความอิจฉาริษยาพี่น้องในชนบท เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง
 ท่านประธานที่เคารพ ว่าตามที่คณะกรรมการส่วนใหญ่ เขาได้กำหนด
 ไว้ว่า ควรตั้งงบอุดหนุนให้แก่สภาพตำบลไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒ ของงบประมาณ
 แต่ละปีนั้นมันเป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้ว แต่ผมก็กราบเรียนเน้นอีกทีนะครับ
 ก่อนจะจบว่า กฎหมายก็ตาม หลักการคลังก็ตาม ที่มีอยู่แล้วสร้างขั้นด้วย
 มนุษย์ ก็ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณณรงค์เลิศศรี

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ณรงค์เลิศ สุรพล ส.ส.ขอนแก่น เขต ๓ พรรคชาติไทย ต่อ
ประเด็นปัญหาในการพิจารณาวัน ๒ และวัน ๓ ในเรื่องพระราชบัญญัติ
สภาตำบลและองค์การบริหารสภาตำบล ท่านประธาน เราจะต้องทำความเข้าใจ
ไปถึงอดีตสักนิดหนึ่งว่า ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาในความคิดความอ่านในการ
เสนอกฎหมายเข้ามาสู่สภา ก็เพราะเหตุว่าเดิมทีนั้นการแก้ไขปัญหาของประชาชน
โดยเฉพาะส่วนล่าง คือส่วนผู้คนที่เป็นคนหม่อมมากในแผ่นดินมักจะแก้ปัญหาไม่ค่อย
ถูกจุด นั้นประเด็นหนึ่ง นั้นหมายความว่าถ้าเป็นการรักษาโรคก็ให้ยาไม่ถูก

ประเด็นต่อมาก็คือว่า การบริหารงบประมาณต่าง ๆ มันล่าช้า
ไม่สนองตอบต่อโอกาสเท่าที่จะทำได้ ทำให้การพัฒนาบริหารชาติบ้านเมือง
ประสบปัญหาอุปสรรคตลอดมา ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาดังกล่าวนี้
มีความคิดพยายามในการกระจายอำนาจลงสู่ข้างล่างสู่ชนบท คิดอ่าน
ทำกฎหมายสภาตำบลขึ้นมาฉันว่ามันเป็นการกระจายอำนาจ นั้นหมายความว่า
ทุกคนรับรองกันเป็นเบื้องต้นแล้วว่า การกระจายอำนาจไปสู่สภาตำบล
ไปสู่ชนบทนั้น เป็นแนวทางที่จะก้าวไปสู่ความผาสุก เป็นแนวทางในการ
ที่จะจัดในการที่บริหารงบประมาณไม่ถูกจุดและล่าช้า จึงมีความคิดอ่าน
นำเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภา กฎหมายฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือในการ
ที่จะบริหารชาติบ้านเมืองให้เกิดประโยชน์สัมจริงตามที่ตั้งความคาดหวังไว้
หรือไม่ กระผมขอเรียนท่านประธานว่า ถ้าหากว่าไม่มีงบประมาณ มีแต่
การกระจายอำนาจ ความสำเร็จดังหวังก็คงจะเป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้น
กฎหมายฉบับนี้อาจเป็นไปไม่ได้ว่าเป็นกฎหมายที่เกิดจากการแสดงเจตนารมณ์
ถ้าหากว่ารัฐบาลต้องการที่จะทำให้กฎหมายฉบับนี้เป็นเครื่องมือในการ
ที่พัฒนาชาติบ้านเมืองก้าวไปสู่ความผาสุกได้จริงละก็ รัฐบาลจะต้องมี
ความจริงใจ หรือว่าคนที่ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะต้องมีความจริงใจ
ในการที่จะดูแลปัญหาโดยตรงนี้ให้งบประมาณไป มันจึงสามารถที่จะทำให้
การกระจายอำนาจนั้นเกิดประโยชน์สัมจริง

ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนประเด็นปัญหามาตรา ๒๘
ร่างเดิม ๒๘ ข้อนับบัญญัติเอาไว้ว่า ให้รัฐจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดิน
เป็นเงินอุดหนุนให้ เขียนไว้เนื้อความเป็นอย่างนี้ นี่ร่างเดิมผ่านวาระแรก
ไป เข้าสู่กรรมาธิการ กรรมาธิการตกลงปลงใจกันว่า เสียงข้างมากบอกว่า

ให้แก้ แก้วว่าการจัดสรรเงินอุดหนุนนั้นจะต้องให้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี นี้ข้อแตกต่างกัน อันแรกร่างเดิมนั้นไม่มีการกำหนดมาตรการขั้นต่ำ อัตราส่วนขั้นต่ำไม่ได้เขียนไว้ นั้นหมายความว่ารัฐบาลจะจัดสรรให้เท่าไรก็ได้ บทหนึ่งสลึงเพื่อย่อมไม่ขัดกฎหมายฉบับนี้ นั้นหมายความว่าถ้าถือตามร่างเดิม หรือจะกลับจากนี้ไปถือร่างเดิมอีก ถ้าหากกฎหมายฉบับนี้คลอดสู่การบังคับใช้ นั้นหมายความว่า การจัดสรรเงินงบประมาณลงสู่สภาตำบล เป็นไปตามอำเภอใจของคนที่ เป็นรัฐบาล ถ้าหากว่ารัฐบาลใดมองเห็นพื้นที่ใดมีความสำคัญยิ่งต่อตัวเอง โดยเฉพาะคือพื้นฐานทางการเมืองของตัวเอง อาจจัดสรรงบประมาณลงให้มากกว่าเขาเพื่อน นั้นหมายความว่าเพดานชั้นสูงก็ไม่มีกำหนดไว้ แต่ถ้าว่ารัฐบาลจะจัดสรรน้อยกว่าที่กำหนดอย่างไรก็ได้ หมายความว่าถ้าให้เท่าไรก็ได้ นี้ถ้าตามร่างเดิมนั้นว่าจะเข้าไปแก้ให้กลับเป็นอย่างนั้น แล้วตามร่างที่กรรมาธิการได้ผ่านความเห็นชอบเข้าสู่สภานั้นบอกว่า อย่างน้อยต้องจัดสรรให้ร้อยละ ๒ นั้นหมายความว่าปีนี้จะจัดกัน งบประมาณ ๓๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ก็ ๑๕,๓๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ ไปอ้างอิงหลักเหตุผลบอกว่าอันนี้มันขัดหลักการ แล้วผมจะนำเสนอท่านประธานทีละข้อ การที่จัดสรรเงินในลักษณะนี้ ถ้าหากกฎหมายคลอดใช้บังคับตามที่กรรมาธิการมีความเห็นคือร้อยละ ๒ ของเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี นั้นหมายความว่าเรามีมาตรการขั้นต่ำในการที่จะกำกับตรวจสอบรัฐบาล รัฐบาลจะให้เม็ดเงินน้อยกว่านี้ไม่ได้ แต่ถ้าให้มากกว่านี้ได้ ตรงนี้จึงเป็นการประกันสิทธิของสภาตำบล เป็นการประกันสิทธิของเจ้าของเม็ดเงินว่า เขาจะได้รับสัดส่วนในการกระจายงบประมาณลงสู่ท้องถิ่นอย่างไร ผมได้ยินได้ฟังมาว่า เรื่องนี้ตามร่างเดิมหรือร่างที่กรรมาธิการได้แก้ไขมา มันจะมีการกลับไปปรับเปลี่ยน-----

ได้ยื่นมาอย่างนั้น มีผู้คนที่นายนำกลับบอกว่า... เขากล่าวหากกรรมการ
เสียงข้างมากว่าหลงผิด มาทำเป็นงบประมาณกำหนดไว้ว่าอย่างน้อยร้อยละ
๒ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี มีคำกล่าวหา มีคนกล่าวหาว่ามา กระผมเอง
ผมไม่เชื่อหรือคิดว่าท่านหลงผิด ท่านก็คงจะได้ใช้ความรู้ ความสามารถ
ใช้ความสำนึกดีของท่านในการที่จะทำกฎหมายฉบับนี้ให้เป็นประโยชน์
ต่อประเด็นปัญหาต่าง ๆ กระผมจะลำดับความ ๓ ประเด็นให้ท่านประชาชนฟังว่า

ประเด็นที่ ๑ มีผู้คนบอกว่ากฎหมายฉบับนี้ขัดหลักการ เราจะถือ
หลักการอะไรละครับ บ้านเมืองของเราอยู่ในระบบของกฎหมายลายลักษณ์อักษร
บ้านเราใช้กฎหมายเป็นประมวลกฎหมาย นั้นหมายความว่าสิ่งที่มันขึ้น เกิดมีขึ้น
อยู่ในปัจจุบันนี้จะต้องดูกันที่กฎหมายเป็นลายลักษณ์อักษร ดูกฎหมายฉบับแรก
ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย รัฐธรรมนูญ แม้แบบของกฎหมายต่าง ๆ ไปเปิดดู
ทีลึว่ามีกฎหมายข้อไหนห้าม มาตราไหนเขาหวง เขากันสิ่งเหล่านี้เอาไว้บ้าง
ไปดูพระราชบัญญัติระเบียบวิธีการงบประมาณ มีมาตราไหนเขียนบอกว่าห้าม
ไม่ให้ทำอย่างนี้ ไปดูกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องเงินคงคลัง เขาก็ไม่ได้ห้ามเอาไว้
พวกเราไปเอาจารีตประเพณีของคนชาติอื่น นัยว่าเขาเจริญ เขาเป็น
ประชาธิปไตย ไปอ้างอิงจารีตประเพณี ประเพณีปฏิบัติของพวกเขาเหล่านั้น
จะเอานำมาใช้ ทั้ง ๆ ที่ในกฎหมายเราเขาไม่ได้ห้ามเอาไว้ นี่สภานิติบัญญัติ
ทำอะไรต้องตามกฎหมาย เอากฎหมายมาอ่านสักมาตราให้ผมฟังหน่อยเถอะครับ
ว่าเขียนอย่างนี้ผิด ถ้ามีก็ขอม จะขมมือให้ด้วย แต่ว่าอย่างที่ท่านจำนงค์ โพธิสาโร
พูด กฎหมายนี้คนทำขึ้น ถ้ามันจะเป็นประโยชน์ต้องแก้มันให้ได้ ไม่อย่างนั้น
มันต้องมีสภานิติบัญญัติไว้หรือครับ ประเด็นแรกผ่านไปแล้วครับ

ประเด็นที่ ๒ เรื่องเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ถ้าบอกว่าจะ
กระจายอำนาจ ผมก็ยังไม่เห็นด้วยหรือครับ เอาละ สมมุติว่าตอนนี้ผมเชื่อ
ก่อนว่ากฎหมายนี้กระจายอำนาจได้จริง ตามบทบัญญัติที่ร่างเสนอเข้ามา
มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ กำหนดหน้าที่ของสภาตำบลไว้เยอะแยะมากมาย
ก็มีแต่ดี ๆ ทั้งนั้นแหละครับ หน้าที่จัดทำแผน หน้าที่จัดทำโครงการ หน้าที่
จัดทำแผนงบประมาณประจำปี ตรงนี้แหละครับ (๓) ของมาตรา ๒๒
จริงผมเอาไว้ชัดเลยว่า สภาตำบลมีหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องการจัดทำงบประมาณ
ประจำปี แล้วสภาต้องอยู่ไหน สถิติประกันไหม เรื่องนี้ไม่มีเลข ถ้าสมมุติว่าเรา
จะวิจัยเงินสัก ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือว่าล้านบาท หรือว่า ๒ ล้านบาท เพื่อ
ไปช่วยทำเป็นโครงการพัฒนาตำบลเป็นอยู่ของประชาชน ถ้าเกิดรัฐไม่ให้ไปละครับ

มันไม่เป็นหมิ่นหรือครึบ นี่หมายความว่าแม้ฝันของสภาตำบลจะเขียนขึ้นมา มันก็เลื่อนลอย เพราะไม่รู้ที่รัฐบาลจะให้อะไรได้บ้าง จะให้เมล็ดสแตงค์ ไปเท่าไร มันจึงไม่มีการประกันถ้าหากจะไปใช้ร่างเดิม ถ้าไม่กำกับ มาตรการอัตราส่วนขั้นต่ำเอาไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒ เปอร์เซ็นต์ของ งบประมาณรายจ่ายประจำปี ถ้าหากจะเป็นอยู่อย่างนี้ ความฝัน ความหวัง ของประชาชนก็เป็นฝันที่ไม่รู้จบ

อีกประเด็นหนึ่ง อ๋อลิมเมล็ดสแตงค์นี้เป็นหยาดเหงื่อแรงงาน เป็นเงินภาษีที่ประชาชนจ่ายเข้ามา เขาเองควรจะได้รับสัดส่วนกลับไป ได้รับเงินเมล็ดนี้กลับไปพัฒนาความผาสุกให้แก่พวกเขา อ๋อลิมไปปิดกั้น แนวทางนี้เป็นแนวทางที่จะก้าวไปสู่ความผาสุกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เขาเป็นเจ้าของปัญหา เขาเข้าใจปัญหา เขารู้ปัญหามากกว่าเรา ถ้าหากว่าจะไปจำกัดว่าสภาตำบลจะมีเงินงบประมาณไป เปิดช่องให้ รัฐบาลทำได้ฝ่ายเดียว ผมขอขอมรับว่ากฎหมายเป็นเครื่องมือของรัฐบาล แต่ว่าความเป็นอยู่ของชาวบ้านก็สำคัญ ถ้าหากรัฐบาลจะจัดสรรงบประมาณ ถ้าหากทำตามร่างเดิม นี่หมายความว่ารัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้กับ สภาตำบลได้ตามอำเภอใจ-----

แล้วใครละครับจะเป็นคนให้หลักประกันกับประชาชน เรามาเป็นคน
 ที่เข้ามาทำกฎหมาย เข้ามาสู่สภานิติบัญญัติ ตามแนวทางการเมือง
 การปกครองในระบอบประชาธิปไตย ถ้าหากเราไม่เขียนกำกับแนวทาง
 ให้มันชัดเจนให้กับประชาชน เอาความฝันของประชาชนไปแขวนไว้กับ
 อำนาจหน้าที่ของรัฐบาลตามอำเภอใจของรัฐบาลอย่างเดียว ความหวัง
 ของประชาชนในการที่จะพัฒนาความเป็นอยู่ให้มีความสุข ไม่มีทางสำเร็จ
 หรือครับท่านประธานครับ กระผมขอฝากท่านประธานไว้ ผ่านไปยัง
 รัฐบาล ผ่านไปยังสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติ ทุกสิ่งทุกอย่าง
 ถ้าหากเราจะทำงานอะไรให้สำเร็จ ไม่ว่าจะ เป็นกิจการงานใด ไม่ว่าจะ
 จะเป็นงานส่วนตัว หรือการบริหารงานชาติบ้านเมือง จะต้องกระทำ
 ด้วยความจริงใจและจริงจัง ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเนวิน ต่อจากคุณเนวิน
 แล้วก็คุณอลงกรณ์และคุณตนิษฐากิติ เชิญคุณเนวินครับ

นายเนวิน ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม เนวิน ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย
 ท่านประธานที่เคารพ จากการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาตำบล
 ในมาตรา ๓๕ ซึ่งเป็นประเด็นปัญหา สิ่งหนึ่งซึ่งผมเชื่อว่าบรรษากาศและ
 ความอึดอืดที่เกิดขึ้นในสภาแห่งนี้ ในวันนั้นนั้น คงเป็นความมัวหมองและคง
 เป็นแปดเปื้อน ในการพิจารณากฎหมายของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้อีกครั้งหนึ่ง
 ในประวัติศาสตร์ทางการเมืองไทย ท่านประธานที่เคารพ ประเพณี
 แต่โบราณมาจนถึงปัจจุบัน กระบวนการพิจารณากฎหมายในวาระที่ ๑
 ก็เป็นเรื่องปกติ โดยทั่วไปที่หากมีร่างซึ่งรัฐบาลเสนอเป็นหลัก นำเสนอ
 ต่อสภา ก็เป็นเรื่องที่รัฐมนตรีที่รับผิดชอบจะต้องที่แจ้งด้วยหลักการและเหตุผล
 ต่อสภา เพื่อขอความเห็นชอบในวาระที่ ๑ แต่เมื่อสภาได้มีมติในการรับ
 หลักการในวาระที่ ๑ แล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณา จะเป็น
 คณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญก็ตามแต่นำไปพิจารณา เมื่อคณะกรรมการ
 ได้พิจารณาแล้วเสร็จแล้วนั้นก็ย่อมเป็นเรื่องที่คณะกรรมการจะต้อง
 นำที่แจ้งต่อสภาผู้แทนราษฎร ผู้ที่ก็จะได้รับทราบความเห็นชอบในวาระที่ ๑ และ
 วาระที่ ๒ ต่อไป ประวัติศาสตร์ทางการเมืองบ้านเมืองที่ เกิดขึ้นในกรณีนี้
 ร่างพระราชบัญญัติต่างๆ ที่นำเสนอสภาผู้แทนราษฎร เมื่อ
 นำมาอภิปรายแล้วแต่ยังไม่ผ่านในประวัติศาสตร์ทางการเมืองบ้านเมืองที่ถูกยกมาซึ่ง

โดยรัฐบาล โดยฝ่ายบริหาร ในกระบวนการขั้นตอนของการพิจารณากฎหมาย
 ในวาระที่ ๒ เหมือนกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพ
 ประเด็นปัญหาของมาตรา ๒๕ ก็คงจะมาติดกันตรงที่ว่าในส่วนของกา
 ที่จะกำหนดอัตราส่วนของเปอร์เซ็นต์ลงในบทบัญญัติในมาตรา ๒๕
 ในร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลในครั้งนี้นั้น มีค่ากล่าวอ้างต่าง ๆ นานาถึงทฤษฎี
 วิธีการในการจัดทำกฎหมายหรือวิธีการในการร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งมักจะปรากฏ
 ในประวัติศาสตร์ทางการเมืองไทยมาก่อน ท่านประธานครับสิ่งที่เห็นข้อสังเกต
 ประเด็นที่ ๑ ที่เราจะตีลงมาลงกันว่าความคาบเกี่ยวของพระราชบัญญัติฉบับนี้
 จากกาที่เราได้ให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคล ในมาตรา ๒ จากกาที่เรามอบให้
 ตัวแทนของสภาตำบลมีอำนาจในการทำนิติกรรมในมาตรา ๒๖ ๒ มาตราที่ได้
 กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ชัดเจนที่สุดท่านประธานครับ ก็คือได้มอบ
 ทั้งอำนาจและได้มอบทั้งภาระผูกพันให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับสภาตำบลหรือผู้ที่รับผิดชอบ
 สภาตำบล ท่านประธานครับการทำนิติกรรมแทนในฐานะเป็นนิติบุคคล ปฏิเสธไม่ได้ว่า
 สภาตำบลคงจะต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญา ในกรณีที่มีความผิดพลาด
 หรือเสียหายที่คาบเกี่ยวหรือเกี่ยวข้องกับสภาตำบล เพราะฉะนั้นในกรณีที่เรากำลัง
 จะให้สิทธิและความภาระผูกพันแก่พวกเรานั่น การให้กำลังสนับสนุนในเรื่อง
 ของเงินงบประมาณ เป็นข้อจำกัด เป็นเรื่องที่เราเห็นในข้อจำกัดในการพัฒนา
 ที่ท่านประธานครับ ปฏิเสธไม่ได้หรือกล่าวในเรื่องของการพัฒนาบ้านเมือง ไม่ว่าจะ
 จะบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคหรือส่วนท้องถิ่น จำเป็นหลีกเลี่ยงกับ
 ความเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ที่จะต้องมี
 การกำหนดครุฑและแผนในระยะยาวมากกว่าการกำหนดกรอบและแผนใน
 ระยะสั้น เราจัดทำงบประมาณในกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ หรือ
 แม้กระทั่งในส่วนของรัฐบาล เรามีการคำนึงถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลัก
 มีการร่างแผนล่วงหน้า นับตั้งแต่แผน ๑ จนถึงแผน ๗ แล้วก็กำลังจะก้าว
 เข้าสู่แผนที่ ๘ ทุกแผนกำหนดกรอบระยะ ๕ ปีเป็นเต็ยด้วยกัน ท่านประธาน
 ที่เคารพ ในกรณีที่เรากำลังกาที่จะให้ทั้งกำลังเงินในส่วนลงสภาตำบล
 ได้มีการพัฒนาอย่างต่องเห็นระบอบ เห็นแบบ เห็นแผน เห็นขั้น เห็นตอน

เขาก็ย่อมที่จะต้องมีแผน มีกรอบนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่นของเขา ให้เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง ในอดีตที่ผ่านมาในส่วนของ สภาตำบล การพัฒนาโดยอำนาจหน้าที่ของสภาตำบลนั้น รอคอยอย่างเดียว คือเงินอุดหนุนจากส่วนกลาง มีการจัดสรรเงินงบประมาณจากกระทรวงมหาดไทย จากรัฐบาลกลางในรูปของเงิน กสช. ในรูปของเงินภาษี ซึ่งนั่นหมายถึงว่าเป็นข้อจำกัดของสภาตำบลแต่ละสภาตำบลในการที่จะพัฒนาท้องถิ่นของเขา ในการที่เขาจะกำหนดแนวทางและกรอบแผน และทิศทางในการที่จะพัฒนาท้องถิ่นของเขาได้อย่างชัดเจน เนื่องจากความไม่ชัดเจน และข้อจำกัดในเรื่องของเงินงบประมาณ เราเองดูแลการบริหารราชการแผ่นดินในส่วนกลาง รัฐบาลเองก็ยังมีกำหนดแนวทางของรายได้ รายรับ รายจ่าย มีการประมาณการข้ามปีกันออกไปว่า ในปีหน้าจะมีประมาณการรายรับเท่าไร แล้วจึงที่จะจัดสรรให้กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ นั้นในสัดส่วนเปอร์เซ็นต์อย่างไร ในการที่จะจัดทำแผนในการพัฒนาประเทศชาติ ในส่วนที่กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ รับผิดชอบอยู่ เช่นเดียวกันท่านประธานที่เคารพ ถ้าเราต้องการเห็นความเป็นรูปธรรม ความสมบูรณ์ในตัวของสภาตำบล ในการที่ท้องถิ่น เขาจะปกครองตัวเอง และพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่องไม่ทำในลักษณะของการดำเนินาฟรีกละลาอแม่น้ำ หรือนำเงินงบประมาณที่ได้รับในแต่ละปี ไปจัดสรรโดยไม่เกิดประโยชน์อย่างต่อเนืองและคาบเกี่ยวกันนั้น เราจำเป็นเหลือเกินที่จะต้องประมาณการรายรับให้ชัดเจน เพื่อที่สภาตำบลแต่ละสภาตำบลจะรู้กรอบว่า อย่างน้อยที่สุดในขั้นต่ำของประมาณการของสภาตำบลแต่ละสภาตำบลนั้น ในแต่ละปีจะมีกรอบของเงินงบประมาณเท่าไร ซึ่งเขาจะจัดทำแผนได้ ในการดำเนินการการชี้แจงในส่วนองรัฐบาล ตอบประเด็นปัญหาของเรื่องการกำหนด ๒ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งถ้าให้เป็นไปตามแนวคิดของคณะกรรมการนั้น อาจจะเป็นข้อจำกัด ซึ่งทำให้ได้น้อยกว่าในส่วนที่ปลัดของฝ่ายบริหารได้คิด ในเรื่องของการจัดสรรในส่วนองเงินอุดหนุน หรือการแก้ไขมาตรการในการปรับโครงสร้างภาษีในส่วนองท้องถิ่น ๕ ประการ ท่านประธาน หากเจตนาธรรมและความจริงใจองรัฐบาลที่มีต่อสภาตำบลต่าง ๆ ต่อการพัฒนาท้องถิ่น ต้องการให้เกิดประโยชน์อย่าง เป็นรูปธรรม ไม่แปลกหรืออกรับ ถ้าจะตราลงในพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า กำหนดให้ ๒ เปอร์เซ็นต์ ของงบประมาณรายจ่ายแผ่นดิน

เป็นของสภาตำบล แต่ในขณะเดียวกันถ้าหากรัฐบาลไม่มียุทธศาสตร์
แล้วจึงเห็นว่า งบในส่วน ๒ เบอร์ดั้นนั้นน้อยเกินไปกว่าการที่
สภาตำบลต่าง ๆ จะนำไปพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นรูปธรรม แล้วมีความเจริญ
ก้าวหน้ายิ่งขึ้น ก็ชอบที่รัฐบาลจะกำหนดนโยบายแล้วร่างในพระราชบัญญัติ
งบประมาณเพิ่มเติมเป็นเงินอุดหนุนไปให้อีก แต่อย่างน้อยที่สุดควรกำหนด
รายรับอย่างชัดเจนให้สภาตำบลแต่ละสภาตำบลได้เห็น ก็มาเกิดข้อถกเถียงกัน
ในเรื่องของวิธีการร่างพระราชบัญญัติ และการกำหนดสัดส่วนเป็นวงเงิน
โดยตราไว้ในกฎหมาย ถามว่าชอบหรือไม่ในการที่จะให้เกิดอำนาจ
ท่านประธาน เราต่างคนต่างยืนอยู่คนละมุม คนละสถานะ ฝ่ายบริหาร
ดำรงสถานะในฐานะฝ่ายบริหาร ซึ่งจะต้องบริหารราชการแผ่นดิน มีอำนาจ
หน้าที่ในการที่จะพิจารณา แต่ฝ่ายนิติบัญญัติเราเองก็ยืนอยู่ในสถานะ
ของคนที่ตรากฎหมาย เพื่อจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน
ทั้งประเทศ มีข้อสังเกตจากสมาชิกหลายท่าน รวมทั้งท่านรัฐมนตรี-----

ว่าย่อมเป็นการไม่ชอบและเป็นการฝ่าฝืนประเพณีเป็นอย่างยิ่ง กับการที่จะมีการกำหนดในร่างพระราชบัญญัติว่า ให้กำหนดเงิน ๒ เพอร์เซ็นต์ให้กับสภาตำบลในร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลนี้ ผมถามว่าในขณะที่เราที่เป็นผู้แทนราษฎรที่มาจากนิติบัญญัติ ๓๖๐ คน ที่มาจากการเลือกตั้ง ไม่มีความชอบธรรม ไม่มีสิทธิ หากกำหนด ๒ เพอร์เซ็นต์ลงในมาตรา ๒๔ แล้วนั้น จะเป็นการละเมิดประเพณี เป็นการใช้อำนาจที่ก้าวก่ายฝ่ายบริหาร ผมก็อยากจะเรียนถามว่าคน ๔๔ คนที่ไปดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีในฝ่ายบริหารรับผิดชอบในการบริหารราชการแผ่นดิน ใช้อำนาจของคน ๔๔ คน ในการลงมติคณะรัฐมนตรี ผูกพันงบประมาณในโครงการต่าง ๆ นั้น อำนาจท่านชอบมากน้อยเพียงไร กว่าพวกเราในการที่จะตรากฎหมาย ในการที่จะผูกพันงบประมาณลงในร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลในส่วนของ ๒ เพอร์เซ็นต์ที่ควรจะเป็นรายได้ของสภาตำบล ต้องถามน้ำหนักถามความเชื่อถือว่า เราต่างคนต่างมีคนละมุม ต่างคนต่างมีดาบอาญาสิทธิ์ที่ประชาชนมอบให้คนละอย่าง ท่านมีฝ่ายบริหาร เรามีฝ่ายนิติบัญญัติ ถ้าคน ๓๖๐ คน ไม่ชอบด้วยประเพณี ไม่ชอบด้วยอำนาจในการที่จะกำหนดลงในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ว่า ควรจะให้ ๒ เพอร์เซ็นต์ ถามว่าการที่ท่าน ๔๔ คน ลงมติผูกพันงบประมาณในโครงการต่าง ๆ ทั้ง ๆ ที่ท่านก็ไม่ใช้ ๔๔ คน ที่มาจากการเลือกตั้งทั้งสิ้น ท่านมีอำนาจมากน้อยเพียงไรกว่าเราขนาดไหน นั่นคือประเด็นที่ ๑ ต้องสอบถามกัน

ประเด็นถัดมา ท่านประธานที่เคารพครับ ก็ต้องมาสอบถามกันอีกว่า ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณในแต่ละปีที่ได้มีการจัดทำงบประมาณกันขึ้นมา มันเกิดขึ้นจากอะไร มันก็เกิดขึ้นจากมติของคณะรัฐมนตรีที่ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณแล้วนำเสนอต่อสภาเพื่อพิจารณา ในกรณีที่เรามีเจตนารมณ์ มีความบริสุทธิ์ในความจริงใจ ในการที่จะส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังลุกขึ้นมาชี้แจงด้วยความภาคภูมิใจว่า นโยบายและเจตนารมณ์ของรัฐต้องการสนับสนุนงบประมาณให้กับส่วนท้องถิ่น ต้องการกระจายอำนาจทางการคลังให้กับท้องถิ่น แต่การที่จะกำหนด ๒ เพอร์เซ็นต์ลงไป ในมาตรา ๒๔ นั้น เป็นความผูกพันรายจ่ายทางการคลัง ซึ่งไม่บังควรอย่างยิ่งที่จะปฏิบัติ ผมถามว่าเจตนารมณ์

ของสภาแห่งนี้ในการที่จะกำหนดในเรื่องของ ๒ เพอร์เซ็นต์หรือไม่นั้น มันได้แสดงให้เห็นถึงจุดยืน หากเราคิดว่า ๒ เพอร์เซ็นต์มีความเหมาะสม และถือว่าเป็นสิ่งซึ่งควรจะให้ แล้วรัฐบาลนี้มีเจตนารมณ์ที่จะให้มากกว่านี้ กำหนดลงไปไม่เสียหายในมาตรา ๒๙ แต่หากคิดว่าต้องการจะให้มากกว่านี้ แต่จะกำหนดในรูปแบบของเงินอุดหนุนโดยใช้อำนาจรัฐ อำนาจฝ่ายบริหาร โดยมติคณะรัฐมนตรี มันเป็นการแสดงออกซึ่งการหวงซึ่งอำนาจในการที่จะสร้างอำนาจเพื่อการต่อรอง ขาดความจริงใจในการที่จะสนับสนุน การกระจายอำนาจการคลังสู่ท้องถิ่นอย่างชัดเจน มันเป็นเจตนารมณ์ หลายเจตนารมณ์เหลือเกิน ท่านประธานที่เคารพ หากจะถามสภา แห่งนี้ว่า เราไม่เชื่อมั่นในคณะรัฐมนตรีนี้ เราไม่เชื่อมั่นในสิ่งซึ่งรัฐบาลนี้ ได้รับปากต่อสภาว่าจะจัดสรรรูปแบบของเงินให้กับสภาตำบลในส่วนของเงินอุดหนุน ซึ่งค่อนข้างที่จะมั่นใจได้ว่า จะได้มากกว่า ๒ เพอร์เซ็นต์ ที่กำหนดไว้ ท่านประธานครับ จะให้สภาแห่งนี้มั่นใจในความชัดเจน และจุดยืนที่แน่นอนของคณะรัฐมนตรี ๕๙ ท่านได้อย่างไร เงินอุดหนุน จะถูกกำหนดตามกรอบนโยบายแห่งรัฐ ตามความคิดเห็นโดยมติของ คณะรัฐมนตรี ๕๙ คน สิ่งหนึ่งซึ่งตอกย้ำให้เห็นอย่างชัดเจนก็คือว่า ในขณะที่เดือนที่แล้วและเดือนนี้ที่ผ่านมา มติของคน ๕๙ คน ในประเด็นใหญ่ ๆ ที่เป็นปัญหาของคน ได้รับความสนใจทั้งบ้านทั้งเมือง อย่างเช่นประเด็นเรื่องการจราจรของกรุงเทพมหานคร มติคณะรัฐมนตรี มีการรองรับในเรื่องของการจราจรในเรื่องรถไฟฟ้า มติทั้งหมดตาม แผนแม่บทให้ลงดิน คน ๕๙ คน ยกมือโหวตให้ลงดิน หลังจากนั้นอีกไม่ถึง ๒ อาทิตย์ก็โหวตว่า ให้ธนาฯ ยืนลอยฟ้าอยู่ต่อไปได้ ความชัดเจน ในเรื่องมติของคณะรัฐมนตรีเป็นเรื่องของการสงวนไว้ซึ่งอำนาจ มันผันแปรไปตามเจตนารมณ์และอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด แล้วแต่จะวิปริตไป ของคน ๕๙ คน เพราะฉะนั้นหากเราสภาแห่งนี้ซึ่งเป็นคนที่มาจากการเลือกตั้ง มีความเชื่อมั่นว่า ๒ เพอร์เซ็นต์ที่ให้กับสภาตำบลโดย กำหนดในพระราชบัญญัตินั้น เป็นสิ่งซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์กับ แผ่นดินอย่างใหญ่หลวงในเรื่องของการพัฒนาท้องถิ่นอย่าง เป็นรูปธรรม อย่าได้ลี้เลียวเลยครึบ อย่าได้มาหวังวิตกกังวลกับสิ่งที่มีนจะเกิดขึ้น ว่า มันจะเป็นภาระผูกพันกับเงินงบประมาณ มันจะเป็นการผูกพันพันนาการ ฝ่ายบริหารในการจัดทำงบประมาณ มิได้ครับท่านประธานที่เคารพ

สิ่งที่จะประกาศจุดยืนอย่างชัดเจนของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ในวันที่ ก็คือ
 เจตนารมณ์อันชัดแจ้งว่า เราต้องการส่งเสริมสนับสนุน การกระจายอำนาจ
 ทางราชการ การกระจายอำนาจในการปกครองสู่ท้องถิ่น คือสภาตำบล
 ด้วยเจตนารมณ์อันบริสุทธิ์ ไม่ได้มีเจตนารมณ์อื่นแอบแฝง ไม่ได้มีการ
 ต้องการแสวงอำนาจในการต่อรอง ตรงนี้จะเป็นบทพิสูจน์ บทพิสูจน์หนึ่ง
 ของสภาในวันนี้ แล้วก็คงจะเป็นสิ่งซึ่งจะได้ยืนยันว่า ผลมติของที่ประชุม
 ในวันนี้ในมาตรา ๒๙ จะปรากฏออกมาอย่างไร จะได้ปรากฏให้เห็นว่า
 นโยบายแห่งรัฐในการที่จะสนับสนุนการกระจายอำนาจในการปกครอง
 และกระจายอำนาจทางราชการสู่ท้องถิ่นในรูปแบบของสภาตำบลนั้น
 จะออกมาในลักษณะของพิกลพิการ เป็นร่างพระราชบัญญัติอับลักษณ์
 หรือว่าจะออกมาในลักษณะของร่างพระราชบัญญัติซึ่งได้แสดงออกถึงชาติแท้
 เจตนารมณ์และจุดยืนทางการเมืองของนักการเมืองทุกคนในสภาแห่งนี้
 ว่า มีวิญญูณที่บริสุทธิ์ในการที่จะสนับสนุนและส่งเสริมการกระจายอำนาจ
 ทั้งการปกครอง ทั้งการบริหารและการคลังสู่ท้องถิ่นในรูปแบบของสภาตำบล
 อย่างชัดเจน ขอขอบคุณที่ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณองกรณ์ แล้วจะต่อด้วย
คุณนัยฤทธิ์ คุณองกรณ์ก่อน แล้วต่อไปพรรคชาติพัฒนาครับ

นายองกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม องกรณ์ พลบุตร สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี สังกัดพรรคร่วมรัฐบาล พรรคประชาธิปัตย์
วันนี้เราได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ ของร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและ
องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเมื่อปีที่แล้วเดือนพฤศจิกายน ๒๕๓๒ สภาได้รับ
หลักการวาระที่ ๑ ๘ ร่างพระราชบัญญัติ ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้
นั้นมีความสำคัญ เพราะเหตุว่าเป็นเครื่องมือกลไกในการดำเนินนโยบาย
ของรัฐบาล ในด้านของการกระจายอำนาจ ในด้านของการพัฒนาชนบท
จะต้องยอมรับว่า หมู่บ้านตำบลต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในขณะนี้นั้นเป็นเหมือนด้านหน้า
ของการพัฒนาชนบท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้พูดคุยกันอย่างชัดเจนถึง
ความขาดแคลน ขาดโอกาส ความยากไร้ในชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจน
การมองถึงอนาคตของพวกเขาเอง ในระบอบประชาธิปไตยนั้น มีคำตอบ
สำหรับการที่จะให้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งเป็นความฝันที่จะเห็นชีวิตที่ดีขึ้นนั้น
ได้มีมาตรฐานมากขึ้น นั่นก็คือกระบวนการปกครอง เพราะฉะนั้นรูปแบบ
การปกครองต่าง ๆ จึงได้มีการกำหนดและพัฒนาขึ้น และรูปแบบของสภาตำบล
ก็คือหรือรูปแบบของการบริหารส่วนตำบล ซึ่งโดยแท้ที่จริงแล้ว ก็มีใช้หมายความว่า
เป็นครั้งแรกครั้งแรกที่เราได้มีการคิดกันในเรื่องของรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่น
ในรูปของ อบต. เราได้เคยมีการนำเสนอและมีการปฏิบัติไปแล้ว ตั้งแต่ปี ๒๕๒๕
แต่อย่างไรก็ตามในรูปแบบสภาตำบล ซึ่งใช้กันอยู่ในปัจจุบันนั้น อันเป็นไปตาม
ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ เมื่อปี ๒๕๑๕ ทำให้สถานะของสภาตำบล
ซึ่งมีอยู่ทั้งสิ้นทั่วประเทศ ขณะนี้จำนวน ๖,๗๘๑ สภาตำบล จากจำนวนตำบลทั้งหมด
ที่มีอยู่ ๗,๑๕๘ ตำบล จะเห็นได้ว่าพื้นที่ดังกล่าวนี้เป็นพื้นที่การปกครอง
แต่ยังไม่มีสถานะ ประการที่ ๑ ก็คือความเป็นนิติบุคคล ประการที่ ๒ ก็คือ
สถานะของความเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ในรัฐธรรมนูญที่เรากำลัง
มีการแก้ไขอยู่ในปัจจุบันหรือแม้แต่รัฐธรรมนูญทุกฉบับนั้น จะมี ๑ หมวด
ใน ๑๑ หมวด ที่กำหนดไว้ชัดเจน ในเรื่องของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
นั้นแสดงว่าในระบอบประชาธิปไตย เราได้กำหนดถึงความสำคัญในรูปแบบ
การปกครองนี้ แล้วจำเป็นต้องมีการพัฒนาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้
เป็นไปแนวทางที่เรากำลังก้าวไปสู่เป้าหมายเดียวกัน นั่นก็คือต้องการที่จะ

ให้เกิดการพัฒนาในชนบท ต้องการให้ชีวิตของพี่น้องในชนบทนั้นมีความเป็นอยู่ที่
 ดีขึ้น มีอนาคตที่ดีขึ้น และการทำงานที่สิ่งเหล่านั้นปรากฏเป็นจริงแน่นอนที่สุด
 เราอาจจะมีแผนพัฒนาตำบล ๕ ปีที่มีอยู่ในขณะนี้ของสภาตำบลต่าง ๆ
 ทั่วประเทศ เราอาจจะมีภาระกระจายภาษี การกระจายอำนาจทางด้านของ
 การคลัง เราอาจจะมีภาระแบ่งส่วนของทรัพยากรธรรมชาติที่จะให้ท้องถิ่น
 นั้นได้มีสิทธิมีส่วนมากขึ้น แต่อีกส่วนหนึ่งที่สำคัญ ก็คือในเรื่องของงบประมาณ
 ถ้าหากว่าจะพิจารณาดูว่า ขณะนี้ตำบลที่มีอยู่ ๓,๐๐๐ กว่าตำบล และมีสถานะ
 ในส่วนที่เป็นสภาตำบลอยู่จำนวน ๖,๓๕๑ สภาตำบลนั้น ในจำนวนเท่านั้น
 ประมาณ ๕๑๓ สภาตำบล จะได้รับการยกฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น
 เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ ซึ่งเรากำลังมาถึงในมาตรา ๒๔
 ซึ่งมีการแก้ไขไปจากร่างที่รับหลักการในวาระที่ ๑ นั้น ก็คือในเรื่องของเงิน
 ออกหนุน กระผมต้องเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า ในกฎหมายที่ผ่านมาในเรื่อง
 ของสภาตำบล และตัวร่างกฎหมายที่เรากำลังพิจารณาในขณะนี้ ซึ่งจะมีทั้ง
 สภาตำบลและกิ่ง อบต. นั้น จะมีรายได้ที่จะทำให้โครงการพัฒนาต่าง ๆ
 นั้นสามารถบรรลุสู่เป้าหมายที่ทุกคนต้องการ ๘ ประเภทด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็น
 ในรูปของภาษี ไม่ว่าจะเป็นรูปของอากร ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของค่าธรรมเนียม
 ใบอนุญาตหรือค่าปรับ หรือรายได้จากทรัพย์สิน-----

หรือรายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์ และรายได้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ ตลอดจน
 รายได้จากทรัพยากรธรรมชาติ แต่มีอีกประเภทหนึ่งที่เป็นประเภทที่สำคัญมาก
 นั่นก็คือเงินอุดหนุน งบประมาณการเลี้ยงช้างมากได้แก้ไขไปจากร่างเดิม โดย
 กำหนดว่าเงินอุดหนุนนั้นจะต้องไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณแผ่นดิน
 ถามบอกว่าเจตนารมณ์ตรงนี้เป็นเรื่องที่ควรสนับสนุนส่งเสริมหรือไม่ ต้องตอบว่า
 เป็นเรื่องที่เหมาะสมในการที่จะให้ตำบลต่าง ๆ นั้นได้รับเงินเพิ่มขึ้น นั่นคือ
 วัตถุประสงค์ที่ตรงกัน แต่วิธีการนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ
 ในประเภทของเงินอุดหนุน คือประเภทที่ ๘ นั้นเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาว่า
 ในระยะยาวแล้วเราต้องการอะไร เราต้องการให้สภาตำบล ๖,๐๐๐ กว่าสภาตำบล
 และต่อไปภายในอีกไม่กี่ปีข้างหน้ามันจะยกฐานะขึ้น เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล
 ทั้งหมดนั้น ก็คือจะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นเหมือนกับรูปแบบเทศบาล
 สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด ตลอดจน กทม. และเมืองพัทยา ถ้าหากว่า
 เป้าหมายอย่างนี้แล้ว ธรรมชาติของราชการบริหารส่วนท้องถิ่นนั้น สิ่งสำคัญที่สุด
 ก็คือจะต้องมีความเป็นอิสระมากที่สุดจากรัฐบาลกลาง นั่นคือหลักการ นั่นคือ
 รูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่ทุกคนเข้าใจกันดี แต่สิ่งที่ทำให้ความเป็นอิสระของ
 ส่วนราชการท้องถิ่นที่ผ่านมานี้มีอยู่น้อย ก็อยู่ที่เงินอุดหนุนนั่นเอง เปรียบไปก็
 เหมือนกับเด็กที่จะต้องแบมือขอเงินจากพ่อแม่ ความเป็นอิสระนั้นจะมากหรือน้อยนั้น
 จะอยู่ตรงความผูกพันตรงนี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีกำหนดในเรื่องของ
 มาตรการเงินอุดหนุนจากรัฐบาลกลางยิ่งมากเท่าไร รัฐบาลท้องถิ่นก็จะมีอิสระ
 น้อยลงไปเท่านั้น แต่ถ้าลดเงินอุดหนุนจำนวนเท่าไร ความเป็นอิสระของการ
 ปกครองท้องถิ่นนั้นก็จะมีมากขึ้น กระผมคิดว่ายุทธศาสตร์การพัฒนา รูปแบบการ
 ปกครองนั้น จะต้องยึดแนวทางอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเจตนารมณ์ตรงนี้ตรงกัน
 และเข้าใจตรงกันอย่างนี้ก็ต่อมาก็คือ เม็ดเงินที่จะลงไปสู่ตำบลนั้นจะเข้าไปใน
 รูปแบบใดบ้าง กระบวนการภาชีอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 ฯพณฯ ชวรินทร์ นิรมานheimินทร์ กิติ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
 ฯพณฯ ไตรรงค์ สุวรรณคีรี กิติ หรือแม้แต่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ กิตินั้น ได้แจกแจงให้เห็นถึงมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวานนี้
 เกี่ยวกับเรื่องของการกระจายอำนาจทางการคลังและภาชี ซึ่งจะทำให้เกิด
 เม็ดเงินเพิ่มขึ้นกว่า ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งมากกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ของการกำหนด
 ผูกพันไว้ในงบประมาณแต่ละปี ตรงนั้นจะเป็นแนวทางที่ถูกต้องที่สุด เพราะจะไม่
 ทำให้ความเป็นอิสระของรูปแบบการปกครองท้องถิ่นนั้น ถูกผูกมัดโดยรัฐบาลกลาง

และถามว่าในส่วนของการบริหารอีกการบริหารหนึ่งก็คือ การบริหารงบประมาณ
 กระทบได้พิจารณาว่า ขณะนี้เรากำลังพิจารณาในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ
 รายจ่ายประจำปี ๒๕๓๘ เงินที่เข้าไปสู่การพัฒนาชนบทโดยตรงก็คือ เข้าไปหมู่บ้าน
 ตำบลต่าง ๆ นั้นจะมีจำนวนทั้งสิ้น ๙๑,๑๕๑ ล้านบาท โดยผ่านเข้าไปยัง
 ๗ กระทรวงหลัก ๒ กระทรวงเสริม และผ่านงบพัฒนาจังหวัด ๖,๐๐๐ ล้านบาท
 ผ่านงบพัฒนาตำบลอีก ๒,๐๓๐ ล้านบาท ผ่านงบตามโครงการพระราชดำริ ซึ่ง
 เข้าไปสู่การพัฒนาชนบทตามหมู่บ้าน ตำบลต่าง ๆ อีก ๒,๐๐๐ ล้านบาท และผ่าน
 ไปยังกองทุนเพื่อกระจายการผลิต และการจ้างงานไปสู่ภูมิภาคอีก ๘๐๐ ล้านบาท
 เงินจำนวนเหล่านี้คือเงินที่ไหลเข้าไปโดยตรงสู่การพัฒนาชนบท ยังไม่รวมเงินอีก
 ๑๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทที่เข้าไปสู่พื้นที่ดังกล่าว แต่ประเด็นตรงนี้กระผมอยากจะ
 กราบเรียนเพื่อเป็นหลักการต่อการพัฒนารูปแบบการปกครอง ซึ่งเรากำลัง
 พิจารณากันในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า การบริหารที่ถูกต้องที่สุดแล้วจะต้องเป็น
 เรื่องภาษีและการคลัง และการบริหารงบประมาณ แต่ไม่ใช่ในรูปการอุดหนุน
 อย่าให้การอุดหนุนนั้นเติบโต เพราะจะทำให้อิสระของการปกครองท้องถิ่นนั้น
 ลดน้อยลงไป และขัดต่อเจตนารมณ์ของการที่เราต้องการให้สภาตำบลนั้นได้มี
 การยกฐานะเป็นส่วนราชการปกครองท้องถิ่นเหมือนอย่างเทศบาล เหมือนอย่าง
 องค์การบริหารส่วนจังหวัด

ท่านประธานที่เคารพ ในท้ายที่สุดนี้กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียน
 ท่านประธานว่า หมู่บ้านซึ่งมีอยู่ ๖๕,๒๗๗ หมู่บ้านนั้น คือเป้าหมายที่สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร ณ แห่งนี้ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้าน หรือฝ่ายรัฐบาลนั้น ได้มีความ
 ประารถนาที่จะเห็นถนนหนทางลาดยาง ต้องการที่จะเห็นประปาหมู่บ้านมีอยู่
 โดยทั่วถึง ต้องการที่จะเห็นสาธารณสุขขั้นมูลฐานนั้นได้รับการดูแลอย่าง เสมอภาค
 ประารถนาที่จะเห็นลูกหลานของเรานั้นได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน และยังมี
 ความปรารถนาอีกมากมายเหลือเกิน การไปสู่เป้าหมายดังกล่าวนี้จะต้องมี
 แนวทางที่แจ่มชัด และจะต้องกำหนดให้ชัดเจน -----

กระผมเห็นด้วยต่อการศึกษาที่จะตั้งเพิ่มเงินอุดหนุน งบประมาณโทษครวั
 เพิ่มเงินที่จะเข้าไปสู่สภาตำบลมากกว่า ๒ ล้านบาทด้วยซ้ำไป แต่วิธีการ
 ในการบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติครั้งนี้แล้ว ถ้าหากว่าเกิดลัทธิเลาคล้าย
 เรามีการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรามีการ
 ปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติเทศบาลหรือสภาภิบาล และมีการเขียนผูกพัน
 ในลักษณะ ๓ เบลร์ เซ็นต์ ๕ เบลร์ เซ็นต์ ๑๐ เบลร์ เซ็นต์ อย่างนี้แล้ว
 กระผมคิดว่าในกระบวนการดังกล่าวนี้ คนที่เข้ามาสู่การเป็นฝ่ายบริหารก็ดี
 หรือแม้แต่หลักเกณฑ์หลักการในทางนิติศาสตร์ก็ตั้น คงจะไม่สามารถที่จะ
 ตกลงค่าตามอย่างนี้ได้ ถ้าหากว่าจะมีการปฏิเสธในร่างกฎหมายอื่น ๆ
 เพราะฉะนั้นควรที่จะเป็นอิสระของฝ่ายบริหาร ใครก็ตามที่ได้เป็นรัฐบาลนั้น
 จะวางนโยบายในด้านงบประมาณ ในการที่จะสนับสนุนไปยังการปกครอง
 ส่วนท้องถิ่นก็ดี หรือสภาตำบล ก็จะเป็นนิติบุคคลกันทั่วประเทศ หากว่า
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่านก็ตั้น และขณะเดียวกันควรที่จะให้อิสระ แต่อย่าไป
 ผูกมัดสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลด้วยเงินอุดหนุน ตรงนั้นจะทำให้
 ความเป็นอิสระนั้นเกิดความเสียหายในระยะยาวได้ จึงประทานกราบเรียน
 ท่านประธานต่อที่ประชุม ทูลขอพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณตั้นยฤทธิ แล้วตัดตัวคุณวุฒิต่อนะครับ

นายตั้นยฤทธิ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม ตั้นยฤทธิ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคกิจสังคม
 ในขณะที่เรากำลังถกเถียงกันเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๓๘ ของ
 ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลนั้น ผมขอกราบเรียนว่า ผมรู้สึกแปลกใจเป็นอย่างมาก
 ในเมื่อทางสภาแห่งนี้ได้รับหลักการของร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลไป แล้ว
 มลหมายให้ทางคณะกรรมการวิสามัญได้ไปพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับ
 ร่างพระราชบัญญัติ ผมแปลกใจตรงที่มาตรา ๓๘ จะเห็นได้ว่าการตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
 ในการที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เสียทั้งมากเป็นเสียงของฝ่ายรัฐบาล
 เสียงข้างน้อยควรจะเป็นเสียงของฝ่ายค้าน แต่ในมาตรา ๓๘ นี้ปรากฏว่า
 เสียงข้างมากที่คัดค้านนั้น เห็นผลในการที่จะให้จัดตั้งเงินงบประมาณไม่น้อยกว่า
 ร้อยละ ๓ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ในการที่จะแก้ไขเพิ่มเติมมาตรานี้
 แต่ในเมื่อเสียงข้างมากในคณะกรรมการวิสามัญได้เห็นชอบกับการแก้ไข
 เพิ่มเติมนี้แล้ว กลับปรากฏว่าสิ่งที่แปลกใจนั้นก็คือ กลับมีเสียงของฝ่ายรัฐบาล
 ออกมาคัดค้านกับการแก้ไขตามมาตรา ๓๘ แห่งนี้ ซึ่งสร้างความแปลกใจเป็นอย่างมาก

แต่ถึงอย่างไรก็ตาม กัดคนที่ผมจะมาอภิปรายสนับสนุนกับเสียงคณะกรรมการ
เสียงข้างมากในมาตรา ๓๔ นี้ กัดคนนั้นก็คงจะตัดใจแก้ความไปถึงหลักการ
แก้ความไปถึงว่า ความต้องการของสภาแห่งนี้ ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ในการที่จะแก้ไทหรือคชฐานะสภาตำบลให้เป็นนิติบุคคล เราทุกคนปรารถนา
เราทุกคนต้องการที่จะกระจายอำนาจไปสู่ชนบท กระจายความเจริญไปสู่ชนบท
เห็นความปรารถนาต่างทั้งของคนที่เป็นผู้แทนราษฎรทุกคนจะปฏิเสธไปไม่ได้เลยว่า
การต่อสู้ตลอดมาในการที่จะยกฐานะของสภาตำบลให้เป็นนิติบุคคล และกระจายอำนาจ
และกระจายความเจริญไปสู่ชนบทนั้น เป็นนโยบายของพรรคกิจสังคม ตั้งแต่เริ่มตั้ง
ในการก่อตั้งพรรค เมื่อปี ๒๕๑๘ พรรคกิจสังคมได้ทำและทดลองมาแล้วว่า
การกระจายความเจริญไปสู่ชนบทนั้น เราจะต้องให้คนที่อยู่ชนบท ซึ่งรู้ปัญหาชนบทนั้น
ได้ดูแลแก้ไขปัญหาด้วยตัวของเขาเอง -----

เมื่อสักครู่นี้ได้มีโอกาสมาฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
ท่านมาบอกเล่า ความเจริญของประเทศชาติบ้านเมืองนั้น มีถนนเป็นไขแมงมุม
เกิดจากความเจริญของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย แต่ขอกราบเรียน
สักนิดหนึ่งว่า ถนนที่เป็นไขแมงมุมที่เกิดขึ้นนั้นมันเกิดขึ้นในสมัยที่หัวหน้าพรรค
ของพรรคกิจสังคมในสมัยนั้น เห็นหัวหน้าคณะรัฐบาลผันเงินคลกไปสู่ชนบท
เพราะรู้ว่าปัญหาในการที่พี่น้องประชาชนที่อยู่ในชนบทนั้นควรจะต้องดูแลแก้ไขนั้น
เขาควรจะแก้ไขด้วยตัวของเขาเอง การที่เขาจะต้องไปต่อสู้กับความยากจน
การไปพัฒนาประเทศชาติบ้านเมืองหรือพัฒนาชนบทก็เหมือนกับสั่งให้สภาตำบล
กำนัน ผู้ใหญ่บ้านคลกไปสู่รบกับความยากจน แต่เราให้เครื่องมือ เครื่องมือ
ให้อาวุธในการต่อสู้กับความยากจนนั้น ให้เขาไปต่อสู้กันอย่างไบบ้าง ยังจำ
กันได้เมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ในขณะนั้นพรรคกิจสังคม หัวหน้าพรรคเป็นหัวหน้า
รัฐบาลได้ยื่นอาวุธให้กับสภาตำบล ไปพัฒนาและแก้ไขปัญหให้กับสภาตำบล
จนประสบผลสำเร็จ เราเรียกกันในสมัยนั้นว่า เงินผัน ตอนนั้นงบประมาณ
แผ่นดินของเรามีจำนวนเพียงทั้งสิ้น ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทเศษ แต่รัฐบาลได้จัดสรร
เงินงบประมาณไปให้สภาตำบล ตำบลละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินทั้งสิ้น
ประมาณ ๒,๕๐๐ ล้านบาท เกือบ ๓๐ ปีที่ผ่านมา เราก็จะรู้เนะครึบว่า ค่า
ครองชีพของเรานั้นสูงขึ้นเพียงไร ชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนทั้ง
ในกรุงเทพมหานครและในชนบทนั้น จะต้องมีรายจ่ายเพิ่มขึ้นอย่างไร ค่าใช้จ่าย
ต่าง ๆ ในการพัฒนา ในการก่อสร้าง ในการลงทุนจะมีปริมาณมากขึ้นอย่างไร
แต่สิ่งหนึ่งที่ไม่ได้ขยาย ขยายหรือพัฒนาไปสู่ชนบทโดยตรงนั้น เลขนั้นก็คือ เงิน
งบประมาณที่จะไปให้กับสภาตำบล พรรคกิจสังคมได้ต่อสู้แล้วก็ยึดมั่นในนโยบาย
ที่จะยกฐานะของสภาตำบลให้เป็นนิติบุคคล แต่ในเนื้อหาสาระในร่างพระราชบัญญัติ
ที่จะยกฐานะของสภาตำบลให้เป็นนิติบุคคลนั้น จะต้องให้อำนาจและให้เงินอุดหนุน
เพื่อที่จะให้สภาตำบลนั้นได้มีโอกาสในการที่จะคิดทำ ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาและ
พัฒนาบ้านเมืองด้วยตัวของเขาเอง รัฐบาลมีนโยบายอย่างแน่วแน่ในการที่จะ
กระจายอำนาจและก็ความเจริญไปสู่ชนบท ในตอนที่เรามาถกเถียงกันอยู่ใน
มาตรา ๒๕ ในขณะนี้ จะได้มองเห็นอย่างชัดเจนถึงความจริงใจในการที่จะ
เสนอร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลฉบับนี้ แล้วก็พิจารณากันอยู่ในขณะนี้ว่า
เรามีความจริงใจอย่างไรในการที่จะให้อำนาจกับสภาตำบล ูให้เงินอุดหนุน
ให้เขาไปดูแลแก้ไขปัญหาด้วยตัวของเขาเอง ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา
รัฐบาลจัดสรรเงินงบประมาณมากมายหลายพันล้าน เป็นหมื่นล้านเพื่กแก้ไข

ปัญหาจรรยาในกรุงเทพมหานคร ผมกราบเรียนนะครับว่า การแก้ไขปัญห
 จรรยาในกรุงเทพมหานครโดยการทุ่มเทงบประมาณเป็นจำนวนมากนั้น
 เป็นการแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุ เราจะไม่ต้องสิ้นเปลืองเงินงบประมาณ
 มากมายเป็นหมื่น ๆ ล้าน ถ้าเราสามารถกระจายความเจริญ กระจายอำนาจ
 ไปสู่ชนบทได้อย่างแท้จริง ผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ขึ้นมาชี้แจง ท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยท่านขึ้นมาท่านก็บอกว่า เกี่ยวกับเงิน ๒ เพอร์เซ็นต์
 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีในมาตรา ๓๔ นี้ ถ้าจะทำก็ได้ ในเมื่อมัน
 ทำได้แล้วทำไมไม่ทำ ท่านก็ยกตัวอย่างอ้างมาว่า เรามีเงินพัฒนาท้องถิ่น
 อยู่ในงบประมาณอยู่แล้ว ๒๗,๐๐๐ ล้านบาท และยังมีเงินงบบุตหนุนไปอีก
 ๘,๐๐๐ ล้านบาท รวมทั้งสิ้น ๓๕,๐๐๐ ล้านบาท ฟังแล้วก็เป็นอย่างนั้น เพราะที่
 ผ่านมาก็เป็นอย่างนั้น แต่มันลงไปตรงถึงสภาตำบลหรือไม่ เราได้คิดถึงปัญหา
 ตรงนี้หรือไม่ ผมย้ำนะครับว่า ถ้าจะทำแล้วก็ทำได้ ในเมื่อทำได้แล้วก็ต้องทำ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านขึ้นมาชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องปรับปรุงอัตราภาษี
 เพื่อที่จะยกไปให้เป็นเงินอุดหนุนของท้องถิ่นหรือสภาตำบล ฟังแล้วเป็นเพียงข้ออ้าง

จะมีที่ตำบลในจำนวน ๗,๐๐๐ ตำบลที่ได้รับผลประโยชน์จากการปรับปรุง
 อัตรากาษีในครั้งนี ผมกล้าพูดได้อย่างแท้จริงว่าไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตำบล
 ที่จะได้รับผลประโยชน์ในการปรับปรุงอัตรากาษี ในการที่จะไปพัฒนาตำบลนั้น ๆ
 ผมกราบเรียนว่าทำไมเราถึงจะต้องไปแยกแยะแต่ละตำบล ทำไมจะต้อง
 ไปแบ่งส่วนว่า ตำบลนี้มีรายไดเท่านี้ถึงจะยกฐานะให้อำนาจกับเขา ถ้าอย่างนั้น
 เราจะเห็นได้ว่าสภาตำบลใดที่มีความยากจน ไม่สามารถจัดเก็บกาษีได้ก็เท่ากับ
 ให้เขายากจนอยู่อย่างนั้นต่อไปอีกนะหรือ ทำไมเราไม่ช่วยกันยกฐานะ คุณภาพชีวิต
 ความเป็นอยู่ ไปช่วยกันพัฒนาตำบลที่มีความยากจน ให้เจริญก้าวหน้าต่อไป
 ในวันข้างหน้าโดยเร่งด่วนต่อไป หลายสิ่งหลายอย่างก็ทางบรรดาสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรได้ยกเหตุผลมาหักล้างหลักการ หลักการที่ท่านอ้าง
 ขอกราบเรียนว่า ถ้าหลักการไปขัดขวางการพัฒนาประเทศชาติบ้านเมืองแล้ว
 เราควรที่จะยกหลักการนั้นทิ้งไปชั่วคราวหรือไม่ แล้วมาใช้มาตรการนี้
 ในการพัฒนาประเทศชาติบ้านเมืองของเรา กฎหมายสามารถที่จะแก้ไขกันได้
 เราจะได้เห็นว่ามีร่างพระราชบัญญัติอยู่ฉบับหนึ่ง ซึ่งทางรัฐบาลก็อุตสาหกรรม
 นำออกไปใช้บังคับพี่น้องประชาชน พระราชบัญญัติฉบับนั้นก็คือ พระราชบัญญัติ
 คุ่มครองผู้ประสบอุบัติเหตุจากรถ เมื่อรู้ปัญหาแล้วก็นำกลับมาแก้ไขอยู่ในขณะนี้
 เพราะฉะนั้นในเมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปแล้ว เราก็สามารถที่
 จะมาดูแลแก้ไขกันใหม่ได้ ถ้าเราไม่ได้รับประโยชน์อย่างแท้จริงจากกฎหมาย
 ฉบับนี้ ทุกสิ่งทุกอย่าง คนที่เป็นผู้แทนราษฎรทุกคนมุ่งหวังต้องการที่จะพัฒนา
 ประเทศชาติบ้านเมือง แต่บ้านเมืองของเราพัฒนาไปช้า หรือที่เรียกกันอยู่
 ตลอดเวลาว่า กำลังพัฒนา นั้น ก็เพราะว่าเรายังไม่สามารถที่จะไปให้
 ผู้ที่รู้ปัญหาแก้ไขปัญหาคด้วยตัวของเขาเอง คนที่รู้ปัญหาในชนบทจะไม่มีใคร
 ที่จะรู้ปัญหามากมายไปกว่าคนที่อยู่ชนบทนั่นเอง เพราะฉะนั้นการกระจาย
 อำนาจหรือการกระจายความเจริญสู่ชนบทอยู่ที่แท้จริงนั้นก็คือ ให้ทั้งอำนาจ
 และให้ทั้งเงิน เพื่อที่จะไปดูแลแก้ไขปัญหาในชนบทด้วยตัวของเขาเอง
 ผมกราบว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เราได้รู้ปัญหานั้น พยายามที่จะบอกกล่าวกับ
 รัฐบาลอยู่ตลอดเวลาว่า ในปัจจุบันถึงแม้ว่าเงินงบประมาณในแต่ละปี
 เราจะบอกว่าเรามีเงินงบประมาณที่ค่อนข้างมากมายไปในชนบท แต่ขอกราบเรียน
 ด้วยความมั่นใจและจริงใจตลอดเวลาว่า ตัวของผู้ที่รู้ปัญหา ไม่เคยที่จะ
 ใช้ความคิดแก้ไขปัญหาให้กับตัวเขาเองได้ มีหลายสภาตำบลต้องการ
 ที่จะพัฒนาแหล่งน้ำ แต่มีระเบียบว่าไม่สามารถที่จะนำเงินพัฒนาตำบลนั้น

ไปพัฒนาแหล่งน้ำได้ ต้องเอาไปทำถนน ผมอยากทราบว่าเงินงบประมาณ
 ถ้านำไปใช้แล้วไม่ถูกวัตถุประสงค์นั้น จะเกิดประโยชน์อะไรในการพัฒนา
 ประเทศชาติบ้านเมืองของเรา เงินงบประมาณจะต้องนำไปใช้ให้เกิด
 ประโยชน์ให้ได้มากที่สุด การที่จะใช้เงินงบประมาณให้เกิดประโยชน์ก็คือ
 ไปให้ผู้ที่รู้ปัญหาได้ใช้เงินงบประมาณแก้ไข้ปัญหาโดยตรง เป็นการกระจาย
 ความเจริญและการกระจายอำนาจไปสู่ชนบทอย่างแท้จริง เสียงเรียกร้อง
 จากบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นเสียงเรียกร้องจากพี่น้องประชาชน
 รัฐบาลท่านคงทราบกันเป็นอย่างดีว่า ญัตติต่าง ๆ เกี่ยวกับการแก้ไข้ปัญหา
 ความเดือดร้อนในชนบทค้างคาอยู่ในสภาผู้แทนราษฎรนั้นหลายร้อยญัตติ
 ลังเหล่านี้จะแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงปัญหาของพี่น้องประชาชนในชนบท
 ที่บรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรับปัญหา แล้วมาบอกกล่าวกับรัฐบาล
 ให้รู้ปัญหาและแก้ไข้ปัญหาเหล่านั้น นี่คือความจริงที่เราจะต้องยอมรับว่า
 ขณะนี้ชนบทกำลังต้องการที่จะพัฒนา แต่ทำไมเราไม่ให้เครื่องมือ
 ในการพัฒนาให้กับสภาตำบลของเขา -----

เมื่อเราต้องการที่จะยกฐานะสภาตำบลให้ไปเป็นนิติบุคคล แล้วทำไม
 เราไม่ให้เขาได้ไปคิดได้ไปทำด้วยตัวของเขาเอง ปัญหาแรงงานที่พุ่ง
 มาสู่ชนบท จากชนบทเข้ามาในกรุงเทพมหานคร สร้างปัญหาการจราจร
 ปัญหาโสเภณีเด็ก ซึ่งรัฐบาลชุดนี้ประกาศอย่างเด่นชัดว่า พยายามจะ
 กำจัดให้หมดสิ้นลงไป เป็นปัญหาที่ปลายเหตุ เกิดจากปลายเหตุทั้งนั้น
 ถ้าเราแก้ไขปัญหาโดยนำความเจริญไปสร้างงานในชนบท ไปพัฒนา
 ชนบทให้มีความเจริญ ทุกคนมีงานทำ ทุกคนมีเงินใช้ มีคุณภาพชีวิต
 ที่ดีกว่านี้แล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครในขณะนี้จะมีเกิดขึ้นอีก
 หรือไม่ ทำไมเราจะต้องไปเสียเงินงบประมาณอย่างมากมาขโมยขโมยสิ้น
 ในการมาแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุเท่านั้น สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุเป็นผล ซึ่งพอ
 จะรับฟังกันได้เป็นอย่างดี การที่จะให้สภาตำบลของเรานั้นมีอำนาจคิด
 แล้วตัดสินใจด้วยตัวของเขาเองนั้น เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่สุดตามเจตนารมณ์
 ของร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลฉบับนี้ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุด้วยผล
 และความต้องการที่จะพัฒนากระจายอำนาจ กระจายความเจริญไปสู่ชนบท
 อย่างแท้จริง จะต้องให้ทั้งอำนาจและให้ทั้งอาวุธในการที่จะไปแก้ไข
 ความจนก็คือ เงินอุดหนุน แล้วก็หลักประกันได้อย่างดีว่า ทุก ๆ ปี
 รัฐบาลจะต้องจัดเงินอุดหนุนไปให้กับสภาตำบล เราอาจจะมีปัญหาว่า
 เงินงบประมาณ ๒ เพอร์เซ็นต์ของแต่ละปี ถ้าไปรวมกันแล้ว ปีต่อไป
 ก็อาจจะมากขึ้นเป็นเงาตามตัวของการจัดตั้งงบประมาณ ผมมีวิธีเสนอแนะ
 ในการที่จะให้รัฐบาลได้แก้ไขนั้นก็คือ เงิน ๒ เพอร์เซ็นต์เราจำเป็นต้อง
 คงไว้เพื่อให้เกิดความมั่นใจกับพี่น้องในชนบทกับสภาตำบล แต่เราก็อาจจะ
 กำหนดไว้ว่า เงิน ๒ เพอร์เซ็นต์ของปีงบประมาณนั้น อาจจะไม่รวมกับ
 เงินกู้จากต่างประเทศก็ได้ อันนี้เป็นการแก้ไขปัญหาชนบทอย่างแท้จริง
 และเป็นทางออกที่จะให้รัฐบาลได้แก้ไขปัญหากับมาตรา ๒๙ นี้ได้
 เราไม่จำเป็นต้องเอาเงินกู้มานับเป็นเงินอุดหนุนให้กับสภาตำบล
 เหล่านั้น แต่เราจัดสรรเงิน ๒ เพอร์เซ็นต์จากเงินรายได้ของรัฐที่จัดเก็บ
 ภาษีอากรของพี่น้องประชาชน โดยไม่ไปเดือดร้อนกับเงินกู้ต่างประเทศ
 ไปให้สภาตำบล เขาได้มีโอกาสพิจารณาแก้ไขปัญหาด้วยตัวของเขาเอง
 ทุกสิ่งทุกอย่างที่พูดไปนี้เป็นเหตุเป็นผลซึ่งรัฐบาลจะต้องรับฟัง คณะที่เป็น
 คู่กันราษฎรและพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ขอกราบขอบพระคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินการถึงตอนนี ศาสตราจารย์มารุต บุณนาค ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อสักครู่ ท่านประธานได้เรียกชื่อคนที่จะกล่าวต่อไปแล้ว ๑ ท่าน คือคุณวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย เพราะฉะนั้นคงจะต้องให้คุณวุฒิชัย หรือคุณวุฒิชัยจะสละสิทธิให้คุณกร ถ้าอย่างนั้นขอเชิญคุณกรพูดครับ แต่ว่าก่อนที่คุณกรจะพูด ผมขอนิดเดียวเท่านั้นเอง เพราะผมไม่อยากจะขัดต่อเวลาคนกำลังพูดอยู่ เนื่องจากว่าเราพิจารณาในวาระที่ ๒ เพราะฉะนั้นการอภิปรายขอให้อยู่ในว่าจะสนับสนุนร่างเดิมหรือสนับสนุนคำแปรญัตติที่คณะกรรมการเสียงข้างมาก หรือกรรมมาธิการอื่น ๆ ที่ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ คงจะไม่พูดไปถึงเหมือนกับวาระที่ ๑ ผมขอเพียงเท่านั้นนะครับ เชิญคุณกรครับ

(นายวีระกร คำประกอบ ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ
คุณวีระกร ประท้วงอะไร เชิญครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ผมใคร่ขอหารือหนึ่ง ข้างนอกเรามีเพื่อนกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาเป็นจำนวนมาก ประมาณ ๕,๐๐๐ คน ผมอยากเรียนถามว่าทำไมเราต้องปิดเสียงที่ไม่ให้เขาฟังการอภิปรายในสภา และ ๒. ทำไมเราไม่อนุญาตให้เขาเข้ามาฟังการอภิปรายอย่างที่เราเคยให้กับทุก ๆ คนได้เข้ามาฟังการอภิปราย ออกมาเรียนถามเท่านั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในขณะนี้ผมขอดำเนินการประชุมในสภาก่อน เดี่ยวเรื่องข้างนอกคิดว่าคนที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องคงจะดำเนินการไป ตอนนีผมขอดำเนินการประชุมในห้องประชุมนี้ก่อน เชิญคุณกรครับ

นายกร ทัพพะรังสี (นครราชสีมา) : ขอบคุณครับ ท่านประธาน ประเด็นแรก ผมอยากจะขอทราบเรียนท่านประธานว่าผมไม่ได้มาก่อนคุณวุฒิชัยนะครับ ท่านผู้ซึ่งทำหน้าที่ประธานเมื่อสักครู่นี้ ท่านชื่อผมไว้ก่อนคุณวุฒิชัย ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญครับ

นายกร ทัพพะรังสี (นครราชสีมา) : ขอบพระคุณครับ
 ท่านประธาน ผมอยากจะขอทราบเรียนท่านประธานว่า ผมชื่อ กร ทัพพะรังสี
 ชาติพัฒนา นครราชสีมา ผมอยากจะเรียนว่า เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานได้ตั้ง
 ข้อสังเกตไว้สำหรับผู้จะอภิปรายว่า ขอให้อภิปรายแบบวาระที่ ๑ ขอให้
 ลงสู่ประเด็นเลยว่า เห็นด้วยไหมกับมาตรา ๒๙ ซึ่งกรรมาธิการเสียงข้างมาก
 ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว หรือไม่เห็นด้วย ถ้าเป็นอย่างจริงละก็ ท่านประธานครับ
 ผมเชื่อว่าท่านประธานและเพื่อนสมาชิกคงจะมีความรู้สึกคล้ายผมว่า การอภิปราย
 หรือดำเนินการอภิปรายในมาตรา ๒๙ นี้ มันคล้ายกับการอภิปรายในวาระที่ ๑
 ของ พ.ร.บ. สภาตำบลเล่มนี้ ในส่วนของภาครัฐบาลมากกว่าภาคสมาชิก
 เพราะผมนั่งฟังอยู่ตรงนี้นั้นเป็นวาระที่ ๒ เป็นมาตรา ๒๙ แต่ท่านประธาน
 รู้ไหมครับ ท่านประธานคงจะเห็น รัฐมนตรีขึ้นมาพูดเรื่องนี้ ๓ ท่านแล้วครับ
 มีสักกี่ครั้งการอภิปรายในวาระที่ ๒ น่าจะเป็นเรื่องของกรรมาธิการกับสมาชิก
 วาระที่ ๑ นั้นรัฐมนตรีขึ้นมาย้ำแจง ขึ้นมาตอบคำถาม นั้นวาระที่ ๑ แต่วาระ
 ที่ ๒ ของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ รัฐมนตรี ๓ ท่านแล้วครับท่านประธาน-----

ถ้าท่านประธานจะบอกว่าให้สมาชิกพูดแบบวาระที่ ๒ ก็ขอให้ท่านประธาน กราบเรียนให้กับท่านคณะผู้บริหารได้รับทราบแนวทางเดียวกันไว้ด้วยว่า มันเป็นเรื่องของสมาชิกกับกรรมการ แต่ผมเห็นท่านประธานกรรมการ ซึ่งนั่งอยู่ตรงนี้ตั้งแต่ต้น ยังไม่ได้พูดสักที แต่ท่านผู้ทำหน้าที่เป็นประธานให้ รัฐมนตรีขึ้นมาย้ำแรง ๓ ครั้งแล้ว นั่นเป็นข้อที่ผมอยากจะฝากไว้เป็น ประการแรก มันเป็นเรื่องที่ ๒ ถูกต้องตามที่ท่านประธานพูด ผมเห็นด้วย ผมก็อยากให้เป็นอย่างนั้น มันเป็นเรื่องระหว่างกรรมการกับพวกเรา

ประการที่ ๒ ในส่วนที่เป็นมติของฝ่ายบริหาร ซึ่งได้มีประชุม กันไปเมื่อวานนี้ ที่สำนักของฝ่ายบริหาร คือทำเนียบรัฐบาลนั้น มีสมาชิก หลายท่านพูดว่า ไม่อยากจะเห็นฝ่ายนิติบัญญัติไปก้าวก่ายฝ่ายบริหาร วาระที่ ๒ ผมพูดไปแล้ว มันเป็นเรื่องระหว่างกรรมการกับพวกเรา

ประเด็นที่ ๒ การก้าวก่ายกันระหว่างนิติบัญญัติกับบริหารนั้น เป็นเรื่องของนิติบัญญัติต่อกันนิติบัญญัติ การที่จะนำมติของฝ่ายบริหารมาแทรก แจ้งให้ที่ประชุมทราบนั้น ใครแทรกใครครีบท่านประธาน ใครแทรกแข่งใคร มติของฝ่ายบริหาร ^{อีก} ~~อีก~~ จะมีมติว่าอย่างไรก็ว่ากันไป ไปประกาศหาเสียง กันตามจอโทรทัศน์เมื่อคืนนี้ วิทยุเมื่อเช้านี้ ๓ - ๔ ชั่วโมงก็ว่ากันไป แต่เรากำลังอยู่ในวาระที่ ๒ ของ พ.ร.บ. สภาตำบล ระหว่างกรรมการกับสมาชิก ผมถึงอยากจะเรียนท่านประธานว่า ให้เป็นที่จารึกกันไว้ ถ้าจะมีการพูดถึงการแทรกแข่ง ระหว่างนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหาร ฝ่ายบริหารแทรกแข่งนิติบัญญัติหรือไม่ในวาระที่ ๒ ของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ ฝากท่านประธานกรุณาคิดเอาไปย้อนมาถึงประเด็นที่เรา กำลังพูดอยู่ว่ามาตรา ๒๙ ผมถึงอยากจะเรียนท่านประธานว่า มันจะต้องโยง ไปถึงสิ่งที่สภาให้ความเห็นชอบไปแล้วในวาระที่ ๒ ของมาตรา ๒๓ ในมาตรา ๒๓ นั้น ได้มีการเขียนไว้ชัดเจนซึ่งพวกเราเองก็ได้ให้ความเห็นชอบไปแล้ว (๗ ตรี) ก็กิจการ เกี่ยวกับการพาณิชย์ ถือว่าเป็นสภาตำบลอาจจะทำหรือจัดให้มีการกระทำได้ แล้วก็ไปรับกันอีก ในมาตรา ๓๐ (๒ ทวิ) รายได้กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ ของสภาตำบล นี่คือมาตรา ๒๓ กับมาตรา ๓๐ เรากำลังพูดถึงมาตรา ๒๙ ท่านประธานครับ ผมเป็นผู้แทนจากชนบทคนหนึ่ง ๕ สมัยแล้ว ๑๐ กว่าปีแล้ว ใกล้เคียงและเฝ้าดูชีวิตความเป็นอยู่ของสภาตำบลมาโดยตลอด เห็นใจเป็นอย่างยิ่ง แล้วรู้ซึ่งถึงความตั้งใจของสภาตำบลที่อยากจะมีชีวิตที่ลืมน้ำอ้าปากขึ้นมาบ้าง แต่เงินทุนละครับท่านประธานอำนาจที่จะพิจารณาโครงการว่า ควรจะทำอะไรใน พื้นที่ของตนเองมีไหมครับ เรากำลังจะให้อำนาจให้เขาไป เป็นไปตามนโยบาย

ของรัฐบาล ทุกคนเฝ้ารอฟพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานคงจำได้ว่า พ.ร.บ.
ฉบับนี้ในวาระที่ ๑ ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เพราะมันเป็นความพึงตรงกันของตัวแทน
จากประชาชนว่า บุคคลส่วนใหญ่อยู่ตามท้องไร่ ท้องนา บุคคลส่วนใหญ่ยากจน
โอกาสที่ให้ เขามีอำนาจและใช้ดุลพินิจ โดยมีองค์กรกลุ่มบุคคลตรงกลาง ซึ่งใกล้พื้น
แผ่นดินและใกล้ปัญหามากที่สุด ได้ตัดสินใจของเขาเองนั้น ทุกคนเห็นด้วย
ก็ผ่านกันมาถึงวาระที่ ๒ พอจะมีการจัดเงินงบประมาณไป ท่าน ส.ส. ทุกคน
อภิปรายว่าเห็นด้วย แต่เวลาอภิปรายนั้นหลายท่านบอกว่าเห็นด้วย แต่จะต้องตามด้วย
แต่ ถ้าจะทำอะไรให้กับสภาตำบลนี้ แม้แต่การที่จะต้องไปกู้เงิน แม้แต่จะเอาเงินคงคลัง
ขออนุญาตอย่างที่ท่านสมาชิกเมื่อสักครู่นี้พูดไป ก็จะทำสิ่งนั้นให้กับสภาตำบลทั่วประเทศ
ได้มีโอกาสล้มตาอ้าปากด้วยเงินงบประมาณตรงไปสู่อะไร ผมคิดว่าเราก็ควรจะทำ
เราทำกันมานานแล้ว พูดกันมานานแล้ว เขียนไว้ในนโยบายของรัฐบาลทุกชุด
อยากให้เห็นต่างจังหวัด อยากให้เห็นชนบท ได้พัฒนาการกระจายรายได้ ออกสู่ชนบท
การกระจายรายได้ ออกสู่ภูมิภาค เขียนกันมาทุกนโยบายของทุกรัฐบาลนั้น
ซึ่งจะออกมาเป็นรูปธรรมก็ตรงนี้และวันนี้ จะต้องวัดใจกัน จะต้องวัดใจกันว่า
จริงหรือที่เขียนไว้อย่างนั้นผมเองก็ตีใจว่ากรรมวิธีการเลื่องช้านมาก ได้มี
ความเห็นที่จัดให้เขาไว้เลยร้อยละ ๖ ของปีงบประมาณ -----

ซึ่งพวกเราเมื่อได้ยินได้ฟังกันมา เพราะข่าวการประชุมของคณะกรรมการชุดนี้ เมื่อเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้วเป็นรูปเป็นเล่มแล้วกลับเข้ามาสู่วาระ ๒ พวกเราก็อกราบ พวกเราก็ตีใจ มันเป็นจุดเริ่มต้นของสิ่งที่ผมอยากจะเรียนย้อนไปถึงมาตรา ๒๓ และมาตรา ๓๐ ก็เพราะว่า สิ่งหนึ่งที่ท่านสมาชิกยังไม่ได้พูดถึงกันก็คือ ชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนในต่างจังหวัด เต็มไปด้วยหนี้สิน ความยากจน ทั่วทุกหัวระแหง โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคอีสาน กระผมเป็นส่วนหนึ่งของ ๑๙ จังหวัด ตรงนั้น รัฐบาลอย่างดีถึงความเดือดร้อนด้านรายได้และรายจ่าย ในพื้นที่ดังกล่าว ไม่ว่าจะสำรวจกันกี่ครั้งก็ออกมาเหมือนกันหมดว่า ๑๙ จังหวัดของประเทศไทย ตรงนั้นเป็นพื้นที่รายได้โดยเฉลี่ยแล้วต่ำที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับภูมิภาคอื่น ๆ ของประเทศเราน่าสงสารไหมครับ สภาพตำบลทุกจังหวัดของ ๑๙ จังหวัดภาคอีสาน และจังหวัดอื่น ๆ ทั่วประเทศด้วย เมื่อรอคอยกัน ได้มีการแก้ไขว่า ให้สภาพตำบล เป็นนิติบุคคล ให้สภาพตำบลสามารถทำกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ได้ และถ้า จะมีโอกาสได้เงินทุนไปเพื่อทำกิจการพาณิชย์ดังกล่าว รายได้ก็จะเข้าสู่ สภาพตำบลนั้น ๆ ผมไม่เคยกลัวเลยว่า ถ้าจะจัดร้อยละ ๒ ของงบประมาณทุกปี ๗๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ปีหน้าจะเป็นกี่แสนล้านบาท แล้ว ๒ เปอร์เซ็นต์เป็น เเงตามตัวไปด้วย ท่านประธานกลัวสภาพตำบลจะร่ำรวยหรือครับ พวกเรา กลัวหรือครับว่า พี่น้องยากจนในชนบทจะมีรายได้สูงขึ้น เรากลัวหรือครับ แล้วเวลาเราอนุมัติ ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท ช่วยรถไฟฟ้ามะลิเมื่อไม่นานมานี้ เมื่อปีที่แล้ว ๑๕,๐๐๐ ล้านบาทช่วยตลาดหุ้นเราไม่กลัวใช้ไหมครับ เราไม่กลัวคนถนนแถววิทยุ สถานตลาดหลักทรัพย์นั้น เราไม่ห่วงเขาใช้ไหม เราเอา ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ให้ไปหน้าตาเฉย หรือการจัด ๑๖,๐๐๐ ล้านบาทให้รถไฟฟ้ามะลิให้แค่คนกรุงเทพฯ ๖ - ๗ ล้านคน เราไม่ได้โอนการร้อนใจใช้ไหม แต่แค่ไม่ถึง ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท หรือเป็นเงาตามตัวจากวันนี้ไป ตัวแทนของประชาชน ๕๖ ล้านคนนั่งอยู่ตรงนี้ ทำไมเราขากล่าบากยากเข็ญเหลือเกิน มาตรา ๒๙ วันนีวันที่ ๒ แล้วครับ ท่านประธาน เมื่อวันพุธที่แล้วก็พูดกัน วันพุนนี้ก็พูดกันอีก ทำไมถึงยากเหลือเกิน วิทยุกระจายเสียงทั่วประเทศ ผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชนในต่างจังหวัดฟังอยู่ ท่านจงจดจำเอาไว้ด้วยว่าความพยายามของพวกเราซึ่งมาจากตัวท่าน พยายาม เหลือเกินให้พวกท่านมีโอกาสได้ลิ้มหน้าอ้าปากพร้อมเงินทุนพร้อมเสร็จสรรพ ทำไมมันยากเหลือเกินในรัฐบาลชุดนี้ ทำไมยากเหลือเกินทั้ง ๆ ที่วาระของ กรรมการสิทธิฯ ยิ่งข้างมากก็เห็นชอบด้วยแล้ว มันเกิดอะไรขึ้น ขอให้โปรดจารึก กันไว้ สิ่งเหล่านี้ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า มีบางท่านขึ้นมากพูดว่า

การจัดเงินงบประมาณเช่นนี้ อ้อ่าไปท่าเลย เพราะไม่เคยทำมาก่อน ผมคิด
 ในทางตรงกันข้าม ในทางตรงกันข้ามก็คือว่า รัฐบาลน่าที่จะมีความภาคภูมิใจว่า
 สิ่งที่ไม่เคยมีใครทำมาก่อน ให้สภาตำบลมีเงินงบประมาณของตนอย่างชัดเจนทุกปี
 รัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลชุดแรกในประวัติศาสตร์จะทำให้พี่น้องประชาชนทั่วประเทศ
 ทำไมไม่คิดในมุนนี้ละครับ กลับไปคิดกันใหม่กลับว่า ที่ไม่เคยทำมาแล้วก็ไม่ควร
 จะทำต่อไป บ้านท่านประธานเมื่อ ๓๐ ปีที่แล้วมีโทรทัศน์สีไหม บ้านท่านประธานมี
 โทรศัพทที่มีถื่อไหม สิ่งเหล่านี้คือวิวัฒนาการ สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่เราพูดกันใช้ใหม่ว่า
 อาจจะเห็นชาวต่างจังหวัด อาจจะเห็นชาวชนบทได้มีรายได้ในท้องที่ของเขาเอง
 รายได้จะต้องเกิดจากกองทุน จะต้องเกิดจากเงินทุน เมื่อที่ท่านสมาชิกพูดไปแล้ว
 กรุงเทพฯ จะแช่กันอยู่แล้ว มาแก้ปัญหาปลายทางเรื่องรถไฟฟ้า รถ จราจรนั้น
 เพราะว่าคนมากเกินไป ตรงนี้ก็เหมือนกัน ทำอย่างไรจะให้คนไม่มามากกว่านี้ละครับ
 ก็ดูให้เขาอยู่ในพื้นที่ท้องถื่นบ้านเกิดของเขาเองสิครับท่านประธาน สภาตำบล
 ทั่วประเทศมีเงิน ๒ ล้านบาทปีนี้ ปีหน้าก็ให้ขึ้นไปอีกเป็นเงาตามตัว ตามอัตราส่วน
 ของงบประมาณแผ่นดิน สภาตำบลประชุมเลขครับ พวกเรา เรามีเงินกองทุน
 แนนอนแล้ว จะทำอะไรกันให้มีรายได้แก่พี่น้องประชาชนในตำบลของเรา ลูกเด็ก
 เล็กแดงลูกหลานใครไปอยู่ทำงานที่ไหนเรียกกลับมาหมด เราจะเริ่มทำกิจการค้า
 พาณิชย์แล้ว เพราะพระราชบัญญัติเอื้ออำนวยให้ทำได้ ตรงนี้ไม่ใช่หรือคือสิ่งที่เรา
 อยากจะเห็น ตรงนี้ไม่ใช่หรือที่รัฐบาลพูดกันไว้ และพวกเราอยากจะให้เกิดขึ้น
 และมันกำลังเกิดขึ้นแล้ว ทำไมมันถึงยากเย็นเหลือเกิน ผมอยากจะกราบเรียน
 ท่านประธานว่า ผมเองเฝ้าดูมาโดยตลอด ท่านสมาชิกพูดไปแล้วว่า เงินงบประมาณ
 ที่จัดให้สภาตำบลนั้น ผมขอพูดใน ๒ ลักษณะ ลักษณะแรก เงินอุดหนุนโดยผู้ที่มี
 อำนาจจัดสรรนั้นไม่ใช่ตัวสภาตำบลเอง -----

หลายครั้งท่านสมาชิกพูดไปผลสะท้อนออกมา เพราะว่ามันเป็นความจริงที่ผมสัมผัส
 ท่านกำนัน ผู้ใหญ่ มาบอกกับผมว่า ท่าน ส.ส. ครับ หมู่บ้านผมอยากจะได้ถนน
 ทำไม้มันได้คลอง หมู่บ้านผมอยากจะได้สระ ทำไม้มันได้ถนน ผมจะเอาค่าตอบแทน
 ที่ไหนไปให้เขา เขาไม่รู้เรื่องเลย บางครั้งเขามาถามผมว่า ถนนนี้มันมาจาก
 โครงการอะไร ทำไม้สภาตำบลไม่ทราบ มันสะท้อนออกมาหลายครั้งหลายปี
 ผมได้เคยอภิปรายในห้องประชุมนี้ ตามความเห็นของเพื่อนสมาชิกว่า เงินพัฒนา
 จังหวัดที่จัดให้จากส่วนกลางผ่านลงไปตามสายงานของผู้ที่เป็นข้าราชการประจำนั้น
 จำได้ไหมครับท่านประธาน หลายสมาชิกพูดในห้องประชุมนี้ว่า มันลงไปเป็น
 เม็ดหิน ดิน ทราชไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ประโยชน์คืนหูใหม่ครับ ทุกปีละครับ
 เราจะได้ยินได้ฟังกัน แล้วเมื่อไรมันจะจบสิ้น ผมก็มาเห็นแสงสว่างว่า
 มันจะจบสิ้นก็ต่อเมื่อเงินนั้น ไปอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น
 และใช้ดุลพินิจของเขาเอง ผมก็นึกว่าตรงนี้แหละคือจุดเริ่มต้นเสียที่แห่งความสว่างไสว
 ในชีวิตของชาวชนบท ซึ่งอยู่กันในความมืดด้วยหนี้สิน อยู่ด้วยความมืดด้วย
 ความยากลำบากต่าง ๆ นานา และถูกนิทสนอว่า เขาใช้วิจลาฏญาณของเขาเอง
 ไม่ได้ ต้องมีผู้อื่นมาคอยชี้สั่งว่า ตำบลนี้ควรจะทำโครงการนี้ ตำบลนั้นควร
 จะทำโครงการนี้ นี่ต่างหากคือสิ่งที่ผมอยากจะทำเขียนท่านประธานว่า
 ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว ปัจจุบันนี้ในประเด็นที่ ๒ เงินงบประมาณ ๒๐ กว่าปีแล้ว
 ท่านเพื่อนสมาชิกอภิปรายไป ผมก็นั่งฟังและก็สะท้อนออกมาว่า ตั้งแต่
 พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้นมาจนกระทั่ง พ.ศ. ๒๕๓๗ เกือบ ๒๐ ปีแล้ว ปีนี้ก็ขงวนเวียน
 อยู่แต่ ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท แล้วเมื่อไรละครับ เราจะได้มีโอกาสได้เห็น
 ชีวิตของชาวชนบท ได้มีชีวิตชีวาเกิดขึ้น ท่านสมาชิกที่มาจากฝ่ายบริหารก็ลุกขึ้นมา
 บอกว่า เมื่อวานนี้ฝ่ายบริหารได้มีมติออกมาแล้ว ๙ ข้อ ประกาศกันทางโทรทัศน์
 ประกาศกันทางวิทยุเมื่อเช้า มันไม่เกี่ยวข้องกันหรือครับท่านประธานมันไม่เกี่ยวข้องกันจริง ๆ
 และผมก็เสียใจว่า ไม่น่าจะเอาเรื่องนี้มาพูดในวันนี้ เพราะเรื่องนี้มันพูดกันมา
 ตั้งแต่วันพุธที่แล้ว ซึ่งไม่มีมติ ^{กรม.} ~~คร.ร.ม.~~ ดังกล่าว เรากำลังพูดถึงเรื่องให้อำนาจ
 สภาตำบล ให้เงินสภาตำบล เขาดำเนินการชีวิตของเขาจะเป็นอย่างไร
 เขามีโรงสีของเขาเองด้วยเงินงบประมาณที่เราจะจัดให้ สามารถผูกพันได้ว่า
 เจ้าของโรงสีให้หน้าผมจะมีเงินมาอีก ปีนี้ผมจะมีเงินมาอีก ผมเริ่มต้นกิจการ
 ผ่อนส่งกันไป อยู่ในดุลพินิจและชีวิตความเป็นอยู่ของเขาเอง ซึ่งจะมีโอกาส
 ก็ครั้งนี้ เขาอาจจะตั้งโรงงานที่จะทำนมพาสเจอร์ไรส์ (Pasteurized)
 ของเขาเอง ถ้าตรงนั้นเป็นสหกรณ์โคนมอยู่แล้ว ลงทุนกันไปเลยหรือทำกิจการรวม

ทำเสื้อผ้าสำเร็จรูป ชื่อจักรมาเยอะ ๆ ว่าปีนี้มีเงินทุนแน่นอนเท่านี้ ปีหน้าก็มี
 เงินทุนอีกแน่นอนเท่านี้ ลูกหลานที่อยู่ตามฉันทนาโรงงานทอผ้ากลับสู่ถิ่นฐานบ้านเกิด
 เราทำของเราเองได้แล้ว เพราะมีเงินทุนและเป็นนิติบุคคลทำได้ สิ่งเหล่านี้
 ต่างหากที่พวกเราต้องการ และมันกำลังจะเกิดขึ้น ถ้ามาตรา ๒๙ สภาอันตรงเกียรติ
 ให้ความเห็นชอบผ่านไปได้ และผมเชื่อว่าในดุลพินิจของท่านกรรมาธิการ
 เสี่ยงข้างมากนั้น เป็นดุลพินิจที่บริสุทธิ์ ท่านผ่านสิ่งเหล่านี้เข้ามาสู่ห้องประชุม
 เป็นวาระที่ ๒ ด้วยดุลพินิจที่บริสุทธิ์จริง ๆ เพราะท่านประธานและท่านกรรมาธิการนั้น
 ก็สัมผัสกับสิ่งที่ผมเพิ่งอภิปรายให้ฟังไปว่ามันจริง และทุกคนก็อยากจะได้เห็น
 ความสว่างไสวในชีวิตของชาวนา ชาวไร่ และเกษตรกรเช่นนั้น แต่พอมาถึง
 วาระตรงนี้ ท่านประธานรู้สึกใหม่ว่า ทำไมมันยากลำบากเหลือเกิน แล้วทำไม
 กรรมาธิการเสี่ยงข้างมากครั้งนี้จึงเกิดจะมีปัญหาขึ้นมาอีกแล้ว ท่านสมาชิกหลายท่าน
 พุดไปตั้งแต่พูดที่แล้วว่า กรรมาธิการเสี่ยงข้างมากครั้งนี้กำลังจะแพ้หรืออย่างไร
 ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า สิ่งนี้ขอขออนกลับมาสู่ประเด็นสุดท้ายว่า
 วิงวอนท่านเพื่อนสมาชิก ผมเชื่อว่าในจิตสำนึกของท่าน ท่านรู้ว่าผมกำลัง
 หมายถึงอะไร หมายถึงสิ่งที่จะเป็นความสำเร็จ หมายถึงสิ่งที่จะเป็นความปรารถนา
 อันสูงสุดของตัวแทนจากราชรัฐทุกคน ถ้าหากว่าให้อำนาจเขา ให้เงินทุนเขา
 และปัญหาที่เป็นคาราคาซังอยู่ในกรุงเทพมหานครจำนวนมาก จะหมดสิ้นลงไป
 โดยอัตโนมัติ ขอให้จุดเริ่มต้นนี้เป็นแสงสว่างเถอะครับ จุดแสงสว่างนี้ให้กับชีวิต
 ชาวนา ชาวไร่ หนี้สินท่วมหัว เกษตรกรมีหนี้สินกันมาก เขาจะได้มีโอกาสสักทีก็ตรงนี้
 ขออย่าได้ขวางกันเลขทำเพื่อชาวนา ชาวไร่ เงินสักเท่าไรเราก็ทำเกิด
 เพราะเป็นหมื่น ๆ ล้านบาทเราเคยตัดสินใจ ทางฝ่ายบริหารทำให้แก่คน
 กรุงเทพมหานครมาแล้วตรงนี้ขอฝากท่านประธานไว้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอาคม
 นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 อาคม เอ่งฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกระบี่ พรรคประชาธิปัตย์
 กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน โดยขออนุญาตหาหรือว่า เนื่องจาก
 ในขณะนี้ผู้สงวนค่าแปรญัตติในมาตรานี้หมดลงแล้ว และประเด็นที่เราพูดกันอยู่นี้
 เราพูดกันมาเป็นเวลา ๒ วันแล้ว ผมจึงขอหาหรือท่านประธานว่า ผมจะขออนุญาต
 ท่านประธานเสนอ เป็นญัตติขอปิดการอภิปรายท่านประธานจะอนุญาตไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเสียงสนับสนุนครับ
 นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ครับ ขอผู้รับรอง
 (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ
 เพราะฉะนั้นผมขอใช้คำหาหรือคำเสนอญัตติของคุณอาคม ขอมติจากที่ประชุมว่า
 สมควรจะปิดอภิปรายแล้วหรือยัง มีผู้จะเสนอเป็นอย่างอื่นไหม เชิญคุณวิรัตน์

นายวิรัตน์ ตยางคนนท์ (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม นายวิรัตน์ ตยางคนนท์ ส.ส. สกลนคร พรรคชาติไทย
 ตามที่สมาชิกได้ยกมือกันอีกตั้งหลายท่าน รวมทั้งผมด้วยก็ยังไม่ได้พูด แล้วทำไม
 จะรีบเสนอปิดโดยอาศัยเสียงข้างมาก ผมเห็นว่าไม่ถูกต้อง อาจจะขอให้
 ท่านอาคมช่วยถอนเถอะครับ เพราะว่าผมไม่ถูกต้องหรือครับที่จะอาศัยเสียง
 ข้างมาก และโดยเฉพาะเรื่องนี้เรื่องของเสียงกรรมาธิการข้างมากกลับจะแพ้
 ซึ่งก่ามัน ผู้ใหญ่บ้านกำลังเดือดร้อนกันมาก ขอให้ท่านอาคมถอนเถอะครับ ผม
 วิรัตน์ ตยางคนนท์ ขอรับรองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทน : ท่านอาคม เชิญครับ
 นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานสภาที่เคารพ

กระผม อาคม เอ่งฉ้วน ด้วยความเคารพในความเห็นของคุณวิรัตน์ แต่ว่า
 ท่านประธานครับ เนื่องจากผมมีเหตุผลประกอบ ขณะนี้หน้าสภามีก่ามันจาก
 หลายจังหวัดของประเทศไทยมาชุมนุม และก็มีนักการเมืองในสภาบางคน
 และระดับหัวหน้าพรรคก็มี กำลังพูดจាកกับก่ามัน ผู้ใหญ่บ้านว่าสภานี้กำลังจะ
 เตะถ่วงพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อไม่ให้ประกาศใช้ได้ทันในสมัยนี้ โดยการ
 ใช้การอภิปรายถึงกฎหมายฉบับนี้ เพราะว่าวันนี้ถือว่าเป็นวันสุดท้ายสำหรับ
 การพิจารณากฎหมายฉบับนี้ เพื่อแสดงถึงความบริสุทธิ์ใจของสภาที่ว่า เราไม่ได้
 ถึงเรื่อง และเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่ถูกพูดกันมาถึง ๒ วันแล้ว ผมเห็นว่าเวลา

พอสมควร ยังมีมาตราอื่น ๆ อีกที่จะได้พิจารณาต่อไป และผมคิดว่าจะด้วยความร่วมมือของสภานี้ กฎหมายฉบับนี้จะทันได้ประกาศใช้ในสมัยสามัญนี้ที่งานประธานครับ นี่คือเหตุผลด้วยความบริสุทธิ์ใจ ผมจึงยืนยันว่าผมเสนอเป็นญัตติ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอคมยืนยัน
ไม่ทราบว่ามีผู้ใดจะเสนออย่างอื่น คุณวิรัตน์เพียงแต่ว่าขอเรื่องเท่านั้นเอง
เชิญคุณวิรัตน์ครับ จะเสนอเปิดอภิปรายต่อใช้ไหมครับ

นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ ขอเสนอเปิดอภิปรายต่อ เนื่องจากว่า ยังมีสมาชิกอีกเยอะที่ยังไม่ได้พูด แล้วก็เนื้อหาสาระกำลังหือกลางกันอยู่ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกลงว่ามีมติขอเปิดอภิปรายและก็ขอเปิดอภิปรายต่อ เพราะฉะนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุม ขอให้ผู้ที่อยู่ข้างนอกกรุณาเข้ามาในห้องประชุมด้วยครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขณะนี้กำลังจะขอมติขอให้ท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกเข้ามาในห้องประชุมครับ ผมจะถามจากประเด็นหลังก่อน ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรเปิดอภิปรายต่อ กรุณายกมือครับ ช่วยนับข้างบนด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรเปิดอภิปราย กรุณายกมือครับ นับข้างบนด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มติเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อ ๑๐๔ คะแนน เห็นสมควรเปิดอภิปราย ๑๕๗ คะแนน เพราะฉะนั้นเป็นอันว่าปิดการอภิปรายครับ เพราะฉะนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุม เนื่องจากว่ามาตรา ๒๔ มีการแก้ไข เพราะฉะนั้นก็จะถามใน ๒ ประเด็นก่อน ในประเด็นแรกจะคงตามร่างเดิมหรือไม่ ในประเด็นที่ ๒ ว่าจะให้มีการแก้ไข ถ้าแก้ไขแล้วก็จะถามต่อว่าแก้ไขตามร่างของคณะกรรมการเสียงข้างมาก หรือของท่านผู้อื่น คงเข้าใจนะครับ เชิญคุณโสภณ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา อาจจะสับสนท่านประธาน กรุณาพูดอีกสักครั้งหนึ่งเพื่อจะได้เข้าใจในการลงคะแนนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากมาตรา ๒๔ มีการแก้ไข ผมจึงจะถามจากที่ประชุมว่า ในประการแรกจะคงร่างเดิมหรือไม่ คือไม่มีการแก้ไขก็ยกมือ แล้วจะถามต่อว่าใครเห็นสมควรแก้ไขก็ยกมือ ถ้าหากว่า

เสียงเห็นว่าคงร่างเดิมมากกว่ามีการแก้ไข ก็ถือว่าคงร่างเดิม แต่ถ้าเสียงแก้ไขมากกว่าก็จะถามว่า เห็นสมควรแก้ไขตามคณะกรรมการเสียงข้างมากหรือไม่ เชิญคุณโสภณ เอาให้ชัดเจนก่อนก็ได้ครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา กระผมคิดว่าเดี๋ยวนี้กรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาแล้ว เสียงข้างมากเห็นด้วยในการที่จะแก้ไข ๒ เปอร์เซ็นต์ แล้วมีผู้สงวน ถ้าถามประเด็นนี้ก็เข้าใจง่าย เพราะฉะนั้นท่านประธานก็ถามประเด็นที่ว่า ใครเห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างมากแก้ไข ถ้าใครไม่เห็นด้วย รัฐบาลไม่เห็นด้วยก็ว่ามา ยกมือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นของผมก็คล้าย ๆ กับคุณโสภณเพียงแต่ว่ากลับกัน คือจะถามว่าท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับเสียงข้างมากของคณะกรรมการแก้ไข ก็ยกมือ แล้วก็ถามอีกประเด็นหนึ่งว่า ใครเห็นสมควรคงร่างเดิม ก็ยกมือ ก็จบ จะถามประเด็นแรกเรื่องการแก้ไขก่อนนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิก
ท่านใดเห็นสมควรจะมีการแก้ไขตามคณะกรรมการเสียงข้างมาก
กรุณายกมือครับ ช่วยนับข้างบนด้วยนะครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิก
ท่านใดเห็นสมควรคงตามร่างเดิม กรุณายกมือครับ นับข้างบนด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มติเห็นด้วย
กับการแก้ไขตามคณะกรรมการเสียงข้างมาก ๑๑๓ เสียง เห็นด้วย
กับร่างเดิม ๑๖๕ เสียง เพราะฉะนั้นก็เป็นอันว่าคงตามร่างเดิม
คุณเสกสรรครับ

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเสกสรร แสนภูมิ ผู้แทนราษฎร
จากจังหวัดสุรินทร์ พรรคชาติไทย ผมเป็นคนหนึ่งที่เฝ้าดูการประชุมตลอด
ไม่เคยหนีไปไหนผมมีความเข้าใจว่าการนับเมื่อครั้งดังกล่าวเคลื่อน
ท่านประธาน กระผมขออาศัยข้อบังคับข้อ ๖๕ (๒) ให้ท่านประธาน
ได้มีการโหวตอีกครั้งหนึ่ง นับคะแนนใหม่อีกครั้ง ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอ
ให้นับใหม่ มีผู้รับรองถูกต้อง ก็ขอนับครั้งที่ ๒ ตามข้อบังคับต้องยื่น
เพราะฉะนั้นจะถามอีกครั้งนะครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับร่างที่คณะกรรมการ
เสียงข้างมากแก้ไข กรุณายกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้น ๑๑๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรียบร้อยแล้ว
นะครับ ท่านผู้ใดที่เห็นด้วยกับร่างเดิม กรุณายืนยันครับ

(มีสมาชิกยืนยัน ๑๖๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มตินับครั้งที่ ๒
เห็นควรแก้ไขตามร่างคณะกรรมการเสียงข้างมาก ๑๑๒ เสียง
เห็นควรคงไว้ตามร่างเดิม ๑๖๕ เสียง คุณโสภณเชิญครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา กระผมขอ
เสนอให้นับใหม่อีกครั้งหนึ่ง ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากมี
ผู้รับรองถูกต้อง การนับใหม่อีกครั้งที่ ๓ ต้องขานชื่อ ขอให้ท่านเลขาธิการ
เตรียมด้วยนะครับ การขานชื่อก็จะมีคณะกรรมการตรวจนับคะแนน ๕ ท่าน
ท่านที่ ๑ คุณสมชาย นิยมกิจ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านที่ ๒ คุณพิมพ์
จันทร์ประสงค์ พรรคพลังธรรม ท่านที่ ๓ คุณอรดี สุขขศรี พรรคชาติพัฒนา
ท่านที่ ๔ คุณระวี หิรัญโชติ พรรคกิจสังคม ขอความกรุณาคณะกรรมการมา
ประจำที่ด้วย ขอให้คณะกรรมการออกมาด้วยครับ จะรู้ด้วยว่าท่านผู้ใด
ไม่อยู่จะได้ตั้งกรรมการแทน

(คณะกรรมการตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเชาวริน เชิญครับ
ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่
เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ส.ส. ราชบุรี
พรรคชาติไทย เพื่อเป็นเกียรติกับจังหวัดราชบุรี ผมขอเสนอคุณจิระ มังคลรังษี
เป็นกรรมการนับคะแนน ๑ ท่าน พรรคชาติไทยไม่มีนะครับ แล้วเพื่อเกียรติ
ของจังหวัดราชบุรีด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขณะนี้ได้เสนอ
คณะกรรมการไป ๕ ท่าน คุณสมชายอยู่นะครับ คุณพิมพ์อยู่นะครับ
ของคุณเชาวรินเมื่อกี้เนื่องจากคิดว่ากรรมการ ๕ ท่านก็พอ

ร้อยตำรวจโท เช่าวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธาน
ถึงแม้จะ ๘ ท่าน เราเพิ่มอีกคนก็ไม่ได้เสียหายอะไร ถ้าหากท่านไม่รับ
ข้อเสนอผม เดี่ยวคราวหน้าเพื่อนผมไม่มาประชุมด้วย เขาน้อยใจครับ
เพราะเขาต้องการที่จะช่วยเหลือสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเช่าวริน
จะเสนอใครครับ

ร้อยตำรวจโท เช่าวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : เสนอคุณจิระ
มังคลรังษี ส.ส. ราชบุรี พรรคชาติไทย ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้น
จะต้องเอาอีกท่านหนึ่ง เพื่อให้ครบ ๖ ท่าน ขอจากพรรคความหวังใหม่
อีกสัก ๑ ท่าน ถ้าอย่างนั้นก็เพิ่มกรรมการอีก ๒ ท่าน คุณจิระ มังคลรังษี
เชิญครับ แล้วก็ขอเชิญคุณหมอวิชัย เชิญครับ คุณสมิทรครับ คุณอัมพล
รอคุณสมิทรก่อนครับ

นายสมิทร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สมิทร สุนทรเวช พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร
เพื่อไม่ให้มีความเข้าใจสับสนในการลงคะแนนครั้งนี้ ท่านประธานยังไม่ได้
กำหนดว่าจะเรียกอย่างไร กระผมเรียนอย่างนี้คือว่าวันนี้เป็นวันฉลุยกันแล้ว
คนที่ เป็นผู้แทนราษฎรมีความรู้สึกนึกคิดอย่างไรกับเรื่องของสภาตำบล
เพราะฉะนั้นเราพูดกันมา ๒ ครั้ง ๒ วัน เพื่อให้ผู้คนที่บ้านเมืองนี้ได้
เข้าใจว่าเวลานี้เรากำลังจะวินิจฉัยเรื่องอะไร ทางฝ่ายพรรคผมที่เป็นฝ่ายค้าน
เราสนับสนุนให้ทางชนบทยกระดับตำบลนี้ให้มีส่วนแบ่งแน่นอน ๒ เพอร์เซ็นต์
แต่ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยนั้นแปลว่าไม่เห็นด้วยกับแนวความคิดนี้ ท่านประธาน
ต้องหากถ้อยคำที่จะให้ลงตัวให้เรียบร้อย เพราะว่าในการลงคะแนนครั้งนี้ เป็น
การลงคะแนนครั้งสำคัญ คืออยากให้รู้เท่านี้ว่าพวกไหนคิดอย่างไร ชี้กไหน
คิดอย่างไร คือว่าสนับสนุนให้ท้องถิ่นได้ ๒ เพอร์เซ็นต์ จากงบประมาณ
ปีข้างหน้างบประมาณโตขึ้นมันก็ไปตามสภาพไป กับอีกพวกหนึ่งไม่เห็นด้วย
ถูกไหมครับ ท่านประธานกรุณาเรียกถ้อยคำให้ดี ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอเชิญ
คุณอัมพลก่อน แล้วไปที่คุณอาคม เอาสั้น ๆ ประเด็นเรื่องลงมติ ไม่เอา
ประเด็นอื่น คุณอัมพลครับ

นายอัมพล จันทระเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายอัมพล จันทระเจริญ กลัวขลุ่ย ลูกสารคาม ผู้แทนราษฎรจากจังหวัด
 มหาสารคาม เพื่อความเป็นธรรมของการนับคะแนน ท่านประธานที่เคารพ
 ผมอยากให้กรรมการซึ่งจะต้องนับคะแนนขึ้นไปนั่งบนที่กรรมาธิการ จะได้แลเห็น
 ว่าใครมาไม่มาบ้าง อย่างลืมนี่ที่ทั่วประเทศเขาฟังวิทยุอยู่ ให้ท่านประธาน
 ดำเนินการเรื่องนี้ให้ผมด้วย มันเคยผิดพลาดมาแล้ว โดยได้มีการต่อว่าในสภา
 นี้มาแล้ว เพราะความผิดพลาดของท่านประธานนั้นแหละ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมาก
 เชิญคุณอาคมครับ เอาสั้น ๆ เรื่องลงคะแนน

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม อาคม เอ่งฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกระบี่
 พรรคประชาธิปัตย์ กระผมคิดว่าข้อวินิจฉัยของท่านประธานสภาในการ
 ที่จะลงมตินั้นไม่จำเป็นที่จะต้องเอาเหตุผลของผู้เสนอท่านใดมาประกอบ
 เนื่องจากว่าสภานี้เป็นที่ออกกฎหมาย แม้ว่ากรรมาธิการจะพิจารณา
 แม้ว่าเสียงข้างมากเสียงข้างน้อยเป็นมาอย่างไร แต่ที่ที่สุดยุติได้โดย
 การออกกฎหมายของคนในสภา เพราะฉะนั้นท่านประธานอย่าเอาคำว่า
 สนับสนุนสภาตำบลหรือไม่สนับสนุนมาโหวตเลย ผมไม่คิดว่าท่านสมาชิกที่
 เป็นผู้อาวุโสในสภานี้ที่อยู่ในสภามานานมากจะเอาเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ
 อย่างนี้มาเล่นในสภา ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปก็จะเป็น
 การลงมติ ผมจะให้ท่านเลขาธิการอ่านชื่อ แต่จะให้ท่านอย่างนี้ว่า
 เห็นด้วยกับกรรมาธิการ กับตรงร่างเดิม เห็นด้วยกับร่างเดิม เห็นด้วยกับ
 กรรมาธิการ เอาแค่นั้นสั้น ๆ ผมคิดว่าเพื่อไม่ให้เสียเวลาคิดว่าคงจะเข้า
 ประเด็นแล้ว คือผมจะให้ท่านอยู่ ๒ ประเด็น เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
 หมายความว่า เห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการ เสียงข้างมากที่คุณสมัครว่า
 ๒ เพอร์เซนต์อะไรนั้น อีกอันหนึ่งก็คือตรงร่างเดิม เอาแค่นั้นสั้น ๆ
 เพราะฉะนั้นก็คงไม่มีประเด็นอะไรแล้วครับ การถ่ายทอดเสียงขอให้ดำเนิน
 ไปตามปกติที่เรามีการประชุมทุกครั้ง ตามปกติครับ ถึงแม้ว่าขณะนี้
 จะมีการนับเสียง ขอให้ถ่ายทอดต่อ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อครับ

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑. นายกนก ลีมิตรกุล
 นายกนก ลีมิตรกุล (อุตรดิตถ์) : เห็นด้วยกับการจัดสรร
 งบประมาณ ๒ เปอร์เซ็นต์ให้กับสภาตำบลครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒. นายกมล จิระพันธุ์วณิช
 นายกมล จิระพันธุ์วณิช (ลพบุรี) : เห็นด้วย ๒ เปอร์เซ็นต์ครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓. นายกร ทัพพะรังสี
 นายกร ทัพพะรังสี (นครราชสีมา) : เห็นด้วยกับการจัด
 ๒ เปอร์เซ็นต์ให้สภาตำบลครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๔. นายกระแส ชนะวงศ์
 (นายกระแส ชนะวงศ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๕. นายกรีฑ กงเพชร
 นายกรีฑ กงเพชร (มหาสารคาม) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๖. นายกฤษฎาญ ภาวโสภา
 นายกฤษฎาญ ภาวโสภา (นครราชสีมา) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๗. นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ
 นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (นครราชสีมา) : เห็นด้วยกับการจัด
 ๒ เปอร์เซ็นต์ให้สภาตำบลครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๘. นายกำชัย เรืองกาญจนเศรษฐ์
 (นายกำชัย เรืองกาญจนเศรษฐ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๙. นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์
 นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์ (ชัยภูมิ) : เห็นด้วยกับการจัดสรร
 ให้สภาตำบล ๒ เปอร์เซ็นต์ครับ

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๐. นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์
(นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๑. ร้อยโท กุเทพ ใสกระจ่าง
ร้อยโท กุเทพ ใสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ไม่เห็นด้วยที่จะเขียน
๒ เพอร์เซ็นต์ไว้ครบ เพราะรัฐบาลจะให้มากกว่า ๒ เพอร์เซ็นต์ครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๒. นายเกษม มาลัยศรี
(นายเกษม มาลัยศรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๓. นายเกษม รุ่งชนเกียรติ
นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : คงร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๔. นายเกียรติ ศรีสุรินทร์
นายเกียรติ ศรีสุรินทร์ (สุรินทร์) : คงร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๕. นายเกียรติชัย ท้ายเขาวรัตน์
นายเกียรติชัย ท้ายเขาวรัตน์ (อุตรธานี) : คงร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๖. นายแก้ว บัวสุวรรณ
นายแก้ว บัวสุวรรณ (เพชรบูรณ์) : คงร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๗. นายไกรสิทธิ์ ไกรสิทธิ์พงศ์
นายไกรสิทธิ์ ไกรสิทธิ์พงศ์ (พิษณุโลก) : เห็นด้วยกับการจัดสรร
๒ เพอร์เซ็นต์ให้สภาตำบลครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๘. นายขุนทอง ภูผิวเดือน
นายขุนทอง ภูผิวเดือน (กาฬสินธุ์) : คงร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๙. นายฉฉิน บุญสุวรรณ

- นายกนิษ บุญสุวรรณ (ชลบุรี) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๐. นายคำรณ ณ ลำพูน
 นายคำรณ ณ ลำพูน (น่าน) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๑. นางเครือวัลย์ สมณะ
 นางเครือวัลย์ สมณะ (กรุงเทพมหานคร) : คงร่างเดิมค่ะ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๒. นายเงิน บุญสุภา
 (นายเงิน บุญสุภา ไม่อยู่ในที่ประชุม)
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๓. นายจรัส พัวช่วย
 นายจรัส พัวช่วย (เพชรบูรณ์) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๔. นายจองชัย เทียงธรรม
 นายจองชัย เทียงธรรม (สุพรรณบุรี) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
 เลียงข้างมากครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๕. นายจักรพันธ์ ชุมจินดา
 นายจักรพันธ์ ชุมจินดา (ระยอง) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๖. นายจำนงค์ โปธิสาร
 นายจำนงค์ โปธิสาร (ศรีสะเกษ) : เห็นด้วยที่จะให้สภาตำบล
 ร้อยละ ๒ เป็นเงินอุดหนุนครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๗. นายจำลอง คุรุทขุนทด
 นายจำลอง คุรุทขุนทด (นครราชสีมา) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
 เลียงข้างมากครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๘. พลตรี จำลอง ศรีเมือง
 (พลตรี จำลอง ศรีเมือง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๙. นายจิระ มังคลรังษี
 นายจิระ มังคลรังษี (ราชบุรี) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
 เสียงข้างมากครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๐. นายจิรมิตร อุดมธรรมภักดี
 นายจิรมิตร อุดมธรรมภักดี (สกลนคร) : เห็นด้วยกับการจัดสรร
 ไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ให้กับสภาตำบลทุกปีครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๑. นายจุนทร์ ลักษณะวิศิษฐ์
 นายจุนทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ (พังงา) : คงว่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๒. นายเจริญ คันธวงศ์
 นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : เห็นด้วยตามร่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๓. นายเจริญ จรรย์โกมล
 (นายเจริญ จรรย์โกมล ไม่อยู่ในที่ประชุม)
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๔. นายเจริญ เข้าวุ่นประยูร
 นายเจริญ เข้าวุ่นประยูร (เชียงใหม่) : ผม นายเจริญ
 เข้าวุ่นประยูร เชียงใหม่ เห็นด้วยที่จะให้สภาตำบล ๒ เปอร์เซ็นต์
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕. นายฉลาด ขามท่วง
 นายฉลาด ขามท่วง (ร้อยเอ็ด) : คงว่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๖. นายฉัตรชัย เอียสกุล
 นายฉัตรชัย เอียสกุล (หนองคาย) : คงว่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๗. ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง
 (ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ไม่อยู่ใน
 ที่ประชุม)

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๘. นายเฉลิมชัย อู่อารกุล
 นายเฉลิมชัย อู่อารกุล (สกลนคร) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๙. นายเฉลิมชัย เอี่ยมสกุล
 นายเฉลิมชัย เอี่ยมสกุล (หนองคาย) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๔๐. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย
 นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : คงร่างเดิมครับ

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๔๑. นายเฉลิมยศ แสนวิเศษ
 นายเฉลิมยศ แสนวิเศษ (มุขตาทหาร) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๔๒. นายชวน หลีกภัย
 นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๔๓. พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
 พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (นนทบุรี) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๔๔. นายชัชวาลย์ ชมภูแดง
 นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) เห็นด้วยกับการจัดสรร
๒. เบอร์เซ็นต์ให้สภาตำบลตามกรรมวิธีการเสียงข้างมากครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๔๕. นายชัย ชิตชอบ
 นายชัย ชิตชอบ (บุรีรัมย์) : ควรจัดสรร ๒ เบอร์เซ็นต์
 ให้สภาตำบล เพื่อพัฒนาชาติบ้านเมืองในระบบประชาธิปไตย
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๔๖. นายชัยภักดิ์ ศิริวัฒน์
 นายชัยภักดิ์ ศิริวัฒน์ (อุตรดิตถ์) : เห็นด้วยตามกรรมวิธีการ
 เสียงข้างมากครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๔๗. นายชาญชัย ปทุมารักษ์
 นายชาญชัย ปทุมารักษ์ (นครปฐม) : เห็นด้วยจัดไม่น้อยกว่า
 ๒ เบอร์เซ็นต์ให้กับสภาตำบลครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๔๘. นายชาติรี พิริยะกิจไพบูลย์
 นายชาติรี พิริยะกิจไพบูลย์ (อุบลราชธานี) : เห็นด้วยกับการ
 จัด ๒ เบอร์เซ็นต์ให้แก่สภาตำบลครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๔๙. พลเอก ชาติชาย ชุณหะวัณ

พลเอก ชชาติชาย ชุณหะวัณ (นครราชสีมา) : เห็นด้วยจัด

๒. เพอร์เซนต์ให้สภาตำบลครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๕๐. นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์

นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๕๑. นายชิงชัย มงคลธรรม

นายชิงชัย มงคลธรรม (กาฬสินธุ์) : คงร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๕๒. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๕๓. พันเอก ชินวุธ สุนทรสีมะ

(พันเอก ชินวุธ สุนทรสีมะ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๕๔. นายชุมพล กาญจนะ

นายชุมพล กาญจนะ (สุราษฎร์ธานี) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๕๕. นายชุมพล ศิลปอาชา

(นายชุมพล ศิลปอาชา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๕๖. นายชูชัย มุ่งเจริญพร

นายชูชัย มุ่งเจริญพร (สุรินทร์) : เห็นด้วยกับการจัด

๒. เพอร์เซนต์ให้สภาตำบลครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๕๗. นายชูชาติ หาญสวัสดิ์

(นายชูชาติ หาญสวัสดิ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๕๘. นายชูชีพ หาญสวัสดิ์

นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ (ปทุมธานี) : เห็นด้วยกับการจัดของ

กรมการเลือกตั้งข้างมากครับ

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๕๙. นายเชาว์นวิศ สุตลาภา
 นายเชาว์นวิศ สุตลาภา (ลพบุรี) : เห็นด้วย ๒ เพอร์เซ็นต์ตรี
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๖๐. ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ
 ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : เห็นด้วย
 ตามที่คณะกรรมการจัดให้สภาตำบล ๒ เพอร์เซ็นต์ตรี
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๖๑. นายเชาวลิต สุขสวัสดิ์
 (นายเชาวลิต สุขสวัสดิ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๖๒. นายไชยยศ จิรเมธากร
 นายไชยยศ จิรเมธากร (อุดรธานี) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๖๓. นายไชยยศ สะสมทรัพย์
 นายไชยยศ สะสมทรัพย์ (นครปฐม) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๖๔. นายไชยา พรหมา
 นายไชยา พรหมา (อุดรธานี) : เห็นด้วยกับการจัด
 ๒ เพอร์เซ็นต์ให้สภาตำบลครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๖๕. นายณรงค์ นิยมไทย
 (นายณรงค์ นิยมไทย ไม่อยู่ในที่ประชุม)
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๖๖. นายณรงค์ วงศ์วรรณ
 (นายณรงค์ วงศ์วรรณ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๖๗. นายณรงค์เลิศ สุรพล
 นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : เห็นด้วยที่จะจัดให้
 สภาตำบลได้รับเงินอุดหนุนปีละไม่น้อยกว่า ๒ เพอร์เซ็นต์ของงบประมาณ
 รายจ่ายประจำปีครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๖๘. นายदनัยฤทธิ วีชราภรณ์

นายदनัยฤทธิ วีชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : เห็นด้วยกับการ
จัดสรรเงิน ๒ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้แก่สภาตำบลครบ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๖๙. นายตุลิต รังคสิริ

นายตุลิต รังคสิริ (แพร่) : เห็นด้วยกับเสียงคณะกรรมการ
เสียงข้างมากครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๗๐. นายตุลิต โสภิตชา

นายตุลิต โสภิตชา (อุบลราชธานี) : เห็นด้วยกับการจัดเงิน
งบประมาณอย่างน้อยปีละ ๒ เปอร์เซ็นต์แก่สภาตำบล

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๗๑. นายเดช บุญ-หลง

นายเดช บุญ-หลง (นครนายก) : เห็นด้วยกับกรรมการครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๗๒. นาวาโท เดชา สุขารมณี

นาวาโท เดชา สุขารมณี (กาญจนบุรี) : เห็นด้วยกับการที่ให้
ไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์แก่สภาตำบลครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๗๓. พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงตอกรัก คุ่มชนะ

พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงตอกรัก คุ่มชนะ (ชัยนาท) :
คงว่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๓๕. นายเด่น โต๊ะมีนา

นายเด่น โต๊ะมีนา (ปัตตานี) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๓๕. นายตรีพล เจาะจิตต์

นายตรีพล เจาะจิตต์ (นครศรีธรรมราช) : คงร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๓๖. นายตรีเพชร พรหมนิติพันธ์

(นายตรีเพชร พรหมนิติพันธ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๓๗. นางเดือนใจ นุอุปละ

นางเดือนใจ นุอุปละ (อุดรธานี) : คงไว้ตามร่างเดิมค่ะ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๓๘. นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี

นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี (สงขลา) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๓๙. นายถวิล จันทร์ประสงค์

นายถวิล จันทร์ประสงค์ (นนทบุรี) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๔๐. นายถวิล ไพรสณฑ์

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรุงเทพมหานคร) : งดออกเสียง

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๔๑. นายถวิล ฤกษ์หว่าย

นายถวิล ฤกษ์หว่าย (กำแพงเพชร) : เห็นด้วย ๒ เบอร์เห็นด้วย

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๔๒. นายถาวร ตรีรัตน์รงค์

นายถาวร ตรีรัตน์รงค์ (เชียงใหม่) : เห็นด้วยให้

๒ เบอร์เห็นด้วยกับสภาตำบลครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๔๓. ผ่านนะครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๘๔. นายทรงชัย อินทรวารักษ์

นายทรงชัย อินทรวารักษ์ (ชัยภูมิ) : เห็นด้วยคงในร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๘๕. นายทรงธรรม ปัญญาดี

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ผมไม่โกหกทั้งต่อหน้า
และลับหลัง เห็นด้วย ๒ เพอร์เซ็นต์

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๘๖. นายทรงพล โกวิทศิริกุล

นายทรงพล โกวิทศิริกุล (หนองคาย) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๘๗. นายทรงศักดิ์ ทองศรี

นายทรงศักดิ์ ทองศรี (บุรีรัมย์) : เห็นด้วยกับการจัด

๒ เพอร์เซ็นต์ให้แก่สภาตำบลครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๘๘. นายทวิช กลิ่นประทุม

(นายทวิช กลิ่นประทุม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๘๙. นายทวิ ไกรคุปต์

นายทวิ ไกรคุปต์ (ราชบุรี) : คงร่างเดิม

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๙๐. นายทวิ สุระบาล

นายทวิ สุระบาล (ตรัง) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๙๑. นายทศพล สังขทรัพย์

นายทศพล สังขทรัพย์ (เลย) : เห็นด้วยจะให้ ๒ เพอร์เซ็นต์
กับสภาตำบลครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๙๒. นายทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์

นายทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : คงร่างเดิมครับ

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๙๓. นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์
 นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๙๔. นายเกิดภูมิ ใจดี
 นายเกิดภูมิ ใจดี (ศรีสะเกษ) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๙๕. นายธงชัย พิมพ์สกุล
 นายธงชัย พิมพ์สกุล (ชลบุรี) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๙๖. นายชนิด ไตรวุฒิ
 (นายชนิด ไตรวุฒิ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๙๗. นายชเนศร์ พรพิพัฒน์พงศ์
 นายชเนศร์ พรพิพัฒน์พงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : คงเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๙๘. นายทวีช่วงค์ ณ เชียงใหม่
 นายทวีช่วงค์ ณ เชียงใหม่ (เชียงใหม่) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๙๙. นายชานินทร์ ใจสมุทร
 นายชานินทร์ ใจสมุทร (สตูล) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๐๐. นายธานี ยี่สาร
 นายธานี ยี่สาร (เพชรบุรี) : เห็นด้วยกับจัด ๒ เบอร์เซ็นต์
 ให้กับสภาตำบลครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๐๑. นายอัครงค์ แสงสุริยจันทร์
 นายอัครงค์ แสงสุริยจันทร์ (กรุงเทพมหานคร) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๐๒. นายธีระวัฒน์ ศิริวินสาณฑ์

นายธีระวัฒน์ ศิริวันสาณฑ์ (นครสวรรค์) : เห็นด้วยให้สภาตำบล
ไม่น้อยกว่า ๒ เพอร์เซ็นต์ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๐๓. นายเชียร มโนหรรทัด

นายเชียร มโนหรรทัด (กรุงเทพมหานคร) : คงว่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๐๔. นายนิพนธ์ ธาราภูมิ

นายนิพนธ์ ธาราภูมิ (ลพบุรี) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๐๕. นายนิพนธ์ บุญญามณี

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : คงว่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๐๖. นายนิพนธ์ พร้อมพันธ์

นายนิพนธ์ พร้อมพันธ์ (นครราชสีมา) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๐๗. นายนิพนธ์ วิเศษฐยัทศาสตร์

นายนิพนธ์ วิเศษฐยัทศาสตร์ (อ่างทอง) : เห็นด้วยกับ

กรรมาธิการ ๒ เพอร์เซ็นต์ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๐๘. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๐๙. นางนิภา พริ้งศุลกะ

นางนิภา พริ้งศุลกะ (สุราษฎร์ธานี) : คงไว้ตามร่างเดิมค่ะ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๑๐. นายนิยม วรปัญญา

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : เห็นด้วยกับคณะกรรมการ

วิสามัญที่ได้จัดสรรงบประมาณไม่ต่ำกว่า ๒ เพอร์เซ็นต์อุดหนุนสภาตำบลครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๑๑. ร้อยตรี นกุล ธนิกุล

(ร้อยตรี นกุล ธนิกุล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๑๒. นายเนวิน ชิดชอบ

นายเนวิน ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
เสียงข้างมากครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๑๓. นายบรรจง โฆษิตจिरนนท์

(นายบรรจง โฆษิตจिरนนท์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๑๔. นายบรรหาร ศิลปอาชา

นายบรรหาร ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : เห็นด้วยกับการจัดสรร
เงิน ๒ เปอร์เซ็นต์ให้กับสภาตำบลครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๑๕. นายบวร ภูจวิต

นายบวร ภูจวิต (กาฬสินธุ์) : คงร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๑๖. นายบัญญัติ บรรทัดฐาน

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (สุราษฎร์ธานี) : คงไว้
ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๑๗. นายบุญชง วิสมหมาย

นายบุญชง วิสมหมาย (ศรีสะเกษ) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๑๘. นายบุญช่วย ภูจيناพันธ์

นายบุญช่วย ภูจيناพันธ์ (เชียงใหม่) : เห็นด้วยกับการจัด
ไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณแต่ละปีให้กับสภาตำบลครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๑๙. นายบุญชู ตรีทอง

นายบุญชู ตรีทอง (ลำปาง) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

สผ. ๒๑/๒๕๓๗ (ส. ๒)

จงถนอม ๕๕/๖

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๒๐. นายบุญชู โรจนเสถียร

นายบุญชู โรจนเสถียร (นครสวรรค์) : คงไว้ตามร่างเดิม

- ๕๕/๑

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๒๑. นายบุญทรง วงศ์กวี
 นายบุญทรง วงศ์กวี (ลพบุรี) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๒๒. นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์
 (นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๒๓. นายบุญธง สงฆ์ประชา
 นายบุญธง สงฆ์ประชา (ชัยนาท) : เห็นด้วยกับ ๒ เปอร์เซ็นต์ครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๒๔. นายบุญพันธ์ แชวฉนะ
 นายบุญพันธ์ แชวฉนะ (พระนครศรีอยุธยา) : เห็นด้วยกับ
 ๒ เปอร์เซ็นต์ครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๒๕. นายบุญส่ง สมใจ
 นายบุญส่ง สมใจ (ปราจีนบุรี) : เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
 เลียงข้างมากที่มีการแก้ไข
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๒๖. นายบุญเสริม ถาวรกุล
 นายบุญเสริม ถาวรกุล (พิจิตร) : เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
 เลียงข้างมากที่แก้ไขให้สภาตำบล ๒ เปอร์เซ็นต์
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๒๗. นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ
 นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : เห็นด้วย ๒ เปอร์เซ็นต์ครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๒๘. นายบูรินทร์ หิรัญบุรณะ
 นายบูรินทร์ หิรัญบุรณะ (สระแก้ว) : เห็นด้วยกับกรรมการ
 เลียงข้างมากครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๒๙. นายปณวัฒน์ เลียงผ่องพันธ์
 (นายปณวัฒน์ เลียงผ่องพันธ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๓๐. นายประกิจ พลเดช
 นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ฟังแล้วในที่สุดเห็นด้วยครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๓๑. นายประจวบ ไชยสาส์น
 นายประจวบ ไชยสาส์น (อุดรธานี) : เห็นด้วยกับกรรมวิธีการ
 เลียงข้างมาก
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๓๒. นายประเทือง คำประกอบ
 นายประเทือง คำประกอบ (นครสวรรค์) : เห็นด้วยกับจัดสรร
 ๒ เปอร์เซ็นต์ครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๓๓. นายประเทือง ปานลักษณ์
 (นายประเทือง ปานลักษณ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๓๔. นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา
 (นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา ไม่อยู่ในที่ประชุม)
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๓๕. ร้อยตรี ประพาส ลิมปะพันธุ์
 ร้อยตรี ประพาส ลิมปะพันธุ์ (สุโขทัย) : เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
 เลียงส่วนใหญ่
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๓๖. นายประภัตร โปธสุขน
 นายประภัตร โปธสุขน (สุพรรณบุรี) : เห็นด้วยที่จัดสรรเงิน ๒ เปอร์เซ็นต์
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๓๗. นายประมวล สภาวาส
 (นายประมวล สภาวาส ไม่อยู่ในที่ประชุม)
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๓๘. พลตำรวจเอก ประมาณ อติเรกสาร
 พลตำรวจเอก ประมาณ อติเรกสาร (สระบุรี) : เห็นด้วย ๒ เปอร์เซ็นต์

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๓๙. นายประวิทย์ อุตตะโมต

นายประวิทย์ อุตตะโมต (มหาสารคาม) : เห็นด้วยในการจัดสรรงบประมาณ ๒ เพอร์เซ็นต์ให้สภาตำบลครบ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๔๐. นายประวิติ ทองสมบูรณ์

นายประวิติ ทองสมบูรณ์ (มหาสารคาม) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๔๑. นายประวิช นิลวัชรรมณี

นายประวิช นิลวัชรรมณี (สุราษฎร์ธานี) : คงไว้ตามร่างเดิม

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๔๒. นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ

นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ (สุโขทัย) : เห็นด้วยไม่น้อยกว่า ๒ เพอร์เซ็นต์ให้กับสภาตำบล

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๔๓. นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ

(นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๔๔. นายประสพ บุษราคัม

นายประสพ บุษราคัม (อุดรธานี) : เห็นด้วยกับเงินอุดหนุนไม่น้อยกว่า ๒ เพอร์เซ็นต์

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๔๕. นายประสาท ตันประเสริฐ

นายประสาท ตันประเสริฐ (นครสวรรค์) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๔๖. นายประสานคร บัญมี

นายประสานคร บัญมี (นครปฐม) : เห็นด้วยกับการจัด ๒ เพอร์เซ็นต์ให้กับสภาตำบลครบ

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๔๗. นายประเสริฐ มงคลศิริ
 นายประเสริฐ มงคลศิริ (อุทัยธานี) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๔๘. นายประเสริฐ สุขวัฒน์
 นายประเสริฐ สุขวัฒน์ (สมุทรปราการ) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๔๙. นายปราโมทย์ สุขุม
 นายวิเชียร คันถ้อง (ตรัง) : ตัดรับเสด็จครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๕๐. นายปรีชา มุสิกกุล
 นายปรีชา มุสิกกุล (กำแพงเพชร) : คงตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๕๑. นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข
 นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข (เลย) : เห็นด้วยกับการจัดสรร
 เงินงบประมาณไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ให้กับสภาตำบล
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๕๒. นายปรีชา สุวรรณทัต
 นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : คงตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๕๓. นางปวีณา หงสกุล
 นางปวีณา หงสกุล (กรุงเทพมหานคร) : เห็นด้วยกับการจัดสรร
 ๒ เปอร์เซ็นต์ให้สภาตำบล
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๕๔. นายปัญญา เกสรทอง
 นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียง
 ส่วนใหญ่
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๕๕. นายปัญญา จินาค่า
 นายปัญญา จินาค่า (แม่ฮ่องสอน)* : คงร่างเดิมครับ

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๕๖. นายปัญญา ศรีปัญญา
 นายปัญญา ศรีปัญญา (ขอนแก่น) : เห็นด้วยกับการจัด ๒ เบอร์เซ็นต์
 ให้กับสภาตำบลครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๕๗. นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์
 นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์ (นครปฐม) : คงว่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๕๘. นายพงษ์พัฒน์ อีรประเทืองกุล
 นายพงษ์พัฒน์ อีรประเทืองกุล (น่าน) : คงว่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๕๙. นายพงษ์ศักดิ์ อินทรพาณิชย์
 นายพงษ์ศักดิ์ อินทรพาณิชย์ (ขอนแก่น) : คงว่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๖๐. นายพงษ์อุดม ศรีสุธี
 นายพงษ์อุดม ศรีสุธี (พระนครศรีอยุธยา) : เห็นด้วยกับการจัดสรร
 เงินงบประมาณไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ให้แก่สภาตำบล
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๖๑. ร้อยตรี (หญิง) พนิดา เกษมมงคล
 ร้อยตรี (หญิง) พนิดา เกษมมงคล (ฉะเชิงเทรา) : คงว่างเดิมค่ะ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๖๒. นายพรเทพ เตชะไพบูลย์
 นายพรเทพ เตชะไพบูลย์ (บุรีรัมย์) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๖๓. นางพรพิชญ์ พิพัฒน์กุลเลิศ
 นางพรพิชญ์ พิพัฒน์กุลเลิศ (นครราชสีมา) : คงไว้ตามร่างเดิมค่ะ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๖๔. นางพวงเล็ก บุญเชียง
 (นางพวงเล็ก บุญเชียง ไม่อยู่ในที่ประชุม)
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๖๕. นายพา อักษรเสื่อ

- นายพา อักษรเสื่อ (ขอนแก่น) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๖๖. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล
 นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (กระบี่) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๖๗. นายพิทักษ์ ศรีตะบุตร
 นายพิทักษ์ ศรีตะบุตร (หนองคาย) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๖๘. นายพินิจ จันทรสุรินทร์
 (นายพินิจ จันทรสุรินทร์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๖๙. นายพินิจ จันทรสมบูรณ์
 นายพินิจ จันทรสมบูรณ์ (กาญจนบุรี) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๗๐. นายพินิจ จารุสมบัติ
 นายพินิจ จารุสมบัติ (หนองคาย) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๓๑. นางพิมพ์า จันทรประสงค์
นางพิมพ์า จันทรประสงค์ (นนทบุรี) : คงว่างเดิมค่ะ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๓๒. นายพิชญ พลไวย
นายพิชญ พลไวย (พิษณุโลก) : คงว่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๓๓. นายพิศาล มูลศาสตร์สาทร
นายวิทยา ชันอาสา (อุบลราชธานี) : ติดราชการสำคัญต่างจังหวัดครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๓๔. นายพูนสวัสดิ์ มูลศาสตร์สาทร
นายพูนสวัสดิ์ มูลศาสตร์สาทร (สุรินทร์) : คงไว้ตามว่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๓๕. นางสาวพูนสุข โลหะโชติ
นางสาวพูนสุข โลหะโชติ (น่าน) : เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
เสียงข้างมากค่ะ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๓๖. นายพูลสวัสดิ์ โหดระไวศยะ
(นายพูลสวัสดิ์ โหดระไวศยะ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๓๗. นายไพจิต ศรีวรขาน
นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : คงไว้ตามว่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๓๘. นายไพฑูรย์ แก้วทอง
นายไพฑูรย์ แก้วทอง (พิจิตร) : คงไว้ตามว่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๓๙. นายไพรัช นุชิต
นายไพรัช นุชิต (หนองบัวลำภู) : เห็นด้วยกับกรรมการ
เสียงข้างมาก
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๔๐. นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร
นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร (ลำปาง) : เห็นด้วยกับกรรมการ
เสียงข้างมากครับ

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๘๑. ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี
(ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี ไม่อยู่ในที่ประชุม)
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๘๒. นายไพศาล จันทรภักดี
(นายไพศาล จันทรภักดี ไม่อยู่ในที่ประชุม)
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๘๓. นายไพศาล ยิ่งสมาน
นายไพศาล ยิ่งสมาน (ยะลา) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๘๔. นายภิญโญ นิโรจน์
นายภิญโญ นิโรจน์ (นครสวรรค์) : เห็นกับด้วยกับการจัดงบประมาณ
๒ เปอร์เซ็นต์ให้แก่สภาตำบลครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๘๕. นายภูมิ สาระผล
นายภูมิ สาระผล (ขอนแก่น) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๘๖. นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ
นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ (ศรีสะเกษ) : เห็นควรกับร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๘๗. นายมงคล จงสุทธนามณี
(นายมงคล จงสุทธนามณี ไม่อยู่ในที่ประชุม)
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๘๘. นายมณฑล ไกรวัตนุสสรณ์
นายมณฑล ไกรวัตนุสสรณ์ (สมุทรสาคร) : คงร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๘๙. นายมนตรี ด่านไพบูลย์
นายมนตรี ด่านไพบูลย์ (ลำพูน) : คงร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๙๐. นายมนตรี พงษ์พานิช
นายมนตรี พงษ์พานิช (พระนครศรีอยุธยา) : เห็นด้วยกับการ
จัดสรรงบประมาณ ๒ เปอร์เซ็นต์ให้สภาตำบล

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๙๑. นายมนัส เสงี่ยมมาก
(นายมนัส เสงี่ยมมาก ไม่อยู่ในที่ประชุม)
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๙๒. นายมอนอินทร์ รินคำ
นายมอนอินทร์ รินคำ (เชียงใหม่) : คงร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๙๓. นายมัน พัทโนทัย
นายมัน พัทโนทัย (สมุทรปราการ) : เห็นด้วยให้สภาตำบล
อย่างน้อย ๒ เพอร์เซ็นต์ต่อปีครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๙๔. นายมานพ จรัสดำรงนิตย์ :
นายมานพ จรัสดำรงนิตย์ (ศรีสะเกษ) : คงร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๙๕. นายมานะ คูสกุล
นายมานะ คูสกุล (นครพนม) : ในฐานะผมเป็นผู้ขอปฏิบัติ
และกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่เห็นด้วย ขอให้คงตามที่กรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่
เห็นด้วยครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๙๖. นายมานะ มหาสุวิระชัย
นายมานะ มหาสุวิระชัย (ศรีสะเกษ) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๙๗. นายมานิชญ์ วิชัยกุล
นายมานิชญ์ วิชัยกุล (นครศรีธรรมราช) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๙๘. นายมารุต บุณนาค
(นายมารุต บุณนาค ไม่อยู่ในที่ประชุม)
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๑๙๙. นายमुख สุลอฆาน
นายमुख สุลอฆาน (ปัตตานี) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๐๐. นายเมฆา เอื้ออภิญญกุล
(นายเมฆา เอื้ออภิญญกุล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๐๑. นายชงยศ อรุณเวสสะเศรชฐ
(นายชงยศ อรุณเวสสะเศรชฐ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๐๒. นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ
(นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๐๓. นายยุทธ อังกินันท์
นายยุทธ อังกินันท์ (เพชรบุรี) : เห็นควรด้วย ๒ เพอร์เซ็นต์
ให้สภาตำบลครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๐๔. นายยุทธศิลป์ ฐาปนกุล
นายยุทธศิลป์ ฐาปนกุล (นครราชสีมา) : เห็นด้วยกับการ
จัดสรรงบประมาณประจำปีให้กับสภาตำบล ๒ เพอร์เซ็นต์ครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๐๕. นายระวี กิ่งคำวงศ์
นายระวี กิ่งคำวงศ์ (มุกดาหาร) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๐๖. นายระวี หิรัญโชติ
นายระวี หิรัญโชติ (ร้อยเอ็ด) : เห็นด้วยกับการจัด
๒ เพอร์เซ็นต์ให้สภาตำบลครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๐๗. นายรักเกียรติ สุขชนะ
นายรักเกียรติ สุขชนะ (อุดรธานี) : เห็นด้วยกับการจัด
๒ เพอร์เซ็นต์ให้แก่สภาตำบลทุกปีครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๐๘. นายรัชชัย ศรีลาภ
นายรัชชัย ศรีลาภ (ยโสธร) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๐๙. นายร่ำวี มามะ
นายร่ำวี มามะ (นราธิวาส) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๑๐. นายเรวัต สิริกุล
 นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : เห็นด้วยกับการจัดสรร
 งบประมาณ ๒ เปอร์เซ็นต์ให้กับสภาตำบลครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๑๑. นายเรืองวิทย์ ลิกค์
 (นายเรืองวิทย์ ลิกค์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๑๒. พลเรือโท โรช วิกิตภูมิประเทศ
 พลเรือโท โรช วิกิตภูมิประเทศ (กรุงเทพมหานคร) :
 เห็นด้วยคงร่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๑๓. นางลดาวัลลี วงศ์ศรีวงศ์
 (นางลดาวัลลี วงศ์ศรีวงศ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๑๔. นางลลิตา ฤกษ์สำราญ
 นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
 เสียงข้างมากค่ะ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๑๕. นายลากศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ
 นายลากศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ (สงขลา) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๑๖. นายลำพอง พิลาสสมบัติ
 นายลำพอง พิลาสสมบัติ (นครราชสีมา) : เห็นด้วยกับการจัด
 ไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ให้กับสภาตำบลทุกปีครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๑๗. นายวรรณรัตน์ ชำญกุล
 (นายวรรณรัตน์ ชำญกุล ไม่อยู่ในที่ประชุม)
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๑๘. นายวราเทพ รัตนากร
 นายวราเทพ รัตนากร (กำแพงเพชร) : เห็นด้วยกับ
 คณะกรรมาธิการเสียงข้างมากที่จะให้เงินสนับสนุนสภาตำบลไม่น้อยกว่า
 ๒ เปอร์เซ็นต์ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๑๙. นายวิชวินทร์ เกตะวันดี

นายวิชวินทร์ เกตะวันดี (เลข) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๒๐. นายวัฒนา อิศวเหม

นายวัฒนา อิศวเหม (สมุทรปราการ) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
เสียงข้างมากครับ

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๒๑. นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
 นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ยะลา) : งดออกเสียงครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๒๒. นายวัลลภ ยิ่งตรง
 (นายวัลลภ ยิ่งตรง ไม่อยู่ในที่ประชุม)
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๒๓. นางวาลี หาญสวัสดิ์
 นางวาลี หาญสวัสดิ์ (ปทุมธานี) : เพื่อสภาตำบล ดิจันเห็นด้วย
 กับ ๒ เปรอร์เซ็นต์ค่ะ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๒๔. นายวาสิต พยัคฆบุตร
 นายวาสิต พยัคฆบุตร (ลำปาง) : เห็นด้วยกับร่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๒๕. พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์
 พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์ (สงขลา) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๒๖. นายวิชัย ชัยจิตวิชัยกุล
 นายวิชัย ชัยจิตวิชัยกุล (อุดรธานี) : คงตามร่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๒๗. นายวิชัย วงศ์ไชย
 นายวิชัย วงศ์ไชย (เชียงใหม่) : คงร่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๒๘. นายวิเชียร ชาวท่า
 นายวิเชียร ชาวท่า (หนองบัวลำภู) : เห็นด้วยกับการจัด
 ๓ เปรอร์เซ็นต์ให้กับสภาตำบลครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๒๙. นายวิเชียร คันฉ่อง
 นายวิเชียร คันฉ่อง (ตรัง) : เห็นด้วยตามร่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๓๐. นายวิฑูรย์ นามบุตร

นายวิฑูรย์ นามบุตร (อำนาจเจริญ) : คงร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๓๑. นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร

นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร (ยโสธร) : เห็นด้วยกับการให้ ๒ เปอร์เซ็นต์
แก่สภาตำบลครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๓๒. นายวิทยา แก้วภราดัย

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : คงร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๓๓. นายวิทยา ชันอาสา

นายวิทยา ชันอาสา (อุบลราชธานี) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๓๔. นายวิทยา คุณปลื้ม

(นายวิทยา คุณปลื้ม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๓๕. นายวิทยา เทียนทอง

(นายวิทยา เทียนทอง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๓๖. นายวิทยา ศรีจันทร์

นายวิทยา ศรีจันทร์ (พะเยา) : คงร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๓๗. พันเอก วินัย สมพงษ์

พันเอก วินัย สมพงษ์ (กรุงเทพมหานคร) : คงร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๓๘. นายวินัย เสนเนียม

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๓๙. นายวิรัช ร่มเย็น

นายวิรัช ร่มเย็น (ระนอง) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๕๐. นายวิรัช รัตนเศรษฐ
 นายวิรัช รัตนเศรษฐ (นครราชสีมา) : เห็นด้วยกับ ๒ เปอร์เซ็นต์
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๕๑. นายวิรัตน์ ตยางคนนท์
 นายวิรัตน์ ตยางคนนท์ (สกลนคร) : เห็นด้วยกับให้รัฐจัดสรร
 เงินอุดหนุนมากกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ ทุกตำบล ทุกปีครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๕๒. นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์
 นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๕๓. นายวิวัฒน์ไชย ณ กาฬสินธุ์
 นายวิวัฒน์ไชย ณ กาฬสินธุ์ (กาฬสินธุ์) : เห็นด้วยกับการให้
 ๒ เปอร์เซ็นต์แก่สภาตำบลครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๕๔. นายวิเศษ ใจใหญ่
 (นายวิเศษ ใจใหญ่ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๕๕. นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์
 (นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๕๖. นายวีระ ปัทมสิริวัฒน์
 นายวีระ ปัทมสิริวัฒน์ (พิษณุโลก) : เห็นด้วยกับเงินอุดหนุน
 ๒ เปอร์เซ็นต์ให้กับสภาตำบลครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๕๗. นายวีระกร คำประกอบ
 นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : เห็นด้วยกับกรมมาธิการ
 เลียงส่วนใหญ่ที่ให้ ๓ เปอร์เซ็นต์กับสภาตำบลครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๕๘. พลตำรวจตรี วุฒิ สุโกศล

๑๓๕

สผ. ๒๑/๒๕๓๗ (ส. ๒)

สัจจิรา ๕๗/๘

พลตำรวจตรี วุฒิ สุโกศล (นครราชสีมา) : เห็นด้วยกับ
คณะกรรมการสิทธิการเลี้ยงช้างมากครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๔๙. นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย

นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย (ชัยภูมิ) : เห็นด้วยกับการจัดสรรเงิน
ไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณแผ่นดินให้แก่สภาตำบลทุกปีครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๕๐. นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๕๑. นายศิลป์ชัย นัยปรี

นายศิลป์ชัย นัยปรี (อุทัยธานี) : เห็นด้วยกับ ๒ เปอร์เซ็นต์ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๕๒. นายส่งสุข ภัคเกษม

นายส่งสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : เห็นด้วยกับการให้เงินอุดหนุน
มากกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์แก่สภาตำบลครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๕๓. นายสนธิยา คุณปลื้ม

(นายสนธิยา คุณปลื้ม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๕๔. พลตรี สนั่น ทจรประศาสน์

พลตรี สนั่น ทจรประศาสน์ (พิจิตร) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๕๕. นายสนิก จันทรวงศ์
(นายสนิก จันทรวงศ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๕๖. นายสมเกียรติ ฉันทวานิช
นายสมเกียรติ ฉันทวานิช (กรุงเทพมหานคร) : คงว่างเต็มครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๕๗. นายสมคิด นวลเปียน
นายสมคิด นวลเปียน (พัทลุง) : คงว่างเต็มครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๕๘. นายสมชาย นิยมกิจ
นายสมชาย นิยมกิจ (จันทบุรี) : คงว่างเต็มครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๕๙. พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ
(พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๖๐. นายสมชาย สาคิษฐ์
นายสมชาย สาคิษฐ์ (สมุทรปราการ) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
เสียงข้างมากครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๖๑. นายสมชาย สุนทรวัฒน์
นายสมชาย สุนทรวัฒน์ (สระบุรี) : คงว่างเต็มครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๖๒. พลตรี สมบัติ รอดโพธิ์ทอง
พลตรี สมบัติ รอดโพธิ์ทอง (กรุงเทพมหานคร) : คงว่างเต็มครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๖๓. นายสมบูรณ์ ทองบุราณ
นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : คงว่างเต็มครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๖๔. นายสมบูรณ์ วันไชยชนวงศ์

นายสมบุรณ์ วันไชยชนวงศ์ (เชียงใหม่) : เห็นด้วยกับการจัดสรร
งบประมาณ ๒ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณประจำปีให้แก่สภาตำบลครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๖๕. นายสมพงษ์ สู้ศุภอรรถ

นายสมพงษ์ สู้ศุภอรรถ (กรุงเทพมหานคร) : คงไว้ตาม

ร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๖๖. นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์

นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ (เชียงใหม่) : เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
เสียงข้างมากครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๖๗. นายสมพร ศรีวงษ์

นายสมพร ศรีวงษ์ (ขอนแก่น) : เห็นด้วยกับร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๖๘. นายสมพร อิศว์เหม

นายสมพร อิศว์เหม (สมุทรปราการ) : เห็นด้วยกับการจัด
งบประมาณ ๒ เปอร์เซ็นต์ให้สภาตำบลครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๖๙. นายสมพัฒน์ กัลยาวิชัย

นายสมพัฒน์ กัลยาวิชัย (กรุงเทพมหานคร) : ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๗๐. นายสมมาศ เฮงสวัสดิ์

(นายสมมาศ เฮงสวัสดิ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๗๑. นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ขอนแก่น) : เห็นด้วยตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๗๒. นายสมศักดิ์ เทพสุทิน

นายสมศักดิ์ เทพสุทิน (สุโขทัย) : เห็นด้วยกับงบประมาณ

๒ เปอร์เซ็นต์ให้สภาตำบลครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๗๓. นายสมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล

นายสมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล (อ่างทอง) : เห็นด้วยกับเสียงของ
กรรมาธิการข้างมากครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๗๔. นายสมิคร สุนทรเวช

นายสมิคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
ข้างมากที่จัด ๒ เพอร์เซ็นต์ให้สภาตำบลครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๗๕. นายสมาน ชมภูเทพ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : เห็นด้วยกับการที่จัดเกิน ๒ เพอร์เซ็นต์
ให้กับสภาตำบลครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๗๖. นายสมาน กุम्मะกาญจนะ

นายสมาน กุम्मะกาญจนะ (ปราจีนบุรี) : เห็นด้วยกับ ๒ เพอร์เซ็นต์ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๗๗. นายสมุทร มงคลกิติ

(นายสมุทร มงคลกิติ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๗๘. นายสรอรรถ กลิ่นประทุม

นายสรอรรถ กลิ่นประทุม (ราชบุรี) : เห็นด้วยกับการจัดสรร
งบประมาณ ๒ เพอร์เซ็นต์ให้กับสภาตำบลครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๗๙. นายสฤต สันติเมทนีดล

นายสฤต สันติเมทนีดล (ขอนแก่น) : ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๘๐. นายสวัสดิ์ คำประกอบ

(นายสวัสดิ์ คำประกอบ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๘๑. นายสวัสดิ์ สืบสายพรหม

นายสวัสดิ์ สืบสายพรหม (ศรีสะเกษ) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๘๒. นายสิงห์ทอง ศรีธเวศ
 นายสิงห์ทอง ศรีธเวศ (กานีสินธุ์) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๘๓. นายสันติ ชัยวิรัตนะ
 นายสันติ ชัยวิรัตนะ (ชัยภูมิ) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๘๔. นายสันศักดิ์ จินาภักดิ์
 นายสันศักดิ์ จินาภักดิ์ (กาญจนบุรี) : เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
 เลียงข้างมากครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๘๕. นายสัมพันธ์ ทองสมัคร
 นายสัมพันธ์ ทองสมัคร (นครศรีธรรมราช) : คงเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๘๖. นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์
 (นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๘๗. พันตำรวจโท สานิตย์ สุรังษี
 พันตำรวจโท สานิตย์ สุรังษี (พิจิตร) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๘๘. นายสาวิวัตต์ โพธิวิหค
 นายสาวิวัตต์ โพธิวิหค (กรุงเทพมหานคร) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๘๙. นายสำเภา ประจวบเหมาะ
 นายสำเภา ประจวบเหมาะ (ประจวบคีรีขันธ์) : เห็นด้วยกับ
 คณะกรรมการเลียงข้างมากครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๙๐. นายสำเริง ภูนิคม
 นายสำเริง ภูนิคม (เชียงใหม่) : เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
 เลียงข้างมากครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๙๑. พันตรี สิห์พนม วิจิตรวสาร

พันตรี สิห์พนม วิจิตรวสาร (สกลนคร) : เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
เสียงข้างมากครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๙๒. นายสุชน ชามพูนท

นายสุชน ชามพูนท (พิษณุโลก) : เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
เสียงข้างมากที่ให้มีการแก้ไขให้สภาตำบลไม่น้อยกว่า ๒ เพอร์เซ็นต์ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๙๓. นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์

นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ (ชุมพร) : คงร่างเดิมไว้ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๙๔. นายสุชาติ ไชคชัยวัฒนากร

นายสุชาติ ไชคชัยวัฒนากร (มหาสารคาม) : เห็นด้วย ๒ เพอร์เซ็นต์
ให้กับสภาตำบลครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๙๕. นายสุชาติ ดินเจริญ

(นายสุชาติ ดินเจริญ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๙๖. นางสาวรัตน์ เกษราพันธ์

นางสาวรัตน์ เกษราพันธ์ (กรุงเทพมหานคร) : เห็นด้วย
ตามร่างเดิมค่ะ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๙๗. นายสุติน ภูยกุชานนท์

นายสุติน ภูยกุชานนท์ (ปัตตานี) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๙๘. นายสุทัศน์ เงินหมื่น

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : งดออกเสียงครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๙๙. นายสุทิน นพเกตุ

นายสุทิน นพเกตุ (กรุงเทพมหานคร) : คงร่างเดิมครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๐๐. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ
(นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พัฒนากุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๐๐. นายสุเทพ อัดถาการ
 นายสุเทพ อัดถาการ (กรุงเทพมหานคร) : คงว่างเต็มครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พัฒนากุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๐๑. นายสุธรรม แสงประทุม
 นายสุธรรม แสงประทุม (นครศรีธรรมราช) : คงว่างเต็มครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พัฒนากุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๐๒. นายสุนทร วิชาวัลย์
 นายสุนทร วิชาวัลย์ (ปราจีนบุรี) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
 เสียงข้างมากครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พัฒนากุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๐๓. เรือตรี สุกจน์ ตั้งตระกูลไท
 เรือตรี สุกจน์ ตั้งตระกูลไท (เพชรบูรณ์) : คงว่างเต็มครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พัฒนากุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๐๔. นายสุวัฒน์ ธรรมเพชร
 นายสุวัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พัฒนากุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๐๕. นายสุเมธ พรหมพันธ์
 นายสุเมธ พรหมพันธ์ (หนองคาย) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พัฒนากุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๐๖. นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์
 นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : คงไว้
 ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พัฒนากุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๐๗. นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ
 นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (นราธิวาส) : คงว่างเต็มครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พัฒนากุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๐๘. นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล
 (นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๑๐. นายสุรพล เกียรติไชยชากร
(นายสุรพล เกียรติไชยชากร ไม่อยู่ในที่ประชุม)
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๑๑. นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์
นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ (ชัยภูมิ) : เห็นด้วยกับร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๑๒. นายสุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ
นายสุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ (อุบลราชธานี) : เห็นตาม
ร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๑๓. นายสุรศักดิ์ บัวขาว
นายสุรศักดิ์ บัวขาว (อุบลราชธานี) : เห็นด้วยกับการจัด
งบประมาณให้ตำบลละ ๒ ล้านบาทขึ้นไปครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๑๔. นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ
นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ (นครศรีธรรมราช) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๑๕. นายสุวโรช พะลัง
นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๑๖. นายสุวิจน์ ลิปต์พัลลภ
นายสุวิจน์ ลิปต์พัลลภ (นครราชสีมา) : เห็นด้วยกับ
กรรมวิธีการเสียงข้างมากครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๑๗. นายสุวิทย์ คุณกิตติ
นายสุวิทย์ คุณกิตติ (ขอนแก่น) : เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
เสียงข้างมากที่ให้จัดงบประมาณรายจ่ายไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ให้กับ
สภาตำบล
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๑๘. นายเสกสรร แสนภูมิ

- นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : เห็นด้วยกับการจัดสรร
เงินอุดหนุนไม่ต่ำกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณให้แก่สภาตำบลครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๑๙. นายเสนาะ เกียนทอง
นายเสนาะ เกียนทอง (ปราจีนบุรี) : เห็นด้วยกับ ๒ เปอร์เซ็นต์
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๒๐. นายเสริมศักดิ์ การุญ
นายเสริมศักดิ์ การุญ (ระยอง) : คงร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๒๑. นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์
นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์ (ชลบุรี) : คงร่างเดิมค่ะ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๒๒. นายแสวง ฤกษ์จรัส
นายแสวง ฤกษ์จรัส (กรุงเทพมหานคร) : คงไว้ตาม
ร่างเดิมครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๒๓. นายโสภณ เพชรสว่าง
นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : เห็นด้วยกับ
คณะกรรมการธิการเสียงข้างมากและฝ่ายค้านที่เสนอให้จัดงบประมาณปีละ
ไม่น้อยกว่า ๒ ล้านบาทให้แก่สภาตำบลครับ
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๒๔. นายไสว พัฒโน
นายไสว พัฒโน (สงขลา) : คงไว้ตามร่างเดิม
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๒๕. นายอดิศร เพียงเกษ
นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : คงร่างเดิม
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๒๖. นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์
นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์ (อุบลราชธานี) : ขอสนับสนุนให้
สภาตำบลละ ๒ ล้านบาททั่วประเทศครับ

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๒๗. นายอนุรักษ์ จุริมาศ
 นายอนุรักษ์ จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
 เลียงช้างมากครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๒๘. นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ
 (นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๒๙. นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย
 นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย (สกลนคร) : คงไว้ตามร่างเดิม
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๓๐. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
 นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๓๑. นางอรดี สุกทศรี
 นางอรดี สุกทศรี (กาฬสินธุ์) : เห็นด้วยกับ ๒ เปอร์เซ็นต์
 ให้สภาตำบลละ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๓๒. นายอรรคพล สรสุชาติ
 นายอรรคพล สรสุชาติ (กรุงเทพมหานคร) : คงไว้
 ตามร่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๓๓. นายอรรถสิทธิ์ ทวีพิสัยสิทธิ์
 นายอรรถสิทธิ์ ทวีพิสัยสิทธิ์ (นครพนม) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๓๔. นายอร่าม โล่ห์วีระ
 (นายอร่าม โล่ห์วีระ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๓๕. นายอร่าม อามระดิษ
 นายอร่าม อามระดิษ (สุรินทร์) : เห็นด้วยที่จะให้สภาตำบล
 ๒ เปอร์เซ็นต์ครับ

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๓๖. นายอลงกรณ์ พลบุตร
 นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : คงตามร่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๓๗. นางอัญชลี วานิช เทพบุตร
 นางนิภา พริ้งศุลกะ (สุราษฎร์ธานี) : ลาคลอดค๊ะ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๓๘. นายอัมพล จันทระเจริญ
 นายอัมพล จันทระเจริญ (มหาสารคาม) : เพื่อให้สภาตำบล
 ได้ตำบลละ ๒ ล้านบาท เห็นด้วยครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๓๙. นายอาคม เ่องฉ้วน
 นายอาคม เ่องฉ้วน (กระบี่) : คงร่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๔๐. นายอาจอง ชุ่มสาย ณ อยุธยา
 นายอาจอง ชุ่มสาย ณ อยุธยา (กรุงเทพมหานคร) :
 คงไว้ตามร่างเดิมครับ

- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๑. พลเอก คาทิตย์ กำลิ่งเอก
(พลเอก คาทิตย์ กำลิ่งเอก ไม่อยู่ในที่ประชุม)
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๓. นายอาทิตย์ อุไรรัตน์
นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ (ฉะเชิงเทรา) : คงไว้ร่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๓. นายการุณ ทุมดวง
นายการุณ ทุมดวง (สุโขทัย) : เห็นด้วยกับเงิน ๓ เบลอร์เห็นดี
ให้กับสภาตำบลครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๔. นายอารีเพ็ญ กุตรสินธุ์
นายอารีเพ็ญ กุตรสินธุ์ (นราธิวาส) : ตามร่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๕. นายอำนาจ ปะติเส
นายอำนาจ ปะติเส (มหาสารคาม) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๖. นายอำนาจ สุวรรณศิริ
นายอำนาจ สุวรรณศิริ (สงขลา) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๗. นายอำนาจ ทัศนะวงศ์
นายอำนาจ ทัศนะวงศ์ (ขอนแก่น) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๘. นายอำนาจ เฟ่งจิตต์
(นายอำนาจ เฟ่งจิตต์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๙. นายอิทธิ ศิริลัทธยากร
นายอิทธิ ศิริลัทธยากร (ฉะเชิงเทรา) : เห็นด้วยกับการจัดเงิน
๓ เบลอร์เห็นดีให้กับสภาตำบลครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๑๐. นายทิสสระ สมชัย

- นายภิสสระ สมชัย (กุลราชธานี) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๑. นายอุดมเดช รัตนเสถียร
 นายอุดมเดช รัตนเสถียร (นนทบุรี) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๒. นายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง
 นายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง (ประจวบคีรีขันธ์) : เห็นด้วย ๒ เบอร์เห็นดี
 ให้สภาตำลครับ
- ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๓. นายอุดมศิลป์ ศรีแสงนาม
 นายอุดมศิลป์ ศรีแสงนาม (กรุงเทพมหานคร) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๔. นายอุดร ตันติสุนทร
 นายอุดร ตันติสุนทร (ตาก) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๕. นายคึกษ์ พิมพ์ใจชน
 นายคึกษ์ พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๖. นายเลกพร รักความสุข
 นายเลกพร รักความสุข (สกลนคร) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๗. นายเลกภาพ พลतिक
 นายเลกภาพ พลतिक (ร้อยเอ็ด) : คงร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๘. นายเคนก กังสุวรรณ
 นายเคนก กังสุวรรณ (สมุทรสาคร) : คงไว้ตามร่างเดิมครับ
 ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๙. นายเกษม ทคงใจสุด
 นายเกษม ทคงใจสุด (เพชรบูรณ์) : เห็นด้วยกับการจัด
 ๓ เบอร์เห็นดีให้สภาตำลครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๓๖๐. นายโหวท จุลโคตร

นายโหวท จุลโคตร (กุลลราชธานี) : คงร่างเดิมที่รัฐบาลให้
เงินอุดหนุนโดยไม่จำกัดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกท่านใดที่
ยังไม่ได้ทานก็ถก กรุณาตามลำดับนะครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ
สักครู่นี้ผมอยู่ระหว่างรับประทานอาหาร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เตี่ยวทจาก
แถวหน้าไปจะได้ตามลำดับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล : ผมอยู่ระหว่างรับประทานอาหาร
เข้ามาเห็นที่คโม่ทัน หมายเลข ๓๐๘ สุรพร ดนัยตั้งตระกูล คงไว้ตามร่างเดิม

นางลดาวัลลี วงศ์ศรีวงศ์ (พะเยา) : ดิฉัน ลดาวัลลี วงศ์ศรีวงศ์
๓๐๓ คงไว้ตามร่างเดิม

นายสนธิ จันทรวงศ์ (อำนาจเจริญ) : ท่านประธานครับ ผม สนธิ
จันทรวงศ์ ส.ส. อำนาจเจริญ พรรคความหวังใหม่ เลขที่ ๓๕๘ คงไว้ตาม
ร่างเดิมครับ เพราะเปิดกว้างดีกว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เที่ยวครับ

นายมนัส เสงี่ยมมาก (บุรีรัมย์) : ผม นายมนัส เสงี่ยมมาก
หมายเลข ๑๕๓ คงไว้ตามร่างเดิมครับ

นายประเทือง ปานลักษณ์ (ลำพูน) : ท่านประธานครับ ผม
ประเทือง ปานลักษณ์ ลำดับ ๑๓๓ คงไว้ตามร่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เตี่ยวครับ ชลก็มุนั้น
อีก ๑ ท่าน

นายอำนาจ เฟ่งจิตต์ (จันทบุรี) : ท่านประธานครับ กระผม
อำนาจ เฟ่งจิตต์ ส.ส. จังหวัดจันทบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ขอคงไว้ตาม
ร่างเดิม เพราะเปิดโอกาสได้กว้างดี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถัดไปทางนี้ครับ

นายพลสวัสดิ์ โทตระไวศยะ (กุลลราชธานี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผม พลสวัสดิ์ โทตระไวศยะ กุลลราชธานี เห็นตามร่างเดิมครับ

นายเกษม มาลัยศรี (รัชชเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
เกษม มาลัยศรี ส.ส. จากจังหวัดร้อยเอ็ด พรรคชาติพัฒนา เห็นด้วยกับที่
จะจัดสรรเงินงบประมาณจำนวน ๓ ล้านบาท หรือ ๒ เพอร์เซ็นต์ให้สภาตำบล
ทุกตำบลครับ

ผู้มีสิทธิหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถัดไปข้างหลังครับ

นายกำชัย เรืองกาญจนเศรษฐ์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม กำชัย เรืองกาญจนเศรษฐ์ หมายเลข ๘ กระผมเห็นด้วยในการ
จัดสรรงบประมาณ ๓ เพอร์เซ็นต์ให้แก่สภาตำบลครับ

ผู้มีสิทธิหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เที่ยงตรงกลางนี้ก่อนครับ

นายประมวล สภาวสุ (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ประมวล สภาวสุ เห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างมาก

นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ยิ่งพันธ์ มนะสิการ หมายเลข ๓๐๒ เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
เสียงข้างมาก

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ผม ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง กรุงเทพมหานคร พรรคกิจสังคม กระผม
เห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างมากที่กำหนดให้เงิน ๓ เพอร์เซ็นต์จาก
สัดส่วนของงบประมาณประจำปีเพื่อสนับสนุนสภาตำบลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิก
ท่านใดบ้างที่ยังไม่ทานที่อัครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ
เชิญคณะกรรมการรวมคะแนน

(คณะกรรมการตรวจนับคะแนน ได้ทำการตรวจนับคะแนน
เสร็จแล้ว เสนอผลต่อประธาน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มติเห็นด้วย
กับคณะกรรมการกิจการเสียงข้างมาก ๑๓๐ เสียง คงตามร่างเดิม ๑๗๗ เสียง
งดออกเสียง ๓ เสียง เพราะฉะนั้นมติคงตามร่างเดิม เชิญท่านเลขาธิการ
ต่อครับ มาตรา ๓๐

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓ ไม่มีมีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการสงวน
ความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓๔
มีการแก้ไข กรรมวิธีการสงวนความเห็น ขอเชิญคณะกรรมการที่
สงวนความเห็นไว้ก่อน เชิญคุณกุเทพ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้
นายถวิล พิบรสันต์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่แทน)
วิศทโท กุเทพ ไสกระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม กุเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ
พรรคพลังธรรม ท่านประธาน กระผมมองว่ามาตรา ๓๔ นั้นเห็นหัวใจ
ของการบริหารรักษาการของสภาตำบล และเห็นว่าคณะกรรมการเอง
ก็ได้มองเห็นปัญหาในการจัดทำร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี
ของสภาตำบลเช่นกัน ได้มองเห็นว่าผู้ที่มิทันากในการจะอนุมัติร่างข้อบังคับนั้น
คือนายกตำบล ถ้าท่านประธานจำได้ กระผมได้เคยกราบเรียนต่อสภาแห่งนี้
ว่า สภาตำบลจะมีประสิทธิภาพ และสามารถสร้างความสำเร็จ ให้กับพี่น้อง
ประชาชนได้เต็มที่หรือไม่-----

ขึ้นอยู่กับข้าราชการประจำจากส่วนราชการส่วนภูมิภาค ซึ่งได้แก่
 ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ ในประเด็นนี้กระผมเห็นว่า
 ที่คณะกรรมการได้เพิ่มเติมข้อความโดยกำหนดเวลา ๑๕ วัน
 ให้นายอำเภอส่งกลับร่างข้อบังคับที่ไม่อนุมัติไปยังสภาตำบล เป็นการ
 คิดหาวิธีการคานอำนาจอย่างหนึ่งซึ่งมองเห็นว่าน่าจะมีเหตุผล กระผม
 เห็นด้วยกับข้อเสนอของกรรมการ แต่อยากทราบเรียงตั้งข้อสังเกตไว้
 ตรงนี้ว่า การที่เราจำลองสภาผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภามาใช้ตรงนี้ในลักษณะ
 การส่งกลับร่างพระราชบัญญัติไปมานั้นก็เป็นหลักการที่ดี ถ้าทั้ง ๒ สภา
 มีบารมีที่คู่ควรกัน แต่ท่านประธานที่เคารพ ถ้ามองย้อนไปที่สภาตำบล
 จะเห็นว่าท่านผู้ใหญ่บ้าน ท่านนั้น และกรรมการสภาตำบลเหล่านั้นมีบารมีอะไร
 ที่จะกล้าทัดทานคัดค้านนายอำเภอ โดยหลักกฎหมายที่เราเขียนว่าให้มีอำนาจ
 คานกันนั้น เป็นสิ่งที่เราเขียนไว้ได้ แต่ในข้อปฏิบัตินั้นกระผมยังเกรงว่า
 ไม่อาจจะดำเนินการได้ ถ้าเพื่อว่าไม่มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมครั้งใหญ่
 ของนายอำเภอซึ่งดูแลสภาตำบลอยู่ วันนี้กระผมดีใจที่ท่านประธานกรรมการ
 ท่านเลขาธิการกรรมการก็ล้วนแต่เป็นผู้ใกล้ชิดกับผู้ที่ดูแลสภาตำบลอยู่ตรงนี้
 กระผมได้มีกรณีเฉพาะชี้แจงถึงพฤติกรรมอันอาจจะไม่เหมาะสม
 หรือพฤติกรรมที่น่าจะเป็นปัญหาต่อการบริหารสภาตำบลให้กับท่านประธาน
 กรรมการและเลขาธิการกรรมการไปแล้ว ตรงนี้กระผมกราบเรียน
 เพียงกว้าง ๆ ว่า ถ้าเพื่อนนายอำเภอไม่ได้ปรับเปลี่ยนท่าทีรับกับ
 พระราชบัญญัติฉบับใหม่นี้ การบริหารสภาตำบลก็คงเป็นไปได้ยาก
 ท่านประธาน จะให้ผู้ใหญ่บ้าน ท่านนั้น และสภาตำบลมาคานกับนายอำเภอ
 ได้อย่างไร ท่านนายกรัชมงคลได้พูดที่เชียงใหม่เมื่อ ๒ วัน บอกว่า
 ไม่อยากให้ผู้ใหญ่บ้าน ท่านนั้น เป็นข้าราชการ แต่ทุกเดือนผู้ใหญ่บ้าน ท่านนั้น
 ต้องไปนั่งประชุมที่ว่าการอำเภอรับคำสั่งสอนจากนายอำเภอก่อนจะรับ
 เงินเดือน ในหลาย ๆ เรื่องที่ผู้ใหญ่บ้าน ท่านนั้นจะต้องเข้าหานายอำเภอ
 เพื่อที่จะขอความช่วยเหลือสนับสนุน เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ถ้าเพื่อว่า
 ท่านนายอำเภอไม่ได้เปลี่ยนท่าที ไม่ได้ยอมรับว่าสภาตำบลยุคใหม่นั้น
 จะต้องให้อิสระแก่เขา กระผมเกรงว่าความหวังของพวกเราจะเป็นหมัน
 มาตรา ๒๙ เราพูดถึงเงินอุดหนุน ฝ่ายค้านบอกว่าอยากจะเขียนไว้ให้
 ชัดเจนเลยว่าร้อยละ ๒ ให้กับสภาตำบล แต่พวกเราเห็นว่าไม่จำเป็นต้อง
 ต้องเขียนไว้ เพราะนโยบายของรัฐบาลได้แถลงไว้ชัดเจนว่าจะให้

เงินอุดหนุน ซึ่งอาจจะมากกว่า ๒ เพอร์เซ็นต์ก็ได้ ตรงนี้เป็นข้อตกลง
ชัดเจนว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้บังคับใช้ สภาตำบลจะต้องมีทุนรอนไปบริหาร
มีทรัพยากรไปบริหาร และเขาจะต้องทำร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่าย
ประจำปี ซึ่งถ้านายอำเภอใช้พฤติกรรมแบบเดิมโดยที่เรียกว่าไม่ให้
ความเคารพกับดุลพินิจของสภาตำบลแล้ว เขาเหล่านั้นก็คงจะปฏิบัติตัว
ลำบาก ท่านประธานที่เคารพ รัฐมนตรีได้สั่งการไปยังนายอำเภอบางครั้ง
เขาก็ไม่เอาใจใส่ แม้กระทั่ง ส.ส. บางครั้งทั้ง ๆ ที่พวกเราค่อนข้าง
มีบารมี แต่ว่านายอำเภอก็ไม่เอาใจใส่ได้ ถ้าเพื่อว่าสภาตำบลมาคานอำนาจ
กับนายอำเภอโดยที่บารมีของเขายังไม่ถึง ใครจะเป็นคนดูแล ผมจึง
กราบเรียนไปยังประธานกรรมการว่า จะต้องเอาข้อสังเกตตรงนี้
ไปเป็นหลักให้ได้ว่าสิ่งที่ผมเกรงกลัวก็คือว่า ถ้างบประมาณ ๒ ล้านบาท
๓ ล้านบาท ที่เราให้สภาตำบลนั้นยังถูกแทรกแซงจากนายอำเภออยู่
กระผมคิดว่าปัญหาที่จะตามมาก็คือ ถ้านายอำเภอยังประพฤติปฏิบัติในลักษณะ
ที่จะแสวงหาผลประโยชน์จากงบประมาณตรงนั้น ก็เท่ากับว่าอำนาจ
ในการตัดสินใจของเขาจะหมดไป นายกรัฐมนตรีได้กล่าวไว้ในสภาแห่งนี้ว่า
ไม่อยากจะเห็นการชักเปอร์เซ็นต์ ไม่อยากจะเห็นการกินเปอร์เซ็นต์จาก
งบประมาณ แต่สิ่งที่เราปรารถนา สิ่งที่เราเห็นก็ยังคงกราบเรียนท่านประธาน
ด้วยความเคารพว่ามันก็ยังมียู่ แต่เราก็ไม่ได้ไปตัดสินใจประเด็นตรงนั้นมากนัก
กระผมกราบเรียนว่ากรมการปกครองในฐานะเป็นหน่วยราชการหน่วยหนึ่ง
กระผมชมเชยว่าข้าราชการส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพสูง จากการทำ
งบประมาณ งบ ส.ส. ผ่านกองการปกครองท้องที่ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า
ในหน่วยงานราชการด้วยกันนั้น กรมการปกครองมีประสิทธิภาพสูงสุด
ในการจัดทำโครงการงบประมาณได้ออกมาทันเวลา แต่เมื่อโครงการ
ลงไปยังพื้นที่แล้วได้เกิดความชักช้าอย่างมากในบางอำเภอ -----

นั้นแสดงว่าข้าราชการในหลายส่วนยังรับกับประสิทธิภาพที่อธิบดีกรมการปกครอง ได้สร้างขึ้นมาตรงนี้ไม่ได้ ผมจึงกราบเรียนไปยังท่านประธานกรรมาธิการ ว่าได้โปรดเอาข้อเท็จจริงตรงนี้ไปตรวจสอบและปรับโครงสร้างการทำงาน ของนายอำเภอให้รับกับการพัฒนาสภาพตำบล ท่านประธานที่เคารพ เมื่อมาถึงตรงนี้เรามองไปที่สภาตำบล ๖, ๗๘๑ แห่ง ที่จะได้มีเงินอุดหนุน ถ้าสภาตำบลมีความเข้มแข็ง ความจำเป็นที่ท่านประธานกับคณะจะต้อง เรียกร้องให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดอาจจะลดลง เพราะ ๖, ๗๘๑ ตำบลนั้นครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ ถ้าองค์กรเล็ก ๆ ตรงนี้มีอำนาจ อิสระเสรีเต็มที่พียงกับประชาชนได้ อำนาจเข้าไปแทรกแซงจากข้าราชการ ส่วนภูมิภาคก็คงจะมีน้อย และเราก็คงอุ่นใจว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขนาดเล็กที่สุดในประเทศได้เป็นที่พึ่งตัวเองแล้วและเป็นที่ยังของ ประชาชนแล้ว เราก็คงจะสบายใจ ผมจึงกราบเรียนข้อมูลตรงนี้ให้ประธาน ได้โปรดพิจารณาเผ็ดผ่านไปยังประธานกรรมาธิการได้ทราบว่าถ้าเรา ควบคุมกลไกผู้ที่เข้าไปดูแลสภาตำบลตรงนี้ให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ และความมุ่งหมายที่แท้จริงของกรมการปกครองในปัจจุบันให้สอดคล้อง กับสิ่งที่ท่านรัฐมนตรีและเลขาธิการกรรมาธิการได้พยายามสร้างขึ้น ความหวังของสภาตำบลก็จะเกิดขึ้นในประเทศนี้ ขอกราบขอบคุณมาก

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายถวิล ไพรสณฑ์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี

ผู้อภิปรายผมตลอดปิดอภิปราย ทอดถามมติที่ประชุม

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้

สมาชิกที่มาประชุมทราบดีก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด

เห็นด้วยกับที่กรรมาธิการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด

เห็นแย้งอย่างสิ้น โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี
ถือว่าที่ประชุมเห็นด้วยตามที่คณะกรรมการแก้ไขตามมาตรา ๓๘
เชิญท่านเลขาธิการ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่าน
ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

ในมาตรา ๓๘ ทวิ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๘ การกำกับดูแลสภาตำบล ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอแปรญัตติ มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุรศักดิ์

นายสุรศักดิ์ บัวทาว (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม สุรศักดิ์ บัวทาว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี
พรรคชาติพัฒนา การพิจารณาในพระราชบัญญัตินี้กระผมเห็นว่า เป็นกฎหมาย
ที่มีความสนใจของพี่น้องทั่วประเทศ การที่จะพิจารณากันต่อไปนั้นซึ่งผม
มองเห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นอยู่ในห้องประชุมคงไม่ครบองค์ประชุม
ผมทูลเสนอให้นับองค์ประชุม ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านที่อยู่
ข้างนอก เที่ยงเข้ามาข้างในมีผู้เสนอรับรององค์ประชุมซึ่งเป็นเอกสิทธิ์

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิก
ที่กลุ่มนอกห้องประชุม เข้าห้องประชุมเพื่อบรรณองค์ประชุม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านที่
ติดประชุมก็ดี หรืออยู่ข้างนอกก็ดี ขณะนี้มีการขอให้มีการรับรององค์ประชุม
ขอเชิญเข้ามาข้างใน เชิญคุณสุรพร

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สุรพร ดนัยตั้งตระกูล พรรคความหวังใหม่ จาก
จังหวัดร้อยเอ็ด ผมใคร่ขออนุญาตหารือท่านประธานนิดหนึ่งว่า
การขออนุญาตที่จะนับองค์ประชุมในที่ประชุมนั้นถือว่าเป็นเอกสิทธิ์
แต่เจ้าของญัตติได้เดินออกจากห้องประชุมนั้นก็ถือว่าญัตตินั้นยังใช้ได้อยู่
หรือไม่ ผมอยากให้ท่านประธานได้วินิจฉัย เพราะว่าการณียัง
ได้มีการกระทำซ้ำแล้วซ้ำอีกในสภา ท่านประธาน กฎหมายฉบับนี้
โดยสาระส่วนรวมนั้นสร้างความชอบธรรมให้สภาตำบลสูงขึ้น
ก่อให้เกิดการพัฒนาโดยภาพรวม สภาตำบลทั้งประเทศรอที่จะใช้
พระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตอนนั้น
คุณสุรศักดิ์อยู่

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (กรรมาธิการ) : ผมอยากให้
ท่านวินิจฉัยด้วยถ้ากรณีเจ้าของญัตติไม่อยู่ในห้องประชุม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านอยู่
อยู่ในที่ประชุม

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (กรรมาธิการ) : เข้ามาแล้วหรือ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประสพ
ไม่ต้องแล้ว จะนับองค์อยู่แล้ว เทียบคุณชินวรณ์

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช ผมใคร่ขอความกรุณาจาก
ท่านประธาน ขณะนี้มีบรรดาเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่าน
ติดประชุมคณะกรรมการพิจารณาางงบประมาณรายจ่ายประจำปี
เพราะฉะนั้นขอเวลาท่านประธานอีกเล็กน้อย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ทราบ
เสียงได้ยินหรือเปล่า คุณชินวรณ์เป็นกรรมาธิการด้วยไม่ใช่หรือ เชิญ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพ เนื่องจากว่าในห้องประชุมของคณะกรรมการ
พิจารณาางงบประมาณซึ่งผมเป็นคณะกรรมการอยู่ด้วยนั้น ในที่ประชุม

ในบางครั้งไม่ได้ยินเสียงจากที่ประชุม ผมขอให้ท่านได้งดเวลาประชุม
สัก ๑๕ นาที ได้ไหม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงไม่ได้

นายสินวรรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมมาธิการ) : หรือ

สั่งการให้เจ้าหน้าที่ได้ไปตามก็ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอเวลา

เพียง ๑ ชั่วโมง ๕ นาทีแล้วกัน จะนับ ขอเวลาอีก ๕ นาที

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิก
ที่อยู่นอกห้องประชุม เข้าห้องประชุมเพื่อนับองค์ประชุม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญ

นับองค์ประชุม

(เจ้าหน้าที่นับจำนวนสมาชิกแล้วเสนอผลต่อประธาน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขณะนี้

มีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น ๑๘๑ คน ครบองค์ประชุม มาตรา ๓๘ ไม่มี

ผู้ใดอภิปรายให้ไหม

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มี

ผู้ใดอภิปรายผมทลถามมติที่ประชุม เชิญคุณธำรงค์

นายธารรงค์ ไทยมงคล (กรรมวาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ธารรงค์ ไทยมงคล อดีต ส.ส.
จังหวัดอุบลราชธานี พรรคกิจสังคม ในฐานะกรรมวาธิการเสียงข้างน้อย
กระผมได้ขอสงวนความเห็นไว้ในมาตรา ๓๘ วรรคแรก โดยได้ขอแก้ไข
ผู้มีอำนาจสั่งยุบสภาตำบลจากผู้ว่าราชการจังหวัด เป็น รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย และเมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยใช้อำนาจ
สั่งยุบสภาตำบลแล้ว ก็ไม่ให้มีผลกระทบกระเทือนต่อตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
แต่อย่างใดทั้งสิ้น เหตุที่กระผมขอสงวนดังกล่าวนี้เพราะเห็นว่าในเรื่อง
อำนาจยุบสภาตำบลนี้ ควรจะใช้หลักการตามร่างของพรรคกิจสังคม
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติรับหลักการในวาระที่ ๑ เช่นกัน เพราะฉะนั้น
ข้อแตกต่างตามความเห็นที่กระผมได้สงวนก็คือ ในประเด็นผู้มีอำนาจ
สั่งยุบสภาตำบลนั้น กระผมเห็นว่าควรจะให้ เป็นอำนาจของรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่ตามร่างเดิมนั้นให้เป็นอำนาจของ
ผู้ว่าราชการจังหวัด

อีกประเด็นหนึ่งสำหรับผลของการยุบสภาตำบลนั้น กระผม
เห็นว่าไม่ควรให้มีผลกระทบกระเทือนต่อตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
แต่อย่างใดทั้งสิ้น แต่ความเห็นของกรรมวาธิการเสียงข้างมากเห็นว่า
ควรให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านไปในตัว
เพราะฉะนั้นข้อพิจารณาของที่ประชุมในวันนี้ กระผมจึงเห็นว่าข้อแรกนั้น
จะต้องพิจารณาว่าเห็นควรให้ผู้มีอำนาจสั่งยุบสภาตำบลนั้น เป็นผู้ว่าราชการ
จังหวัด หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประเด็นที่ ๒ เมื่อมีการยุบสภาตำบลแล้ว เห็นควรให้กำนัน
ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง หรือไม่ให้กระทบกระเทือนตำแหน่งกำนัน
ผู้ใหญ่บ้านแต่อย่างใด กระผมว่าข้อพิจารณาทั้ง ๒ ข้อ ควรจะพิจารณา
ด้วยความรอบคอบ จึงขอเสนอเหตุผลเพื่อประกอบการพิจารณา กล่าวคือ
มาตรา ๓๘ วรรคแรกมีผลกระทบกระเทือนต่อกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาก
ดังจะเห็นได้ว่าเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทั่วประเทศ
มารวมตัวชุมนุมกันในขณะนี้ นอกจากนั้นแล้วมาตรา ๓๘ ตามความใน
ร่างเดิมและตามความเห็นของกรรมวาธิการเสียงข้างมากนั้น จะก่อ
ให้เกิดปัญหา ปัญหาที่เห็นได้ชัดก็คือว่า ถ้าให้อำนาจสั่งยุบสภาตำบล
เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว จะเห็นได้ว่าไม่มีกลไกตรวจสอบ

การให้อ่านาสั่งขุบสภาตำบล เมื่อไม่มีกลไกการตรวจสอบแล้ว
 อาจจะเป็นไปได้ว่าเป็นช่องทางให้มีการกลั่นแกล้ง การกลั่นแกล้งนั้น
 อาจจะเป็นมาจากทางการเมืองบีบบังคับ หรืออาจจะเป็นผลประโยชน์
 ชัดกันหรือแนวทางการทำงานชัดกัน ก็เป็นไปได้ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น
 ในเมื่ออาจเป็นทางให้มีการกลั่นแกล้งได้ จึงเป็นเหตุให้กรรมการ
 สภาตำบล ไม่ว่าจะโดยตำแหน่งหรือโดยเลือกตั้งเสียขวัญกำลังใจ
 โดยเฉพาะกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นเสียขวัญกำลังใจมากขึ้น เมื่อมีข้อความ
 ว่าให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านไปในตัว
 เพราะฉะนั้นนี่คือข้อเสีย ปัญหาดังกล่าวนี้กระผมเห็นว่าน่าจะสามารถ
 กระทำได้ โดยให้หลักการตามร่างของพรรคกิจสังคมที่กระผม
 ได้ส่งความเห็นไว้ -----

กระผมมีเหตุผลประกอบตามความเห็นที่ได้สงวน เหตุผลข้อแรกนั้น
 การให้อำนาจยุบสภาตำบลเป็นอำนาจของรัฐมนตรี และเมื่อมีการ
 ยุบสภาตำบลแล้ว ไม่ให้กระทบกระเทือนตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้น
 ข้อแรก เป็นกวรสอดคล้องกับสถานการณ์ประชาธิปไตยที่มีแนวโน้ม
 จะต้องเพิ่มความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น เพราะฉะนั้นในการที่จะ
 ถอดถอนผู้ที่มีตำแหน่งมาจากการเลือกตั้ง ก็น่าจะใช้หลักเกณฑ์
 ประชาธิปไตย ให้ผู้มีอำนาจที่สูงกว่าที่มาจากการเลือกตั้ง เช่นกัน
 เป็นผู้มีอำนาจถอดถอน ดังจะเห็นได้ว่า แม้กระทั่งสภาเทศบาลนั้น
 ก็ยังต้องให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้มีอำนาจสั่งยุบ
 เพราะฉะนั้นสภาตำบลก็เช่นกัน น่าจะได้รับความเสมอภาค ถ้าจะยุบ
 สภาตำบล ก็น่าจะให้เป็นผู้มีอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 เช่นกัน นอกจากนี้แล้วความเห็นตามที่กระผมสงวนยังเป็นการสอดคล้อง
 กับความพยายามของสถาบันสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ในความพยายาม
 ที่จะออกกฎหมายสภาตำบลในระยะเวลาที่ผ่านมา ซึ่งเป็นเวลาที่
 ยาวนานกว่า ๒๐ ปี ช่วงระยะเวลาที่ยาวนานกว่า ๒๐ ปีที่ผ่านมา
 หลายพรรคการเมือง นักการเมืองเป็นจำนวนมาก ทั้ง ส.ส. ปัจจุบัน
 และอดีต ส.ส. ได้มีความพยายามร่วมกันที่จะออกกฎหมายสภาตำบล
 โดยมีเป้าหมายที่จะออกกฎหมายสภาตำบลเพื่อที่จะให้เป็นกฎหมาย
 ที่กระจายอำนาจจริง และส่งเสริมการทำงานของกลไกการทำงาน
 ของสภาตำบล นี่คือนโยบายของความพยายามที่จะออกกฎหมาย
 สภาตำบลในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ความพยายามร่วมกันนี้เป็นความ
 พยายามที่น่าจะต้องตระหนัก จุดเริ่มต้นอยู่ที่พรรคกิจสังคม เมื่อ ๒๐ ปี
 ที่ผ่านมา ตั้งแต่สมัยที่หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นหัวหน้าพรรค
 ได้ประกาศนโยบายส่งเสริมสภาตำบลเป็นนิติบุคคล เพื่อให้สภาตำบล
 เป็นองค์กรที่มีอำนาจปกครองตนเอง มีอำนาจตัดสินใจด้วยตนเอง
 มีงบประมาณเป็นของตนเอง และมีอิสระโดยไม่ให้อำนาจที่ไม่ชอบธรรม
 มาทั่วกาย และนับตั้งแต่พรรคกิจสังคมได้ประกาศนโยบายดังกล่าวนี้
 จะเห็นได้ว่าพี่น้องประชาชนก็พอใจ และเป็นที่น่ายินดีที่พรรคการเมือง
 หลาย ๆ พรรคก็เห็นดีด้วย และได้มีความพยายามร่วมกันตลอดมา
 จนกระทั่งได้มีการนำกฎหมายสภาตำบลเข้าสู่การพิจารณาของ
 สภาผู้แทนราษฎรที่ผ่านมาหลายครั้งหลายหนแต่ไม่สำเร็จ วันนี้เป็น

วันสำคัญที่กฎหมายสภาตำบลได้เข้าสู่สภาอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้น ถ้าเป้าหมายที่ได้มีความพยายามร่วมกันมาจะบรรลุ คือได้กฎหมายสภาตำบลที่กระจายอำนาจจริง และส่งเสริมกลไกการทำงานของสภาตำบลให้มีประสิทธิภาพได้จริง ก็จะเป็นผลดีทำให้ความพยายามที่ผ่านมามีคุณค่า จะเห็นได้ว่าหากกฎหมายสภาตำบล มาตรา ๓๘ บรรทัดแรกนี้มีข้อความผ่านไปอย่างนี้ จะทำให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เสียขวัญ กระบวนการสภาตำบลโดยการเลือกตั้งก็จะเสียขวัญ ก็จะทำให้กลไกการทำงานไม่กล้าทำงาน เมื่อไม่กล้าทำงานก็ไม่มีผลงาน เมื่อไม่มีผลงานก็ไม่สามารถทำความเข้าใจให้แก่ตำบล ไม่สามารถสนองความต้องการของพี่น้องประชาชนได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนว่า ความเห็นที่กระผมสงวนน่าจะเหมาะสมกว่า จึงขอความกรุณาท่านสมาชิกทุกท่านได้โปรดสนับสนุนความเห็นของกระผม ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเดช

นายเดช บุญ-หลง (นครนายก) : ท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม นายเดช บุญ-หลง ส.ส. จากจังหวัดนครนายก พรรคชาติพัฒนา ตามที่ได้มีการเสนอโดยกรรมวิธีการในมาตรา ๓๘ นี้ ผมเองก็ยังไม่เห็นด้วยในเสียงข้างมากที่คณะกรรมการ ได้เสนอมานั้น ความจริงแล้วพระราชบัญญัติสภาตำบลนั้นที่บัญญัติขึ้นมา ก็เพื่อประโยชน์ในการกระจายอำนาจให้ไปสู่ท้องถิ่น โดยให้ประชาชน ได้ปกครองตัวเองด้วยการเลือกตั้ง ซึ่งในขณะนี้เราก็ได้มีการเลือกตั้ง กำนัน ผู้ใหญ่บ้านแล้ว และนอกจากนั้นรัฐบาลก็ยังมีแนวนโยบายที่จะให้งบประมาณสนับสนุน เพื่อในการปกครองตัวเองของท้องถิ่นเหล่านั้น

การที่ทางกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กิติ หรือผู้นำท้องถิ่น ก็สามารถปกครองตนเอง
 ได้ นั้น ก็ต้องมีอำนาจอยู่ในตัวของตัวเอง ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับภายใต้อำนาจ
 ของผู้ใด ถ้าหากว่าได้มีการปล่อยให้ นายอำเภอ มีอำนาจในการที่จะเสนอ
 ยุบสภาตำบล และโดยเฉพาะให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ได้หมดหน้าที่หรือพ้น
 จากตำแหน่งไปนั้น เหมือนอย่างที่ต้องขอประทานโทษที่ทำการมาธิการ
 ท่านหนึ่งได้ให้ความเห็นแย้งไว้ นั้น ผมเห็นว่าเป็นการถูกต้อง และในการที่
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่มาจากการเลือกตั้งนั้นก็ถือว่ามาโดยประชาชน
 นายอำเภอ กิติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด กิติ มาโดยการแต่งตั้ง เพราะฉะนั้น
 การที่จะให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจากรัฐบาลหรือรัฐมนตรีเพียงคนเดียว
 เข้ามาดำนอำนาจประชาชน คือเปลี่ยนแปลงอำนาจประชาชนนั้น ผมเห็นว่า
 เป็นการไม่ถูกต้อง ถ้ามีฉะนั้นแล้วถ้าหากว่าเราประพฤติปฏิบัติกัน เช่นนี้
 ต่อไป ส.ส. ไม่ว่าจะป็นท่านประธานสภา กิติ หรือตัวผม กิติ ที่มาจาก
 การเลือกตั้ง อีกหน่อยก็ต้องมีกฎหมายบัญญัติว่าให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
 ยุบได้หรือให้ออกได้ เพราะเหตุว่าเราก็มาจากการเลือกตั้งด้วยกัน
 เพราะฉะนั้นในขณะนี้บรรดาสมาชิกที่นั่งอยู่ ณ สภาแห่งนี้ ล้วนแต่
 เป็นผู้มาจากการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นการเลือกตั้งนั้นเป็นสิ่งสำคัญ
 คือมาจากประชาชน เพราะเหตุใดจึงให้อำนาจแก่บุคคลเพียงส่วนน้อย
 หรือเพียงคนเดียวในการที่มีอำนาจแต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ นั้น
 มา มีอำนาจรับช่วงอำนาจมาถึงกับปลดผู้ที่มาจากการเลือกตั้งได้ ย่อมเป็นการ
 ไม่เหมาะสม เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้ เมื่อสักครู่นี้ผมขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยนาม
 ท่าน ร้อยโท กุ เทพ ซึ่งอยู่ในพรรคฝ่ายรัฐบาลเอง ก็ได้ลุกขึ้นมาท้วงติงทาง
 ฝ่ายรัฐบาล เพื่อให้เห็นถึง เรื่องการคานอำนาจระหว่างนายอำเภอ กับสภาตำบล
 เพราะเหตุว่าในขณะนี้ก็เป็นที่ทราบกันดีทั่วไปว่า งบประมาณต่าง ๆ ที่ลงไปถึง
 สภาตำบลนั้น มีการหายหกตกหล่นไปบ้าง ไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ถ้าหากว่า
 ได้ให้สภาตำบลเป็นผู้ปกครองตัวเองแล้ว เหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้
 ก็จะบรรเทาเบาบางลง หรืออาจจะไม่มีเลยก็ได้ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้เอง
 และการที่จะให้นายอำเภอ เป็นผู้คานอำนาจหรือทวงไว้ซึ่งอำนาจเหนือกว่า
 สภาตำบลนั้น ผมจึงเห็นว่าเป็นการไม่ถูกต้อง การที่รัฐบาลได้เสนอ
 พระราชบัญญัติสภาตำบลออกมาในลักษณะเช่นนี้ เปรียบเสมือนหนึ่งว่า
 ต้องการจะแสดงให้เห็นประชาชนทั่วไปเห็นว่ารัฐบาลได้พยายามทำแล้ว
 ที่จะกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น เป็นชนชั้นหนึ่งให้แก่ประชาชนได้เข้าใจ

แต่ความจริงชนมื้นเป็นชนมเคลือบยาพิษซึ่งไม่ได้ผลอะไรเลย ผลต่าง ๆ ก็คงจะมีอยู่อย่างที่เป็นอยู่ขณะนี้ คือผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ ก็ยังมีอำนาจล้นฟ้า สภาตำบลก็ยังคงอยู่ภายใต้ผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภอต่อไป ซึ่งก็ไม่ใช่เป็นผลดีอะไรเลยสำหรับพระราชบัญญัติ สภาตำบลฉบับนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเชาวน์วัศ

นายเชาวน์วัศ สดลภา (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตรานี้ ผมมีความรู้สึกหวั่นไหวมาก ไม่ทราบว่าจะออกมาได้อย่างไร ก่อนที่กระผมจะเรียนว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ผมอยากจะทำความรู้สึกนึกหนึ่งว่า หวั่นไหวเพราะอะไร ท่านประธานก็ดี ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยก็ดี กรรมการก็ดี ก็คงจะทราบว่าความเป็นมาของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นอย่างไร ย้อนกลับไปถึงพระพุทธเจ้าหลวง ให้มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีหน้าที่ ๒ ประการ สวมหมวก ๒ ใบ ใบหนึ่งก็เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ต่างพระเนตร พระกรรณ ทำหน้าที่แทนกระทรวงมหาดไทยและหน่วยราชการ ที่รับนโยบาย รับพระบรมราชโองการฯ รับข้อราชการเพื่อไปปฏิบัติ ไปแจ้งประชาชน หมวกที่ ๒ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทำหน้าที่รับปัญหาของพี่น้องประชาชนมาสู่ราชการ นั่นคือพระราชาบายของพระพุทธเจ้าหลวง และสืบต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันนี้

ปัจจุบันนี้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทำหน้าที่อะไรบ้าง ก่อนจะถึงทำหน้าที่
 ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นที่เขามาเป็นกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้าน เขาเป็นเพราะอะไร ผู้ที่มาเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ประการแรก
 ก็คือว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เขามีฐานะดีแล้ว อยู่ในสังคมที่ดีแล้ว ต้องการ
 ที่จะไปทำงานเพื่อพี่น้องประชาชนและสังคมในหมู่บ้านนั้น ในตำบลนั้น
 ทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ อีกชุดหนึ่งหรือฝ่ายหนึ่งคือคนที่มีความรู้ความสามารถ
 แต่ฐานะไม่ดี ประชาชนก็อุ้มชูขึ้นมาเพื่อให้เป็นพ่อบ้านพ่อเมืองของเขา
 เขาเรียกว่า ลูกกำนัน ลากำนัน พี่ผู้ใหญ่บ้าน ท่านผู้ใหญ่บ้าน เป็นตำแหน่ง
 ที่มีศักดิ์มีศรี ผมเองในฐานะที่เคยเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดมา ๑๓ ปี
 เคยคลุกกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เรารู้หัวใจเขา กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทำงาน
 เต็มที่ ทนเจ็บเอาเมืองไปเขาบอกว่ายั้งเหยียบนา พระยาเหยียบเมือง
 ตัดนรับกันคล้ายใหญ่ ผมเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดผมบอกไม่ต้องเรามี
 ก้าวห่อไป แต่เขาก็ต้องมีทองแถมเอาข้าวเอาแกงไปสักหมักหนึ่ง
 ต้อนรับเข้าเมืองผู้ว่าราชการจังหวัด ที่นี้ที่เขาเป็น เป็นเพราะต้องการ
 ทำงานให้สังคม เป็นเพราะมีจิตใจที่จะทำงาน เป็นเพราะพี่น้อง
 ประชาชนอยากจะให้เขาเป็น ท่านประธานท่านเคยเป็นหัวหน้าเขต
 ผู้คุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาแล้วในภาคใต้ของกรุงเทพมหานครในตอนนั้น
 ที่ผมรับราชการเป็นผู้ว่าฯ ท่านทราบดี ที่นี้เราเอาปัจจุบันนี้ใน
 มาตรา ๓๘ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นทำหน้าที่อะไรบ้าง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 รับภาระจากรัฐบาลทุกกระทรวง ทบวง กรมไป ผมจะแจกแจงนิดเดียว
 เพราะท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทราบ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 นั่งลู่ที่นั่ง เจ้านายเก่าผม ผมเป็นรัฐมนตรีช่วยฯ ท่านก็ทราบ แต่ท่าน
 ทำเป็นไม่รู้ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เอากรมการปกครองของท่านช่วงสี่
 รั้วไปหมดกำนัน ผู้ใหญ่บ้านรับทุกเรื่อง สิ่งไป ๆ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 มีมัลเตร์ไรต์มีรถปิคอัพวิ่งที่กรรอก กระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง
 แล้วนะ กรมพัฒนาชุมชนมีกลุ่มสตรี กลุ่มเยาวชน ศูนย์เด็ก กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านรับผิดชอบทั้งหมด กระทรวงสาธารณสุขมี อสม. มีหน่วยโชน
 หน่วยนี้ -----

กระทรวงเกษตรมีกลุ่มเกษตรกร กระทรวงศึกษามีกลุ่มโน้มนกลุ่มนี้ กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านเกือบไม่มีเวลาที่จะทำมาหากินส่วนตัว ต้องอาศัยลูก ต้องจ้าง
 คนไปรับคนนี้มา เงินเดือนที่ได้รับก็ไม่เพียงพอค่าน้ำมัน พรรคกิจสังคม
 โดยคุณมนตรี พงษ์พานิช ได้เสนอขึ้นเงินเดือนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และขึ้น
 แล้ว ขนาดนี้ยังไม่พอ พรรคกิจสังคมเสนอต่อให้ขึ้นอีก ไม่ใช่หาเสียงนะครับ
 ผู้ว่าฯ เขาวันวัดไม่หาเสียง เมื่อภารกิจของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีถึงขนาดนี้แล้ว
 ที่นี้กลับมาถึงมาตรา ๓๘ ท่านประธานที่เคารพ จำได้ว่าไหมว่า กฎหมายที่
 ออกมา ๕ ปีเลือกตั้ง พอเลือกตั้งก็เป็นกลุ่มผู้ใหญ่บ้าน กลุ่มที่สูญเสีย
 แยกแยกกันเป็นเสียง ๆ มาตรา ๓๘ ยุบสภาตำบล โดยกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านถูกยุบด้วยโดยไม่มีเหตุผล ทั้ง ๆ ที่เขาเป็นผู้ที่ได้รับการเลือกตั้ง
 จากประชาชน เมื่อถูกยุบ ฝ่ายตรงกันข้ามกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็ เออ
 มันถูกไล่ออกไปแล้ว นี่อันนี้แหละครับ ท่านประธานที่เคารพ เป็นเรื่องที่
 ผมกังวลอย่างมาก ในฐานะที่คลุกคลีในชนบท ในกำนันที่มีการเลือกตั้งกำนัน
 ๕ ปี โอ.เค. เป็นเรื่องที่ทางการเมือง แต่ว่าพอยุบสภาที่ก็บอกว่าถูกปลดแล้ว
 ถูกไล่ออกแล้ว หมู่บ้านเล็ก ๆ ก็มีการแพร่ขยายปากต่อปาก ไม่เหมือนกับ
 พวกเราที่นั่งอยู่ในสภาที่ทรงเกียรติหรือไม่ทรงเกียรติก็ไม่ทราบ ในการ
 เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมันเป็นการเลือกตั้งในพื้นที่ที่ใหญ่มาก
 เพราะฉะนั้นการแตกแยกจะไม่มี มีน้อยที่สุด ส.ส. คนนี้ได้ไป คราวหน้า
 อีกคนได้ไป มันพื้นที่ที่ใหญ่มาก แต่หมู่บ้านเล็ก ๆ พอผู้ใหญ่บ้าน กำนันถูกปลด
 ตามมาตรา ๓๘ ก็มีการพูดกันปากต่อปากว่าที่ถูกไล่ออกแล้ว ผมกังวลเรื่องนี้
 ท่านประธานและท่านกรรมาธิการ โดยเฉพาะท่านอธิบดีกรมการปกครอง
 เราจะตอกลิ้มให้ความแตกแยกอันนี้ออกไปในชนบทอีกหรือ ผมขอให้ระวัง
 จาค่าพูดผมไว้วันนี้อดีตผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วถ้าหากว่ารับหลักการ
 ในเรื่องนี้ จะเป็นรอยบาปที่ท่านสร้างเอาไว้กับพี่น้องประชาชนในชนบท
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน-ผมขอย้ำอีกที ภารกิจมากเกือบทุกวัน หน่วยราชการ
 ทุกกระทรวง ทบวง กรม ต้องไปอาศัยกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเรียกประชุม
 เรียกไปนี่เรียกไป เพราะหน่วยราชการต่าง ๆ ก็พยายามที่จะไปถึงหมู่บ้าน
 เพราะหมู่บ้านนั้นเป็นหมู่บ้านเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ และในการ
 แก้ไขปัญหาของบ้านของเมือง ผู้ใหญ่บ้าน กำนันไม่มีเวลา จน
 พรรคกิจสังคมต้องขอขึ้นเงินเดือนให้เลยก็ยังไม่เพียงพอและขอให้อีก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือท่าน
เห็นด้วยกับข้อเสนอกรรมวิธีการชำระค่าใช้จ่ายใหม่ครับ สรุปด้วย

นายเชาวน์วงศ์ สุตลาภา (ลพบุรี) : ครับ สรุปคือ ผม
อาจจะชี้ให้เพื่อนสมาชิกด้วยกันได้เห็น ว่า เราจะต่อกล่มโครงการแตกแยก
ใหม่ คือท่าน ผู้ใหญ่บ้านเขาได้รับเลือกมา ถ้าหากว่ามีการดำเนินการ
ตามมาตรา ๓๘ นั้นจะต้องมีข้อกำหนดว่า ถ้าหากว่าผู้ว่าราชการจังหวัด
สอบสวนแล้ว ความยุ่งวุ่นวายที่ต้องอุปสภาค่าบนั้น เกิดจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
บางคน ก็ให้กำนันและผู้ใหญ่บ้านพ้นไป ไม่ใช่ไล่ไปทั้งหมดเลย เพื่อให้
เกิดความสามัคคีในหมู่บ้าน ผมขอฝากท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติและท่าน
กรรมวิธีการ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณณรงค์เลิศ
เดี๋ยวจึงข้างล่างพูดเสียก่อนแล้วเชิญกรรมการครับ ขอความกรุณาพูดกัน
อย่ายาวนัก

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ณรงค์เลิศ สุรพล ส.ส. ขอนแก่น เขต ๓ พรรคชาติไทย
สำหรับประเด็นมาตรา ๓๘ เป้าประเด็นก็คงอยู่ที่ว่าใครจะยุบสภาตำบลได้
ที่กระผมขอแปรญัตติบอกว่า การที่จะให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยุบสภาตำบล
ได้นั้น ควรจะเปลี่ยนจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย กระผมมีแนวทางที่จะนำเสนอประกอบเป็นเหตุเป็นผล
ดังต่อไปนี้

ประเด็นแรก เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ก็เพื่อที่จะแสดง
เจตนารมณ์ในการที่จะกระจายอำนาจ นั้นประเด็นหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ ก็คือแนวทางในการเมืองการปกครอง
ในระบอบประชาธิปไตย

ที่นี้เอาประเด็นแรกก่อนนะครับ กระผมมีความเห็นว่าควรจะให้
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ยุบสภาตำบลได้ ที่กราบเรียน
ประเด็นนี้ก็เพราะเหตุว่า ถ้าหากเราประสงค์จะกระจายอำนาจ ถ้าคิด
ยึดมั่นถือมั่นว่าจะ เป็นแนวทางในการที่จะพัฒนาชาติบ้านเมืองได้ กระผม
ขอเรียนท่านประธานว่า ถ้าหากการให้อำนาจไปแล้วไม่มีอิสระในการที่จะ
ทำงาน นั้นหมายความว่าเอาอำนาจของคนที่มาจากการเลือกตั้งไปแขวนไว้
กับผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นข้าราชการประจำ ถ้าหากเราหยิบยื่น
อำนาจนี้ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประเด็นว่าเป็นการสถาปนาอำนาจ
ศักดินาข้าราชการ นี่ประเด็นหนึ่ง แน่นนอนที่สุดสำหรับการขยายความ
อธิบายเหตุผลในประเด็นนี้ การมีอิสระจะต้องเป็นเป้าประเด็นสำคัญ
ในการกระจายอำนาจ แน่นนอนถ้าเราให้อิสระสภาตำบลไปมาก ก็
จะเป็นการไม่สมควร อาจจะเป็นการก่อให้เกิดความเสียหาย แต่ว่า
การก้าวก่ายดูแลควรจะมี หมายความว่าอย่างนั้น แล้วการก้าวก่ายดูแลนั้น
จะต้องดูที่มาของอำนาจ และที่มาของคนที่จะมาก้าวก่ายดูแล สำหรับ
สภาตำบลนั้น ถ้าหากจะให้อำนาจอ่าก้าวก่ายดูแลอยู่ในความอำนาจเด็ดขาด
ในการก้าวก่ายดูแลก็คือยุบสภาตำบล เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด
ถ้าจะให้อำนาจอ่าก้าวก่ายดูแลนี้ การให้อำนาจนี้ส่วนทาง เพราะเหตุว่า

สมาชิกสภาตำบลส่วนหนึ่งมาจากการเลือกตั้ง นั้นหมายความว่ามาตาม
 แนวทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ที่เขากล่าวชานกัน
 บอกเล่ากันต่อ ๆ ด้วยถ้อยคำสำนวนว่าอำนาจอธิปไตยเป็นอำนาจที่ยิ่งใหญ่
 มีอำนาจสูงสุดในการปกครองบ้านเมืองตามแนวทางระบอบประชาธิปไตย
 นั้นที่มาของอำนาจ เขาได้รับเลือกตั้งมาจากน้ำมือของประชาชน แต่ว่า
 หันมาดูคนที่จะมีหน้าที่กำกับต่า่นสุดท้าย คือผู้ว่าราชการจังหวัด กลับได้รับ
 การแต่งตั้ง พวกนี้สอบเข้า ว่าเรียนหนังสือมาสอบเข้ารับราชการนาน
 ให้เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ที่มาไม่เหมือนกัน ประชาชนไม่ได้เลือกมา
 กลับมามีอำนาจ สลายคล้ายอำนาจของประชาชน จึงขัดกับแนวทาง
 การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

ท่านประธานที่เคารพ เมื่อที่มาของอำนาจไม่เหมือนกัน

ถ้าหากเรายอมรับนับถือว่าอำนาจอธิปไตยคืออำนาจที่สูงสุดในการปกครอง
 แผ่นดิน ไฉนเล่าจึงให้คนที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งมามีหน้าที่อุปสภาตำบล
 ทำไมไม่ให้คนที่ป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เจ้ากระทรวงใหญ่
 ให้เขาซึ่งมาจากการเลือกตั้ง ให้เขามีหน้าที่ในการที่จะไปกระทำการตรวจสอบ
 สภาตำบลในด้านสุดท้าย อย่างน้อยที่สุดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 เมื่อมาจากการเลือกตั้งก็อยู่ภายใต้การควบคุมกำกับดูแลของคนที่เป็นสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรแน่นอน เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาจากการเลือกตั้ง
 ก็เท่ากับว่าคนที่ไปมีอำนาจอุปสภาตำบลนั้นถูกตรวจสอบคนที่มาจากประชาชน
 นั้นหมายความว่า ถูกตรวจสอบด้วยอำนาจของประชาชนโดยตรง เพราะฉะนั้น
 กระผมจึงเห็นว่าอำนาจในการอุปสภาตำบลนั้นน่าจะเป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง ถ้าไม่มาจากการเลือกตั้งก็ไม่ใช้
 ต้องมาจากการเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากเรากระทำการอย่างนี้
 สวนทางกับแนวทางการปกครองระบอบประชาธิปไตยอย่างนี้ เราจะนำหลักการ
 ที่กล่าวอ้างกันอยู่ทุกบ่อข ๆ ไปอธิบายความกับประชาชนได้อย่างไร ว่าเรายอมรับ
 นับถือว่า อำนาจของประชาชนนั้นคืออำนาจสูงสุดเพียงหนึ่งเดียวในแผ่นดิน-----

เราไม่มีคำอธิบายหรือยกเว้นท่านประธาน ผากท่านประธานอีกนิดหนึ่งว่า ถ้าหากความหวังความฝันในการจัดทำกฎหมายสภาตำบลนั้นเป็นฝันดี ของประชาชน กระผมขอบอกกล่าวไปยังญาติพี่น้องประชาชนที่เคารพ ที่รับฟังในขณะนี้ว่า ฝันของญาติพี่น้องประชาชนอาจจะฝันค้างและ ไม่มีทางสำเร็จ ผากอีกนิดหนึ่งท่านประธาน มาถึงวันนี้ผมตระหนัก เกินกว่า ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์แล้วว่า อำนาจทำให้คนเสื่อม ขอพบคุณ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณลำพอง

นายลำพอง พิลาสัมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ลำพอง พิลาสัมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา กระผมและคณะในนามของชาติพัฒนา ได้เสนอแปรญัตติมาตรา ๓๘ นี้โดยขอเพิ่มคำว่า ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัด ได้สั่งการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองโดยมิชอบ สมาชิกสภาตำบล จำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาตำบลทั้งหมด สามารถ เสนอเรื่องไปยังกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้กระทรวงมหาดไทยได้วินิจฉัย สั่งยับยั้งการดำเนินการของผู้ว่าราชการจังหวัดก่อนที่จะมีการเลือกตั้ง สมาชิกสภาตำบลใหม่ได้ และให้ถือคำสั่งของกระทรวงมหาดไทยเป็นที่สุดท้าย กระผมขอชี้แจงคำประกอบที่เสนอเป็นวรรคสามนี้ ท่านประธานที่เคารพ จริง ๆ แล้วกฎหมายสภาตำบลวรรคนี้ตามความเห็นของกระผมถือว่าเป็นวรรคที่ข่มเหงน้ำใจของสมาชิกสภาตำบลร้ายแรงที่สุด ยิ่งกว่ามาตรา ๒๙ ที่ผ่านมา ผมอยากจะกราบเรียนว่า สมาชิกสภาตำบลนั้นมีท่านผู้ใหญ่บ้าน มีประชาชนที่อาสาสมัครเข้ามาเพื่อเห็นแก่ความเจริญของบ้านของเมือง ในตำบลของตนเอง และมาอยู่ในหน้าที่ ในเวลาที่จำกัดตามวาระ ท่านประธาน ที่เคารพ หน้าที่ตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ นั้นมีมากมาย ล้วนแต่เป็นหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับพี่น้องประชาชนในตำบลนั้นตั้งแต่เกิดจนตาย ลมหายใจเข้า หายใจออกทุกวาระ เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะไปข้างหน้า ข้างหลัง ข้างบน ข้างล่าง เป็นหน้าที่ของสภาตำบลเหมือนกันกับหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นหน้าที่นี้จะต้องให้คุณให้โทษกับผู้คนและให้ประโยชน์กับผู้คนได้ เพราะฉะนั้นการกระทำของสมาชิกสภาตำบล ไม่ว่าจะโดยตำแหน่ง ไม่ว่าจะ มาจากการเลือกตั้ง อาจจะเกี่ยวข้องกับผู้มีอิทธิพล ผมอยากจะกราบเรียนว่า ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นนั้นมักจะเกี่ยวข้องกับผู้มีอำนาจในท้องถิ่นด้วย ไม่ว่าจะ

นายอำเภอ ไม่ว่าจะผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่ว่าจะนักการเมือง หลายต่อหลายฝ่าย
ทั้ง ๆ ที่สมาชิกสภาตำบลนั้นมารับใช้ตำบล รับใช้ประเทศชาติด้วยความบริสุทธิ์ใจ
การกระทำอย่างนี้ชอบที่จะได้รับการกลั่นแกล้ง กำหนด ผู้ใหญ่บ้านก็ดี ประชาชนก็ดี
อยู่ในวาระ แต่ท่านนายอำเภอก็ดี ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งโดยให้ยุบสภา
สภาตำบล ซ้ำยังกำหนด ผู้ใหญ่บ้านที่มาจากกาเลือกตั้งหรือรับหน้าที่โดยตำแหน่ง
จะต้องออกไปตามวาระนี้ ตามคำสั่งนี้ แล้วการออกนั้นก็ให้ออกตามกฎหมายลักษณะ
ปกครองท้องที่ด้วย -----

ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วกฎหมายฉบับนี้เป็นความหวังของพี่น้องประชาชน เหมือนขนมหวาน เพราะฉะนั้นผมถือว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นเหมือนขนมหวานที่ เคี้ยวด้วยยาพิษและไปหลอกเด็ก เพราะฉะนั้นถ้าพิจารณาจริง ๆ แล้ว สภาพตำบลทำอะไรไม่ได้เลย ไม่ทราบว่าท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญ ที่นั่งอยู่ตรงนี้ให้ผ่านมาได้อย่างไร ซึ่งจริง ๆ แล้ว ผมคิดว่าคงจะมาด้วยความจำใจหรืออาจจะได้รับใบสั่งมาก็ได้ ท่านประธานที่เคารพ การที่นายอำเภอ การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งให้ออกไปให้ยุบสภาโดยง่าย ๆ นั้น ผมอยากจะ กราบเรียนว่าทำให้พี่น้องประชาชนที่เข้ามารับหน้าที่ก็ดี กำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็ดี หวั่นไหวและไม่มีที่พึ่ง เพราะฉะนั้นการที่เพิ่มในวาระสามนี้ อย่างน้อยที่สุดก็ให้ เหลืออีกศาลหนึ่ง คือเป็นที่พึ่งคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพราะฉะนั้น สมาชิก ๒ ใน ๓ ชอบที่จะยื่นเสนออุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ให้พิจารณากลับกรองอีกครั้งหนึ่ง เพื่อที่จะให้ผู้ซึ่งอยู่ในตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่นั้น ได้มีที่พึ่ง ซึ่งโดยจริง ๆ แล้วการที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ยุบโดยที่ไม่มีอุทธรณ์ ไม่มีฎีกา ไม่มีที่พืงนั้น ผมคิดว่ามันง่ายเกินไป เพราะฉะนั้นกระผมและคณะจึงได้ เสนอแปรญัตติสงวนและก็เพิ่มวาระที่สาม เพื่อที่จะให้สภาตำบลได้สามารถจะ ปฏิบัติได้ด้วยคามั่นคงดีกว่าที่จะคงตามร่างเดิม กระผมหวังใจอย่างยิ่งว่า ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทางด้านซีกรัฐบาลก็คงจะเห็นด้วยกับตัวกระผม และหลายต่อหลายท่านที่ได้อภิปรายไป ก็คงเห็นด้วยว่า การที่เราเพิ่มวาระสาม เข้าไปนี้ อย่างน้อยที่สุดสมาชิกสภาตำบลจะได้มีที่พึ่งและก็มีคามั่นคงในการ ปฏิบัติหน้าที่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพินิจ

นายพินิจ จันทรสมบูรณ์ (กาญจนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ ผม พินิจ จันทรสมบูรณ์ พรรคพลังธรรม ผมได้ฟังเพื่อนสมาชิกอภิปราย แล้วก็อดจะเป็นห่วงไม่ได้ว่า ท่านพ่อแม่พี่น้องประชาชนหรือกำนัน ผู้ใหญ่บ้านบางคน ที่อยู่ภายนอกจะเข้าใจผิดเพราะในส่วนนี้เป็น เรื่องของการกำกับดูแลสภาตำบล ในมาตรา ๓๗ นั้นก็พูดถึงเรื่องการยับยั้งบางอย่างเท่านั้น แต่ในกรณีมาตรา ๓๘ ที่พูดนั้น มันหมายความว่า การฝ่าฝืนความสงบเรียบร้อยและสวัสดิภาพของประชาชน และการละเลยไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ชอบด้วยอำนาจ ผมขอย้ำตรงนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณดุสิต

นายตุลิต โสภิตชา (อุบลราชธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายตุลิต โสภิตชา ส.ส. จังหวัดอุบลราชธานี พรรคกิจสังคม หลายประเด็น
 ที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปนั้น เป็นสิ่งที่ผมเห็นว่า นำที่กรรมาธิการและสภาแห่งนี้
 ควรจะให้ความสนใจ แต่ประเด็นที่ผมอยากจะฝากก่อนที่ท่านประธานกรรมาธิการ
 จะได้ชี้แจง คือผมอยากจะขี้ว่าเมื่อเราให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคล แปลว่าเราให้อำนาจ
 อำนาจเขาสามารถปกครองกันเอง มันมีสาระสำคัญอยู่ว่า แม้ว่าสภาตำบลนั้นจะมี
 สมาชิกอยู่ไม่กี่คน แต่หมายถึงว่าคนทั้งตำบลเขาคัดเลือกมาเขาปกครองกันเอง ที่นี้
 การจะจับชีวิตของสภาตำบลลงง่าย ๆ โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้สั่งยุบสภาได้
 ในความเห็นของผม ผมว่ามันง่ายไป อย่างที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้บอกว่า ถ้าหากว่า
 ให้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นคนสั่งยุบ น่าจะอบอุ่นกว่า
 น่าจะปลอดภัยกว่า เพราะว่าคนจะมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ผ่านการเลือกตั้ง
 มาจากประชาชน ผ่านการคัดเลือกมาจากพรรคการเมือง ผ่านการคัดเลือกมาจาก
 นายกรัฐมนตรี ไปรดเกล้าๆ ก่อนที่จะมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แต่คนที่เป็นผู้ว่าฯ ก็รู้อยู่แล้วว่าในข้าราชการประจำ บางคนบางท่าน เปลี่ยนตำแหน่งไปละ ๒ ครั้ง อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นความปลอดภัย มีน้อย ผมจึงเห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อย คือท่านกรรมาธิการ ชำรงดี ไทยมงคล คืออยากจะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นคน สั่งยุบสภาตำบล ทั้งนี้ผมอยากให้ท่านประธานกรรมาธิการชี้แจงเหตุผลว่า ทำไมจึงอยากให้ผู้ว่าฯ สั่งยุบสภามากกว่าที่จะให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย เพราะว่ารูปแบบของสภาตำบล นอกจากจะเป็น สภาตำบลแล้ว พัฒนาจากสภาตำบลก็เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มันจะประกอบไปด้วยหลายส่วน ประกอบเป็นสภาตำบล เพราะฉะนั้น เพื่อความเข้าใจผมไม่รบกวนเวลามาก ผมอยากฟังเหตุผลว่าทำไม จึงอยากให้ผู้ว่าฯ ยุบสภามากกว่ารัฐมนตรี ทั้ง ๆ ที่เราอยู่ในระบอบ ประชาธิปไตย จริงอยู่อาจจะมียกข้อโต้แย้งว่ารัฐมนตรีมหาดไทยบางคน อาจจะไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง ผมว่าต่อไปมันจะมาจากเลือกตั้งทั้งหมด ท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมถึงอยากที่จะฟังเหตุผลดูสิว่าทำไมจึงอยาก จะให้ผู้ว่าฯ ยุบสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญ กรรมาธิการชวรงค์

นายชวรงค์ ฉายะบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชวรงค์ ฉายะบุตร กรรมาธิการ เนื่องจากได้มีการแก้ไขในมาตรา ๓๘ กระผมได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้วมีความเห็นว่าคณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติม ข้อความบางประการเข้าไป ซึ่งพิจารณาเปรียบเทียบกับร่างเดิมของรัฐบาล ในมาตรา ๓๘ แล้ว มีความเห็นว่าตามร่างเดิมของรัฐบาลที่เสนอไปนั้น น่าจะเป็นร่างที่ดีกว่า ผมจึงอยากที่จะเสนอขอให้ได้พิจารณาขึ้นตามร่างเดิม ของรัฐบาล

ทั้งนี้ผมอยากขออนุญาตทราบเรียนก็คือว่า ในเหตุผลบางประการ ที่ได้มีท่านผู้อภิปรายหลายท่านได้พิจารณาว่าผู้ว่าราชการจังหวัดสมควรที่จะมี อำนาจยุบสภาตำบลได้หรือไม่นั้น ผมขออนุญาตมีความเห็นว่า ความจริงแล้ว ในมาตรา ๓๘ ที่เขียนไว้ นั้น เหตุแห่งการยุบสภาตำบลจะมีเฉพาะบางกรณีเท่านั้น ไม่เป็นการทั่วไป เหตุแห่งการยุบสภาตำบลได้ ก็คือกรณีที่สภาตำบลนั้นได้กระทำ การฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลย ไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ข้อความทำนองนี้มีอยู่ใน

กฎหมายท้องถิ่นเกือบทุกฉบับด้วยกัน ทั้งในกฎหมายเทศบาล กฎหมาย องค์การบริหารส่วนจังหวัด และกฎหมายสุขาภิบาลในทำนองเดียวกัน ซึ่งเขียนไว้แบบนี้ประเด็นเพียงแต่ว่าระดับของผู้ที่มีอำนาจสั่งการยุบสภานั้น ควรจะเป็นรัฐมนตรีหรือว่าเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ในเรื่องนี้ได้มีการพิจารณา มาแต่เดิมว่าในระดับที่มีสภาตำบลถึงเกือบ ๗,๐๐๐ ตำบลในขณะนี้น่าจะเกินภาระ และขีดความสามารถที่ท่าันรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะดูแลได้ทั่วถึง ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ ใกล้ชิดกับสภาพข้อเท็จจริงทั้งหมด น่าจะเป็นผู้พิจารณาได้ และการพิจารณาเช่นนี้ ในทางปฏิบัติก็จะต้องมีการ สอบสวนฟังข้อเท็จจริง และก็จะต้องใช้ความระมัดระวังอย่างยิ่งในการที่จะทำการยุบสภาตำบล โดยคำแนะนำของนายอำเภอ การใช้อำนาจเช่นนี้ ของผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่ใช่ในฐานะเป็นตัวบุคคล แต่ในฐานะที่เป็นสถาบัน สถาบันหนึ่ง เป็นสถาบันซึ่งใช้อำนาจของรัฐในการกำกับดูแล และปกตึก ผู้ว่าราชการจังหวัดอยู่ได้ก็โดยที่ท่าันรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ อันนี้เป็นประเด็นที่ ๑ ที่กระผมอยากกราบเรียนว่า น่าจะมีผลดีกว่าที่จะให้อำนาจในการสั่งการขึ้นมาอยู่ระดับเหนือ ทุกอย่างนี้ เป็นในแนวของอำนาจรัฐทั้งสิ้น

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากกราบเรียนที่อยากจะให้คืนร่างเดิม ของรัฐบาลก็คือว่า ในมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่งนั้นกรรมาธิการได้ไปเพิ่มในลักษณะที่ว่า ถ้าหากมีการยุบสภาตำบลแล้ว สภาตำบลจะประกอบด้วยทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ที่ได้รับเลือกตั้งซึ่งมีจำนวนมากมายหลายฝ่ายด้วยกัน แต่การยุบสภาตำบล ไม่ว่าจะโดยเหตุใดก็ตามที่ในวรรคหนึ่งนั้น จะเป็นผลให้กำนันและผู้ใหญ่บ้าน ต้องออกจากตำแหน่งไปด้วย และไม่ใช่ออกจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ แต่จะต้องออกจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ไปด้วย เป็นการเขียนกฎหมายที่ข้ามกฎหมาย และก็ถ้าเป็นการกระทำของสมาชิกสภาตำบล กำนันซึ่งไม่ใช่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็ต้องออกจากตำแหน่งไปด้วย ซึ่งเป็นการไม่เป็นธรรมอย่างยิ่งต่อกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งในร่างเดิมของรัฐบาล ไม่มีข้อความอันนี้ -----

เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่า ในวาระหนึ่งตามร่างเดิมของรัฐบาลนั้น น่าจะให้ความเป็นธรรมยิ่งขึ้น สำหรับในวาระสอง ในวาระสอง ซึ่งให้ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นออกจากตำแหน่ง การที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านตามวาระสอง ของมาตรา ๓๘ ต้องออกจากตำแหน่งนั้น ก็เป็นผลมาจากการกระทำ ของตัวกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นเองไม่ใช่ของคนอื่น เพราะฉะนั้นถ้าหากตัวเอง ไปทำเสื่อมเสียมีความประพฤติมิชอบแล้ว ก็สมควรแก่กรรมที่ตนเอง ควรได้รับการพิจารณาตนเอง ประเด็นก็มีอยู่เพียงแค่นี้ในวาระหนึ่งและ วาระสอง ซึ่งในร่างเดิมของรัฐบาลนั้นได้เขียนให้ความเป็นธรรมไว้อย่าง ครบถ้วน กระผมจึงขออนุญาตกราบเรียนนะครับ ขอขึ้นตามร่างเดิม ของรัฐบาล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการ
คุณโกศลครับ

นายโกศล พลกุล (กรรมการ) : ผม โกศล พลกุล กรรมการ ขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกและท่านประธาน สืบเนื่อง ต่อจากท่านอธิบดีชูวงศ์ ประเด็นของมาตรา ๓๘ นี้ เราอาจจะแยก ได้เป็น ๓ ประเด็นใหญ่ ๆ

ประเด็นแรก ก็คือเหตุแห่งการที่จะยุบสภาตำบล

ประเด็นที่ ๒ ก็คือใครควรจะมีอำนาจยุบ

ประเด็นที่ ๓ ก็คือผลจากการยุบสภาตำบลจะเป็นอย่างไร เหตุแห่งการยุบสภาตำบลนั้นท่านอธิบดีได้เขียนไปแล้วว่า ไม่ใช่อยู่ ๆ ผู้ที่มีอำนาจนั้นจะยุบ ซึ่งเราจะว่าต่อไปอยากยุบก็ยุบได้ ต้องมีเหตุก็คือว่า สภาตำบลนั้นต้องกระทำการที่ฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือสวัสดิภาพ ของประชาชนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ ต้องมีเหตุ อันนี้มาก่อนจึงจะไปยุบสภาตำบลได้

ทีนี้ประเด็นต่อมาก็คือว่า ใครควรเป็นผู้มีอำนาจยุบสภาตำบล ก็คงมีประเด็นที่ถกเถียงกันอยู่ ๒ ประเด็นใหญ่ ก็คือควรจะให้รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือควรจะให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เมื่อที่ท่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ถามว่าทำไมถึงกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้ที่ใช้อำนาจยุบสภาตำบล คำตอบก็คงเป็นในลักษณะที่ว่า ระบบการบริหาร ของเรานั้นเรามีส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ส่วนภูมิภาคนั้น ก็คือชนชา หรือเครื่องไม้เครื่องมือของส่วนกลาง ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดี

นายอำเภอเก็ดก็คือตัวแทนของรัฐบาล จริงอยู่แม้นายอำเภอเก็ด ผู้ว่าราชการจังหวัด
เก็ดไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง แต่ถือว่าเขาได้รับการแต่งตั้งไปจากรัฐบาล
ภารกิจของผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นคงมี ๒ ด้านใหญ่ ๆ

ด้านแรก ก็คือการปฏิบัติภารกิจของรัฐบาล

ด้านที่ ๒ ก็คือใช้อำนาจควบคุมกำกับหรือเรียกว่ากำกับดูแล
องค์การปกครองท้องถิ่นในนามของรัฐบาล แน่นนอนครับก็ขึ้นอยู่กับสภาว่า
อำนาจตรงนี้เราจะมอบให้กับข้าราชการประจำ ซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐบาล
ดำเนินการ หรือเราจะให้ฝ่ายการเมืองดำเนินการโดยตรง ประเด็นนี้
ก็คงจะพูดกันไปได้ แต่เหตุผลประการหนึ่งในร่างเดิมที่คงให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
ก็เพราะเห็นว่าเรื่องนี้จำนวนของสภาตำบลนั้นก็ค่อนข้างมาก เกือบ
๗,๐๐๐ ตำบล เป็นพื้นฐานระดับล่าง ถ้าหากไม่แบ่งอำนาจลงไป ไม่มอบ
อำนาจลงไป การดูแลตรวจสอบต่าง ๆ นั้น ท่านต้องขึ้นมาที่รัฐมนตรีหมด
ก็อาจจะไม่ทั่วถึง นี่ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ บางท่านอาจจะให้เหตุผลว่า สมาชิกสภาตำบลนั้น
มาจากการเลือกตั้ง ดังนั้นควรจะให้ผู้ที่มาจากการเลือกตั้งคือรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้สั่งยุบสภา ผมได้กราบเรียนแล้วว่า
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้น ผู้ที่จะต้องมาจาก ส.ส.
ซึ่งรัฐธรรมนูญบังคับมีเพียงคนเดียวก็คือ นายกรัฐมนตรี ส่วนรัฐมนตรี
อื่นนั้นอาจจะมาจาก ส.ส. หรือไม่ก็ได้ ถึงเราจะบอกว่าแนวโน้มนั้น
คนมาเป็นรัฐมนตรีต้องเป็น ส.ส. แต่ถ้าบังเอิญเกิดรัฐมนตรีมหาดไทย
ไม่ได้เป็น ส.ส. ขึ้นมา ก็คงไม่เป็นคำตอบตรงนี้อีกละ ว่าคนที่ไม่ได้
เป็น ส.ส. ไปยุบสภาตำบลซึ่งมาจากการเลือกตั้ง บางท่านอาจจะ
สงสัยว่า ทำไมอำนาจของประชาชนเป็นอำนาจสูงสุด แล้วไปให้ข้าราชการ
ไปยุบสภาได้อย่างไร ก็คงเป็นคำตอบที่ผมเรียนตอนต้นว่า อำนาจสูงสุด
ของประชาชนนั้นหมายถึงอำนาจอธิปไตย การใช้อำนาจอธิปไตยของประชาชน
ก็คือการเลือกผู้แทนราษฎร แต่การที่ประชาชนในท้องถิ่นเลือกตัวแทนท้องถิ่น
นั้นไม่ได้หมายความว่า เป็นการใช้อำนาจอธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ
ด้วยเหตุนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ถึงได้แยกอีกหมวดหนึ่ง เรื่อง
การปกครองท้องถิ่น โดยวางหลักการในการปกครองท้องถิ่นไว้ ๓ หลัก

หลักแรกก็คือว่า จะต้องมีการแยกองค์ประกอบรองท้องถิ่น
ให้hook เป็นฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร

หลักประการที่ ๒ ก็คือว่า ทั้งฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร
ขององค์การปกครองท้องถิ่นนั้น ควรจะมาจากการเลือกตั้งเป็นหลัก

หลักประการที่ ๓ ก็คือ การควบคุมกำกับนั้น ควรกระทำ
เท่าที่จำเป็น มีการแยกกันลักษณะนี้ ดังนั้นถ้าจะบอกว่า การเลือกตั้งผู้แทน
ท้องถิ่น คือการใช้ยานาจลชีพโตย ก็คงจะถูกบางส่วนเท่านั้น แต่ไม่ได้ว่า
ถูกทั้งหมด เป็นเพราะว่ารัฐนั้นยอมให้มืองค์การปกครองท้องถิ่นเกิดขึ้น
ยอมให้มีการกิจท้องถิ่นอยู่ภายใต้โครงสร้างของรัฐ ซึ่งจะตั้งประสาน
กับภารกิจของรัฐ ไม่อย่างนั้นแล้วอาจจะเกิดปัญหาขึ้นในสังคมได้
ด้วยเหตุนี้เองในร่างเดิมก็ดี หรือแม้แต่ร่างที่กรรมาธิการแก้ไขก็ดี
หรือแม้แต่ร่างที่ทางก้านัน ผู้ใหญ่บ้าน เสนอในการมาชุมนุมครั้งนี้
ก็คงเดิมก็ต่อไม่ได้และต้องในกรณีที่จะให้นายอำเภอทำเรื่อง เสนอผู้ว่า
ราชการจังหวัดแล้วก็สั่งยุบ นั่นอันครึบกระบวนกาตรวจสลับนั้นก็ เป็นไป
ได้อยู่แล้ว ถ้าหากผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นจะดำเนินการอย่างไรต่อไป
เขาคงต้องรับผิดชอบ อาจจะร้องขึ้นไปยังรัฐมนตรี ร้องขึ้นมายัง
ท่านผู้แทนราษฎร นายอำเภอเองถ้าหากทำรายงานขึ้นมา แล้วรายงาน
ของนายอำเภอที่เสนอผู้ว่าฯ ให้สั่งยุบสภาตำบลนั้น ไม่เห็นไปตาม
มาตรา ๓๘ ในร่างเดิมหรือร่างของกรรมาธิการในประเด็นนี้ก็ดี
เขาต้องรับผิดชอบทั้งแพ่ง อาญาและวินัย หากรายงานนั้นไม่ถูกต้อง
ตามกฎหมาย ดังนั้นผมจึงคิดว่าในประเด็นนี้แหละครับที่ได้มอบอำนาจ
ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด

ประเด็นสุดท้าย คือผลกระทบจากการที่มีการยุบสภาตำบล
ตรงนี้เป็นประเด็นที่หลายท่านวิตกกังวลมาก ในร่างเดิมนั้นผลกระทบต่อ
สภาตำบลก็คือว่า สมาชิกสภาตำบลที่มาจากการเลือกตั้งก็ย่อมจะสิ้นสภาพไป
อันนี้เป็นเรื่องปกติ ก็เหลือสมาชิกที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งตามกฎหมาย
สภาตำบลนี้ นั่นก็คือ ก้านัน ผู้ใหญ่บ้าน ก้านัน ผู้ใหญ่บ้านนั่นถือว่าเป็นสมาชิก
ที่เป็นโดยตำแหน่ง จริง แม้ก้านัน ผู้ใหญ่บ้านจะมาจากการเลือกตั้ง แต่เป็น
การเลือกตั้งตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ ผมได้กราบเรียนในวันพุธ
ก่อนว่า การเลือกตั้งก้านัน ผู้ใหญ่บ้าน ตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่นั้น
เป็นการเลือกตั้งเพื่อมาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ใช่เลือกตั้งเพื่อเป็น

ผู้แทนของประชาชนในท้องถิ่น นี่คือหลักกฎหมายมันเป็นอย่างนั้น ดังนั้น
 ในร่างเดิมหรือกรรมาธิการเสียงข้างน้อยจึงเห็นว่า ถ้ามีการยุบสภาตำบล
 แนนอน คนที่มาจากการเลือกตั้งตามกฎหมายสภาตำบลต้องสิ้นสมาชิกภาพไป
 แต่ต้องไม่กระทบกรรมการที่เป็นโดยตำแหน่ง เว้นแต่ว่ากรรมการที่เป็น
 โดยตำแหน่งนั้นจะมีส่วนร่วมในการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือว่า
 ละเลยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ด้วยตนเอง ที่ท่านอธิบดีได้กราบเรียนไป
 ถ้าเป็นอย่างนั้นในร่างเดิมจึงเขียนว่า ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด
 ที่จะสั่งให้ออกจากตำแหน่งตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ ให้เห็นได้ว่า
 เมื่อเขามาตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ เขาต้องพันตามกฎหมาย
 ลักษณะปกครองท้องที่ และการจะพันนั้นก็เนื่องจากว่า เขาต้องกระทำการที่มีผิด
 ถ้าเขาไม่ได้กระทำการที่มีผิด เช่น ไม่ได้มาประชุมหรือคัดค้านในที่ประชุม
 แล้วจะให้เขาพ้นจากตำแหน่งไปด้วย ตรงนี้จึงเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง แต่บังเอิญ
 ในการประชุมของกรรมาธิการนั้น มีกรรมาธิการที่ผมได้กราบเรียน
 เมื่อสักครู่นี้ ในมาตรา ๒๙ ว่า บางครั้งกรรมาธิการก็อาจจะไม่ได้แบ่งแยก
 เป็นฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ก็พยายามให้ความคิดเห็น ให้เหตุให้ผลและบางครั้ง
 ก็อาจจะลงมติไปตามเหตุตามผลของท่านที่เสนอ ครั้งนี้ผมอยากเรียนเลยว่า
 ท้ายกรรมาธิการที่เสนอให้แก้ไขจากร่างเดิม ในมาตรา ๓๘ นี้ เป็นร่างใหม่
 กรรมาธิการนี้หลายท่านมาจากฝ่ายค้านเอง ท่านหนึ่งที่เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงสำคัญ
 คือท่านมานะ คุณสกุล ว่าเหตุผลของท่านนั้น ท่านให้เหตุผลบอกว่า ก็เมื่อยุบ
 สภาตำบลแล้วนี้ ถ้าให้ผู้ที่มาจากการเลือกตั้งสิ้นสมาชิกภาพไป แล้วพวกท่าน
 ผู้ใหญ่บ้านยังอยู่ มันไม่เป็นธรรม น่าจะให้พ้นไปพร้อม ๆ กันทั้งหมด
 ด้วยเหตุผลอันนี้แหละครับที่ทำให้ชนะ แล้วก็กลายมาเป็นร่างของกรรมาธิการ
 ซึ่งสมาชิกพรรครัฐบาลบางท่านหรือกรรมาธิการ อย่างเช่น ท่านอธิบดีชูวงศ์
 นั้นก็ไม่เห็นด้วย ก็บอกว่า ควรจะเป็นไปตามร่างเดิม เพื่อให้ถูกต้อง
 ตามระบบที่มีมันควรจะเป็น ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุวิทย์ครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม สุวิทย์ คุณกิตติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคกิจสังคม
 ท่านประธาน ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลฉบับนี้ ดูเหมือนว่ามีเจตนาดี
 แต่เบื้องหลังแท้จริงแล้ว ก็ยังไม่มีความต้องการที่จะปล่อยหรือกระจายอำนาจ
 ให้กับประชาชนในท้องถิ่นอย่างเต็มที่ เหมือนกับที่ได้พูดไว้ อย่างไรก็ตาม เราจะดู

๑๗๑

สน. ๒๑/๒๕๓๗ (ส. ๒)

สุทธิกานต์ ๗๕/๓

ตั้งแต่เริ่มแรก ท่านประธาน ในเรื่องการจัดสรรงบประมาณให้กับสภาตำบล
มาตรา ๓๙ ซึ่งพิจารณาผ่านไปแล้วนั้น การที่ระบุไว้ ๒ เพอร์เซ็นต์นั้น
เท่ากับเป็นการให้หลักประกัน ถึงแม้รัฐบาลจะบอกว่าได้ปฏิรูปหรือว่าได้ออก
ระเบียบบเรื่องการค้าสิ่งท้องถิ่นใหม่-----

แต่การคลังท้องถิ่นใหม่ตามระเบียบที่มติ ^{ค.ร.ม.} ที่ผ่านมานั้นเป็นการ
 เก็บภาษีเพิ่มจากเดิมที่เก็บอยู่แล้ว ท่านประธานครับ เป็นการ
 เก็บภาษีเพิ่มจากเดิมที่เก็บอยู่แล้ว ไม่ได้ปรับโครงสร้างภาษีซึ่งมีอยู่
 ในปัจจุบันนี้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักสากล ในการที่จะให้ท้องถิ่นสามารถ
 จัดเก็บภาษีได้ แล้วก็ใช้ในท้องถิ่นได้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม
 มากยิ่งขึ้น แต่นี่จัดเก็บเพิ่มขึ้นจากเดิมที่จัดเก็บอยู่แล้ว ท่านประธาน
 ที่เคารพ ตรงนี้แสดงให้เห็นถึงความจริงใจของรัฐบาล ถึงแม้ว่า
 รัฐบาลบอกว่าพยายามแก้ไขตรงจุดนี้ ซึ่งก็เป็นทางออกทางหนึ่ง
 แต่อย่างไรก็ตามท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๓๘ ถึงแม้ว่า
 ท่านอธิบดีกรมการปกครอง ท่านกรรมาธิการจะบอกว่าขอใช้ร่างเดิม
 ของรัฐบาลก็ตามที่ แต่การที่จะให้อำนาจกับผู้ว่าราชการจังหวัดหรือ
 นายอำเภอเข้ามาควบคุมสภาพตำบลในลักษณะครอบจักรวาล
 ตามมาตรา ๓๘ ที่ระบุไว้ว่า ในกรณีที่สภาพตำบลกระทำการฝ่าฝืน
 ต่อความสงบเรียบร้อยและสวัสดิภาพของประชาชนหรือละเลย
 ไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ท่านประธาน
 ที่เคารพ จริง ๆ แล้วตรงนี้มีกฎหมายอยู่แล้ว ไม่ว่าจะ เป็นกฎหมาย
 ลักษณะปกครองท้องถิ่น ที่ท่านอธิบดีกล่าวถึง หรือกฎหมายอาญา
 เพราะท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านนั้นจริง ๆ แล้วถือเป็นเจ้าพนักงานตาม
 กฎหมายด้วย เพราะฉะนั้นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย
 หรือสวัสดิภาพของประชาชนนั้น นอกเหนือจากการเอาโทษทางวินัยแล้ว
 ควรจะลงโทษทางอาญาด้วยซ้ำไป ในขณะที่เดียวกันในมาตรา ๓๗
 ก็ยังให้อำนาจนายอำเภอ และผู้ว่าราชการจังหวัดในการควบคุมกำกับดูแล
 สภาพตำบลอยู่แล้ว เขียนไว้ชัดเจนว่าถ้าเพื่อว่าสภาพตำบลดำเนินการไป
 โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ
 หรือไม่เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของทางราชการ นายอำเภอมีสิทธิ
 มีอำนาจที่จะยับยั้ง แล้วก็รายงานไปยังผู้ว่าฯ ผู้ว่าฯ ก็มีอำนาจที่จะยับยั้งอีก
 ถ้าเห็นด้วย หรือยกเลิก ตรงนี้ก็มีการควบคุมอยู่แล้ว เพราะเหตุใด
 ท่านประธานที่เคารพ จึงให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอมีสิทธิ
 ที่จะยุบสภา ความเป็นอิสระหรือการสมารถที่จะทำหน้าที่อย่างตรงไป
 ตรงมา จะเป็นไปได้หรือไม่อย่างไร ความเกรงกลัว ความเกรงใจ
 และโดยเฉพาะอย่างยิ่งออกกฎหมายมากำชับ ออกกฎหมายมาบีบบังคับ

ในลักษณะเช่นนี้เป็นกรไม่ถูกต้อง ท่านประธานที่เคารพ ประเด็น
 ในการที่ให้อำนาจกับใครเป็นผู้ยุบสภานั้น ผมยังยืนยันว่าที่กรรมาธิการ
 จากพรรคกิจสังคมได้แปรญัตติโดยให้อำนาจรัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจยุบสภา
 นั้นน่าจะเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ถึงแม้ว่ารัฐธรรมนูญจะกำหนดไว้ว่า นายกรัฐมนตรี
 มาจากการเลือกตั้งเท่านั้น ไม่ได้รวมถึงรัฐมนตรีทั้งหมด ว่าจำเป็น
 ที่จะต้องมาจากการเลือกตั้ง แต่รัฐมนตรีนั้นยังคงมีความรับผิดชอบต่อ
 สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง ซึ่งผู้ว่าฯ ไม่ได้มีหน้าที่
 ในการรับผิดชอบ ไม่มีควมรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรเลย
 อย่างน้อยที่สุดก็ยังเป็นกลไกหนึ่งในกระบวนการประชาธิปไตย
 ที่สามารถเข้าไปดูแลตรวจสอบได้ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้น
 ในวาระหนึ่ง ผมมีความเห็นว่าควรที่จะแปรญัตติแก้ไขตามที่
 คุณธารรงค์ได้เสนอไว้คือให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย -----

ส่วนในพรรคสองนั้นควรตัดออกไปทั้งหมด เพราะมันเป็นอำนาจซ้ำซ้อน ตามกฎหมาย ในกรณียุบสภาแล้วเห็นว่าการัน ผู้ใหญ่บ้านได้มีการกระทำ ความผิด แล้วก็ให้ผู้ว่าฯ ไล่ออก หรือให้ออก กฎหมายระบุไว้แล้วไม่จำเป็นต้องเขียนไว้เพื่อเป็นการข่มขู่การัน ผู้ใหญ่บ้าน เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ในส่วนนี้ผมคิดว่าถ้าเราคงพรรคสองไว้ก็จะทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอเหล่านั้นยังมีอำนาจปลดการัน ผู้ใหญ่บ้านอยู่ดี ดังนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่าในการแก้ไขมาตรา ๓๘ นั้น เพื่อเป็นหลักประกันให้กับการัน ผู้ใหญ่บ้านในการที่จะทำหน้าที่ในสภาตำบล ในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชน อย่างแท้จริง ไม่ใช่เป็นตัวแทนของฝ่ายราชการแล้วละก็การแก้ไขพรรคหนึ่งที่จะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้พิจารณาในเรื่องการยุบสภานั้น น่าจะเป็นสิ่งที่ถูกต้องกว่า และการตัดพรรคสอง ออกนั้นน่าจะเป็นการสนับสนุนและให้เป็นขวัญกำลังใจกับการัน ผู้ใหญ่บ้านในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอิสสระ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์ จากอุบลราชธานี ผมได้ฟังท่านกรรมาธิการ ท่านอธิบดีกรมการปกครอง และที่ท่านกรรมาธิการ ดอกเตอร์โกดิน ที่สรุปประเด็นกรณีมาตรา ๓๘ ไว้ ๓ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ คือมูลเหตุที่จะมีการสั่งยุบสภาตำบลได้

ประเด็นที่ ๒ ใครคือผู้มีอำนาจสั่งยุบ

ประเด็นที่ ๓ ผลจากการออกคำสั่งยุบสภา

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมว่าปัญหาใหญ่มันอยู่ที่ประเด็นที่ ๓ เวลานี้ ปัญหาหลักมันอยู่ที่ประเด็นที่ ๓ แม้กระทั่งการัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งมาชุมนุมกันอยู่ที่ลานพระบรมรูปกิติ หรืออยู่ที่หน้าสภาเวลานี้ก็ดี เขาห่วงประเด็นที่ ๓ จากการที่เราได้ติดตามข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ เราได้ฟังเสียงการัน ผู้ใหญ่บ้านมาตลอด พี่น้องการัน ผู้ใหญ่บ้านวิตกว่าหากมีการยุบสภาแล้วเกรงว่าตำแหน่งตัวเองจะหลุดไปด้วย ทั้ง ๆ ที่โดยสภาพความเป็นจริง สมาชิกสภาตำบลซึ่งเกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ สมาชิกประกอบไปด้วย ๑. จากการเลือกตั้งโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ ๒. สมาชิกโดยตำแหน่งคือการัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งได้รับเลือกตั้งตามกฎหมาย

ลักษณะการปกครองท้องที่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนันมีความรู้สึกว่าจะไม่เป็นธรรม
 อย่างยิ่ง เพราะได้เห็นร่างฉบับนี้แล้วเชื่อว่าแต่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เลขครัว
 ทาน ประธาน ให้ผมเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผมก็ยอมไม่ได้เหมือนกัน ยอม
 ไม่ได้เหมือนกัน เพราะเหตุนี้แหละผมจึงอยากจะกราบเรียนว่าเมื่อได้ยื่น
 ทานอธิบดีกรมการปกครองได้ชี้แจงแล้ว ผมก็มีความรู้สึกดีใจเห็นว่าร่าง
 ของรัฐบาลนั้นน่าจะดีกว่า แม้ว่าจะมีการประกาศยุบสภาตำบลไปแล้วก็ยุบ
 เฉพาะสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งตามกฎหมายฉบับนี้ ส่วนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 ก็ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปเช่นเดิม เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะฝากกราบเรียน
 ไปถึงกำนัน ผู้ใหญ่บ้านอยู่หน้าสภานี้ก็ดี หรืออยู่ที่ไหนแห่งหนตำบลใด
 ทั่วประเทศ ขอให้ได้ทราบว่าแม้จะมีการยุบสภาตามพระราชบัญญัติสภาตำบล
 ฉบับนี้ ตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ท่านยังอยู่คงเดิม ท่านประธานที่เคารพ
 ผมเป็นห่วงว่าพระราชบัญญัติที่เราพิจารณากันถึงมาตรา ๓๘ นี้จะได้ลงมติ
 กันหรือเปล่าผมก็ยังไม่ว่า ท่านสังเกตดูสิครับทางฝ่ายบ้านไม่มีคนอยู่เลย
 ไม่น่าใจว่าจะมีการนับองค์ประชุมกันหรือเปล่า ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเรวัต เชิญ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี
 พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ เมื่อก่อนสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดไป
 ก็อยากจะเรียนถามท่านอธิบดีอีกครั้งหนึ่งว่าเป็นเรื่องจริงไหมว่ามี
 การยุบสภาแล้วตำแหน่งก้านัน ผู้ใหญ่บ้านยังอยู่ ถูกต้องไหมครับ
 ขอให้ท่านอธิบดีตอบนิดเดียว เรียนนัดหนึ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต้องพูดกับ
 ท่านประธาน ไม่ใช่พูดกับอธิบดี

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธาน ขอพูดกับ
 ท่านประธานผ่านไปอธิบดีกรมการปกครอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้
 หรือครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ประธานครับ
 มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข ว่าใครมีอำนาจยุบสภา ผมอยากจะเรียน
 อย่างนี้ ผมมีความเห็นสั้น ๆ ว่าการยุบสภานั้น กระผมเห็นด้วยกับ
 คณะกรรมาธิการ เสียงข้างน้อย ที่ว่าน่าจะให้ประธานของรัฐมนตรี
 ผมมีความคิดเห็นอย่างนี้ ท่านประธานครับสภาผู้แทนราษฎร เลือกตั้งเข้ามา
 ใครใหญ่ที่สุดครับท่านประธาน ประธานสภา ใครใหญ่ที่สุดจากประธานสภา
 นายกรัฐมนตรี ใครมีอำนาจยุบ นายกรัฐมนตรีครับ มีอำนาจยุบสภาผู้แทนราษฎร
 ในทางปกครองใครใหญ่ที่สุด นายอำเภอใหญ่ที่สุด ต่อจากนั้น ผู้ว่าฯ ใหญ่ที่สุด
 ใครใหญ่กว่าผู้ว่าฯ รัฐมนตรีครับ แล้วทำไมถึงไม่ให้รัฐมนตรียุบสภาตำบล ทำไมครับ
 เป็นเพราะอะไร เหตุผลตรงไหน จะไปบอกที่สภาตำบลมีตั้ง ๗,๐๐๐ กว่าตำบล
 รัฐมนตรีไม่สามารถทำได้ ถ้าอย่างนั้นทำไมไม่ให้นายอำเภอยุบสภาละ
 นายอำเภอใกล้ชิดกว่า นายอำเภอรู้เรื่องดีกว่า ทำไมไม่ให้นายอำเภอ
 ยุบสภา ผมฟังแล้วไม่มีเหตุผลเลย แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่าจะมี
 การยุบสภา กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งว่ารัฐมนตรีต้องมีอำนาจในการ
 ยุบสภา เพราะใหญ่ที่สุดในการปกครอง ถ้าไม่อย่างนั้นจะมีอำนาจรัฐมนตรี
 ไว้ทำไม อย่างไรก็ตามเพื่อความสบายใจเรื่องนี้ ก็ขออนุญาตกราบเรียน
 ถามท่านอธิบดีกรมการปกครอง ผ่านท่านประธานไปยังอธิบดีกรมการปกครอง

ให้ตอบยืนยันอีกสักครั้งหนึ่งว่ามีการยุบสภาแล้ว สภาฯยุบไป แต่ตำแหน่งกำนัน
ผู้ใหญ่บ้านยังอยู่ ขอยืนยันอีกครั้งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานะ

นายมานะ คุสกูล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน

ที่เคารพ ผม มานะ คุสกูล ชาตพัฒนาจากจังหวัดนครพนม ในกรณีที่
ท่านกรรมาธิการได้กล่าวหาตักเตือนว่าในการแก้ไขมาตรา ๓๘ นี้ ผมได้
เป็นหัวเรี่ยวหัวแรง ผมขอกราบเรียนว่า ผมถามในที่ประชุมกรรมาธิการ
ว่าความเป็นธรรมอยู่ตรงไหน ระหว่างผู้ที่มาจากการเลือกตั้งแล้วก็กำนัน
ผู้ใหญ่บ้านก็มาจากการเลือกตั้งด้วยกัน ก็ไม่มีใครตอบผมได้ พุดกันไปถึง
แม้กระทั่งเรื่องศาลปกครอง เขาบอกไม่มีในรัฐธรรมนูญเขียนไว้ ผมก็
จนปัญญาที่จะทำอย่างไร เพราะผมถามไปแล้วไม่มีใครตอบ เสร็จแล้ว
กรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ก็เอากับผมด้วย ตรงนี้แหละครับท่านประธาน
จะมาโยนว่านั่น ผมลุกผู้ชาย ผมยอมรับ ว่าสิ่งที่ผมได้ขอแก้ไขนั่นคือสิ่ง
ที่ผมพูดตามตรงว่าผมปึงปลาประชดแหมว กระทรวงมหาดไทยเรื่องนี้
เพราะว่าจะเอาอำนาจรัฐมนตรีก็ไม่เอา อะไรมาก็ไม่เอา แล้วผมถามว่า
มีการร้องต่อศาลได้ไหม ก็ไม่เอา ก็ไม่รู้ เพราะว่าไม่มีคำตอบ เกี่ยวกับ
เรื่องศาลปกครองก็ไม่มีในรัฐธรรมนูญ ผมก็ถามด้วยเหตุด้วยผลว่า
มันมีความเป็นธรรมอยู่ตรงไหน ถ้าในกรณีที่ยุบสภาตำบลไปแล้ว เพราะว่า
การยุบนี้ คนที่มาจากการเลือกตั้งหมู่บ้านละ ๑ คนนั้น จะต้องออกจาก
ตำแหน่ง โดยที่เขาไม่มีความผิดหรือไม่มีความผิดก็ต้องออก แต่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
ยังอยู่ ผมถามว่าถ้ากรณีเสียงส่วนใหญ่ ยอมให้ทำผิดกฎหมาย แต่กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมาจากหมู่บ้านละ ๑ คนนั้น มีอยู่ ๕ - ๖ คน ซึ่งเขาไม่ได้
ยกมือด้วย แต่เขาต้องยอมรับมติของสภาตำบลเหมือนสภาแห่งนี้ มติบางอย่าง
อย่างมาตรา ๒๘ ผมก็รู้ว่าสมาชิกฝ่ายรัฐบาล ก็ตอบด้วยความฮึดฮัดใจ
พูดเสียงละห้อย เห็นด้วยให้คงร่างเดิมอย่างนี้ ทุกคนฮึดฮัดใจ กรรมการ
สภาตำบลก็เหมือนกัน ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดยุบเขาแล้ว ถ้าในด้านกฎหมาย
ฉบับนี้เขียนไว้ว่า ถ้าใครผิดแล้วเป็นคนออก ไม่ว่าจะกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ
โดยไม่มีการยุบสภา ถ้าผิดหมดสภาก็ไล่ออกทั้งสภา ถ้าตรงนี้แล้วผมก็ไม่ได้
ติดใจอะไร จะเห็นว่าในมาตราต่อไปที่เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

สผ. ๒๑/๒๕๓๗ (ส. ๒)

กรุณา ๗๘/๓

ผมยังคงไว้ในร่างเดิมอยู่ แต่เขียนด้วยความเป็นธรรมกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
เพราะอะไรครับ เพราะคนที่มาจากการเลือกตั้ง ที่นี้มากกว่ากรรมการสภาตำบล
โดยจากการแต่งตั้ง คือกำนันและผู้ใหญ่บ้าน เพราะมาจากหมู่บ้านละ ๒ คน-----

- ๗๙/๑

ตรงนี้จะครบคือสิ่งที่ผมได้ถามในคณะกรรมการฯ ก็ไม่มีใครตอบผมได้
ผมก็ถามเหตุผลคุณธรรมอยู่ตรงไหน ศีลธรรมอยู่ตรงไหน นี่ครับท่านประธาน
ที่เคารพ และคณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่ก็เห็นกับผมด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แล้วตอนนั้นคิด
อย่างไรครับ

นายมานะ คูสมุก (นครพนม) : แล้วตอนนั้นมาพูดอย่างนี้ว่า
ผมเป็นหัวเรือใหญ่ ก็แสดงว่าท่านรัฐมนตรีซึ่งไปนั่งเป็นประธานก็เห็นกับผม
ใช่ไหมครับ ผมถามว่ากรรมการทุกท่านมีใครแปรญัตติไว้บ้าง ก็แสดงว่า
เห็นกับผมใช่ไหมครับท่านประธาน แม้กระทั่งท่านรัฐมนตรีสุทัศน์เอง อธิบดี
กรมการปกครองท่านก็ไม่ได้แย้ง ก็แสดงว่าเห็นด้วยกันทั้งหมด ก็เหมือนใน
สภานั้นในเมื่อเสียงส่วนใหญ่เอาอย่างไรเราก็เอาอย่างนั้น กรรมการก็
เหมือนกัน ก็มีท่านธำรงค์คนเดียวที่แปรญัตติไว้ เพราะฉะนั้นจะมาโทษผม
คนเดียวก็ไม่ได้ ผมเสียงเดียวมันสู้ไม่ได้หรอกครับ เพราะท่านเอากับผมด้วย
ก็แสดงว่าผมชื่ออย่างไรท่านก็เอาทั้งหมด อย่าง ๒ เปอร์เซ็นต์ผมขึ้นมา
ท่านก็เอา เอาเสร็จแล้วก็มาแก้ที่หลังบอกว่าไม่เอา มาเพิ่มที่หลัง อันนี้ผม
ขอกราบเรียนข้อเท็จจริง ในเมื่อสิ่งไหนที่ว่ามันเป็นสิ่งไม่ถูกต้อง
เราก็พูดกันในกรรมการ เราพูดกันให้ความเป็นธรรม เราไม่ได้พูดถึง
สิ่งที่ว่าตำแหน่งอะไร แต่เราพูดว่าความเป็นธรรมอยู่ตรงไหน ทุกคนต้องการ
ความเป็นธรรม ถ้าเราไม่เขียนกฎหมายให้ความเป็นธรรมแก่คนทั่วไปแล้ว
แล้วใครจะได้รับความเป็นธรรมครับ เพราะฉะนั้นการที่เราเขียนกฎหมาย
ฉบับนี้ออกมาในมาตรา ๓๘ นี้ เรามองประเด็นที่ว่าถ้ายุบไปแล้ว แล้วท่าน
ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเขาไม่ได้ผิดด้วย เขาก็ยังอยู่ในตำแหน่ง แต่ผู้ที่มาจากการ
เลือกตั้งหมู่บ้านละ ๑ คนนั้นเขาก็ไม่ได้ผิดด้วย เขาก็ต้องออกไปเลย ตรงนี้
คือคำถามที่ผมถามในคณะกรรมการฯ เปิดดูรายงานการประชุมได้ครับ ทุกคน
ไม่ให้คำตอบ ทุกคนก็ไม่รู้จะทำอย่างไร เพราะเราไม่มีอะไรที่จะเป็นเครื่อง
รองรับ ก็พูดกันแม้กระทั่งว่าให้รัฐมนตรีมหาดไทยเป็นผู้เสนอ ก็มีการพูดกันว่า
เป็นการนอกรอบถ้าทางผู้ว่าเสนอไปอย่างไร ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยก็ต้อง
ทำอย่างนั้น เพราะว่าท่านเองก็บริหารประเทศในส่วนมากคงไม่มีเวลาที่จะ
มาดูแลตรงนี้ ก็ถึงย้อนกลับมาว่าให้เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดเหมือนเดิม
อันนี้ผมเชื่อว่าท่านประธานคณะกรรมการฯ ยืนยันได้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจิรมิตรศรี
ขอความกรุณาสั้น ๆ หน่อยนะครับ

นายจิรมิตร อุดมธรรมภักดี (สกลนคร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม จิรมิตร อุดมธรรมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดสกลนคร พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานครับ ในมาตรา ๓๘ นี้ กระผม
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดในการยุบสภา แล้วก็
อยากจะให้อำนาจการยุบสภานั้นอยู่ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ก็เนื่องจากเหตุผลหลายประการด้วยกัน ท่านประธานครับ สมาชิกสภาตำบลนั้น
มาจากท่าน ผู้ใหญ่บ้านโดยตำแหน่งส่วนหนึ่ง และมาจากการเลือกตั้งอีกส่วนหนึ่ง
โดยปกติแล้วข้าราชการที่รับราชการสนองราชการแผ่นดินอยู่ขณะนี้ แม้ได้กระทำ
ด้วยความผิดหรือถูกกล่าวหาด้วยอะไรก็ตาม ก็ยังมีสิทธิที่จะออกฤทธิ์ไปยัง
เจ้ากระทรวงของตนเองคือรัฐมนตรี ถ้ารัฐมนตรีไม่ให้ความยุติธรรมกับเขา
เขาก็ยังสามารถที่จะออกฤทธิ์ถึงคณะรัฐมนตรี นี่คือการราชการของประเทศไทย
แต่ในเมื่อรัฐบาลและสภาแห่งนี้ต้องการที่จะกระจายอำนาจการปกครองลงไป
สู่ท้องถิ่น บรรารณาก็จะให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคล บรรารณาก็ให้ท้องถิ่น
บริหารปกครองตนเอง พัฒนาบ้านเมืองของตนเอง ท่านประธานครับ
ในมาตรา ๑๒ เราก็ได้ถกเถียงกันมาพอสมควรแล้วว่า สมาชิกสภาตำบลนั้น
ต้องพ้นไปจากตำแหน่งด้วยเหตุใด ๆ หลายข้อด้วยกัน และในมาตรา ๑๒ (๖)
เราก็ได้คัดค้านว่าในการที่จะให้สมาชิกสภาตำบลพ้นตำแหน่งไปใน (๖) นั้น
ไม่ควรเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดอีก แต่สภาแห่งนี้เสียงส่วนใหญ่
ก็เห็นด้วยตามร่างของรัฐบาล และกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ก็เห็นด้วยกับร่างเดิม

สผ. ๒๑/๒๕๓๗ (ส. ๒)

ก็หมายถึงว่าผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถใช้อำนาจในการที่จะให้สมาชิกสภาตำบลนั้นพ้นจากตำแหน่งไปได้ตามมาตรา ๑๒ แต่เมื่อมาถึงมาตรา ๓๘ อันนี้ไม่ใช่ตัวบุคคล มันเป็นทั้งคณะคือสภาตำบล แต่เมื่อสภาตำบลมาจากการเลือกตั้งส่วนหนึ่ง มาจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยตำแหน่งอีกส่วนหนึ่ง ในการที่สมาชิกสภาตำบลที่มาจาก การเลือกตั้ง ไม่ได้กระทำความผิดกีด หรือกระทำความผิด แต่สมาชิกสภาตำบลที่มาโดยตำแหน่ง คือกำนัน ผู้ใหญ่บ้านไม่ได้กระทำความผิด ก็จะต้องพ้นไปจากตำแหน่งกระนั้นหรือ ซึ่งต่อมาทำนอชื่อบัตรการปกครองในฐานะกรรมการราชการได้กล่าวไว้ว่า ก็อยากจะขอกลับคืนไปเหมือนร่างเดิม ก็หมายถึงว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้น ก็คงไม่ต้องพ้นไปจากตำแหน่ง หากสภาตำบลนั้น ถูกยุบลง แต่สมาชิกที่มาจาก การเลือกตั้งของสภาตำบลนั้น ถ้าไม่ได้กระทำความผิดใด ๆ จะต้องถูกออกไป เพราะสภาตำบลถูกผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยุบแล้ว เขาจะอุทธรณ์จากใคร ในเมื่อสภาตำบลถูกยุบไปแล้ว การที่จะคืนกลับมาเป็นสมาชิกสภาตำบลนั้นอีกมัน เป็นไปไม่ได้ เพราะว่าในการเลือกตั้งแต่ละครั้งนั้น สมาชิกสภาตำบลนั้น บุคคลย่อมจะถูกปรับเปลี่ยนไปตามความนิยมของตำบลนั้น เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ผมจึงเห็นว่า ขอให้ประชาชนมีที่หวังที่พึ่งว่า สิ่งใด ๆ ก็ตาม การปกครองในบ้านเมืองของเรานั้น เราต้องยอมรับว่าความชอบธรรมหรือความยุติธรรมทั้งหลายนั้นมันไม่มีอยู่ทุกหย่อมหญ้าหรือครับ เพราะฉะนั้นในสภาแห่งนี้เมื่อเราจะออกกฎหมายไปให้พี่น้องประชาชนเป็นผู้ใช้ เป็นผู้ปฏิบัติ เราจะต้องให้ความหวังเขาว่า หากเขาไม่ได้รับความเป็นธรรมแล้ว เขายังมีที่พึ่งก็คือกระทรวงมหาดไทย แต่หากในวันนี้สภาแห่งนี้อนุมัติให้ไปตามร่างของกรรมการแล้ว กระทบก็จะขอฝากไว้ว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลฉบับนี้ รัฐบาลนี้ได้ใช้อำนาจในการแทรกแซงกรรมการในการปรับเปลี่ยนหลาย ๆ ประการ แม้ว่ากรรมการจะมีมติเสียงส่วนใหญ่ให้ผ่านไปแล้วก็ตาม เพราะฉะนั้นในโอกาสต่อไปหากสภาตำบลนี้ถูกประกาศให้ใช้ ในมาตรา ๓๘ เราก็คงจะต้องแก้ว่า อำนาจการยุบสภาตำบลนั้น ขอให้เป็นดุลพินิจของคณะรัฐมนตรี ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ
คุณวีระกรครับ

นายวีระกร คำประกอบ (กรรมมาธิการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม วีระกร คำประกอบ สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย จังหวัดนครสวรรค์ ในฐานะกรรมมาธิการ
 ท่านหนึ่ง ผมขอกราบเรียนว่า ในเรื่องของกรรมมาธิการเสียงส่วนใหญ่
 ซึ่งปกติแล้วทางฝ่ายนิติบัญญัติของสภาเราได้ตั้งกรรมมาธิการขึ้นมา
 ซึ่งมาจากหลาย ๆ พรรคการเมือง และจากตัวแทนในฝ่ายของรัฐบาลด้วย
 ได้เข้ามาเป็นองค์ประกอบของกรรมมาธิการ ก็คงจะไม่ค่อยมีบ่อยครั้งนัก
 ที่กรรมมาธิการเสียงส่วนใหญ่ จะถูกลบมติโดยสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะ เป็น
 มาตรา ๒๙ ที่เพิ่งผ่านไป ก็ถือได้ว่าเป็นประเพณีซึ่งไม่เคยปฏิบัติกันมาก่อน
 หรืออาจจะมีปฏิบัติ แต่ผมไม่เคยเห็นมาก่อนก็ได้-----

ในการอยู่ในสภาครั้งนี้ก็เป็นปีที่ ๑๑ แล้วก็ยังไม่เห็นว่าจะได้มีการที่รัฐบาลจะเอาเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรมาว่ากันตรงนี้ แล้วก็ขอปรับเปลี่ยนอย่างไรก็ดี เมื่อไหน ๆ ก็ไหน ๆ มันมาถึงมาตรา ๓๘ กันแล้วซึ่งก็ได้ทราบมาว่าในขณะที่นี้รัฐบาลก็เข้าไปขอปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้คงตามร่างเดิมอีกแล้ว คือไม่เป็นไปตามกรรมมาธิการเสียงส่วนใหญ่อีกแล้ว และเท่าที่ฟังเสียงในขณะนี้เนื่องจากเป็นเสียงเรียกร้องของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเขามาตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ เป็นการปกครองส่วนภูมิภาค โดยกระทรวงมหาดไทยได้แต่งตั้งเขาเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่แล้ว มันเป็นคนละเรื่องกันกับกฎหมายสภาตำบล ซึ่งเรากำลังพิจารณากันในเรื่องของการปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องยอมรับว่ากฎหมายในเรื่องของการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเรากำลังพิจารณานี้มันคนละเรื่องกันกับกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ ซึ่งเป็นการปกครองส่วนภูมิภาค อันนี้คงยอมรับกันแล้ว ดังนั้นคงจะต้องเรียนว่าเท่าที่ฟังในขณะนี้ คนที่เป็นกรรมมาธิการไม่ว่าจะเสียงส่วนใหญ่หรือเสียงส่วนน้อย ดูจะเหมือนว่ามีเหตุผลและมีความเห็นคล้ายตามกันว่าเราต้องการที่จะแก้ไขกลับไปเป็นอย่างเดิม ทั้งนี้ก็ด้วยเหตุผลที่ผมเรียนแล้ว

๑. ก็คือ เป็นกฎหมายคนละเรื่องกัน เป็นกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ จะไปเอากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เขาออกจากตำแหน่งตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ ซึ่งเขาเป็นเจ้าพนักงานของกระทรวงมหาดไทย น่าจะเป็นคนละเรื่องกัน

๒. ก็คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านตามร่างเดิมของรัฐบาลนั้น หากมีการตรวจสอบพบว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านท่านใดได้กระทำความผิดอย่างร้ายแรงแล้วมีผลที่ทำให้เกิดผลเสียหายจนต้องยุบสภาตำบลไป ท่านก็สามารถที่จะตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วไล่ออกจากตำแหน่งหน้าที่ได้เป็นราย ๆ ไปอยู่แล้ว ถือว่าเป็นความผิดส่วนบุคคล ไม่ใช่เป็นความผิดของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทั้งหมดที่เข้ามารวมตัวกันอยู่ในสภาตำบล เมื่อความเห็นค่อนข้างจะสอดคล้องตรงกันอย่างนี้แล้ว ผมคิดว่าท่านประธานกรรมมาธิการ ขอประทานโทษเถียนามท่านรัฐมนตรีสุทัศน์ น่าจะได้ยินขึ้นแล้วก็ขอปรึกษากรรมมาธิการ เราเลยว่าการมาธิการเสียงส่วนใหญ่ขณะนี้ขอแก้ไขกลับไปเป็นร่างเดิมของรัฐบาล ผมคิดว่าการอภิปรายในวันนี้ก็คงจะจบด้วยความรวดเร็ว แล้วก็เราอาจจะได้กฎหมายสภาตำบล ซึ่งผมคิดว่าไม่ใช่เฉพาะพรรคชาติไทยพรรคเดียว

ผมคิดว่ารัฐบาลทุกคน ส.ส. ทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน ผมคิดว่าทุกคน
 ในสภาแห่งนี้มีความประสงค์ตรงกัน คือต้องการเห็นโฉมหน้าใหม่ของการ
 การปกครองส่วนท้องถิ่น อยากจะเห็นสภาตำบลเป็นนิติบุคคล อยากจะเห็น
 สภาตำบลที่มีรายได้สูงขึ้น เข้าไปเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีลักษณะ
 การปกครองในลักษณะเทศบาลเล็ก ๆ เกิดขึ้นทั่วไป ให้ประชาชนทั่วไป
 ในประเทศได้มีโอกาสปกครองตัวเองตามวัตถุประสงค์ของพวกเราที่มา
 จากการเลือกตั้ง ผมคิดว่าเมื่อความคิดเห็นตรงกันอย่างนี้ทั้งผู้แทนราษฎร
 ในปีกฝ่ายรัฐบาลและปีกฝ่ายค้าน แล้วก็น่าจะให้ท่านรัฐมนตรีสุทัศน์ เงินหมื่น
 ในฐานะประธานกรรมาธิการได้ยื่นขึ้นแล้วขอแก้ไขเลย ผมคิดว่ากรรมาธิการ
 ทุกคนที่อภิปรายในที่นี้ยินดีแล้วก็รู้ว่าตรงนี้เมื่อผิดแล้วเราก็แก้ไขได้ ผมคิดว่า
 การอภิปรายในวันนี้คงจะจบ แล้วเราอาจจะผ่านไปถึงมาตรา ๘๑ แล้ว
 ก็ประกาศส่งไปให้วุฒิสมาชิกทันประกาศใช้กันไว ๆ นี้ด้วยซ้ำไป ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรี
 พุดใหม่ครับ ถ้าไม่พูดผมขอถามมติที่ประชุมครับ
 (ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิก
 ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะถามมติ
 ที่ประชุมอย่างนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล
 โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็น
 เป็นอย่างอื่น โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มี ๑ คน ถือว่า
 เห็นชอบตามร่างเดิมของรัฐบาล เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมาธิการ) :

ท่านประธานที่เคารพ เมื่อทางสภาได้มีความเห็นตามร่างเดิมของรัฐบาล
 แต่เนื่องจากในมาตรา ๗ ได้มีการเปลี่ยนแปลงโดยสภาได้แก้ไขตัดคำว่า
 และแพทย์ประจำตำบล ออก เพราะฉะนั้นในมาตรา ๓๘ นี้ เพื่อให้เป็นการ
 สอดคล้องกัน และเป็นรูปแบบของการเทียบกฎหมายที่ถูกต้อง ผมขออนุญาต
 ตัดคำว่า หรือแพทย์ประจำตำบล ออก

๑๕๓

สผ. ๒๑/๒๕๓๓ (ส. ๒)

อัมพา ๘๑/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใด
ขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ค่อยไป
มาตรา ๓๙

สพ. ๒๑/๒๕๓๗ (ส. ๒)

ศาสตราจารย์ไพฑูริย์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
หมวด ๒ องค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓๔
คุณช่างค์ ไทยมงคล ขอสงวนความเห็น เชิญครับ

นายช่างค์ ไทยมงคล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ช่างค์ ไทยมงคล อดีต ส.ส. จังหวัดอุบลราชธานี
พรรคกิจสังคม ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย กระผมได้ขอสงวน
ความเห็น โดยขอให้ตัดหลักเกณฑ์รายได้ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ของมาตรา ๓๔ ออก
เหตุผลก็คือ เพราะเห็นว่าในเรื่องนี้จะใช้หลักการตามร่างของพรรคกิจสังคม
เพราะฉะนั้นข้อแตกต่างตามความเห็นที่กระผมสงวน เมื่อเปรียบเทียบกับ
ร่างเดิมของรัฐบาลแล้วก็คือ ตามความเห็นของกระผมไม่ควรต้องใช้หลักเกณฑ์
รายได้เป็นหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ตามร่างเดิม
ของรัฐบาลนั้น ให้ถือหลักเกณฑ์รายได้ ๑๕๐,๐๐๐ บาท เป็นหลักเกณฑ์ในการ
จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล เพราะฉะนั้นข้อพิจารณาของที่ประชุมนั้น
กระผมจึงขอเสนอว่าจะเห็นควรให้สภาตำบลมีรูปแบบเดียวกันทั่วประเทศ
คือเป็นทั้งนิติบุคคล และราชการบริหารส่วนท้องถิ่นไปในตัว หรือเห็นควร
ให้มี ๒ รูปแบบ คือรูปแบบสภาตำบลที่เป็นนิติบุคคลธรรมดาและสภาตำบล
ที่เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลตามร่างของรัฐบาลนั้น
มีฐานะเป็นนิติบุคคลและราชการบริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อประกอบการพิจารณานั้น
กระผมมีข้อเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาประกอบ ๔ ข้อ ข้อแรกนั้นเป็นข้อมูล
สภาตำบลทั่วประเทศตามข้อมูลถึงเพียงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ นั้น
มี ๓,๗๘๑ แห่ง ในจำนวนนี้มีเพียง ๕๑๓ สภาตำบลที่มีรายได้เข้าเกณฑ์
๑๕๐,๐๐๐ บาท ตามร่างของรัฐบาล ข้อ ๒ ที่กระผมจะขอกราบเรียนก็คือ
ข้อแตกต่างระหว่างสภาตำบลกับองค์การบริหารส่วนตำบลตามร่างของรัฐบาล
ข้อแตกต่างดังกล่าวนี้มีหลายประการ

ประการแรกนั้น ในเรื่องฐานะตามกฎหมายสภาตำบลจะมีฐานะพิเศษ
ตามกฎหมายเพียงอย่างเดียวคือ เป็นนิติบุคคล ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น
มีฐานะพิเศษชั้น ๒ ฐานะ คือ เป็นทั้งนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น
ไปในตัว

สผ. ๓๑/๒๕๓๗ (ส. ๒)

ประการที่ ๒ ในเรื่องอำนาจออกข้อบังคับเพ็ดให้ในเขตตำบล สภาตำบล
ไม่มีอำนาจออกข้อบังคับ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจออกข้อบังคับ
เพ็ดใช้ในเขตตำบลของตน

ประการที่ ๓ โอกาสที่ประชาชนธรรมดาจะกันเป็นผู้บริหาร
ท้องถิ่นนั้นสำหรับสภาตำบลนั้น ประชาชนธรรมดาไม่มีโอกาสขึ้นเป็นผู้บริหาร
เพราะว่ากำหนดเป็นประธานสภาตำบลโดยตำแหน่ง แต่สำหรับองค์การบริหาร
ส่วนตำบลนั้น จะมีคณะกรรมการบริหารไม่เกิน ๗ คน ในจำนวน ๗ คนนี้
มีกำหนดโดยตำแหน่ง และผู้ใหญ่บ้านอีก ๒ คน ส่วนอีก ๕ คน เป็นสมาชิก
ซึ่งเป็นประชาชนที่ได้รับเลือกตั้ง ใน ๗ คนนี้ถ้าประชาชนธรรมดามี
ความสามารถก็อาจได้รับการเลือกตั้งขึ้นเป็นประธานกรรมการบริหาร

ข้อแตกต่างประการที่ ๔ ในเรื่องรายได้ สภาตำบลไม่มีอำนาจ
จัดเก็บรายได้ด้วยตัวเอง แล้วก็ช่องทางในการหารายได้นั้นมีน้อย ส่วนองค์การ
บริหารส่วนตำบลนั้นสามารถจัดเก็บรายได้เอง แล้วก็ช่องทางในการสร้างรายได้
หารายได้มีมากกว่า

ข้อแตกต่างประการที่ ๕ ในเรื่องกลไกการทำงานสภาตำบลนั้นไม่มีกลไก
การทำงาน แต่องค์การบริหารส่วนตำบลมีกลไกการทำงาน มีพนักงานส่วนตำบล
จะมีสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล มีพนักงานส่วนตำบลที่จัดแบ่งการบริหาร
คดกเป็นส่วนตัว ๆ เพราะฉะนั้นเมื่อมองโดยภาพรวมแล้ว การเป็นองค์การบริหาร
ส่วนตำบลจะมีความสมบูรณ์มากกว่า ถ้าเปรียบแล้วสภาตำบลจะเป็นเหมือนเพียงคน
กลุ่มหนึ่งมาทำงานกัน แต่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเปรียบแล้วจะเหมือนเป็นรัฐบาล
มีทั้งฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร เมื่อดูผลแล้วองค์การบริหารส่วนตำบลจะสามารถ
ทำงานเพื่อพี่น้องประชาชนได้มากกว่า

ข้อ ๓ ที่กระผมจะเรียนให้ทราบเพื่อประกอบการพิจารณานั้นก็คือ ปัญหา
ที่อาจเกิดจากการใช้หลักการตามร่างเดิมของรัฐบาล ที่ว่าเฉพาะสภาตำบลที่มีรายได้
โดยไม่รวมเงินอุดหนุนเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี เกินกว่า ๑๕๐,๐๐๐ บาท นั้นจะมีปัญหา
ที่เห็นชัด

ประการแรกก็คือ เป็นการกระจายอำนาจไม่จริง เพราะเป็นการ
ตั้งเงื่อนไขอย่างสูงถึงขนาดที่สภาตำบลเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่สามารถ มีความพร้อม
ตามเกณฑ์ ดังจะเห็นได้ว่าในจำนวน ๓,๗๘๑ สภาตำบลนั้น มีเพียง ๕๑๓
สภาตำบลเท่านั้น ที่มีรายได้พร้อมตามเกณฑ์

ประการที่ ๓ เป็นการให้ประโยชน์มากแก่ประชาชนส่วนน้อยเป็นการให้ประโยชน์น้อย แก่ประชาชนส่วนใหญ่ เพราะในจำนวน ๕๑๓ สภาตำบลที่มีรายชื่อพร้อมตามเกณฑ์นั้น ถือเป็นจำนวนตำบลเพียงไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนสภาตำบลทั่วประเทศ จำนวนสภาตำบลอีกกว่า ๔๐ เปอร์เซ็นต์จะได้รับประโยชน์น้อย จึงเป็นการแสดงความไม่เสมอภาค

ประการที่ ๓ นั้นจะเห็นได้ว่าจะทำให้พี่น้องประชาชน
เกิดความรู้สึกที่ไม่ดี คือเกิดความรู้สึกเหลื่อมล้ำ ไม่เสมอภาค กระทบ
จะเปรียบเทียบโดยยกตัวอย่างบางจังหวัดทางภาคอีสาน จังหวัดสกลนคร
มี ๑๒๑ สภาตำบล ไม่มีสภาตำบลใดเลยที่มีรายได้เข้าเกณฑ์ จังหวัดศรีสะเกษ
มี ๑๙๒ สภาตำบล ไม่มีสภาตำบลใดเลยที่มีรายได้เข้าเกณฑ์ จังหวัดมุกดาหาร
ก็เช่นกัน ๕๑ สภาตำบลไม่มีเลย จังหวัดมหาสารคาม ๑๒๓ สภาตำบล ไม่มี
สภาตำบลใดเลยที่มีรายได้เข้าเกณฑ์ ส่วนจังหวัดอุบลราชธานีนั้นมี ๒๐๙ สภาตำบล
มีเพียง ๑ สภาตำบลนั้นมีรายได้เข้าเกณฑ์ กระทบจะยกตัวอย่างไปทางภาคใต้
จังหวัดปัตตานีมี ๑๐๘ สภาตำบล มีเพียง ๓ สภาตำบลเท่านั้นที่มีรายได้เข้าเกณฑ์
ส่วนจังหวัดตรังนั้น ๘๕ สภาตำบล ไม่มีสภาตำบลใดเลยที่มีรายได้เข้าเกณฑ์

ปัญหาที่กระทบมาถึง ๓ ข้อนี้ กระทบเห็นว่าน่าจะสามารรถแก้ไขได้
โดยใช้หลักการตามร่างของพรรคกิจสังคมที่กระทบได้ขอสงวนความเห็นไว้
ดังจะเห็นได้ว่า ถ้าไม่ใช้หลักเกณฑ์รายได้ ๑๕๐,๐๐๐ บาท โดยให้สภาตำบล
ทั่วประเทศมีรูปแบบเดียวกัน คือเป็นทั้งนิติบุคคลและราชการบริหารส่วนท้องถิ่น
ไปในตัว ก็จะทำให้สภาตำบลทุกแห่งทั่วประเทศ ๖,๗๕๑ แห่ง เป็นนิติบุคคล
และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นไปในตัว ผลก็คือว่า เป็นการกระจาย
อำนาจจริง เป็นการให้ประโยชน์แก่ประชาชนส่วนมาก และเป็นการสร้าง
ความเสมอภาค เพราะฉะนั้นกระทบจึงเห็นว่า ความเห็นตามหลักการ
ที่กระทบได้สงวนนั้น น่าจะเหมาะสมกว่า กระทบมีเหตุผลประกอบอีก ๔ ข้อ

ข้อแรกนั้นตามหลักการที่กระทบสงวนนั้น เป็นการสอดคล้องกับ
สถานการณ์ประชาธิปไตย ที่มีแนวโน้มต้องเพิ่มความเป็นประชาธิปไตย

ข้อ ๒ นั้นเป็นการสอดคล้องกับความพยายามของสถาบัน
สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ที่มีความพยายามยาวนานตลอดมากกว่า ๒๐ ปี โดย
จุดเริ่มต้นเป็นการเริ่มต้นโดยพรรคกิจสังคม ที่พยายามที่จะให้มีการออกกฎหมาย
สภาตำบลที่มีลักษณะกระจายอำนาจจริง และเป็นการส่งเสริมกลไกการทำงาน
ของสภาตำบล

เหตุผลข้อ ๓ ในด้านความพร้อมของสภาตำบลทั่วประเทศนั้น
กระทบเห็นว่าทั่วประเทศ ๖,๗๕๑ สภาตำบลนั้น มีความพร้อมมากพอสมควร
อาจจะเห็นเพราะว่าปัจจุบันเป็นยุคข่าวสาร ความเจริญในด้านการรับรู้
มีกระจายไปทั่วถึง แต่ก็อาจเป็นไปได้ว่า สภาตำบลบางแห่งนั้นอาจจะ
มีความพร้อมน้อยกว่าบางแห่ง แต่นั่นก็เป็นเพียงเล็กน้อย กระทบเห็นว่า

บัดนี้ ๖๒ ปีประชาธิปไตยของประเทศไทย เพราะฉะนั้นสมควรแล้วที่จะถึง
 เวลาที่จะให้ลองปฏิบัติดู ไม่ควรรอเนิ่นช้ากว่านี้ ถ้าไม่ลองก็จะไม่มีโอกาสเริ่ม
 เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า ในด้านความพร้อมนั้นถือว่ามีความพร้อมตามควร
 เหตุผลประการที่ ๕ ในทางปฏิบัตินั้น กระผมเห็นว่า เป็นไปได้ที่
 สามารถที่จะปฏิบัติ เพื่อให้สภาตำบลทุกแห่งทั่วประเทศมีฐานะเป็นนิติบุคคล
 และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นไปในตัว ถ้าจะคิดว่ามีปัญหาเรื่องเงิน
 กระผมเชื่อว่าสามารถแก้ได้ ไม่ว่าจะรัฐบาลใดก็ตาม ถ้ามีความจริงใจ
 จะกระจายอำนาจจริง ย่อมสามารถเจียดเงินงบประมาณเพื่อการนี้ได้
 ส่วนในด้านกลไกการทำงานของรัฐนั้น กระผมเชื่อในขีดความสามารถ
 ของกระทรวงมหาดไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมการปกครอง กระผม
 เชื่อในประสิทธิภาพของกลไกการทำงานของรัฐในระดับอำเภอ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งปลัดอำเภอนั้น เท่าที่กระผมได้มีความใกล้ชิดกับ
 พี่น้องประชาชนและปลัดอำเภอนั้น กระผมเชื่อว่าบัดนี้ปลัดอำเภอและ
 นายอำเภอทั่วประเทศมีความพร้อม มีความเสียสละ มีความจริงใจที่จะช่วย
 พี่น้องประชาชน ด้วยเหตุผลทั้ง ๕ ข้อดังกล่าวนี้ กระผมจึงขอความกรุณา
 ที่ประชุมสนับสนุนความเห็นของกระผม โดยขอให้ตัดหลักเกณฑ์รายได้
 ๑๕๐,๐๐๐ บาทออก เพื่อให้สภาตำบลมีรูปแบบเดียวกันทั่วประเทศ คือ
 เป็นทั้งนิติบุคคลและราชการบริหารส่วนท้องถิ่นไปในตัว ขอบพระคุณครับ

๑๓๓

สผ. ๓๑/๒๕๓๗ (ส. ๓)

พัชรี ๘๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใด
อภิปรายนะครับ ผมขอถามมติที่ประชุม

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้
สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
เห็นด้วยให้คงตามร่างเดิมไว้ คือถ้ามีรายได้เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท
ให้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นควร
แก้ไข โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนใหญ่
ให้คงตามร่างเดิม มาตรา ๕๐

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๕๐ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕๑

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๕๑ มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ ไม่มี
การแก้ไข ส่วนที่ ๑ สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๕ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวีระกร
มาตรา ๕๕ แก้ไขนิดเดียว เดิมคำว่า และ เชิญครับ

นายวีระกร คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ผมสงวนไว้ครับ
ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ว่าอะไร
นี้ครับ ผมย้ำให้เห็น เดี่ยวจะไปอภิปรายเรื่องอื่นอีก

นายวีระกร คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม วีระกร คำประกอบ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ
ความจริงกฎหมายฉบับนี้ผมเป็นผู้เสนอด้วย แล้วก็มีความประสงค์ที่อยาก
จะให้มันแรงใช้ไว ๆ วันนั้นที่ท่านแฉผมเมื่อสักครู่นี้ ก็ไม่ถือสาหรอกครับ

แต่คิดว่าผมเองจะพยายามพูดในประเด็นที่ผมได้สงวนไว้ คือการที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้านในตำบล และสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้นเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่บ้านละ จาก ๒ คน ผมขอแก้ไขเป็น ๑ คน ท่านประธานที่เคารพ ผมมีเหตุผลที่ใคร่ขอกราบเรียนสั้น ๆ เพราะเกรงว่ากฎหมายฉบับนี้จะไม่ได้ออกใช้ก่อนจะปิดสมัยประชุม ก็ต้องขอเรียนว่าการที่จะเป็น ๒ คนหรือ ๑ คน ผมคิดว่าบางครั้งสภาเราเวลาเถียงกันเรื่องตัวเลขว่า ควรจะต้องเป็น ๕ คน หรือ ๖ คน หรือ ๗ คน หรือ ๘ คน หรือ ๑ คน หรือ ๒ คน บางครั้งเราก็ไม่มีเหตุผลที่จะสนับสนุนกัน เราเป็นไปตามอำเภอใจซึ่งเราเห็นว่าแค่นี้เหมาะ แค่นี้ไม่เหมาะ สำหรับที่ผมเสนอว่าน่าจะเป็นหมู่บ้านละ ๑ คน เพราะจากการที่ได้มีการศึกษาวิเคราะห์วิจัยในเรื่องของการตัดสินใจแบบรวมกลุ่มหรือภาษาอังกฤษเรียกว่า กรุป ดีซิชั่น เมคกิง (Group decision making) ซึ่งได้มีการใช้กันอยู่ในโรงงานแล้วก็ เป็นวิชาทางด้านจิตวิทยาประยุกต์ ซึ่งใช้กันในการบริหารกลุ่มต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในโรงงานซึ่งมีการผลิตกันโดยทั่วไป ได้มีการทดลองกันไว้ชัดเจนว่า ในกลุ่มก่อนของการทำงานร่วมกันนั้น ถ้าหากทุกคนมีความเห็นร่วมกันสอดคล้องกันทั้งหมดเลย โดยที่ไม่มีเสียงโต้แย้งการทำงานจะทำได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง การที่ใช้มติในการโหวต บางครั้งผู้ที่เสียงส่วนน้อยที่แพ้ในการโหวต บางครั้งก็ไม่เห็นด้วยแล้วในการร่วมมือเพื่อทำงานร่วมกันนั้น ก็ไม่ช่วยเหลือหรือว่าเราแพ้แล้ว เราไม่สนใจอะไรอย่างนี้ คุณชนะคุณก็ทำไป ในลักษณะนี้ จะเกิดขึ้น และในโรงงานจริง ๆ ก็ได้มีผลในลักษณะนี้เช่นเดียวกัน ยกตัวอย่างเช่นได้มีการทดลองกันในโรงงาน ซึ่งมีผลทดลองชัดเจน ความจริงคราวที่แล้วที่ผมได้เตรียมเอกสารอ้างอิงมาด้วย แต่เนื่องจากวันนี้ไม่ได้เตรียมมานักว่าไม่ถึง นึกว่าถึงแค่มาตรา ๒๔ ทวิ วันนี้ก็เลยไม่ได้เตรียมมา ก็เลยขอเรียนว่า ได้มีการทดสอบทดลองกัน มีหนังสืออ้างอิงชัดเจนว่า ในโรงงานที่ได้มีการทดลองกันแล้ว ถ้าหากว่า

ในกลุ่มได้มีการตกลงกัน ได้มีการพูดคุยกันโดยผู้นำกลุ่ม โดยการชี้แจงกัน
ให้มีความเห็นสอดคล้องร่วมกันอย่างเป็นเอกฉันท์แล้ว การทำงาน
จากการทดลองนี้ได้ทดลองเรื่องของการเปลี่ยนแปลงระบบการผลิต
พบว่าในการเปลี่ยนแปลงระบบการผลิตหรือกระบวนการผลิตนี้ ถ้าหาก
ให้ทุกคนได้มีโอกาสตัดสินใจร่วมกันด้วยความเห็นสอดคล้องกัน -----

ปรากฏว่ากลุ่มหนึ่งซึ่งเคยทำงานได้ ๓๐ ขึ้นต่อชั่วโมงสามารถที่จะสร้างผลงานได้ถึงโดยเฉลี่ย ๔๕ ขึ้นต่อชั่วโมง นั้นแปลว่าได้มีการทดสอบแล้วว่า ถ้าหากการทำงานร่วมกันนั้นทำอย่างมีทีมเวิร์ค (Team work) ทำอย่างมีความเห็นร่วมกัน มีความเห็นอย่างเป็นเอกฉันท์ในการร่วมกันทำงานแล้ว กลุ่มก็านั้นจะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สูงเกินกว่า ๒๕ เปอร์เซ็นต์ทีเดียว นั้นหมายถึงว่าระบบที่จะทำงานในลักษณะของกลุ่มก็อนรวมกันมีความเห็นร่วมกันที่เรียกว่า กรุป ดิซิชั่น เมคกิง นี้ได้เขียนไว้ว่า เนื่องจากกลุ่มใหญ่เกินไปนั้น การที่ประธานจะสามารถชักจูงให้กลุ่มทุกคนได้มีความเห็นสอดคล้องร่วมกันนั้นทำได้ยาก กลุ่มที่เหมาะสมในการทำในลักษณะนี้เพื่อให้มีความเห็นสอดคล้องเป็นเอกฉันท์ร่วมกันนี้ จะต้องเป็นกลุ่มที่มีจำนวนไม่เกิน ๑๒ คนหรือโดยประมาณ คือ ๑๒ คน เพราะฉะนั้นผมก็มานั่งนึกดูว่า ถ้าเรามีความประสงค์ที่อยากจะเห็นการทำงานในลักษณะของกลุ่มก็อนมีความเห็นเอกฉันท์ร่วมกันเพื่อพัฒนาสภาพตำบลร่วมกันแล้ว ถ้าหากได้มีความเอาวิทยาศาสตร์เข้ามาช่วยสักนิดหนึ่ง ซึ่งเขามีการศึกษากันแล้วว่า ถ้ากลุ่มระดับ ๑๒ คนหรือโดยประมาณ ๑๒ คนเขาทำงานร่วมกันแล้ว โดยประธานของสภาตำบลหรือประธานของกลุ่มที่มีการประชุมร่วมกันสามารถที่จะชักจูงให้ก็อสมชิกในสภาตำบลมีความเห็นสอดคล้องร่วมกันเพื่อร่วมกันสร้างแผนพัฒนาตำบลขึ้นร่วมกันแล้ว ก็จะทำให้ทุก ๆ คนที่เป็นสมาชิกในสภาตำบลมีความภูมิใจ มีความพอใจ และก็มีความสามัคคีที่จะทำให้มันบรรลุวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายร่วมกันได้ นั้นผมเองจึงได้นำเอาตัวเลขตัวนี้ซึ่งได้มีการศึกษาร่วมกันว่า หากสภาตำบลมีขนาดที่ไม่ใหญ่โตนักหรือหาก คบต. หรือองค์การบริหารส่วนตำบลมีขนาดไม่ใหญ่โตมากนัก มีขนาดระดับที่มาประชุมกันประมาณ ๑๒ คน คืออาจจะมาข้างอะไวบ้าง มีประมาณ ๑๒ คน เราก็เห็นว่าทำได้โดยที่เรามีโดยตำแหน่งคือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมมติว่าหมู่บ้านละ ๓ คน เราก็มี ๓ คนนะครึบ หมู่บ้านทั้งหมดมี ๓ หมู่บ้าน เราก็มีกำนันรวมกับผู้ใหญ่บ้าน ๓ คน แล้วเราเลือกตั้งจาก ผู้ทรงคุณวุฒิหมู่บ้านละ ๑ คน รวมแล้วก็เป็น ๑๒ คน ก็จะเป็นขนาดพอดี แต่ถ้าหากตำบลนั้นมีขนาดใหญ่ขึ้น เช่นมี ๑๐ หมู่บ้าน ก็จะมีทั้งหมด ๓๐ คน อาจจะมาประชุมกันราว ๆ สัก ๑๕ คน ก็ถือว่าเป็นจำนวนที่ไม่มากเกินไปที่สภาตำบลหรือกรรมการบริหารส่วนตำบล หรือว่าสภาตำบลทั้งหมด ก็จะมีมีความเห็นสอดคล้องร่วมกันในการจัดทำแผนสภาตำบล เมื่อเราได้

นำเอาวิทยาศาสตร์ประยุกต์หรือว่าจิตวิทยาประยุกต์เหล่านี้เข้ามาช่วยในการตัดสินใจในการออกกฎหมายว่า ถ้าหากจำนวนกลุ่มก้อนตัวนั้นมันไม่มากนักอยู่ราว ๆ ๑๒ คนหรือ ๑๕ คน การทำงานก็จะทำอย่างมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ดังที่ผมได้ทราบเรียนในการยกตัวอย่างว่า ได้มีการศึกษาวิจัยกันในเรื่องนี้โดยการนำเอาคณะกลุ่มคนงานในโรงงานมาจับคู่ว่า ถ้าหากทุกคนได้มีความคิดเห็นร่วมกันที่เรียกว่า การตัดสินใจระดมกลุ่มขึ้นมาแล้ว เขามีความภูมิใจ มีความพอใจ มีความสามัคคีในการร่วมกันทำงานแล้วก็จะเกิดประสิทธิภาพในการทำงานสูงขึ้น ดังนั้นผมจึงได้ขอให้ประชุมได้มีโอกาสที่จะพิจารณาในเรื่องที่ผมได้ทราบเรียน ความจริงแล้วผมน่าที่จะมีเอกสารอ้างอิงมาด้วยในวันนั้นนะครับ แต่ต้องขอประทานโทษที่ไม่ได้นำเอกสารอ้างอิงมา แต่ขอเรียนว่า ได้มีการศึกษาวิจัยกันแล้วว่า ถ้าหากเราต้องการในลักษณะที่ผมเรียนแล้วขนาดจะต้องประมาณ ๑๒ คนถึง ๑๕ คนนะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประวิช
สงวนคำแปรญัตติไว้ แต่ว่าในมาตรา ๗ ที่สงวนไว้ก็ได้ผ่านไปแล้ว พุฒินิดหน่อยแล้วกันนะครับ เชิญครับ

นายประวิช นิลวัชรภณี (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ขอพูดนิดหน่อยเพื่อประกอบการพิจารณา หรือเป็นข้อคิดเห็นให้สภาหรือรัฐบาล หรือประธานคณะกรรมการได้พิจารณา คือผมขอตัวเลขสักนิดว่าการกำหนดโครงสร้างของสภาตำบลหรือสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อเรากำหนดโดยตำแหน่ง คือ กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน แน่นนอนว่าต้องมีสุภาพบุรุษถึงประมาณ ๖๐,๐๐๐ กว่าคน แต่ในขณะเดียวกันก็มีสตรีไม่ถึง ๑,๐๐๐ คน นี่คือความที่ไม่เสมอภาคหรือเท่าเทียมกันอันนี้ก่อน คือถ้าตั้งโครงสร้างแล้วต้องมีสุภาพบุรุษถึง ๖๐,๐๐๐ กว่าคน ในขณะที่สตรีมีไม่ถึง ๑,๐๐๐ คน ในขณะที่เรามีประชากรหญิง - ชายเท่ากัน และในขณะเดียวกันที่กระผมแปรญัตติมาทำให้ตำบลมีสตรีเพิ่มเป็น ๒ คน สมมุติว่าสตรีที่เพิ่มโดยการแต่งตั้งมา ๒ คนไม่ถึง ๗,๐๐๐ ตำบล ก็แค่ ๑๐,๐๐๐ กว่าคน สตรีมีโอกาสดำเนินการเข้ามาบริหารส่วนท้องถิ่นประมาณ ๑๐,๐๐๐ กว่าคนเอง เท่ากับ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ นี่คือโครงสร้างที่ตั้งแล้ว เพราะฉะนั้นตามที่คณะกรรมการก็ได้พูดอยู่เสมอว่า ก็กฎหมายให้มีการเลือกตั้งได้หมู่บ้านละ ๒ คนนั้น ผมกราบเรียนว่าในระบบเลือกตั้งนั้น ต้องยอมรับตัวเลขสภาพของผู้หญิงว่า ขณะที่ผู้หญิง ผู้ชายเข้ามาเลือกตั้งนั้น ต้องยอมรับว่า ทั้งวัฒนธรรมก็ดี หรือค่านิยมอะไรก็ดีนั้น ผู้หญิงเสียเปรียบผู้ชายมาก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถของผู้ชายกับผู้หญิง ถ้าเท่าเทียมกัน คนจะเลือกผู้ชายมากกว่า เพราะฉะนั้นการที่จะยกฐานะระดับของสตรี ต้องยอมรับว่าสตรีเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่สามารถแก้ปัญหา โดยเฉพาะในท้องถิ่นได้ดีเท่า ๆ กับผู้ชาย เพราะฉะนั้นการที่ผมแปรญัตติให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น สมาชิกโดยการแต่งตั้ง ๒ คนนั้นก็เท่ากับไม่มากเลยถ้าพูดถึงตัวเลข แต่โครงสร้างนี้แต่งตั้งผู้ชายได้ ๖๐,๐๐๐ กว่าคน ในขณะที่มีผู้หญิงเราแต่งตั้งได้แค่ ๑๐,๐๐๐ กว่าคน เพราะฉะนั้นผมจึงขอให้สภานำพิจารณาว่า เห็นควรที่จะยกฐานะระดับสตรีอย่างไรหรือไม่ อย่างไรก็ตามผมว่าในสังคมปัจจุบันนี้ต้องยอมรับว่ากฎหมายคือเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแก้ความบกพร่องในระบบของสังคม กฎหมายโดยสภาจะต้องออกด้วยความเป็นธรรมในสังคม เพราะฉะนั้นเราจะเห็นว่าผู้หญิงไม่มีโอกาสที่จะเข้ามาร่วมในการบริหารท้องถิ่น ซึ่งเรากำลังออกกฎหมายอยู่นี้โดยโอกาสตั้งแต่ครั้งแรกแล้ว ก็เพราะมันใจ

ว่าโอกาสของผู้หญิงสามารถที่จะเข้ามามีส่วนรับผิดชอบให้เหมือนกับผู้ชาย
ที่เรากำลังยกฐานะฐานะผู้หญิง ผู้ชายว่าเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้นกระผม
ขอกราบเรียนว่า เมื่อเราจะออกกฎหมายทั้งทีแล้ว เมื่อมาตรการใช้
ในการแก้ไขข้อบกพร่องในระบบสังคมแล้ว ก็ควรที่จะเปิดโอกาสให้มีฐานะ
เท่าเทียมกัน โดยการแต่งตั้งให้เหมือนกับที่โครงสร้างหรือองค์กรนี้
แต่งตั้งผู้ชาย อย่างไรก็ตามกระผมเองก็คิดว่าเรื่องนี้ก็ไม่สามารถผ่านสภา
แห่งนี้ไปได้ เพียงแต่ตั้งข้อสังเกตว่า อย่างไรก็ตามเมื่อผ่านอย่างนี้ไปแล้ว
ก็ให้สตรีผู้ที่มีบทบาท ผู้ที่มีส่วนร่วมในองค์กรหมู่บ้านซึ่ง เขามีอยู่แล้วนั้น
ให้มีบทบาท ให้มีความรับผิดชอบส่วนนี้มากขึ้น กระผมขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวีระกร
พูดแล้วไม่ใช่หรือครับมาตรานี้ เชิญคิดเดี๋ยวนี้ครับ

นายวีระกร คำประกอบ (กรรมาธิการ) : พอดีมี
ท่านสมาชิก ท่านเดช บุญ-หลง ได้ให้ความคิดเห็นซึ่งอาจจะ เป็นข้อผิดพลาด
สักนิด เพราะว่าตามกฎหมายได้เขียนว่า สภาองค์การบริหารส่วนตำบล
เลือกประธานและรองประธานจากสมาชิกที่ไม่ใช่กำนัน มีคำว่า ซึ่ง อยู่
อาจจะทำให้เห็นว่า เฉพาะรองประธานเท่านั้นที่ไม่ใช่มาจากกำนัน
ก็เพียงแต่ว่า ถ้าถูกฎีกาจะเห็นถ้อยคำอะไรที่ชัดเจนกว่านี้ ซึ่งคนอ่านแล้ว
อาจจะไม่ทำให้ไขว้เขว คืออันนี้เขียนว่า สภาองค์การบริหารส่วนตำบล
เลือกประธานและรองประธานจากสมาชิกที่มีใช่กำนัน คราวนี้ที่มีใช่กำนัน
เฉพาะรองประธานหรือเปล่า ความจริงผมเข้าใจ แต่ว่าเพื่อนสมาชิก
ยังมาถาม แสดงว่าท่านไม่เข้าใจจริง ๆ ทำอย่างไรที่จะแก้ไขถ้อยคำสักนิด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไร
คุณวีระกร แก้ไขถ้อยคำตอนหลัง หลังจากผ่านลำดับเรียงตามมาตราแล้ว
ผมขอถามมติที่ประชุมครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้สมาชิก
ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วย
กับที่คณะกรรมการเสียงข้างมาก โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

๒๐๖

สผ. ๓๑/๒๕๓๗ (ส. ๓)

นัยนา ๘๖/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็น
เป็นอย่างอื่น โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงข้างน้อย
แพ้ครับ ผ่านมาตรานี้ ต่อไปมาตรา ๘๖

- ๘๗/๑

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
 มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ ทวิ
 คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๘ ตริ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
 มาตรา ๕๘ จัตวา คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๐ มีการแก้ไข ส่วนที่ ๒ คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ มีการแก้ไข มีผู้สงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณล่าม

นายล่าม พิลาสัมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ล่าม พิลาสัมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา
 พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๕๑ กระผมได้เสนอแปรญัตติให้ตัด
 ถ้อยคำในวรรคสอง มาตรา ๕๑ ออกทั้งหมด โดยให้ไว้ข้อความต่อไปนี้แทน ให้
 กำหนดเป็นประธานคณะกรรมการบริหารโดยตำแหน่ง ให้คณะกรรมการบริหารเลือก
 กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหาร ท่านประธานที่เคารพ
 โดยที่มาตราที่ผ่านมาเมื่อตะกี้คือมาตรา ๕๘ เราขอมให้องค์การบริหารส่วนตำบล
 นั้นขอมให้บุคคลซึ่งมิใช่เป็นกำนันให้ เป็นประธานสภา แล้วก็เลือกตั้งรองประธานสภา
 ซึ่งมิใช่กำนันและผู้ใหญ่บ้าน เป็นรองประธานสภามาแล้ว มันคือสภาเหมือนสภา
 นิติบัญญัติซึ่งสามารถที่จะออกกฎหมายออกข้อบัญญัติลงตำบลได้ ทั้งนี้มาตรา ๕๑ เป็น
 สภาบริหาร คำว่า สภาบริหาร นั้นก็มีหน้าที่ที่จะต้องกำกับดูแล สมัยหนึ่งว่าเป็น
 ฝ่ายบริหาร คือเหมือนเป็นรัฐมนตรีโดยตำแหน่ง แล้วกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยกฎหมาย
 ลักษณะการปกครองส่วนท้องถิ่น เป็น เจ้าหน้าที่โดยตำแหน่ง มีหน้าที่ที่จะต้องดูแลควบคุม
 ส่งเสริมหรือ เป็นหน้าที่ที่จะต้องจัดสร้างงบประมาณ แล้วก็ปกครองท้องถิ่นก็ตั้งอยู่แล้ว
 เพราะฉะนั้นหน้าที่ที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะต้องได้มีบทบาทได้ เป็นประธาน ถ้าหากเรา
 ให้บุคคลภายนอกมาเป็นประธานสภาจริงปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ หรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้
 สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ไปกำหนดเอาไว้ตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องถิ่น
 เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่ากรรมการ ประธานกรรมการบริหารโดยตำแหน่งของ
 องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจะต้อง เป็นกำนัน และเลขานุการนั้นอาจจะ เป็น
 คนใดก็ได้ที่กำนันจะเลือก อย่างน้อยที่สุดก็เป็นสตีฟ (Staff) เกี่ยวกับกำนัน
 คือสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยก็ได้ อย่างไม่มีปัญหา เพื่อที่จะให้วางสองสภาตำบล
 เป็นไปด้วยความเรียบร้อย กระผมจึงเห็นควรที่จะให้กำนัน เป็นประธานสภาบริหาร
 วัตถุประสงค์

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี ศาสตราจารย์มารุต บุณนาต ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณจิรมิตร

นายจิรมิตร อุดมธรรมภักดี (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม จิรมิตร อุดมธรรมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานครับ ในมาตรา ๕๑ วรรคสอง กระผมมีความเห็นว่าจะขอให้กำหนดเป็นประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตำแหน่งก็เนื่องจากเห็นว่าในสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในมาตรา ๕๘ ซึ่งให้เลือกจากสมาชิกสภาตำบล หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีใช้กำหนดแล้ว และโดยปกติสภาตำบลต่าง ๆ ซึ่งเป็นองค์การปกครองท้องถิ่น -----

แต่เมื่อสภาตำบลใดมีรายได้ตามเกณฑ์ ตาม พ.ร.บ. นี้แล้วก็จะได้รับการตั้งให้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล บุคคลที่จะรู้ถึงกลไก รู้ถึงความทุกข์ยาก รู้ถึงปัญหาต่าง ๆ ในตำบลนั้น ย่อมหนีไม่พ้นจากกำนัน ซึ่งเป็นประธานสภาตำบลในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นการที่จะให้บุคคลอื่นมาเป็นประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว กระผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง หากเป็นเช่นนั้นแล้ว ก็เป็นที่คาดว่าต่อไป องค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อมีการเลือกตั้งตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ก็คงหนีไม่พ้นที่จะต้องมีการรณรงค์ในการหาเสียงจะต้องมีการซื้อเสียง ซื้อตำแหน่งเกิดขึ้นอีก แม้แต่ในปัจจุบันซึ่งมีการเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือการเลือกตั้งใด ๆ เราทั้งหลายต่างก็ประมาทและกล่าวหาว่า พี่น้องประชาชนชายสิทธิขายเสียงมาโดยตลอด เพราะฉะนั้นในโอกาสที่สภาแห่งนี้ต้องการที่จะให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคล และเป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น โดยเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว ผมจึงเห็นว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ประธานเป็นประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ด้วยเหตุผลที่ผมได้กราบเรียนมานั้นก็เพื่อต้องการให้ท้องถิ่นมีความสงบเรียบร้อย และก็หวังว่าสภาแห่งนี้จะไม่ต้องไปเกรงว่ากำนันจะไม่มีความสามารถ เพราะกำนันหรือประธานสภาตำบลปัจจุบันนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นบุคคลที่พี่น้องประชาชนเลือกมาทั้งตำบล หากสภาแห่งนี้และกรรมการเสียงส่วนใหญ่ต้องการที่จะให้บุคคลอื่น ซึ่งมีใช้กำนันตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาเป็นประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว ผมก็อยากจะขอฝากไว้ว่า ต่อไปร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะต้องมีการแก้ไขต่อไปอีก กำนันยังเลือกมาจากคนทั้งตำบลครับ ในเมื่อเลือกมาแล้วมันก็ต้องจับกันเสียที แต่ถ้าจะให้บุคคลอื่นมาเป็นประธานบริหารแล้ว ก็ควรจะมาให้ประชาชนเขาเลือกทั้งตำบลสิครับ ถ้าไม่ยอมให้กำนันเป็นประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตำแหน่ง เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานว่า เห็นกับความสงบสุขของบ้านเมือง เห็นกับพี่น้องประชาชนที่เขาเลือกกำนันเข้ามาแล้ว ก็ให้สิทธิกำนันเป็นประธานโดยตำแหน่งครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคุณสุรศักดิ์

นายสุรศักดิ์ บัวขาว (อุปราชธานี) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร กระผม สุรศักดิ์ บัวขาว ส.ส. อุปราชธานี
พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพ จริง ๆ แล้วผมไม่เคยเกาะใน
สภาแห่งนี้ ขอต่อว่าด้วยความเคารพท่านประธานที่ลงไปเมื่อตะกี
ผมพยายามยกมือตามมาตรา ๓๘ ก็ดี ซึ่งผมแปรญัตติไว้ แล้วก็มาตรา ๓๘
มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๘ นะครับ ผมถึงได้ต่อว่าเพราะว่ารวบรัดที่จะ
พิจารณาให้ผ่าน ๆ ไป ท่านประธานครับ การขอแปรญัตติขอแก้ความ
ในวรรคสอง ในมาตรา ๕๑ นั้น กระผมซึ่งเห็นว่าการที่จะแต่งตั้ง
บุคคลภายนอกมาเป็นประธานกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น
ถ้าหากว่าการบริหารของประธานคนที่ได้รับการแต่งตั้งจากบุคคลภายนอก
แล้ว เกิดความขัดแย้งกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ดี การดำเนินการของ
องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจะเกิดขัดแย้งกัน และจะไม่ราบรื่นในการบริหาร
ดังนั้นเท่าที่ผมได้ขอแก้ไขข้อความนั้นก็คือ อยากจะให้ท่านกำหนดโดยตำแหน่ง
นั้นเป็นประธานองค์การบริหารส่วนตำบลในมาตรานี้ จึงขอแปรข้อความนี้
ให้ท่านเป็นประธานคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดมีความเห็นแล้ว
ผมขอมตินะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบน
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรตามที่
คณะกรรมการแก้ไข กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรเป็นไปตาม
ผู้แปรญัตติ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนมากเห็นควรเป็นไปตาม
ที่คณะกรรมการแก้ไข เชิญครับ มาตรา ๕๒

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๔ มีการแก้ไข

มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๗ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคุณจิรมิตร

นายจิรมิตร อุดมธรรมภักดี (สกลนคร) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม จิรมิตร อุดมธรรมภักดี ส.ส. สกลนคร
 พรรคชาติพัฒนา ในมาตรา ๕๗ ผมและคณะได้ขอตัดใน (๒) ที่ผู้ว่า
 ราชการจังหวัดสั่งให้กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจาก
 ตำแหน่งตามมาตรา ๗๘ อันนี้ก็เช่นเดียวกับมาตรา ๓๘ ที่ผ่านมา
 ท่านประธานครับ อยากจะขอกราบเรียนว่า สมาชิกของสภาองค์การ
 บริหารส่วนตำบลก็มีที่มาที่ไปก็ไม่ต่างกว่าสมาชิกสภาตำบล และไม่อยากจะ
 ให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งเราจะต้องการกระจายอำนาจไปให้
 ประชาชนนั้น ต้องมีความบาดหมางไปกับผู้ว่าราชการจังหวัด และจะต้อง
 เป็นที่ยอมรับว่า ในการปกครองและการบริหารบ้านเมือง มันย่อมมีทั้ง
 ความเที่ยงธรรมและความไม่เป็นธรรมเกิดขึ้น ราษฎรมักจะพูดว่า
 ความเที่ยงธรรมนั้นมันอยู่ที่ความพอใจ ความเที่ยงธรรมในชนบทไม่ใช่
 อยู่ที่ความยุติธรรม เพราะฉะนั้นในมาตรานี้ ผมจึงขอตัดในการที่จะให้
 อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
 พ้นจากตำแหน่ง เช่นเดียวกับมาตรา ๓๘ ที่ผ่านมา -----

ทั้งนี้ก็มีใช้ว่าจริง เกียจผู้ว่าราชการจังหวัด ก็เพียงแต่หวังว่าผู้ว่าราชการจังหวัดจะเป็นผู้ที่รับค่าออกค่าธรรมเนียมร้องทุกข์และเห็นอกเห็นใจต่อราษฎรที่อยู่ในจังหวัดนั้น โดยเฉพาอย่างซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลที่จะเกิดขึ้นใหม่ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงขอตัด (๒) ของมาตรา ๕๗ ออกครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายลำพอง ฟิลาสมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ลำพอง ฟิลาสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา กระผมและคณะขอตัดใน (๒) มาตรา ๕๗ คำว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๘ ที่มีมาตรา ๓๘ ซึ่งมีกรณีว่า ถ้ากรรมการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลทำผิดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่เหมือนกันกับมาตรา ๓๘ ของสภาตำบล ผมอยากจะกราบเรียนว่า กรรมการบริหารสภาตำบลนั้นจริง ๆ แล้วบทบาทหน้าที่ส่วนใหญ่นั้นก็เป็นการกัน เป็นผู้ใหญ่บ้านซึ่งปฏิบัติหน้าที่ ๒ กฎหมาย คือกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ และกฎหมายว่าด้วยองค์การบริหารส่วนตำบล ผมอยากจะกราบเรียนว่า คำว่า องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น หมายถึงตำบลที่ก้าวขึ้นมาอีกก้าวหนึ่งจากสภาตำบล หมายถึงว่าท้องถื่นนั้นเจริญขึ้นมาอีกลำดับหนึ่ง เพราะฉะนั้น การปฏิบัติหน้าที่น่าจะต้องให้กรรมการบริหารส่วนตำบลนี้มีโอกาสได้บริหารอย่างมีประสิทธิภาพ หรือบริหารลักษณะซึ่งสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ โดยไม่ต้องห่วงเกรงหรือไม่ต้องวิตกกังวลในเรื่องสถานการณ์ของตนเอง ผมอยากจะกราบเรียนว่าในมาตรา ๓๘ ที่ผ่านมานั้นกรรมการสภาตำบลนั้นแทบจะทำอะไรไม่ได้เลย ชอบที่จะได้รับการกลั่นแกล้งอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอให้ตัดมาตรานี้ออกทั้งหมด แล้วก็ได้เสนอแปรญัตติในมาตรา ๕๘ ว่า ให้สมาชิกสองในสาม สามารถออกค่าธรรมเนียมต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้อีก เพราะฉะนั้นการที่จะให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถที่จะสั่งให้ออกได้เลยโดยที่ไม่มีค่าธรรมเนียมและฎีกาต่อผู้ซึ่งมีอำนาจเหนือขึ้นไปนั้น กระผมถือว่าง่ายเกินไป และกรรมการบริหารส่วนตำบลไม่สามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสุรศักดิ์ บัวขาว (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุรศักดิ์ บัวขาว ส.ส.อุบลราชธานี พรรคชาติพัฒนา ในมาตรา ๕๗ นี้กระผมได้ขอตัดใน (๒) ออกทั้งหมด คือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่ง

สผ. ๒๑/๒๕๓๗ (ส. ๒)

สะแกกรัง ๘๙/๒

ให้กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๗๘ นั้นซึ่งผมไม่เห็นด้วย
ผมถึงได้ขอตัด เนื่องจากว่าตาม (๕) แล้วการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (๕)
พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลก็ตามมาตรา ๑๒
อยู่แล้ว ผมถึงอยากจะขอตัดใน (๒) ออกทั้งหมด ขอขอบคุณครับ

- ๙๐/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็ขอมตินะครับ ท่านผู้ใด
เห็นด้วยกับที่คณะกรรมการมาธิการได้แก้ไขเปลี่ยนแปลง กรุณายกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นด้วยกับผู้ปรกฤตติ
กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนน้อยครับ เป็นไปตามที่
คณะกรรมการมาธิการแก้ไข ต่อไปครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๓ อ่าหน้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๙ มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่าน ต่อไปครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๖๑ มีการแก้ไข มาตรา ๖๑ ทวิ คณะกรรมการมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๔ มีการแก้ไข
ส่วนที่ ๔ รายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๗
มีการแก้ไข มาตรา ๖๗ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการมาธิการ) :
ท่านประธาน กระทบ สุทัศน์ เงินหมื่น เนื่องจากทางสภาได้มีการ
ตัดมาตรา ๖๙ กลับไปใช้ข้อความเดิม เพราะฉะนั้นข้อความที่ปรากฏใน
มาตรา ๖๗ ทวิ ตอนท้าย ซึ่งเป็นการสอดคล้องกับมาตรา ๖๙ ที่
คณะกรรมการมาธิการแก้ไขใหม่ เมื่อมีการกลับไปใช้ข้อความเดิม จึงไม่มีความ
จำเป็นที่จะต้องใช้ข้อความในมาตรา ๖๗ ทวิ ข้อความที่กระผมจะขออนุญาต
ตัดออกคือ ข้อความคำว่า นอกเหนือจากเงินอุดหนุนตามมาตรา ๖๙ ทวิ
วรรคหนึ่ง ขอตัดข้อความนี้ออก เพื่อให้การเขียนกฎหมายสอดคล้องกันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดขัดข้อง เชิญท่านเลขาธิการ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๖๗ ตรี คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๖๗ จัตวา
คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๖๘ มีการแก้ไข มาตรา ๖๙

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวีระกร เชิญครับ

นายวีระกร คำประกอบ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน

ที่เคารพ ผม วีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย

นครสวรรค์ครับ ผมได้แปรญัตติขอตัดมาตรา ๒๔ ทวิ ไปทั้งมาตรา แต่

เหตุผลผมคงจะไม่เหมือนกับที่ท่านประธานกรรมาธิการได้ลุกขึ้นขอตัด

ทั้งนี้เพราะที่ท่านประธานกรรมาธิการจะขอตัดนั้นคงเป็นเพราะให้

สอดคล้องกับมาตรา ๒๔ ทวิ ซึ่งมาตรา ๒๔ ทวิ เมื่อเราได้ตัดทิ้งไปแล้ว

เสียงส่วนใหญ่ในสภาได้ตัดทิ้งไป ไม่ยอมให้ ๒ เปอร์เซ็นต์กับสภาตำบล

เขาแล้ว เพื่อให้สอดคล้องท่านก็จะขอตัด แต่ความจริงตามเหตุผลของผม

ที่ขอตัดล่วงหน้า ไม่ใช่เพราะผมรู้ล่วงหน้าหรอกครับว่า มาตรา ๒๔ ทวิ

จะถูกตัด แล้วผมขอตัดออกทั้งมาตราในมาตรานี้ แต่ด้วยเหตุผลของผมที่

ขอตัดมาตรา ๒๔ ทวิ ออกไป เพราะผมไม่ต้องการที่จะให้เอาเงิน

๒ เปอร์เซ็นต์ตั้งที่คณะกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ได้มอบให้กับสภาตำบลนั้น

มาแบ่งส่วนหนึ่งให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล เพราะถือว่าในส่วนของ

สภาตำบลนั้นซึ่งถือได้ว่าเป็นสภาตำบลที่มีรายได้ไม่น้อยอยู่แล้ว สมควรที่จะ

ได้รับเต็มเม็ดเต็มหน่วยจากเงิน ๒ เปอร์เซ็นต์ที่กรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่

ต้องการที่จะให้ตัดจากงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน ซึ่งก็จะตกอยู่ราว ๆ

ตำบลละ ๒ ล้านบาท ถ้าหากเราเอาเงินจำนวนนี้ ซึ่ง ๒ เปอร์เซ็นต์ของเงิน

๙๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้มาจ่ายให้ทั้งสภาตำบล

และให้ทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลไปด้วยแล้ว ก็เกรงว่าสภาตำบลจะได้

งบประมาณน้อยลง โดยเอาส่วนหนึ่งมาเฉลี่ยจ่ายให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล

จึงแน่นอนและควรที่ว่า ในส่วนขององค์การบริหารประเทศไทยนี้ คู่ขนานข้างจะ
 แปรลกเหลือเกินครบถ้วนประการที่เคารพ ไม่ว่าจะ เป็นรัฐบาลที่มาจากการ
 การเลือกตั้ง หรือเป็นรัฐบาลที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งก็ตาม มักที่จะ
 โหมเอางบประมาณนั้นไปใส่ในส่วนลงที่มีความเจริญแล้วในประเทศเป็น
 ส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะในกรุงเทพฯ ที่พยายามของงบประมาณมาลงแต่ในกรุงเทพฯ
 ถ้าหากมีการแบ่งสิ้นของสภาตำบลเป็น ๓ ชั้น คือเป็นสภาตำบลที่มีรายได้ยก
 กับสภาตำบลที่มีรายได้ถึงระดับที่จะเปลี่ยนไปเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว
 ผมก็เกรงว่างบประมาณตามมาตรา ๓๕ ทวิ ที่จะต้องแบ่งสรรปันส่วนให้กับ
 สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทยนั้น
 เกรงว่าเงินจำนวนที่แบ่งตัดมา ๓ เปอร์เซ็นต์เห็นได้เป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ ล้านบาทนั้น
 ส่วนใหญ่มันจะไหลลงให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งถือว่า เป็นพื้นที่ที่มี
 ความเจริญอยู่แล้ว นั่นแหละที่ผมพยายามที่จะกราบเรียนท่านประธานมา
 ตั้งแต่มาตรา ๓๕ ทวิ ซึ่งจะมีส่วนเบี่ยงเบนที่สอดคล้องกับที่กระผมได้กราบเรียน
 ในขณะนั้นว่า ชั้นที่จริงแล้วเรากลัวหรือว่า เราพยายามมุ่งเน้นที่จะส่งเสริม
 ความเจริญในประเทศที่มีความเจริญสูงอยู่แล้ว ไม่เป็นการแก้ไขที่ตรง
 ประเด็น ผลครบถ้วนประการ ในตอนที่ผมเคยได้กล่าวให้มีการส่งเสริม ส่วนหนึ่ง
 กลิ้งไปให้สภาตำบล เพื่อให้สภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลตาม
 มาตรา ๓๕ ทวิ ได้มีโอกาสทำให้เงินเข้าไปใช้จ่ายในการพัฒนาองค์การบริหาร
 ส่วนตำบล ทำให้ดีถึงขั้นแล้ว หรือให้สภาตำบลได้ ค่าเงินในส่วนหนึ่งซึ่ง
 เราจะต้องพัฒนาตำบล โดยค่าเงินงบประมาณที่ เราใช้จ่ายทำให้ ทำให้
 นี้ครบถ้วนไปพัฒนาตำบล ทำให้เกิดการพัฒนาเจริญแล้วผมก็เห็นว่าเงินที่
 ปรองดองไปก็ไม่ได้ยากที่จะหามาตามครบถ้วน เพราะฉะนั้น
 ๓๕ ทวิ นี้ผมคิดว่า มันก็ไม่ได้ผู้ใดที่มาจากส่วนที่ไม่ควรจะเอามา
 การจรรจนงบประมาณที่แบ่งกับส่วนอื่นไปเลย... ดังนั้น ผมคงจะคิดผมคิด
 มาตรา ๓๕ ทวิ ไปทั้งหมดก็เพื่อที่ว่า เงินที่จะให้กับสภาตำบล เราจะได้
 เต็มเม็ดเต็มหน่วยจากเงิน ๓ เปอร์เซ็นต์ที่แบ่งตัดมามาตรา ๓๕ ทวิ และ
 มาตรา ๓๕ ทวิ นี้ผมคิดว่า รัฐบาลก็ควรจะจัดไว้ให้เราได้ดูงบองค์การบริหาร
 ส่วนตำบลเป็น เงินอุดหนุนกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งน่าจะแบ่งโดยเฉลี่ยส่วนกับพื้นที่เราคิด
 ๓ เปอร์เซ็นต์ เห็นได้ชัดมาตรา ๓๕ ทวิ ท่านประธานที่เคารพ ผมก็เข้าใจได้
 การมาธิการนี้สองส่วนใหญ่ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ มาตรา ๓๕ ทวิ และปี ๒๕๓๗ มาตรา ๓๕ ทวิ นี้

๒๑๗

สพ. ๓๑/๒๕๓๗ (ส. ๓)

เกาะวเรศ ๘๑/๓

เราได้อีกโอกาสดีไปทั้งหมดตามที่ผมได้ เรียบแล้ว ก็จะไม่แปลว่า เงิน ๑๕,๐๐๐ ล้านบาทที่เราตัดจาก ๓ เบลูว เชนด์คลองงบประมาณรายจ่าย ส่งไปยังสภาตำบลเต็มเม็ดเต็มหน่วย ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท แล้วอีกส่วนหนึ่ง รัฐบาลก็ควรจะต้องตั้งงบอุดหนุนให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นกรณีพิเศษด้วย ซึ่งท่านประธานถ้าหากท่านจะได้ดูย้อนกลับไปที่มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๐ ซึ่งได้ระบุกำหนดไว้ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นยกย่องมาก ไม่ว่าจะตั้งให้สร้างสาธารณูปโภคให้เกิดขึ้น สร้างแผนพัฒนา ตำบลทั้ง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ดูแลความสงบเรียบร้อย สกตส่งลง ไม่ให้มีการกระทำผิดกฎหมาย ไปจนถึงการจัดให้มีการบำรุงรักษาถนนนี้ ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครัวเรือน ไปจนถึงจัดให้มีการตลาด กำกับกั้นเรือ ทำข้าม จัดให้มีโรงฆ่าสัตว์ จัดให้มีสุสานฌาปนสถาน กิจกรรมเกี่ยวกับการพาณิชย์ ฯลฯ จะเอาเงินจากไหนมาจะครับ ถ้าเราไม่ตั้งเงินอุดหนุน ให้เขาเพียงพอดรับท่านประธาน ความหวังที่เราทั้งพรรคประชาธิปัตย์และ พรรคฝ่ายค้านคงจะเห็นการกระจายโอกาส การกระจายอำนาจและ การกระจายรายได้ให้กับประชาชน ยกลูกไปตั้งองค์การบริหาร ส่วนตำบลในบางยุค เพื่อสกัดกั้นไม่ให้ผู้ตบหลังไหลเข้าสู่กรุงเทพมหานคร มันคงจะไม่สามารถที่จะสัมฤทธิ์ผลไปได้ ถ้าหากเรายังคงมองเห็นแต่ว่าการตั้งเป็นงานในการจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อเป็นองการพัฒนาหรือ งบลงทุนต่าง ๆ นั้น จะมองถึงกันแต่แค่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ที่บางประธานครับ ในการพิจารณาในครั้งก่อนคงมีมาตรา ๗๕ ๗๖ สมัยก่อนได้ว่ามีเพื่อลงสมาชิกผู้คนที่ ทั้งนี้เพราะว่ากรุงเทพมหานคร ได้เก็บเงินรายได้จาก ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้ มาจัดสรรงบประมาณไว้กับเมือง ๓๐๐,๐๐๐ กว่าบาท ส่วนซึ่งจะเหลือของเมืองอื่น มีรายได้คาดละ ๕๐,๐๐๐ กว่าบาทเมืองอื่นส่วนใหญ่ มีภาคเกษตรเข้า ก็มันซึ่งก็อยู่ใน ปริมาณที่ มีรายได้กรุงเทพมหานคร ก็ไม่ได้มีมากเท่าที่สมมติว่า รวมแล้วเข้า ๗๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่ท่านประธานครับ คิดถึงผมครับว่า แม้ว่าจะ เราจะได้เปรียบก็ได้ เปรียบกับเมืองต่าง ๆ ของกรุงเทพมหานคร ได้มากก็ตาม แต่เรา คงจะต้องยอมรับว่า ผลผลิตที่เกิดขึ้นจากในกรุงเทพมหานคร นั้น ไม่ว่าจะไปเป็น วัตถุประสงค์ ไม่ว่าจะไปเป็นแรงงาน ไม่ว่าจะไปเป็นอะไรก็ตาม มีมันก็ต้อง กู้ค่า เน็ด เกิดมาจากในภาคกลางส่วนมาก เป็นส่วนใหญ่ ผู้คนที่ทำการผลิต กว่าที่จะผลิตเสร็จจึงส่งกระจายทั้งออกไปขาย ส่วนออกไปบอก การส่งผลิต

แน่นอนคน มันต้องส่งที่กรุงเทพฯ นี่ละคือการส่งออก แต่ว่ามันเริ่มต้น
 ที่ตรงไหนล่ะ มันก็เริ่มต้นจากการทำวัตถุดิบ จากการทำชิ้นส่วนต่าง ๆ
 จากต่างจังหวัดก่อนที่จะส่งออกนอกได้ เพราะฉะนั้นก็ต้องยอมรับว่า
 แม้ว่าจะส่วนใหญ่รายได้ของรัฐบาลจะมาจากกรุงเทพฯ ก็ตาม แต่พื้นฐาน
 ของรายได้เหล่านั้น ก็คงจะต้องมาจากต่างจังหวัด คงจะต้องให้
 งบประมาณและการให้เงินอุดหนุนกับต่างจังหวัด โดยให้กับองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัดให้มากยิ่งขึ้น -----

ผมจึงได้เสนอกฎระเบียบมาอย่างนี้ ความจริงแล้วได้พูดในมาตรา ๒๙ ทวิ จนกระทั่งเต็มที่แล้ว มาตรา ๒๙ ทวิ ก็สงวนไว้เพื่อที่จะพูด ๒ รอบนะครับ เพื่อใครไม่ได้ฟังรอบแรก ก็หวังว่าเพื่อนสมาชิกคงจะได้กรุณาช่วยกันยกมือ ช่วยให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีงบประมาณเออะ ๆ ด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านประธานกรรมาธิการ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น เนื่องจากมาตรา ๒๙ ทวิ กรรมาธิการได้ขอเพิ่ม แต่เนื่องจากได้มีการแก้มาตรา ๒๙ ให้กลับเป็นร่างเดิม จึงขออนุญาตตัดมาตรา ๒๙ ทวิ ออกทั้งหมด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นอันว่าเห็นพ้องต้องกัน ก็ผ่านได้ ท่านเลขาฯ อ่าน

ศาสตราจารย์ไพฑิษฏ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๗๐ มีการแก้ไข มาตรา ๗๐ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๗๑ มีการแก้ไข มาตรา ๗๒ มีการแก้ไข มาตรา ๗๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๔ มีการแก้ไข มาตรา ๗๕ มีการแก้ไข มาตรา ๗๕ ทวิ

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ส่วนที่ ๕ การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๖ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณมานะ

นายมานะ คูสกุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา

ที่เคารพ กระผม มานะ คูสกุล พรรคชาติพัฒนา จังหวัดนครพนม ในมาตรานี้

กระผมได้ขอตัดในวรรคสองออก คืออำนาจของนายอำเภอ เพราะใน

องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น คนที่ดำเนินกิจการจริง ๆ ก็คือคณะกรรมการ

บริหารตำบล เพราะฉะนั้นนายอำเภอจะดูแลควบคุมกำกับงานนั้น น่าจะเรียก

กรรมการบริหารอย่างเดียว แต่ในมาตรานี้ได้เขียนไว้ให้เรียกสมาชิก

ลูกจ้าง หลักฐานต่าง ๆ เอามาด้วย ซึ่งผมเห็นว่าไม่ถูกต้อง จะเห็นว่า

อำนาจของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น มีหน้าที่เห็นชอบอนุมัติ

ฯให้ซึ่งงบประมาณก็ดี ให้สภาตำบลดำเนินการใด ๆ ก็ดี แต่คนที่ปฏิบัติงาน

จริง ๆ นั้น ก็คือคณะกรรมการบริหารของสภาตำบล เพราะฉะนั้นการที่จะให้

นายอำเภอไปเรียกบุคคลซึ่งเห็นฝ่ายนิติบัญญัติของสภาตำบล ขององค์การบริหาร

ส่วนตำบลมาให้ปากคำชี้แจง ผมไม่เห็นด้วย เพราะว่าบุคคลเหล่านั้น

ยกเว้นจาก ๗ คนที่มาเป็นกรรมการบริหารแล้ว เขาก็ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้อง

มีแต่หน้าที่ดูแลอย่างใกล้ชิดแค่นั้นเอง ผมจึงขอตัดในข้อความที่ว่า มีอำนาจ
เรียกสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล. และลูกจ้าง ออก
เพราะว่าการที่นายอำเภอมีอำนาจเรียกกรรมการบริหาร ประธานกรรมการ
บริหารมาให้ข้อเท็จจริงในการบริหารของสภาตำบลก็ดี ว่าที่กระทำไปนั้น
ถูกต้องหรือไม่ ถ้าในกรณีนายอำเภอสงสัยว่าผิด นายอำเภอก็เรียก
กรรมการบริหารมาได้ เรียกประธานกรรมการบริหารมาได้ ว่าที่เขา
ปฏิบัตินั้นผิด ผิดเพราะมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่ หรือว่าผิด
เพราะเขาประพฤติผิดด้วยตัวเขาเอง ตรงนี้ที่จะให้อำนาจนายอำเภอ
ไปเรียกทุกคนเข้ามา นายอำเภอก็มีอำนาจที่จะเข้าไปดูแลอย่างใกล้ชิดอยู่แล้ว
ในการประชุมสภาตำบลก็ดี กระทรวงมหาดไทยเองก็มีปลัดอำเภอ
อยู่ในแต่ละตำบล ซึ่งทุกวันนี้เวลาประชุมสภาตำบล ปลัดอำเภอก็เข้าไปดูแล
อย่างใกล้ชิดอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
ผมก็เชื่อมั่นว่า โดยการควบคุมของกระทรวงมหาดไทย ปลัดอำเภอผู้ทำหน้าที่
เป็นปลัดตำบลนั้น ก็สามารถที่จะเข้าไปดูแลเวลาเขาประชุม หรือว่าท่าน
จะเรียกเอกสาร ท่านก็เรียกได้อยู่แล้ว เพราะรายงานการประชุมต่าง ๆ
เลขานุการองค์การบริหารส่วนตำบล ก็เป็นผู้ดำเนินการอยู่แล้ว-----

เพราะบุคคลคนนั้นมาจากการจ้างบุคคลภายนอกเข้ามาเป็นเลขานุการ
องค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ใช่เป็นข้าราชการเหมือนสภาตำบลเป็น
นิติบุคคล เพราะฉะนั้นอำนาจการบริหารต่าง ๆ น่าจะอยู่ที่กรรมการบริหาร
ถ้ากรรมการบริหารดำเนินการผิดพลาด นายอำเภอก็เรียกมาตรวจสอบได้
แต่ไม่สมควรที่จะก้าวล่วงไปถึงสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดอภิปรายก็จะถามมติในครั้ง
(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ

ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นควรเป็นไปตามร่างเดิม
กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ

กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนใหญ่เอาตามร่างเดิม

ต่อไปครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๗๗ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคุณลำพอง

นายลำพอง พิลาสัมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ลำพอง พิลาสัมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานครับ กระผมและคณะ
ได้ขอตัดมาตรา ๗๗ ในวรรคหนึ่ง จากคำว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจ
สั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ตามคำแนะนำของนายอำเภอ ออก
และก็ขอให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทนครับ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจเสนอ
ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งยุบองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น
เพื่อให้มีการเลือกตั้งสภาองค์การบริหารส่วนตำบลใหม่ ท่านประธาน
ที่เคารพ เพื่อที่จะให้สอดคล้องกับมาตรา ๓๘ ว่าด้วยสภาตำบล ซึ่ง
การที่จะยุบองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น กรณีที่นายอำเภอได้เสนอแนะให้

ผู้ว่าราชการจังหวัดยุบ เมื่อยุบแล้วถือว่าสิ้นสุดนั้น กระผมถือว่า ไม่ได้รับ
ความเป็นธรรม อย่างน้อยที่สุดสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน่าจะ
ต้องมีโอกาสได้อุทธรณ์ หรือให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งที่สูงกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด
คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาอย่างถ่องแท้ กลับกรอง
แล้วจึงสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อที่จะให้มีการเลือกตั้งใหม่
โดยเหตุผลที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วในมาตรา ๓๘ ของสภาตำบลครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสุรศักดิ์ บัวขาว (อุบลราชธานี) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุรศักดิ์ บัวขาว ส.ส. อุบลราชธานี
พรรคชาติพัฒนา ตามมาตรา ๗๗ นั้น การที่ผู้ว่าราชการจังหวัด
สั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามคำแนะนำของท่านนายอำเภอ
กระผมขอเพิ่มคำว่า ให้ตามความเห็นของท่านผู้ว่าราชการจังหวัด
นั้นต้องเสนอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้สั่งยุบ
เหตุผลที่เสนอมาอย่างนี้ก็เนื่องจากว่า นโยบายการเลือกตั้งผู้ว่าราชการ
จังหวัดนั้น ในอนาคตหากเกิดขึ้นจริง ๆ อำนาจของฝ่ายผู้ว่าราชการจังหวัด
ซึ่งไปจากพรรคการเมืองต่าง ๆ นั้น อาจจะมีโอกาสที่จะสั่งบุคคลใด
กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือองค์การบริหารส่วนตำบลใดองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่ง
มีการยุบในลักษณะไม่พอใจในการดำเนินงาน ไม่สนองตอบนโยบาย
รัฐมนตรีหรือไม่สนองตอบต่อผู้ว่าราชการจังหวัดผู้นั้น กระผมถึงจะให้
อำนาจเพิ่มขึ้นมาอีกว่า การที่จะสั่งยุบองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจะต้อง
ตามข้อเสนอของท่านนายอำเภอเสนอถึงผู้ว่าราชการจังหวัด
ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ผมขอเสนออย่างนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอมติครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับที่

คณะกรรมการแก้ไข กรุณาขมมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกขมมือเป็นส่วนมาก)

๒๒๓

สผ. ๒๑/๒๕๓๗ (ส. ๒)

อุษารัตน์ ๕๓/๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ
กรณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยกับ
ที่ได้มีการแก้ไข ต่อไปครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณลำพอง

นายลำพอง พิลาสัมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ลำพอง พิลาสัมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากนครราชสีมา
พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานครับ ในมาตรา ๓๘ นี้ กระผมและคณะ ซึ่ง
ประกอบด้วย คุณจิรมิตร อุดมธรรมภักดี คุณสุรศักดิ์ บัวขาว และคุณวิสาร
เดชะธีราววัฒน์ ได้เสนอขอตัดข้อความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งให้
คณะกรรมการบริหารทั้งคณะหรือกรรมการบริหารบางคนพ้นจากตำแหน่ง
ตามคำเสนอแนะของนายอำเภอ เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
เป็นผู้สั่งให้คณะกรรมการบริหารทั้งคณะหรือกรรมการบริหารในบางคน
พ้นจากตำแหน่งตามคำเสนอแนะของผู้ว่าราชการจังหวัด กระผมขอใช้เหตุผล
เดียวกันกับมาตรา ๓๘ มาตรา ๓๗ ในมาตรา ๓๘ นี้ เพื่อที่จะให้กรรมการ
องค์การบริหารส่วนตำบลมีความมั่นคงในการปฏิบัติหน้าที่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอมติเลยนะครับ เนื่องจากไม่มี
การแก้ไข ขอเรียนถามว่าผู้ใดเห็นด้วยกับร่างเดิม ร่างเดิมซึ่งคณะกรรมการ
เห็นด้วยอยู่แล้ว ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยตามร่างเดิม
ต่อไปครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้อภิปราย ถือว่าหมดแล้ว
เชิญคุณลำพอง

นายลำพอง พิลาสัมบัติ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ลำพอง พิลาสัมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากนครราชสีมา
พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา
ที่กระผมได้แปรญัตติมาแล้ว คือรายได้ของสภาตำบล คือมาตรา ๓๙

ได้ทดลองแปรรูปตัดให้สภาพ่าบล ที่มีราคาได้ตั้งแต่ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ขอลดเป็น ๑๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อที่จะได้ปรับเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล โดยใช้เหตุผลเดียวกันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอถามมติ ไม่มีแก้ไขมาตรานี้ ผู้ใดเห็นด้วยกับร่างเดิม ที่คณะกรรมการเห็นด้วยอยู่แล้ว กรุณายกมือขึ้น (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นด้วยกับผู้แปรรูป (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยกับร่างเดิมครับ พิจารณาหมดแล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่างเพื่อสรุปอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งอาจจะแก้ไข ถ้อยคำที่ผิดพลาดได้ ท่านกรรมาธิการมีไหมที่แก้ไขอะไร ไม่มีนะครับถ้าไม่มี ผมก็ขอมติในวาระที่ ๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วย กรุณายกมือขึ้นครับ (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ โดยมีเรื่องด่วน ๒ เรื่อง ซึ่งถ้าหากว่าเราเห็นชอบด้วยจะออก เป็นกฎหมายได้เลย สำหรับร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับศีลานั้น ตั้งวงไว้คราวหน้า มีอยู่ ๒ เรื่อง ที่วุฒิสภาได้ขอแก้ไข ถ้าเราเห็น เป็นการแก้ไขเล็กน้อย กฎหมายก็ออกให้ได้ ถ้าเราเห็นว่า เป็นการแก้ไขมาก และไม่เห็นด้วย เราก็ตั้งกรรมาธิการครับ คือเรื่องด่วนที่ ๑ และที่ ๒

เรื่องด่วนที่ ๑ กรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ฉบับที่ . . . พ.ศ. . . . . ตามมาตรา ๑๕๑ (๓) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ผมได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภาแจ้งว่าในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๗ ที่ประชุม ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. .... และลงมติแก้ไขเพิ่มเติม จึงส่งเรื่องมาให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๑ (๓) ซึ่งถ้าหากเห็นว่าได้เป็นการแก้ไขเล็กน้อยและเห็นชอบด้วย ก็จะได้ผ่านเป็นกฎหมายเลย ถ้าไม่เห็นชอบด้วยก็จะตั้งบุคคลขึ้นเป็นกรรมาธิการ เพื่อพิจารณาร่วมกัน เพราะฉะนั้นกระผมก็จะขอลงมติเลยนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่า เป็นการแก้ไขเล็กน้อยและเห็นด้วย เชิญครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : จะถามนิดเดียว
ว่าแก้อะไร เขาแก้อะไรมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต้องเปิดดูหน่อยครับ ผมว่า
ต้องเปิดดู ถามมติเลขนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าเป็นการแก้ไขเล็กน้อย
และเห็นด้วยกับการแก้ไชนั้น ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยยกมือขึ้นครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ต่อไปฉบับที่ ๒
ร่างพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. . . . . ซึ่งได้มีการแก้ไข
และก็ได้ส่งมาให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ถ้าเห็นว่าเป็นการ
แก้ไขเล็กน้อยก็ผ่านเป็นกฎหมายได้ ซึ่งเป็นการแก้ไขถ้อยคำพอสมควร
คุณวีระกร เชิญครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม วีระกร คำประกอบ พรรคชาติไทย นครสวรรค์ครับ
 ในกฎหมายการเคหะมันแก้กันเป็นหน้า ๆ เลข และแก้เป็น ๑๐ มาตราเลข
 ผมยังไม่รู้ว่าอย่างนี้จะมานั่งขอมติกันได้อย่างไรว่า เป็นการแก้ไขเล็กน้อย
 ได้อย่างไร นี่มันรวมแล้วผมนับคร่าว ๆ ก็ประมาณ ๒๐ มาตราเข้าไปแล้ว
 การแก้ไข และไม่ได้แก้ไขถ้อยคำนะครับ มันแก้ไขชกหน้ากันเลข และ
 อย่างนี้ท่านประธานจะให้มาถามว่าเป็นการเล็กน้อยหรือไม่เล็กน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือต้องทำตามรัฐธรรมนูญ
 ถ้าไม่เห็นด้วยก็ตั้งกรรมาธิการไป เมื่อผมอ่านตามข้อความรัฐธรรมนูญแล้ว
 เขาเขียนไว้อย่างนั้น คือถ้าไม่เห็นด้วย ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร รัฐธรรมนูญ
 เขาเขียนไว้อย่างนั้น ต้องถามอย่างนี้ ขอโทษด้วยนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่า
 เป็นการแก้ไขเล็กน้อย และเห็นด้วยกับการแก้ไขนั้น ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย
 ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นการ
 แก้ไขโดยชอบ ท่านรัฐมนตรีมีอะไรครับ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ธานี ศักดิ์เศรษฐ์ พรรคพลังธรรม
 จากนครศรีธรรมราช ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ผมขออนุญาตท่านประธานเพื่อที่จะดำเนินการต่อไปตามระเบียบวาระที่ ๕.๑
 ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
 ทบวง กรม เป็นเรื่องที่ค้างจากการพิจารณาหลายครั้ง ซึ่งเราคงใช้
 เวลาต่อไปอีกไม่มากนัก ผมขออนุญาตท่านประธานเสนอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีกี่มาตราครับ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
 มี ๘ มาตราเท่านั้นเอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ใดขัดข้องไหมครับ
 (ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เชิญคุณลำพองครับ

๒๒๑

สผ. ๒๑/๒๕๓๗ (ส. ๒)

พร.เทพ ๙๕/๓

นายล่าพอง พิลาสมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ล่าพอง พิลาสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จากนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา เนื่องจากว่า วันนี้เราได้พิจารณา
กฎหมายที่เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน แล้วก็สภานี้เห็นดีเห็นงามมาก
ผมขอเลื่อนไปวันหน้า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๕ มาตราเองครับ ผมขอ
บ้างได้ไหม ๕ มาตราเดียวเดียว เชิญครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ผมขอนับ
องค์ประชุมครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นิดเดียวเอง คุณวีระกร
ท่านผู้เสนอไม่อยู่แล้ว เชิญเสนอกฎหมายได้

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธานี ศักดิ์เศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
ท่านประธานครับ ผมอยากกราบเรียนต่อเพื่อนสมาชิกอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวครับ คุณวีระกรกลับมาแล้ว
จะให้หยิบใช้ไหม เชิญคุณวีระกรครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ
ผมขออนุญาตประชุม และไม่ต้องใช้ผู้รับรอง แล้วก็ เป็นเอกลักษณ์ที่ผมจะขอ
ขออนุญาตประชุม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ แต่ตัวคุณต้องอยู่ด้วย

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ผมก็อยู่ตรงประตูนี้แหละ
ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่งเสียน้อยก็ได้

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ก็ท่านรัฐมนตรีสีนั้น
ดึงผมไปคุยด้วย ผมก็ไปยืนคุยตรงประตู

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : โอ.เค. ถือว่าอยู่นะครับ
เชิญครับคุณประธาน

นายประธาน บัญมี (นครปฐม) : พอตี ส.ส. อีกหลายท่าน
อยู่ในห้องกรรมาธิการงบประมาณ กรุณาให้เจ้าหน้าที่ไปเรียกก่อน แล้วก็หยิบ
ได้เลยครับ เพราะเมื่อครู่ก็มีเต็มด้านโน้น ด้านโน้นก็หนีออก เมื่อหนีออก
เราก็ต้องเอาคนเข้ามาแทนที่ ตามหลักของกระแสน้ำนั่นครับ ขอบคุณมากครับ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ผมขออนุญาตอธิบายได้ไหมครับ เพื่อว่าเพื่อนสมาชิกจะยอม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่อธิบายกฎหมายนะครับ
มันเป็นเรื่องนิดหน่อย เดียวฟังเหตุผลเดี๋ยว เดียวครับเดี๋ยวเดียวครับ
ไม่ใช่เสริมกฎหมาย อธิบายเหตุผลนิดเดี๋ยว เชิญ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพ ผมกราบเรียนเพื่อนสมาชิกนะครับว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เราใช้เวลาสั้นมาก และผมได้รอเวลาประมาณ ๖ สัปดาห์
และเราเกิดเหตุการณ์อย่างนี้ทุกครั้งเมื่อร่างพระราชบัญญัติจะเสนอ ซึ่งผมต้อง
ขอกราบเรียนเพื่อนสมาชิกว่า บังเอิญสัปดาห์นี้เป็นสัปดาห์สุดท้ายของการเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติ ถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ผ่านไปในวันนี้ มันจะทำให้การรองรับกับงบประมาณปี ๒๕๓๘ ซึ่งเรากำลังพิจารณาอยู่แล้วนี้ ไม่สอดคล้องกัน เป็นเพียงเปลี่ยนชื่อ สำนักผังเมือง เป็น กรมการผังเมือง เท่านั้นเอง ผมขออนุญาตเพื่อนสมาชิก เพื่อที่จะได้ดำเนินงานของเราต่อไป ซึ่งผมคิดว่า การเสนอนับองค์ประชุมนั้น เป็นสิทธิของเพื่อนสมาชิกจะทำได้ แต่ผมขอความกรุณาว่า การดำเนินงานทางสภานั้น เราน่าที่จะร่วมกันสร้างผลงานขึ้นได้ด้วยครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคุณวีระกร

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม วีระกร คำประกอบ ผมจริง ๆ แล้วท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรคงเห็นผมอยู่ในสภา ๑๑ ปีผมไม่เคยให้นับองค์ประชุม แล้วก็ไม่เคยขอให้ปิดอภิปรายด้วย แต่วันนี้ผมมีความรู้สึกว่ามันผิดปกติสำหรับกฎหมายการเคหะ ซึ่งท่านรัฐมนตรีชานีได้นำเสนอในวันนี้ ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรคงเห็นด้วยกับผมนะครับว่า มันมีการแก้ไขมากมาย ทุกหน้าเลย บางหน้าหายไปครึ่งหน้าเลย แล้วท่านก็บอกว่า เป็นการแก้ไขเล็กน้อย ท่านประธานครับ มันมีบรรทัดฐานของสภา ซึ่งผมคงจะนึกไม่ออกในตอนนี้ เพราะว่าได้ใช้เวลาพิจารณาสภาด่าบลมานาน คือมันจะต้องมีบรรทัดฐานแน่ ๆ ว่า การแก้ไขแค่ไหน เป็นการแก้ไขเล็กน้อย อันไหนเป็นการแก้ไขมาก ท่านประธานครับ กฎหมายการเคหะ ท่านประธานลองเปิดดูสิครับ มีการแก้ไขไม่ต่ำกว่า ๓๐ มาตรา และแต่ละมาตราไม่ใช่แก้ไขคำพูดเลยครับ เป็นการแก้ไขทั้งมาตราก็มี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คราวนี้ที่ประชุมลงมติไปแล้วนี่ครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ก็นั่นสิครับ

วันนี้ผมถึงจะต้องขอทราบเรียกว่า ที่ต้องขอนับองค์ประชุมนี้ก็ด้วยเหตุผลอันนี้ว่า คือน่าจะมีการชี้แจงว่า ที่โดนแก้ไขไปตั้ง ๓๐ กว่ามาตรานี้ มันเป็นการแก้ไขเล็กน้อยอย่างไรบ้าง ไม่ทราบท่านรัฐมนตรีชานีจะได้กรุณาชี้แจงในเรื่องนี้ ผมก็จะถอนในสิ่งที่ผมได้เสนอไปแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใต้ครับ ชี้แจงนิดหน่อย

นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : คงไม่ชี้แจงนิดหน่อย คือผมไม่ได้อยู่ในฐานะเป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ การเคหะแห่งชาตินะครับ ร่างพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ เป็นเรื่องของ

๒๓๒

สผ. ๒๑/๒๕๓๗ (ส. ๒)

ประไพพิศ ๙๖/๓

วุฒิสมาชิกได้ส่งกลับมาที่สภา และสภาได้ลงมติไปแล้ว ที่ผมรอคอยผมไม่ได้ รอเรื่องนั้น ผมรอเรื่องร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ขออนุญาตให้ผมได้เสนอเถอะครับ เพื่อนสมาชิกครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวครับ คุณวีระกร ท่านยัง คิดใจใหม่ครับ นับองค์ประชุมนี้

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานสภา ผู้แทนราษฎรครับ ใคร่เพียงแต่ว่า แม้ว่าจะผ่านไปแล้วยัง คงจะไม่มีโอกาสที่จะ มาขมมือกันใหม่แล้วครับ แต่ว่าด้วยความกรุณา ท่านรัฐมนตรีชานีได้ช่วยชี้แจง สักนิดเถอะครับว่า ๓๐ มาตรา ที่เขาแก้ไขให้ท่านนี้ ท่านพอใจหรือไม่พอใจ เพราะว่าจริง ๆ แล้วท่านต้องยอมรับว่า ที่เราผ่านไปให้วุฒิสภา เราผ่านไป ด้วยความเห็นชอบของสภานี้ทั้งสภา แต่ว่าเมื่อทางท่านวุฒิสภาได้แก้ไขมาตั้ง ๓๐ มาตรา เขอะแยะไปหมดเลยนี้ นั่นก็คือการแก้ไขและเปลี่ยนแปลงตัดสินใจ ของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ท่านน่าจะชี้แจง หากเป็นการแก้ไขเพียงถ้อยคำ อย่างเช่นกฎหมายการปิโตรเลียมสักครู่ที่ผมไม่ตั้งใจครับท่านประธาน ผมก็เปิดดู เหมือนกัน ผมไม่ตั้งใจ แต่ในกรณีของการเคหะ ผมคิดว่า ถ้าท่านรัฐมนตรีชานี จะได้กรุณาชี้แจงเรียงมาตราว่า ที่เขาแก้ไขไปครั้งมาตรา ที่เขาตัดไปครั้งหนึ่งนี้ ท่านยังคงพอใจ แล้วท่านยังคิดว่ามันสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ไปได้ตามที่สภา ผู้แทนราษฎรได้ผ่านกฎหมายฉบับนี้ไป ท่านต้องอย่าลืมนะครับท่านประธานสภาครับ ท่านเป็นประธานด้วย และกฎหมายฉบับนี้ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว แล้วเขา แก้ไขมาเต็มหมดเลย แล้วเราจะบอกว่าแก้ไขเล็กน้อย ผมคิดว่าอยากให้ ท่านรัฐมนตรีชานีได้ชี้แจงสักนิดเถอะครับ

นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ครับท่านประธานที่เคารพ ผมก็ต้องชี้แจงในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกคนหนึ่ง ของ สภาแห่งนี้ ที่ได้ดูร่างพระราชบัญญัติที่ทางวุฒิสมาชิกได้ส่งมาในครั้งนี้นั้น ผมไม่ได้ไปเป็นประธานคณะกรรมการ ผมก็เข้าใจว่า ท่านวีระกรคงจะ เข้าใจผิดประการหนึ่ง แต่ถ้าให้ผมชี้แจงนั้นคงชี้แจงได้ว่า ในฐานะส่วนนี้ เป็นเรื่องของงานส่วนของกระทรวงมหาดไทย ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นการแก้ไขจำนวนมากก็จริง แต่ว่าเป็นการปรับปรุงแก้ไขถ้อยคำ ไม่ได้ทำให้สาระหลักของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เปลี่ยนแปลงไปเลย

๒๓๓

สผ. ๓๑/๒๔๓๗ (ส. ๒)

สตีมา ๔๗/๑

อย่างเช่นไปใช้ แทนที่เราเรียกว่าการเคหะแห่งชาติ ก็กลายเป็นใช้ชื่อย่อ
เท่านั้นเอง ซึ่งผมคิดว่าคงเห็นด้วยเหมือนกับที่เพื่อนสมาชิกได้มีการลงมติ
ไปแล้วนะครับ ถือว่าเป็นการแก้ไขเพียงเล็กน้อย ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอย่างไรครับ คำชี้แจง
คุณวีระกรครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : เข้าใจว่าทางวิป
รัฐบาลเองก็คงจะได้มีการพิจารณาแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นผมไม่ทราบว่า
ทางคณะวิปของฝ่ายรัฐบาลจะได้ชี้แจงให้ผมทราบได้หรือไม่ครับว่า ท่านมี
ความเห็น เพราะจริง ๆ แล้วอันนี้ไม่ใช่ศักดิ์ศรีของใครทั้งสิ้น เป็นศักดิ์ศรี
ของสภาผู้แทนราษฎร เมื่อเขาแก้ไขมากมายอย่างนี้จำเป็นต้องมีเหตุผลที่จะ
อธิบายให้กับสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้ผ่านร่างนี้ไปแล้ว ทั้งผ่านถ้อยคำพูดทั้งหมด
แล้วด้วย แล้วเขาแก้ไขมากมายอย่างนี้ท่านบอกว่าเป็นการแก้ไขเล็กน้อย ผม
คิดว่าทางวิปรัฐบาลคงจะมีเหตุผล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ ครับ มีผู้ชี้แจงแล้ว
ท่านรัฐมนตรีเด่น เจ้าของเรื่องนั่งอยู่ข้างล่าง เชิญชี้แจงหน่อย นั้นเจ้าของ
เรื่องเลยครับ

นายเด่น ทัศนะ (ปัตตานี) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายเด่น ทัศนะ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี ในฐานะที่เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
ของวุฒิสภา ซึ่งมีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ สรุปแล้ว
อย่างที่ท่านรัฐมนตรีชานีได้กรุณาชี้แจงแล้ว สำคัญวุฒิสภาไม่ได้แก้ไข
อะไรมาก เพียงแต่สาระแก้ไขเพียงเล็กน้อย ๆ ที่เราได้อภิปรายกันใน
สภาผู้แทนราษฎรกันในวันนั้น ส่วนใหญ่แล้ววุฒิสภาเห็นด้วย เพียงแต่ว่า
โดยเฉพาะท่านอดีตรองนายกรัฐมนตรีสมภพ อาจารย์สมภพในฐานะนักกฎหมาย
ท่านจะเรียงคำใหม่เป็นส่วนใหญ่ แล้วก็โยงไปโยงมา สรุปสาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงมากนัก กระผมเห็นด้วยแล้ว
พูดในที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญของวุฒิสภาว่า การแก้ไขอันนี้เป็น
การแก้ไขเพียงเล็กน้อย ขอเรียนชี้แจงเพียงเท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุวิทย์ครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม สุวิทย์ คุณกิตติ ส.ส.ขอนแก่น พรรคกิจสังคม ท่านประธานครับ

การที่รัฐธรรมนุญเขียนว่า แก้วไขเพียงเล็กน้อยนั้น ให้เป็นอำนาจของสภาจะพิจารณา ผมคิดว่าอันนั้นก็ต้องเป็นการแก้วไขเพียงเล็กน้อยจริง ๆ ถ้าเผื่อว่าท่านประธานใช้วิธีการอย่างนี้ ท่านประธานกำลังจะวางบรรทัดฐานที่ไม่ถูกต้องให้กับสภาแห่งนี้ ท่านประธานครับ มาตรา ๓๐

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ ผมชี้แจงนิดครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (ขอนแก่น) : ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานฟังครับว่า แก้วไขเพียงเล็กน้อย มันแก้สาระสำคัญไปบ้าง มาตรา ๓๐ ท่านประธานครับ พรรคสาม เพื่อความเป็นธรรมแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง โดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์ที่จะถูกเวนคืนให้แก่การเคหะแห่งชาติ ให้การเคหะแห่งชาติทำความตกลงซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์นั้นกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ที่จะถูกเวนคืนในราคาซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดของอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวตามที่ เป็นอยู่ในวันทำความตกลง หากไม่อาจตกลงกันได้จึงให้ดำเนินการเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ท่านประธานครับ อันนี้เจตนารมณ์ของเราที่จะให้หลักประกันกับผู้ถูกเวนคืน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับมันเสียเวลา ผมอธิบายหน่อยครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (ขอนแก่น) : เวนคืน แต่ว่าประเด็นตรงนี้ถูกตัดไป การให้การเวนคืนทางเข้าไปสู่ที่ตามอต้นนั้นก็สำหรับนักหนาแล้ว ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คราวนี้ผมชี้แจงนิดครับที่ผมต้องถาม ไม่ใช่ว่าผมไปให้ เขาลงมติอย่างนั้นนะครับ คือรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๑ (๓) บังคับให้ทำอย่างนั้น ถ้าที่ประชุมไม่เห็นด้วยกับการแก้วไขก็ตั้งกรรมาธิการ ที่นี้บังเอิญเห็นด้วยและเห็นว่าเป็นการแก้วไขเล็กน้อย ผมถามตามรัฐธรรมนูญนี้ครับ ผมไม่ได้ไปแสดงความเห็นส่วนตัวประการใด

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ข้อเท็จจริงปรากฏอย่างนี้ มันเล็กน้อยตรงไหน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่รู้ลงมติไปแล้ว ผมไม่รู้จะทำอย่างไร เอาละครับขอโทษด้วย จะตัดสินใจบังคับประชุมหรือไม่ จะได้บังคับต่อคุณประกิจเชิญครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ผม ประกิจ พลเดช จากบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย คือผมกราบเรียนกับท่านประธานครับ

๒๓๕

สผ. ๒๑/๒๕๓๗ (ส. ๒)

สตีมา ๔๗/๓

ผมไม่ได้ว่าท่านประธานาธิบดีรัฐธรรมนูญรับท่านปฏิบัติถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ แต่
ที่นี้ที่ผมสงสัยก็คือวิปรัฐบาล แล้วเป็นผู้ที่จะพิจารณาจะให้ที่ประชุมลงมติในะครับ

- ๔๘/๑

โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือฝ่ายทางรัฐบาลลงมติดังนี้ อาศัยข้อเท็จจริงอะไร ที่เป็นสิ่งที่ปรากฏ เพราะว่าตามที่เรารู้ถึงนี้ ท่านดูเถอะครับว่า ทุกหน้ามีการแก้ไข ตรงนี้ที่เราพูดกันคือเพื่อศักดิ์ศรีของสภา ว่าวุฒิสภาเขาแก้ไขมากมาย ขณะนี้ และขณะเดียวกันที่บอกว่าเล็กน้อย น่าจะตั้งคณะกรรมการร่วมกันขึ้นไปพิจารณาว่าทำไมถึงเป็นอย่างนี้ และเมื่อคณะกรรมการมาพิจารณา ร่วมกันเสร็จเรียบร้อยแล้วว่า เห็นเป็นอย่างนี้ มาชี้แจงต่อเรา เราก็พร้อมที่จะรับฟัง เพราะนี่คือศักดิ์ศรีของสภา นี่คือสถาบันสภาผู้แทนราษฎรรับท่านประธาน มาตรงนี้ที่บอกว่า ดั่งนั้นที่ทำมาครั้งนั้นรวบรัด ผมเคยพูดตั้งแต่ครั้งที่แล้ว และหลายฉบับที่ผ่านมาบอกว่า ทำอย่างนั้นกลับไปก็กลับมาหลายครั้งแล้ว แล้วก็รวบรัด อย่างนี้ นี่คือนิยามที่เกิดขึ้น เมื่อเป็นอย่างนี้ท่านประธาน แล้วก็ยังมาเสนอต่อไปอีก ทำไปเรื่อย ๆ โดยหลักเกณฑ์หรือวิธีการต่าง ๆ อยู่ตรงไหน เราจะยึดตรงไหนได้ พวกผมจะยึดตรงไหนได้ว่า อะไรคือสิ่งที่ว่าเล็กน้อย อะไรคือที่เป็นสาระสำคัญของกฎหมาย เนื้อหาสาระอยู่ตรงไหน ที่ท่านสุวิทย์อ่านเมื่อสักครู่นี้ ข้อก๊อที่เอ่ยชาม และก็เป็นเฉพาะจุดหนึ่ง คณะกรรมการต่าง ๆ ท่านลองไปดูที่เขาแก้ไขใหม่ มากมาย ผมจึงสงสัย อย่างวิปะจะชี้แจงให้กับผมว่าอย่างไร เพื่อให้ผมเข้าใจ ถ้าสามารถชี้แจงได้ว่ามีเหตุผลเพียงพอ ไม่ใช่กรณีอย่างที่ประธานกรรมการ มาชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ บอกว่านี่คือ สับไปสับมาแค่นั้น ไม่ใช่ครับ มันเป็นเรื่องสาระ ทั้งนั้นเลย และท่านประธาน อย่างนี้แหละครับ ที่ว่าพวกผม จะบอกว่าพวกผม ผิดพลาดหรือขณะเดียวกันบอกไม่เห็นด้วยโดยการใช่วิธีการอย่างนี้ไม่ได้ เพราะ เกิดจากเหตุที่ไม่สมเหตุผลผลในกรณีการที่แก้ไขอย่างนี้ ผมไม่ต้องการให้พิจารณา กฎหมายโดยลวก ๆ ไปโดยลักษณะอย่างนี้ท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับองค์ประชุมก่อน ไม่ต้องชี้แจงแล้ว

เชิญคุณคณิน

นายคณิน บุญสุวรรณ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม คณิน บุญสุวรรณ ส.ส. ชลบุรี พรรคเอกภาพ ความจริงก็ได้มีการลงมติไปในวาระที่ ๓ เรียบร้อยแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือจะต่อเรื่อง ถ้าเห็นด้วยก็จะไม่นับ องค์ประชุมเท่านั้น

นายคณิน บุญสุวรรณ (ชลบุรี) : เพื่อความสบายใจของท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติที่ได้กรุณาอภิปรายไปแล้ว กระผมขอกราบเรียนว่าร่างพระราชบัญญัติ การเคหะแห่งชาติ ซึ่งวุฒิสภาได้ทำการแก้ไขมานั้น คณะกรรมการประสานงาน

๒๓๗

สผ. ๓๑/๒๕๓๗ (ส. ๒)

ปวิญา ๙๘/๒

พรรคร่วมรัฐบาลได้พิจารณาโดยละเอียดรอบคอบแล้ว และมีความเห็นว่าเป็น
การแก้ไขเพียงเล็กน้อย ไม่ได้กระทบถึงเนื้อหาสาระสำคัญ จึงได้มีมติว่า เห็นว่า
เป็นการแก้ไขเพียงเล็กน้อย น่าที่จะให้ความเห็นชอบได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอแล้วครับ จะตัดใจนับองค์ประชุมไหม
เหลือแต่นับองค์ประชุมเท่านั้น เจ้าหน้าที่นับองค์ประชุมได้เลย

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่อยู่นอกห้องเข้าห้องประชุม
เพื่อนับองค์ประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพื่อความเรียบร้อย ผมขอปิดประชุม

เลิกประชุมเวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒
วันพุธที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๓๓

ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

ผู้จัดรายการประชุม

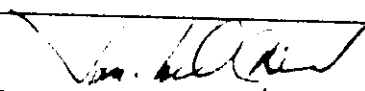
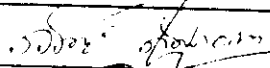
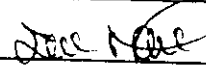

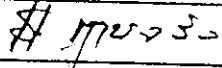

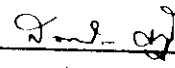

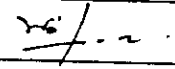
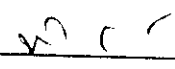
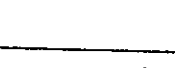
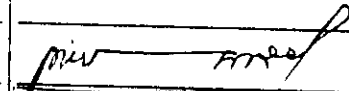
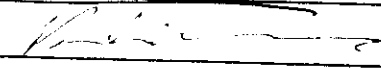
สุจิตรา อรุโณ	เบญจวรรณ พัฒนประเสริฐ
สุภปภา หนองพงษ์	ประกาลักษณ์ ปุณบุตรดา
พุกชชาติ พรรณพราว	เพทาย พันธุ์คิ่ง
สุภาภรณ์ ละอองแก้ว	วิชัย วีระกิจน้อย
อุทัยวรรณ จำนงค์ศาสตร์	วิภา สัตตวัตรกุล
หทัยกาญจน์ คงแก้ว	สาวิตรี อมรदानนท์
กัลยา พิมพ์เสน	รัชฎา มีคุณ
ประทีป รักเมือง	กนกวรรณ อรรถสิทธิ์
รสวินทร์ กนกอุดม	สายชล ไทธรรมมิตร
สุทธิกานต์ มั่นนุช	ชนิกา ศรีสมวงษ์
อารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์	กฤษฎา พิมพ์สุวรรณ
บังอร แก่นกุล	นภา วีระยุทธโกศล
อัมพา กันทิโกวิทย์	รัตนา ภูระหงษ์
เขาวภา เนืองพิมพ์	พัชรี ไซคำพา
ชุตินา ทองมา	นัยนา เปรมประพันธ์
ลำภู เชียงหลิว	จิราพร พจนวิชัย
สะแกวรรณ คุ่มกิจ	ฐาณิสรา แก้วสถิตย์
เขาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์	เสาวลักษณ์ พลัดเสนา
อุษารัตน์ เกิดโสดศรี	รัชนิพร มณีนิล
พรเทพ ไชยสงวนสุข	ประไพพิศ ดีสุน
สตีมา จันทร์ไพจิตร	ปวีญา กองสงฆ์
กมลมาศ ทั้งสุภูติ	วิศมี บานเย็น
วิภาณี อุดมภักดี	รัตนา ลัมวิไลกุล
วิภาวรรณ นิลบรรจง	สมบัติ จันทร์ไพจิตร
ภาวดี วรรณสถิตย์	สันทนา ทวีทรัพย์นผล
ศุภณี อ่ำเมือง	กรรณิกา บุญชู
วิระพร กิจกนกพร	จงถนอม พลัดเสนา
รชิวาภรณ์ นันสังค์	สุภาวทิพย์ ศรีทองอินทร์

ใบออก

สภาผู้แทนราษฎร (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

ครั้งที่ ๒๑/๒๕๓๗

คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผสรายงานการประชุม และตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	ร้อยตำรวจโท เข้าวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายสมพงษ์ สุกอรรถ รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายเฉลิมยศ นสนวิเศษ รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายสเมธ พรหมพันธ์ รองประธาน คนที่สาม	
๕.	นายไพจิตร ศรีวรชาน รองประธาน คนที่สี่	
๖.	นายไชยยศ จิรเมธากร รองประธาน คนที่ห้า	
๗.	นายแสวง ฤกษ์จรัส รองประธาน คนที่หก	
๘.	นายประเสริฐ สุขวัฒน์ รองประธาน คนที่เจ็ด	
๙.	นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล เลขาธิการคณะกรรมการ	
๑๐.	นายบุญทรง วงศ์กวี ผู้ช่วยเลขาธิการ	
๑๑.	ร้อยตรี (หญิง) พนิดา เกษมมงคล โฆษกคณะกรรมการ	
๑๒.	นายทวี สระบาล ผู้ช่วยโฆษกฯ	
๑๓.	นายณรงค์เลิศ สรพล ที่ปรึกษา	
๑๔.	นายเกษม มาดิษฐ์ ที่ปรึกษา	
๑๕.	นายภูมิ สาระผล ที่ปรึกษา	
๑๖.	นายรักเกียรติ สุขชนะ	
๑๗.	นายชงยศ อรุณเวสสะเศรษฐ	

ตรวจแล้ว วันที่ 1 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

สภาผู้แทนราษฎร

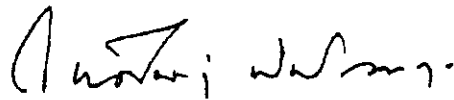
ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่ ๒๑)

วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๗ (วันประชุม)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
(สภาได้รับรองแล้ว แต่ประธานสภายังมิได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ คณะกรรมาธิการพิจารณาเปิด
เผยรายงานการประชุมลับ และตรวจรายงานการประชุมได้ตรวจ และสภาได้รับรองแล้ว
แต่ประธานสภายังมิได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกายกสภาผู้แทน-
ราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๘ ตามมาตรา ๑๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช
๒๕๓๘ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘ ทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการ
ประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.
๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ วรรคสอง

(ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

หมายเหตุ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร	ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)	วันพุธที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๓๗
ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)	วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๓๗
ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)	วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๓๗
ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)	วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๓๗
ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)	วันศุกร์ที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๓๗
ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ ครั้งที่สอง)	วันพุธที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๓๗
ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ ครั้งที่สอง)	วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๓๗
ครั้งที่ ๓ (สมัยวิสามัญ ครั้งที่สอง)	วันศุกร์ที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๗

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม
 และขาดประชุม ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๑ (๒๕๓๗) สมัย (สามัญ) ครั้งที่ ๑๐๐
 วัน พุธ ..... ที่ ๒๑๐ ..... เดือน กรกฎาคม ..... พ.ศ. ๒๕๓๗

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑	นายอานนท อิ่มตระกูล	✓			
๒	นายอานนท จิระพันธ์วานิช	✓			
๓	นายกร ทักษะรังสี	✓			
๔	นายกระแส ชมะวงศ์	✓			
๕	นายกริช กงเพชร	✓			
๖	นายกฤษฐาน แฉวโรสภา	✓			
๗	นายกรณ์ศักดิ์ สภาวสุ	✓			
๘	นายกำชัย เรืองตากุลจนเดชะบุรี	✓			
๙	นายกำอุง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
๑๐	นายกฤษศักดิ์ ทักษะรังสี			✓	
๑๑	ร้อยโท กุเทพ โสภะจ่าง	✓			
๑๒	นายเกษม มาลัยศรี	✓			
๑๓	นายเกษม รุ่งสมเกียรติ	✓			
๑๔	นายเจริญ สิริคุปต์	✓			

ใบรายชื่อ

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๘	นายเกียรติชัย ชัยชาวรัตน์	✓			
๑๙	นายแก้ว บัวสุวรรณ	✓			
๒๐	นายโกศลสิทธิ์ โกรลสิทธิ์พงศ์	✓			
๒๑	นายชบะทอง ภูมิจูเกียรติ	✓			
๒๒	นายศศิธร บุญสุวรรณ	✓			
๒๓	นายคำรณ วัฒนทรัพย์	✓			
๒๔	นางศรีอวิมลย์ สมนะ	✓			
๒๕	นายเจิม บุญสุภา		✓		
๒๖	นายจรัส ทั่วช่วย	✓			
๒๗	นายรองชัย เทียงธรรม	✓			
๒๘	นายจักรพันธ์ ชุมจินดา	✓			
๒๙	นายจำนงค์ โทธิสาโร	✓			
๓๐	นายจำลอง ศรีสุขเขต	✓			
๓๑	พลตรี จำลอง ศรีเมือง	✓			
๓๒	นายจิตร ฝั่งศรีรังษี	✓			
๓๓	นายจิรฉัตร บุญสุวรรณโกศล	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑	นายจรัมพร ลักษณ์วิศิษฎ์	✓			
๓๒	นายเจริญ คัมภวรงค์	✓			
๓๓	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
๓๔	นายเจริญ เขาวนประยูร	✓			
๓๕	นายฉลาก ขามช่วง	✓			
๓๖	นายฉัตรชัย เอี่ยมสกุล	✓			
๓๗	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
๓๘	นายเฉลิมชัย อู่สารกุล	✓			
๓๙	นายเฉลิมชัย เอี่ยมสกุล	✓			
๔๐	นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย	✓			
๔๑	นายเฉลิมยศ แสนวิเศษ	✓			
๔๒	นายชวน หลีกภัย	✓			
๔๓	พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ	✓			
๔๔	นายธีธวัชชัย ชุ่มภูแดง	✓			
๔๕	นายธีรชัย อีระอม				
๔๖	นายธีรศักดิ์ อธิวิเศษ				

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๑	นายชาญชัย ปทุมรักษ์	✓			
๔๒	นายชาคริ หิริระภีโกศล	✓			
๔๓	พลเอก ชาคิฮาย ชุณหะวัณ	✓			
๔๔	นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์	✓			
๔๕	นายชิงชัย มงคลธรรม	✓			
๔๖	นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	✓			
๔๗	พันเอก ชินวุธ สุนทรสีมะ	✓			
๔๘	นายชุมพล กาญจนนะ	✓			
๔๙	นายชุมพล ศิลปอาชา	✓			
๕๐	นายชูชัย มุ่งเจริญพร	✓			
๕๑	นายอุชาติ หาญสวัสดิ์		✓		
๕๒	นายอุทัย หาญสวัสดิ์	✓			
๕๓	นายเชาวนิศ สุกลาภา	✓			
๕๔	ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ	✓			
๕๕	นายเชาวนิศ สุขสวัสดิ์	✓			
๕๖	นายไฉยยศ จิระเมธากร	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๓.	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	✓			
๖๔.	นายไชยา พรหมมา	✓			
๖๕.	นายณรงค์ นิยมไทย		✓		
๖๖.	นายณรงค์ วงศ์วารณ		✓		
๖๗.	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			
๖๘.	นายกษัตริย์ วัชรภรณ์	✓			
๖๙.	นายภูสิต รั้งศิริ	✓			
๗๐.	นายภูสิต โสภิตชา	✓			
๗๑.	นายเกษ บุญ-หลง	✓			
๗๒.	นางวาโท เกชา สุขารมภ์	✓			
๗๓.	พันจ่าอากาศเอก เกียรติวงศกรรัก คุ่มชนะ	✓			
๗๔.	นายแก่น โค๊ะมีนา	✓			
๗๕.	นายศรีพล เจริญจิตต์	✓			
๗๖.	นายศรีเพชร พรหมบัณฑิต	✓			
๗๗.	นางเดือนใจ บุญปละ	✓			
๗๘.	นายไธรงค์ สุวรรณศิริ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๕	นายถวิล จันทร์ประสงค์	✓			
๔๖	นายถวิล โพรสิทธิ์	✓			
๔๗	นายถวิล ฤกษ์ห่อ	✓			
๔๘	นายถาวร ศรีรัตนรงค์	✓			
๔๙					
๕๐	นายทรงชัย อินทรารักษ์	✓			
๕๑	นายทรงธรรม ปัญญาภิ	✓			
๕๒	นายทรงพล โกวิทศิริกุล	✓			
๕๓	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			
๕๔	นายทวี กลิ่นประทุม	✓			
๕๕	นายทวี ไกรคุปต์	✓			
๕๖	นายทวี สุระบาล	✓			
๕๗	นายทศพล สังข์ทรัพย์	✓			
๕๘	นายทิวชัย มฤคพิทักษ์	✓			
๕๙	นายทองแดง ไชยบัณฑิต	✓			
๖๐	นายเทวัญ ใจดี	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๘๘	นายธงชัย พิมพ์สกุล	✓			
๘๙	นายธนิศ ไตรวุฒิ			✓	
๙๐	นายธเนศ พรพิพัฒน์พงศ์	✓			
๙๑	นายธวัชวงศ์ ณ เชียงใหม่	✓			
๙๒	นายธานินทร์ ใจสมุทร	✓			
๙๐๐	นายธานี ยี่สาร	✓			
๙๐๑	นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์	✓			
๙๐๒	นายธีระวัฒน์ ศิริวันสาณฑ์	✓			
๙๐๓	นายธีร มโนหรรค์	✓			
๙๐๔	นายนิพนธ์ ธาตุภูมิ	✓			
๙๐๕	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
๙๐๖	นายนิพนธ์ พร้อมพันธ์	✓			
๙๐๗	นายนิพนธ์ วิไลรัฐทศศาสตร์	✓			
๙๐๘	นายนิพนธ์ อิมพรสมนธิ	✓			
๙๐๙	นางนันทา ศรีงตุลกะ	✓			
๙๑๐	นายนิพนธ์ อรรถวิบูลย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๑๑	ร้อยตรี นฤมล ธนิกุล	✓			
๑๑๒	นายเนวิน ชิดชอบ	✓			
๑๑๓	นายบรรจง ไชยศิริพันธ์		✓		
๑๑๔	นายบรรณาร ศิลปอาชา	✓			
๑๑๕	นายบวร กุจรีต	✓			
๑๑๖	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
๑๑๗	นายบุญส่ง วิสัหมมาธ	✓			
๑๑๘	นายบุญช่วย กุจิณาพันธ์	✓			
๑๑๙	นายบุญชู ศรีทอง	✓			
๑๒๐	นายบุญชู ไรจนเสถียร	✓			
๑๒๑	นายบุญทรง วงศ์กวี	✓			
๑๒๒	นายบุญแห่ง ทองสวัสดิ์		✓		
๑๒๓	นายบุญธง สังข์ประชา	✓			
๑๒๔	นายบุญพันธ์ แซ่วิณะ	✓			
๑๒๕	นายบุญส่ง สมใจ	✓			
๑๒๖	นายบุญเสริม ดาวรรกุล	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๒๖	นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
๑๒๗	นายรินทร์ นริศบุรณะ	✓			
๑๒๘	นายพลวัตร เคียงพ่องพันธ์	✓			
๑๒๙	นายประกิจ พลเกษ	✓			
๑๓๐	นายประจวบ ไชยศาสตร์	✓			
๑๓๑	นายประเทือง คำประกอบ	✓			
๑๓๒	นายประเทือง ปานลักษณ์	✓			
๑๓๓	นายประเทือง วิจารณ์ศรีชา	✓			
๑๓๔	ร้อยตรี ประพาส สิมปะพันธ์	✓			
๑๓๕	นายประภักดิ์ โทษคุธน	✓			
๑๓๖	นายประมวล สภาวสุ	✓			
๑๓๗	พลตำรวจเอก ประมาท อภิเรณูสาร	✓			
๑๓๘	นายประวัฒน์ อุตตะโมค	✓			
๑๓๙	นายประวิทย์ ทองสมบูรณ์	✓			
๑๔๐	นายประวิทย์ นิลวัชรมณี	✓			
๑๔๑	นายประสารศร์ ทองปากน้ำ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๑๓	นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุธศิริ		✓		
๑๑๔	นายประสิทธิ์ บุระราศี	✓			
๑๑๕	นายประสิทธิ์ ตันประเสริฐ	✓			
๑๑๖	นายประสิทธิ์ มุขมี	✓			
๑๑๗	นายประเสริฐ มงคลศิริ	✓			
๑๑๘	นายประสิทธิ์ สุขวัฒน์	✓			
๑๑๙	นายปราโมทย์ สุขุม		✓		
๑๒๐	นายปรีชา มุสิกกุล	✓			
๑๒๑	นายปรีชา เร่งสัมบูรณ์	✓			
๑๒๒	นายปรีชา สุวรรณทัต	✓			
๑๒๓	นางปวีณา หงสกุล	✓			
๑๒๔	นายปัญญา เกศรทอง	✓			
๑๒๕	นายปัญญา จินาคำ	✓			
๑๒๖	นายปัญญา ศรีปัญญา	✓			
๑๒๗	นายปานพ ทรัพย์ารณิน	✓			
๑๒๘	นายเปรมฉัตร คงสมทรัพย์	✓			

๒๕๒

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕๙	นายพงษ์พัฒน์ ธีรประเทืองกุล	✓			
๑๖๐	นายพงษ์ศักดิ์ อินทรหาญชัย	✓			
๑๖๑	นายพงษ์อุกม ตรีศรี	✓			
๑๖๒	ร้อยตรี(หญิง) หนิศา เกษมมงคล	✓			
๑๖๓	นายพรเทพ เตชะไพบูลย์	✓			
๑๖๔	นางพรวิชญ์ ทัศนกุลเลิศ	✓			
๑๖๕	นางพวงเล็ก บุญเชียง	✓			
๑๖๖	นายทา อักษรเสื่อ	✓			
๑๖๗	นายหิเชษฐ หับฐิวิชาติกุล	✓			
๑๖๘	นายหิทักษ์ ศรีตะบุตร	✓			
๑๖๙	นายหินิจ จันทรสุรินทร์	✓			
๑๗๐	นายหินิจ จันทรสัมบูรณ์	✓			
๑๗๑	นายหินิจ จารุสมบัติ	✓			
๑๗๒	นางหิพพา จันทรประสงค์	✓			
๑๗๓	นายหิศาล มูลศาสตร์สาทร		✓		
๑๗๔	นายหิหญ หลัววัย	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๗๕	นายหุนสวัสดิ์ มูลศาสตร์สาทร	✓			
๑๗๖	นางสาวหุนสุข โลหะโชติ	✓			
๑๗๗	นายหุนสวัสดิ์ โหตระไวศยะ	✓			
๑๗๘	นายโหจิต ศรีวรชาน	✓			
๑๗๙	นายโหฑูรย์ แก้วทอง	✓			
๑๘๐	นายโหรัช บุษิก	✓			
๑๘๑	นายโหโรจน์ โล่ห์สุนทร	✓			
๑๘๒	ว่าที่ร้อยตรี โหโรจน์ สุวรรณฉวี	✓			
๑๘๓	นายโหศาล จันทรภักดิ์			✓	
๑๘๔	นายโหศาล ยิ่งสมาน	✓			
๑๘๕	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
๑๘๖	นายภูมิ สาระผล	✓			
๑๘๗	นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ	✓			
๑๘๘	นายมงคล จงสุทธนามณี			✓	
๑๘๙	นายมงคล ไกรวิฑูสรณ์	✓			
๑๙๐	นายมนตรี กำนโฑกุลย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๙๑	นายมนตรี หงษ์พานิช	✓			
๑๙๒	นายมนตรี เสงยศมาก	✓			
๑๙๓	นายมอนอาร์ท รินคำ	✓			
๑๙๔	นายมนั หัตถ์อินท	✓			
๑๙๕	นายมานะ กุศลกุล	✓			
๑๙๖	นายมานะ มหาสุวีระชัย	✓			
๑๙๗	นายมาโนชญ์ วิชัยกุล	✓			
๑๙๘	ศาสตราจารย์ มารุต บุณนาค	✓			
๑๙๙	นายमुख สุลอมา	✓			
๒๐๐	นายเมธา เอื้ออภิญญกุล	✓			
๒๐๑	นายพงษ์ อรุณเวสสะเศรษฐ	✓			
๒๐๒	นายชิงพันธ์ มนะสิการ	✓			
๒๐๓	นายยุทธ อังคิไธรินทร์	✓			
๒๐๔	นายยุทธศิลป์ ฐาปนกุล	✓			
๒๐๕	นายระวี ลิ่งคำวงศ์	✓			
๒๐๖	นายระวี นริศุติ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๐๗	นายรักเกียรติ สุขชนะ	✓			
๒๐๘	นายรัชชัย ศรีลาภ	✓			
๒๐๙	นายรารี มามะ	✓			
๒๑๐	นายเรวัต สิริบุญกุล	✓			
๒๑๑	นายเรืองวิทย์ ลิกค์	✓			
๒๑๒	พลเรือโท โรช วิทิตภูมิประเทศ	✓			
๒๑๓	นางลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์	✓			
๒๑๔	นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจนกิจ	✓			
๒๑๕	นายคำทอง ทิลาสมบัติ	✓			
๒๑๖	นายวรรณรัตน์ ชาญบุญกุล			✓	
๒๑๗	นายวราเทพ รัตนากร	✓			
๒๑๘	นายวัชรินทร์ เกตะวันที	✓			
๒๑๙	นายวัฒนา อัคร์แห่ม	✓			
๒๒๐	นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา	✓			
๒๒๑	นายวัลลภ ยั้งตรง	✓			
๒๒๒	นางวราณี นานะสวัสดิ์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๒๓	นายวาสิศ พัทฒบุตร	✓			
๒๒๔	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	✓			
๒๒๕	นายวิชัย ชัยจิตตวิมล	✓			
๒๒๖	นายวิชัย วงศ์ไชย	✓			
๒๒๗	นายวิเชียร ชาวขำ	✓			
๒๒๘	นายวิเชียร คันทอง	✓			
๒๒๙	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
๒๓๐	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	✓			
๒๓๑	นายวิหยา แก้วภราดัย	✓			
๒๓๒	นายวิหยา ชันอาสา	✓			
๒๓๓	นายวิหยา คุณปลื้ม	✓			
๒๓๔	นายวิหยา เทียนทอง	✓			
๒๓๕	นายวิหยา ศรีจันทร์	✓			
๒๓๖	พันเอก วิชัย สมพงษ์	✓			
๒๓๗	นายวินัย เสบเบ็ญม	✓			
๒๓๘	นายวิโรจ รมเชิณ	✓			

๒๕๗

- ๓๖ -

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๓๙	นายวิรัช รัตนเศรษฐ์	✓			
๒๔๐	นายวิรัตน์ คอยางคนนท์	✓			
๒๔๑	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	✓			
๒๔๒	นายวิวัฒน์ไชย ฑ กาฬสินธุ์	✓			
๒๔๓	นายวิเศษ ใจใหญ่	✓			
๒๔๔	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	✓			
๒๔๕	นายวีระ ปัทมสิริวัฒน์	✓			
๒๔๖	นายวีระกร คำประกอบ	✓			
๒๔๗	พลตำรวจตรี วุฒิ สุโกศล	✓			
๒๔๘	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
๒๔๙	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
๒๕๐	นายศิโรตม์ชัย น้อยปรี	✓			
๒๕๑	นายสงฆ์สัท ภัคเกษม	✓			
๒๕๒	นายสนธยา คุณปลื้ม	✓			
๒๕๓	พลตรี สมนัน ขจรโรธะศาสน์	✓			
๒๕๔	นายเกษม งามทอง	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๕๕	นายสมเกียรติ จันทวานิช	✓			
๒๕๖	นายสมคิด นวลเปียน	✓			
๒๕๗	นายสมชาย นิยมกิจ	✓			
๒๕๘	พันตำรวจโท สมชาย เทศประเสริฐ	✓			
๒๕๙	นายสมชาย สาคิษฐ์	✓			
๒๖๐	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	✓			
๒๖๑	พลตรี สมบัติ รอกโพธิ์ทอง	✓			
๒๖๒	นายสมบุรณ์ ทองบุราณ	✓			
๒๖๓	นายสมบุรณ์ วันไชยอนางค์	✓			
๒๖๔	นายสมพงษ์ สุกุอรรถ	✓			
๒๖๕	นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์	✓			
๒๖๖	นายสมพร ศรีวงษ์	✓			
๒๖๗	นายสมพร อิศวเหม	✓			
๒๖๘	นายสมพันธ์ กัลยาวิณิช	✓			
๒๖๙	นายสมมาศ เสงส์สวัสดิ์	✓			
๒๗๐	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			

๒๕๓

- ๑๕ -

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๑๑	นายสมศักดิ์ เทพสุทิน	✓			
๒๑๒	นายสมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล	✓			
๒๑๓	นายสมัคร สุนทรเวช	✓			
๒๑๔	นายสมาน ชมภูเทษ	✓			
๒๑๕	นายสมาน กุญแจกาญจนะ	✓			
๒๑๖	นายสมุห มงคลกิติ	✓			
๒๑๗	นายสรอรรถ กลิ่นประทุม	✓			
๒๑๘	นายสุฤต สันติเมทนีกล	✓			
๒๑๙	นายสวัสดิ์ คำประกอบ	✓			
๒๒๐	นายสวัสดิ์ สืบสายพรหม	✓			
๒๒๑	นายสังข์ทอง ศรีธเรศ	✓			
๒๒๒	นายสันติ ชัยวิรัตน์	✓			
๒๒๓	นายสันทัก จินากักดิ์	✓			
๒๒๔	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	✓			
๒๒๕	นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์	✓			
๒๒๖	เพชรารัง โสภาคย์ สุรังษี	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๘๗	นายสาวิทย์ โทธิวิท	✓			
๒๘๘	นายสำเภา ประจวบเหมาะ	✓			
๒๘๙	นายสำเร็จ ภูนิคม	✓			
๒๙๐	พันตรี สัมพันธ์ วิจิตรสาร	✓			
๒๙๑	นายสุชน ชามหนู	✓			
๒๙๒	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	✓			
๒๙๓	นายสุชาติ ไชยชัยวัฒนากร	✓			
๒๙๔	นายสุชาติ คัมเจริญ	✓			
๒๙๕	นางสุภารัตน์ เกตุราพันธ์	✓			
๒๙๖	นายสุทิน ภูธรานนท์	✓			
๒๙๗	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			
๒๙๘	นายสุทิน นพเขต	✓			
๒๙๙	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ		✓		
๓๐๐	นายสุเทพ อัครากร	✓			
๓๐๑	นายสุธรรม แสงประทุม	✓			
๓๐๒	นายสุนทร วิลาวัลย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๐๓	เรือตรี สุธงษ์ ตั้งตระกูลไท	✓			
๓๐๔	นายสุทัศน์ ธรรมเพชร	✓			
๓๐๕	นายสุเมธ หรมพันห่าว	✓			
๓๐๖	นายสุรเชษฐ์ มาศกิตัก	✓			
๓๐๗	นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	✓			
๓๐๘	นายสุรพร กนิษฐตระกูล	✓			
๓๐๙	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
๓๑๐	นายสุรวิทย์ คบสมบุรณ์	✓			
๓๑๑	นายสุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ	✓			
๓๑๒	นายสุรศักดิ์ บัวขาว	✓			
๓๑๓	นายสุรินทร์ หิตสุวรรณ	✓			
๓๑๔	นายสุวโรช ทะลิ่ง	✓			
๓๑๕	นายสุวิจน์ ลิปตพัลลภ	✓			
๓๑๖	นายสุวิทย์ คุณกิตติ	✓			
๓๑๗	นายเสกสรร แสนภูมิ	✓			
๓๑๘	นายเสนาะ เขียมทอง	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑๘	นายเสริมศักดิ์ การุญ	✓			
๓๒๐	นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทรัพย์	✓			
๓๒๑	นายแสง ฤกษ์จรัส	✓			
๓๒๒	นายโสภณ เพชรสว่าง	✓			
๓๒๓	นายไสว ทัศน	✓			
๓๒๔	นายอศิธร เพ็ชงเกษ	✓			
๓๒๕	นายอศิศักดิ์ โภคกุลกาญจน์	✓			
๓๒๖	นายอนุรักษ จุริมาศ	✓			
๓๒๗	นายอนุวรรตน์ วัฒนหงส์ศิริ	✓			
๓๒๘	นายอภิชาติ ศิริสวัสดิชัย	✓			
๓๒๙	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
๓๓๐	นางอรดี สุทธศรี	✓			
๓๓๑	นายอรรถพล สรสุชาติ	✓			
๓๓๒	นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์	✓			
๓๓๓	นายอร่าม โล่วีระ	✓			
๓๓๔	นายอร่าม อามระกิติ	✓			

ใบออก

- ๒๒ -

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๓๕	นายอลงกรณ์ หลบบุตร	✓			
๓๓๖	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร			✓	
๓๓๗	นายอัมพล จันทรเจริญ	✓			
๓๓๘	นางลลิตา กุศลสำราญ	✓			
๓๓๙	นายอาคม เอ่องจวัน	✓			
๓๔๐	นายอาจอง ชุ่มสาย ณ อยุธยา	✓			
๓๔๑	พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก		✓		
๓๔๒	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์	✓			
๓๔๓	นายอารยะ ชุ่มทอง	✓			
๓๔๔	นายอาร์เทญ อุตรสินธุ์	✓			
๓๔๕	นายอำนาจ ปะติเส	✓			
๓๔๖	นายอำนาจ สุวรรณศิริ	✓			
๓๔๗	นายอำนาจ ชนะวงษ์	✓			
๓๔๘	นายอำนาจ เท่งจิตต์	✓			
๓๔๙	นายอิทธิ ศรีลัทธยากร	✓			
๓๕๐	นายอิสสระ สมชัย	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๔๑	นายอุดมเกษ รัตนเสถียร	✓			
๓๔๒	นายอุดมศักดิ์ หังทอง	✓			
๓๔๓	นายอุดมศิลป์ ศรีแสงนาม	✓			
๓๔๔	นายอุทร คันตีสุนทร	✓			
๓๔๕	นายอุทัย หิมทีจวบ	✓			
๓๔๖	นายเอกพร รักความสุข	✓			
๓๔๗	นายเอกภาพ หล่อ	✓			
๓๔๘	นายเอนก หับสุวรรณ	✓			
๓๔๙	นายเอี่ยม ทองใจสด	✓			
๓๕๐	นายโอวาท จุลโคตร	✓			
	รวม	๓๕๒	๑๑	๑	

๑ มีนาคม ๒๕๖๕
 (น.ส. อาริษา นิ่มคำ)
 ๑ สิงหาคม ๒๕๖๕
 (นางสาววรรณวิภา ภูสโน)
 หัวหน้าฝ่ายทะเบียนประวัติ
 ๑ (ส.๓) ๒๕๖๕